

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
شماره ثبت کتاب

بازدید شد
۱۳۸۲

۹۸۸۵

۱۸۶۶-۱۸۶۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب شرح طریق سیدی

مؤلف (مصطفی بن شعبان) سروری

موضوع

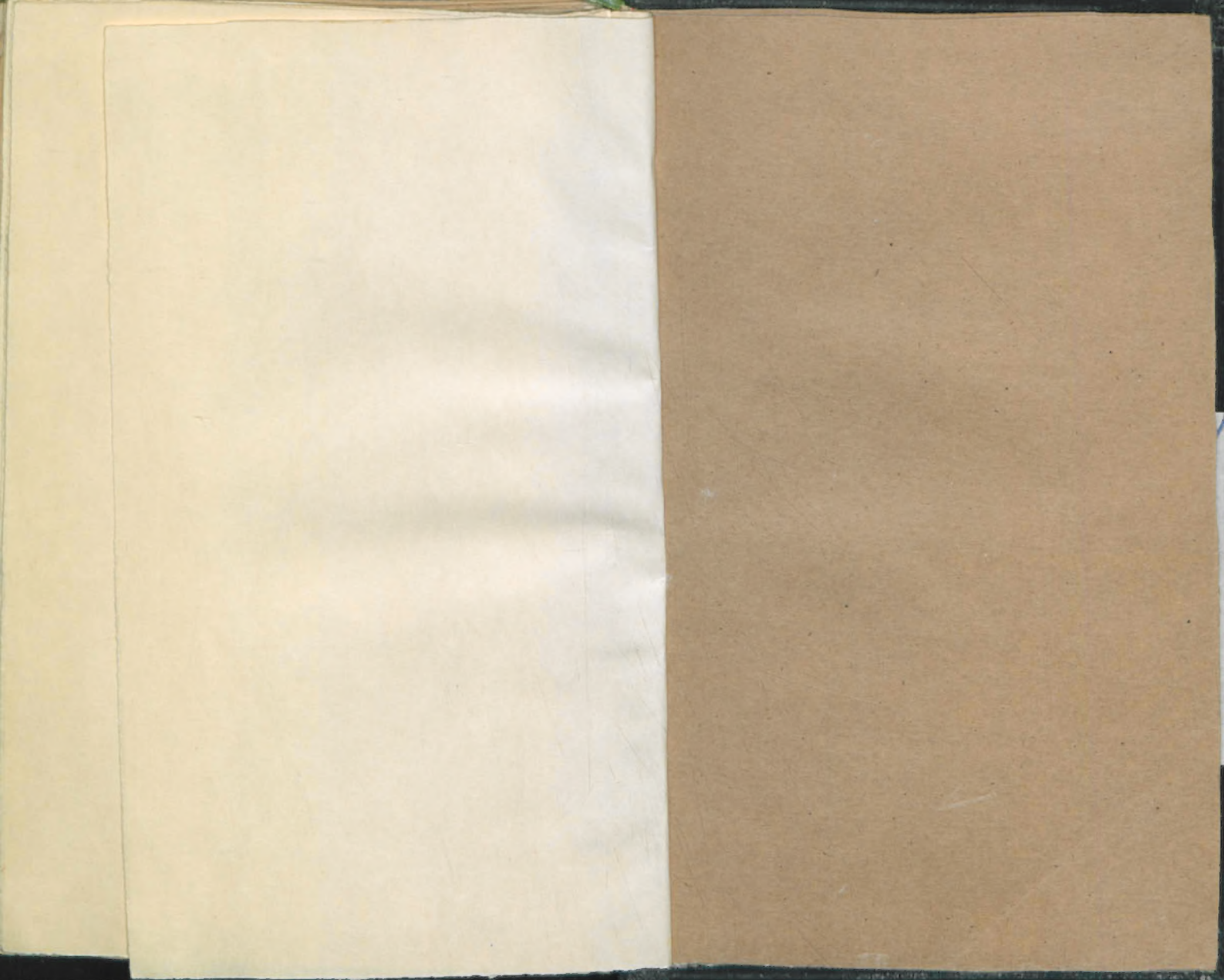
شماره قفسه ۷۹۲۹

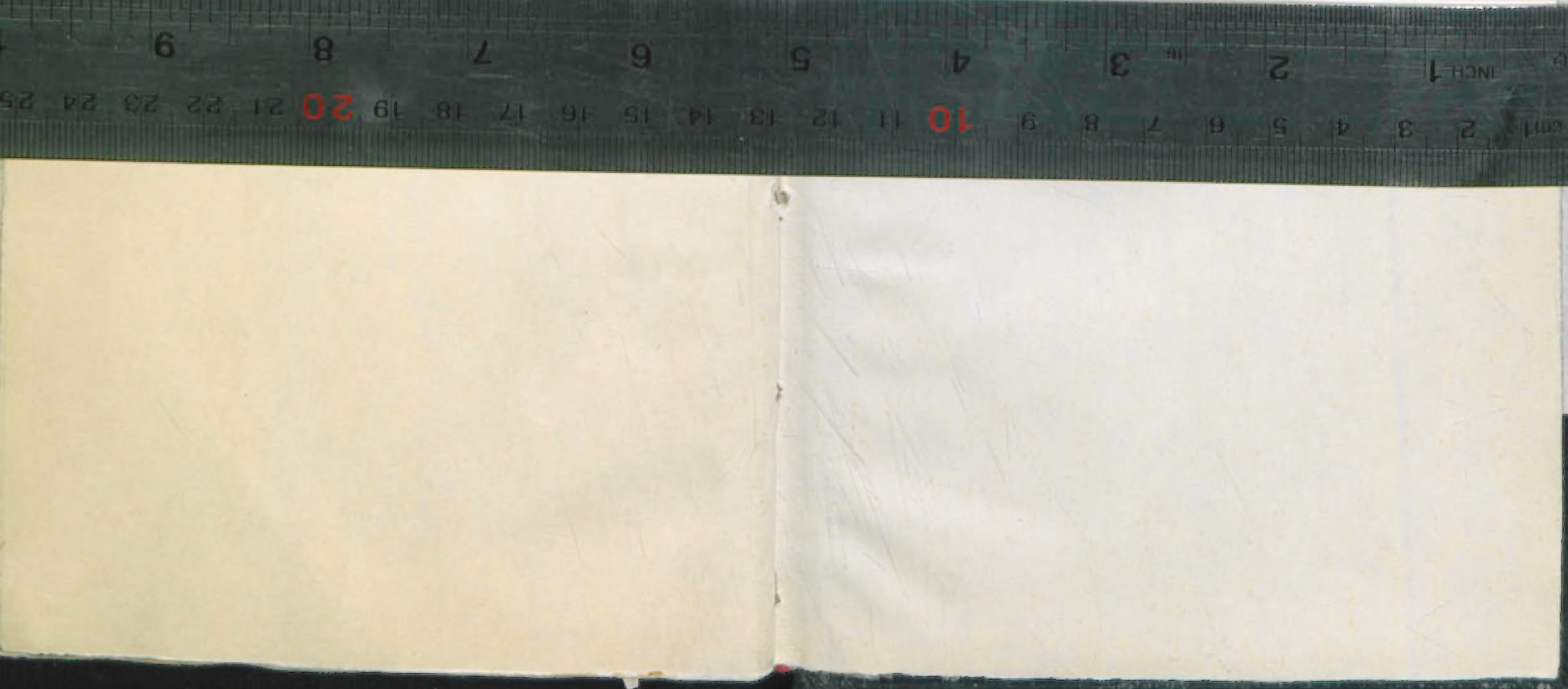
شماره ثبت کتاب

۷۹۲۹

۱۸۶۶

۷۹۲۹

الحمد لله الذي
جعل العلم نوراً
والعلماء أئمةً
الدين

ويكفيك قول الناس فما كنت
أفدك من ههنا مرة لفساد

أفدك يقال للمشيقة من حيث
أوجع عليها ملكة ومن حيث
المراد

هذا هو المتن الذي
هو مكتوب في
الخط العثماني
والذي هو
مكتوب في
الخط العثماني
والذي هو
مكتوب في
الخط العثماني

هذا هو المتن الذي
هو مكتوب في
الخط العثماني
والذي هو
مكتوب في
الخط العثماني

وہی ہے

لا قول و و

كالاول وسمعت موجودت احدهما والآخرى تفرج
 اذات واعلان لفظ است رابطة تعيد الثبوت فاذا اتصلت با
 الكلمة المنفوخ الاخرى يجب اثبات الزناها واما لفظ فيجوز حذفها واثباتها
 واذا اتصلت بسكن الاخرى فحذفها وتلك واثباتها موجود يجب حذفها
 لفظا وحذفها وبرهنتي بقاء الوحدة فيهما شكرى واجب تجبني
 على نفسي شكران بيت اوردت وزبان القاعده في عطف الشكر
 الفارسية ان تحذف الواو والعاطفة من اللفظ ويقوم آخر المعطوف عليه
 التلغظ وليسا عليه ولا تحذف من اللفظ للدلالة على الغضب فياذا لم تقع الواو
 العاطفة بعد الالف والياء واما اذا وقعت بعدهما كانت بالعمته
 وتلغظت ولغظ زبان ينفع الزناء نصيح وبغيرها مشهور والظاهر مقام الياء
 لغد وفي ذكر دست اشارة الى عدم اختصاص الشكر بالسكان كغير
 الخفاف العرق والماء الكرسية يستعمل سمايل على ذوى العقول
 نحو كذا امر كان لفظه يد على غير ذوى العقول نحو جبر ويستعمل
 اداة للارتباط بين الامرين الذين تتحقق احدهما بالآخر كالتفتة
 والوصف نحو دل كعاشق نكاشدا والعلة والمعلول نحو من ك
 تاب ندام والفاية والمعيا نحو بكوش تا بر سسى برايد اى يحصل
 كذا سلكه از عهده شكرش اى من حق شكره تعالى كرايد اى ياتي
 الى البنا وهو كناية عن الخروج فالمعنى من يد اى شخص لسانه يمكن
 الخروج من حق شكره تعالى ان يشكره كما هو قد استدل عليه بذكر
 تعالى حكايه تعالى قيل لال داود دم اعلموا ال داود يا ال داود
شكرا نصب علما بمنفعل كرا وعلى الحال اى شاكرين او على المفعول

دیاچہ

لأن لفظ اعطوا في معنى اشكر واذا فعل للشكر لولا ان لفظ اشكر في معنى
 تعظيم الشكر بسبب انعامه وتقبله في العبد جميع ما اتيه الله تعالى عليه من تسخير
 والبصر وغيره الى ما خلقه من اعطاه لاجل تعظيم هذا المعنى ورد في قوله تعالى
 وقليل من عباده الشكور اي المتوفين على اداء الشكر فان الشكر
 بمعنى الاول **قطعه** بنده همان بد بيني بنده را همان بد است که در تعظيم
 خویش. نه اداء الشکر عذر بد رکاه خدای آورد کتابیل العذر
 وان نقل من الذنب وان جبل ورد بمعنى الاول والآخر في يوحنا
 ستراداد وندیش بنفع الیاء المصدرة ای علی علی بکسر یاء
 کسب بنوا وند ای لایند وند کجای آورد لفظ جای اسم بمعنى الموضع
 کما ان زین اسم علم لارض قبل فی الترتیب **قطعه** قوله اول بکسر
 بیا السکن عذر خاد کسب بنوا یاء یوحنا وند یاء وند تملیق
 قسقی قول اولای بنده کتوره باران رحمت بن صاحبش بالاضافة
 فی اللفظین والمضافه کسب بنوا الفارسیه هم دار سید
 اسم مفعول من رسیدن وخوان نمت بن درغیش والاضافة
 کانی قرینه واعلان لفظ خون بمعنى الدم وخوان بنفخ السفوفه یفرق
 بالکتابه والتلفظ اما کتبه فلان الالف لا تکتب بعد الواو فی الاول
 دون الثاني واما فی التلفظ فلان الاول یقرأ بالفتحة والآخر بالفتحة
 مخفی من جایی کشیده اسم مفعول من کشیدن پیر و ناموس
 بنده کان کل لفظ فی آیه ماء کونیده وخواجه اذا جمع ان بالکاف
 الفارسیه والالف النون وکون الهاء من الکتابه کون بنده کان
 وخواجکان بکنه فاجیش الیاء لاسببیه وکل سوء جاوز احد

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

دیاچہ

لأن لفظ اعطوا في معنى اشكر واذا فعل للشكر لولا ان لفظ اشكر في معنى
 تعظيم الشكر بسبب انعامه وتقبله في العبد جميع ما اتيه الله تعالى عليه من تسخير
 والبصر وغيره الى ما خلقه من اعطاه لاجل تعظيم هذا المعنى ورد في قوله تعالى
 وقليل من عباده الشكور اي المتوفين على اداء الشكر فان الشكر
 بمعنى الاول **قطعه** بنده همان بد بيني بنده را همان بد است که در تعظيم
 خویش. نه اداء الشکر عذر بد رکاه خدای آورد کتابیل العذر
 وان نقل من الذنب وان جبل ورد بمعنى الاول والآخر في يوحنا
 ستراداد وندیش بنفع الیاء المصدرة ای علی علی بکسر یاء
 کسب بنوا وند ای لایند وند کجای آورد لفظ جای اسم بمعنى الموضع
 کما ان زین اسم علم لارض قبل فی الترتیب **قطعه** قوله اول بکسر
 بیا السکن عذر خاد کسب بنوا یاء یوحنا وند یاء وند تملیق
 قسقی قول اولای بنده کتوره باران رحمت بن صاحبش بالاضافة
 فی اللفظین والمضافه کسب بنوا الفارسیه هم دار سید
 اسم مفعول من رسیدن وخوان نمت بن درغیش والاضافة
 کانی قرینه واعلان لفظ خون بمعنى الدم وخوان بنفخ السفوفه یفرق
 بالکتابه والتلفظ اما کتبه فلان الالف لا تکتب بعد الواو فی الاول
 دون الثاني واما فی التلفظ فلان الاول یقرأ بالفتحة والآخر بالفتحة
 مخفی من جایی کشیده اسم مفعول من کشیدن پیر و ناموس
 بنده کان کل لفظ فی آیه ماء کونیده وخواجه اذا جمع ان بالکاف
 الفارسیه والالف النون وکون الهاء من الکتابه کون بنده کان
 وخواجکان بکنه فاجیش الیاء لاسببیه وکل سوء جاوز احد

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

بمعنی اشکر و تعظیم
 و تعظیم الشکر بسبب
 انعامه و تقبله
 و غیره و تعظیم
 الشکر بسبب انعامه
 و تقبله و غیره

[illegible]

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وقدرته
على ما يشاء من الخلق والخلق
والخلق والخلق والخلق والخلق

[illegible]

[illegible][illegible]

عراقیت و
اولاد و اسامی
حضرت و کلمه
عراقیت و اسامی
اولاد و اسامی

ای لایبصد و کون یعنی قطعا قابل بودی که گفت الفت زکشتان آواز
 فالعاشق که خود مقول المشوقه لایبصد و لایخرج من احکام و قیل الفت
 صویریک و صفی یزدن ای دل اولی نشاندن آیدم راز اولی
 مشوقه کشته سی عاشق اولیدن ایشدلی آواز **حکایت** یکی از اصحاب
 دلان المار صاحب دل فلان اسطفا چنانچه علی العتوف و الفسیر یکتبه
 فی ماضی کثیرین غزلتک سحر بفتح الیم و سکون الیا یعنی کریان
 مرا بفرود و بکار عبادت المستوحین الی الله تعالی و در کجاست مستغرق
 شد الفت حکایت حال مانند نگاه بالمدایفه و کذا الوقت که از آن
 حالت باز آمد ای عباد الحاله الاولی یکی از اصحاب واحدین الاحیاء
 بطریق انبساط علی وجه المرح و النشأ و کنت لصاحب دل اربین
 بوستان که تو بودی لفظ بوستان بالواو و کسری و بوستان بلاوا
 عربی و المعنی غما البستان الذی کنت فی **ب** مارا یحده کرامت او را
 بفتح الواو و الیاء لفظا کنت صاحب دل باطن ضیال و آدم کنت
 علی وجه النیت که چون بد رخت کل برسم ای اناصل الی شجرة الورد
 و امنی بیاء الوحدة پر بزم الی الفارسی کنتم الیم المثلج به
 اصحاب و الاجل المهدی لهم چون بریدم الی ملک الشجر بودی کل
 الیم المثلج ایضاً ان الیم اسکت اذا اقبلت باوا الحید سکون و المثلج
 و قد کفید منی علی کف کاف و کبریم و کفر بکبریم و قد کفید منی المعنوی
 کفایت قول بودی کل چنانست که او ای زلال عطر کرامت او است
 برکت من کمال العیون **ف** ای سرخ سحر برادر عزیزت که کون
 مستیقلان ای کار سحر نازنا عشق بسکون الفانی فرمودن

من المفاصل

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

بین قوم و ارتد و غیر از آنکه
 قیارت صفتی است
 اول اصحاب خلق که
 خاصه آن و عامه آن
 میل آنست و روحان و
 خلق یا دینا علم و غیره
 اول و قشون و
 که مشهور است
 ستم آنرا و موافقت
 مشهور است
 الا که و فاسق
 و کفر و
 به قیادت
 از هر دو

الاصوات والاعمال كذا يعني ههنا حج العيوب بدلين بمعنى باين خودان بخي
بان بنده درست يعني درين بنده است غالباً زائدة في قول بدلين
للفظ دور ههنا كسلطاً بسند الى استحسنه حضرت قيل
في الترجمة **و اي** اذن بروم قول شمدن نظم اوله ككونون
اشم هم دني شود مراد كره دكلى عجب بنده وارور
ههنا كسلطاً بك اوله هنر اوله **خامس** بخي بك الحان الكافي
ويدا الوحدة خوش بوي وصف تكميلي يعني اليك الحبيب الراجحة
واعلم انهم يركبون القفلين ويجعلون النوح الكركب بمعنى المشتق و
يستعمله الوصف التكميلي اذ انتم سيفي قولكم جهان بدن فانه مركب
من القفلين ومعناه معنى المشتق اذ هو باق في جهان كودش قول
خوش بوي من **لا القليل** لان معناه باق في خوش بوي وتمام
دروني في يومين الايام رسيد اي وصل ادرست بخوي بياد
الوحدة بدستم الى بدني بودكم ترم ياوش بدلين وياين ككسكي
بنظر الم والتشبيح فارسي ذكر المير والسين الهام ككوي وكوز
ان **كك** ما على الوجهين فانهم على احد هما نظير يا عيسى الهام كك
فاخرهما كك **و** اقلق يا اول **ك** ما حرف عطف بمعنى اذ يستعمل اللهاء
كك لغة العرب ككازوبى بكك الهاء لاصنافه ولا دور بكك الزايف
وهو وصف تكميلي من اوخن ولهذا كك الالف مقفلاً بالهمزة تنبهها
بتركيب اللفظ على ترك المعنى **نو** اعلم ان لفظ توزير حكما بمعنى انت
ان لا تقا واده بل هي عظمة القبل اللهاء وكذا تقا للوزن وقد تنوع لفظ
الوزن ايضا واذا اتصل لفظ است فيقال شست مستم ذال

خطب
قربان الوصف
الفرق بين
اول كل خطبا
كذلك في قوله شعر من
كل خطب وصيل اي جوي
شعر من
خطب في بيان الفرق بين
السك والسكر
خطب قربان انظرا

فليس كلف بقدر ان لغت اقل الحيات والالاف للشباع من غير
مخترعنا اكل كبر الحاف الفارسي وقدر كبر الماء للاضاق ناجية
اي طين الاشين يوم قد غرقه وكفن وقد تقدر بالف بدل البيا
لثة بيا الوحة اكل بيا الحاف الفارسي قسم ناندرج
الطيب في لان العجة فتره كمال حال عشرين اهلين
وقرن وفي بعض النسخ باين اكررد فطر الزرع الطيب حتى ورن
والاس جان خاك كرس مستودع الص ان كنت شخص خاك نانا
مجموع في الاسلام العظيم طرسين بين الانام شامرته الانام
في العين المقارن بالورد قد انشيت في الفتره يكون خاند خول
توفوكل اوسكردي بجو النذر دوم اكر رشك سمين
يا غير كوكبا كذا في النذر ديكو طرس وجم وديان
كل ايل برمان او نور شمر بين اشراردي كمل فو خوشدن و
اا طرس غن انزلون التمرش بكسك الشدة امرة
انما المسلمين اى اجلم تستعين بطول بقم الماء جيو الفير
راسع الى اكر وساعف بكسك بين امين منافع اى اجمل
قواب جمل مضاعفا وحالة جمع حوى عند الشية
وانزع بقم الماء وسكون العين درجة اواند جمع وديمن
لجب فوق الاحاء والقناوسى وولاء اى درجه والنازع الى
بقم الماء ووه السيف قيس نزع اسم العاقل من النفع الناة
جمع غارة القضاة جمع فاجن درج بكسك الشدة وسكون الزاء
امر ان احلك اعلاء جمع علو وقيل انشيت التفسير ودر على معنى

يقال متع الله بكه او متع
يا الله سلما نرى فانه الله اول
ابوبكر حيا في اول نيل في
الاول اول ابوبكر كه كيك
وصفا في
جميع الناس
ورفع اول بارك
ووصف في اول
ووصف في اول
ووصف في اول

کمال

مادامکه اول عقیقه
باشد و در روز
سایه خدا اول
روز سه صریح
مطهره اول است

و بوالنیکه ابوبکر اسعد بن زکی ما و جده نایه الایمانی النسخ القدیة
الصحیحة فانما مرانها لیس فی کتاب بل من تحت عیالنا و در دما المعین
فی معنی رسالت الله انما نحن بهذا الکتاب **فصل** انما یارس راغ از
اسبب بالذم یعنی التفتت در مرتبت الذل الزمان تا جبررس
بود و چون گفتن من چون بمنش تو ای بکر طهره و فخرها و فخر فخر
سایه خدا ان غلظت امر و کس نشان ندید الا بکر الیوم احد و رسیط
فان یعنی در زمین کس ندیده مانند استان بود استاز یعنی العتبه
درست ان الکتاب انما یسجدت بایک اعلان ان انما کس مد الخایط
اذا انشئت باقر الاسم فید من الضاف الیک کانی فکرت انما انما
باقر النعل فید من الضمیر فیدت و کذا اذا انشئت باقر الخایط
فخر و در کت فید باشد نام رضا ان موضع الاسم الاول
ان موضع برتست و اجعلک یاسی رحمت خایط خایط کان و
و ضعیفان و شکر متدا بر ما خبره ان واجب علینا و برضا مضاف
ای تو که همان افزون و صفت برکتی فخر و عوض خیر عده یارب زیاد
فخر کسدار ای اخلا خایط کس و اقلیه چنانکه خایط را بود بنوع العاد
و بار بار بنا یعنی ما و امین کذا الارمن و الحواد و قیل فی الترتیبه **فصل**
یارس اقلیه اولیم غم و در و ندن تا اولاده سیکلین سایه خدا
کس بکون نشان و بره فرید یوزنده هج تا یکله سیکلین سیکلین نامن
رضا بیچاره لر عایتین ایگ شاد و شکر ایگ نبه و خدا و ندبه
در فخر و بار بار یارس طیر فخر حقه نشسته دن اول و کله کله و طیر
صویا قیا فان قیل ماکره المفسنون و کتب من القبا سلاطین

نیز که در روز زنده کس نشسته در زمین
سبب بایک است نشسته در زمین
یعنی امین و امانی او خیر بر سبب
و بر سبب و فخرها و فخرها و فخرها
خلف سبب باب سعادته و امین و راضی
و آسوده او و دوقی کبی استاده اند و
بویله اول حضرت شیخ بوکله ایله بارش
خروج ابوبکر تمام سبب طریقی او و
معنی

زمانه

فانما هم
و کما انما
و غیر ذلک من البقائے
للتقیة فقیه جابر بل کتاب کتب مرجع والا اذا فوا یقلین
و العقب انما نشان یونیفیکر الالاته انما نشان فید الکتاب
و اذا اراد و اجلا کما الحارثیه فایبر و کمن الکاش و مذموم لایا کله
و المذموم کلا یفخر **سبب** انما یارس یک شب تا ایل نام کشته
یعنی کرم یقال تا ایل انما یارس سبب و بر عتق لیس انما
النشانه لیس الحاکم کرده تاسف و خشمی خوردم شر الترمین
و فانی المکتوبه الامتلاطی و لا الجوب و سبب کس کس و لا
لفظ سراج منقوش در سراج یعنی الحجه العقیقه و المعنی بان کس کس
او چون کس کس کس مالماس انرا به به سبب کس کس و
مناسب حال خود میگویم و الا یایا کس کس و
بی رود و نبی ان کل منشی من العرو و نبی تکلیف نفس و کس
لا ینقطع عن السرور بل یستمر علیه چون کس کس و نبی بعض النسخ
چون کس کس کس بیاه کس کس مالماس انرا به به سبب کس کس
مالماس انرا به به سبب کس کس مالماس انرا به به سبب کس کس
و ناند بسی اعلان لفظ سبب یعنی نبی و بسی المان و قیل
فی الترتیبه **سبب** عرو بنفس کس کس و نبی کس کس
هم این شخص کس کس و نبی کس کس و نبی کس کس
و انما فی غلظه کس کس و نبی کس کس و نبی کس کس

مادامکه اول عقیقه
باشد و در روز
سایه خدا اول
روز سه صریح
مطهره اول است

زمانه

۱- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۲- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۳- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۴- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۵- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۶- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۷- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۸- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۹- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۱۰- در این کتاب که در این کتابخانه است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مجلس شورای ملی

انجمن کمالی بکس تقدیمه آفر وین عذر بزرگس
 لغت کس فاعل زکون و کون معقول کائن بیدار جدا و قبل از شربت
 بوجنان او ذاتی قلدی بکس باشد ایلتدی بونی صبح سحر یا دنیا
 در صف شربت من پدید و معقول مقدم لغو ایدارنی نور دوست
 مدارای او خنده خیلما دوستی را نشاید مضاعف غمی شاید غایت
 لقب این عذارین اندر بانین العجیز تر کلافا و قبل از شربت
 پایدار امکیا سودای یار بر سر دوست سفینه بخوار **حکایت** مکن علی
 المصور اذا حترت الوفاة قال ان لنا بصا الحمد الحق معونة یر بان بنا
 فاذا بنا و احسن حقه قدرته و منیت علی الغفلة ینا بوجون می باید
 سرود معنا و بالترکی ابوی فرزند جان اولسه کر کرد شک بختین نال
 احلی و لغتادی علی عصفین احد جا میخی ابار و بنال آب حنک و انشا
 بنی طوی و بالترکی بنجو و حوالا مردنها انکس کر کن بالحق الکاف
 بالترکی طوب نیل بر او طوی او اول سر که لایزال استنی الصحر
 بصو جان اله و الما و کشره العباده انی نعمت الما و الهیه و قبل از
 شربت **بیت** ایو یار کاشی اولب جوکیدر بنجو اولک طوب خیالتر
حکایت قال بعض الصالحین السلف الصالحین و یل من غلبت احاده
 علی شان اسیاسته علی حاشا لغو کائن جا با حاشا غایب شاشا
 برک بلخ الیاد العربی و سکون الرما علی من حسین احد جا میخی الورق
 و قد برادر الزرق و الاق فیض الشیبه عیش بالنع فیض الیوه و التیش
 بکوار بالحق الفارسی یعنی شهر خویش فرست ازین فرستادن
 کس یارده مضاعف منتقم من آوردن رئیس این من حکم کریش

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

منقولات صفات

کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
تهران

کین یوزده کوه زوشت ان باج الومر یا بلور بکلیه القار
و قحی اللام والوا الصید لانی ویتال و بالترکی یوچی و قیل ان ترجمه
اغزده ندران عتقلو بود کرمشاح باب فی نه منیر قیاطلو
اولسه زلسون کشی که صلیتی می بود بلور **نظم** اگر چیش
فرزند ان قدام العاقل خاشعی اصل قاصوشی بالیا المصدری بخ
الکوت حذ الواد للوزن ادبت اما بوقت صلیت ان
عذ الحاح ان الکلام ان بکر المشار الی بلفظ ان ماعده اعنی در حین
کوشی حاکم کوشیدن با حاکم الموت ان الاولی و ان شتعل الکلام
دو چیز ای شیان طیر که الطاء المهدی بخ العقب و هنا الطیر
عتلت ان یضبط العقل حدها دم فربس ان ای سر الکلام بود
کفتن ان وقت الحاح الی الکلام و ان کفتن ان الکلم بوقت طاقوی
ان فی الوقت الذی یمنجان یسکت فی و قیل ان ترجمه اگر چه
عقل او کزده ادب را یسکت او یک مصلحت کن دمنده سولیک
عقل تم ان کزمنده سولیک برسی سولیک که یرنه سولیک
فی لیل ان لاصل من جیه الکلم زبان از کاز او اشاره ان ذلک
الصید در کشیدن قوت داشتیم ای لافده علی ان تحمل و در
از کاد و ده و کاد او کزاندین مرقت و هو کال الرجول ندانتم
علا بقر که یاد صافی بود و حقی صافی فلایسین الی و ان عن غل
چو چوک اوری بالی برتر ان اذا خاصت مع احد مبر لوجها
که از وی کز برت بود بمن کاف الفارسی و کز الزاد البجی یعنی که کز
مد بان یکن من لایکن مضاجه یقال فلان یا ناکز برتست ان

کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
تهران

نکته
مفاسد
اعوذ بسی عدم اذنه الله

کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
تهران

لا یسعی مضاجه **نظم** توی که در دعت یاز کز برت و ناله
الحامی کز برت جاده ناکز برت منی ناچار یکا کز یکا الفارسی
والزاد المهدی اسم صدر من کز یخانی یعنی او یکن لکن ناکز از زبان یکن بود
من نکر به و شتکف من مضاجه و قیل ان ترجمه چو چوک
ایده من کز برت ایله عذایت کز سکه تم املیه حکم ضرورت قدر
شد سخن کنتیم مع ذلک التصدیق و نخرج کتان بیرون زیم من
لجوه بل البلده در فصل رسیدت بر او شدت ارامید اسم
مفعول من ارامید و الماد سکون البر بود بل التا و زید و لهذا قال
واوان کاتزان لکفا و منی و للذی غلط دولت و در رسیده پیل
سیر ان الغیبی لاضر بر دختان علی الکاز چون مثل جلد عید
تیکان بالاضافه فی القطن و قیل ان ترجمه بیش کز کز
آغا جله اوزر کویا لایکلو کز برت اسمی اقل ارد بخت
و موسم لشبهه لاسطن الشهور الریعیه ماه جلالی و یونایح شیب
السلطان جلال الدوله و الذین ملک شاه السیوق نقول ارد بخت
ماه جلالی احراز عن ارد بهشت الفرس فانه لم یبعثوا الکلیه
فلایس ادان الورد فیه بل یقدم و بناه بلبل یسکون التامین سدا
کونید جو بر شا بر جمع منبریکر الی سکن من الترم و مولار تناع و
سکنی بلاذ ان الارتناع قضبان انما الخاف و کز ما جمع قضیب
و هو الفصن و قد شتهر الذی هنا یاسب قول قضبان بر کل سرخ ازم
اقاده و او قاده بالوا و لفته لالی جمع لؤلؤ میجو جوی بختین
مزار شاه محبوب قضبان صفت مشبهه علی وزن عطشان و قیل

نکته
مفاسد
اعوذ بسی عدم اذنه الله

کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
تهران

[illegible][illegible]

فرش و هواز و شمن متاع البیت بوتاقون بالترتی کلمات شکار
افشاری در کماله از این منو داشتند بنظر فلک اشجار علی شاناز لا
من بین اوراق اشجار فادازد انهم علی لا و اوراق و انبیا بطریق
مخلطه بعضها اسفود و هواز و موضع علی القعود و بعضها اغص و بولون
النبأ و بعضها اسود و هواز و موضع علی لؤلؤ و اوراق من انبیا و طیار و بادش
از موضع النعم علی انبیا بری مثل انبیا بالوان مخلطه و قیلغ الترجمه
روحه کمبود انکست لسان و دوحه کوشلی ادنی بوزون
اول طولوا لیل در کار رنگ بوطا و یوید ایل کونا کون انج و ککست
انک و شمش در فرش بوتاقون باعدا و ان انا وقت الخراج
باز آمدن الی البلده بخران نشستن فی القومۃ غالب اسعد بن محمد بن
بن القعود الخلیفه و بین الذباب الی البقه فقلب را ان ترجع علی
دیکس الفیض راجع الی ترکی از دوستان دامن بیا و الوعد کل
در بیان بالترتی فسلکن و سبله یفران بنج الفاد و سکون البیاء
و ضارب بالترتی یک بودی قرا و دور ای حج و عیت شهر کرد
سنا لکرم بوستان چاکه دان کاترف بکای نباشد ای لایق
بل بوی مرغ از انال انتقاء و عهد کستانز او تانی ای لا و انوار
لهم و حکما تانده ان قال انتقاء و چنایه ای لا یسترسک
شاید ای لایق بالی و ربط القلب کستان بالف الاشباح طری
جست حق السکک کتم بران نعت ناظران ان لزمهم و سب
بالسین و الی الامتکالی لوسته لکنا و منی حاضرین و بعضین النسخ
کتاب کستان قائم بنی اقتدر تصف کردن مفعول کرباد و انرا

شمع البیت یوتامون بالترکی کلک شمشاد
 منوالتش نظر علی کل شجار علی التنازل
 رفاذاتع النسم علی الاراق واکتایط الشو
 یوما وقع علی القوم وبعضها اخر و یولون
 یوما وقع علی کل الاراق من اکتا و الما و ران
 بری متلو نال بالوان تخته و قیلغ الشرحه
 ان اکسلسال دوحه کوشلری ادنی یوزون
 نکت بوظلوم ایلر کونا کون ایچن کلک سبیل
 ش بوظلوم بامدادان اناوقت الشیخ
 برکی نشین فی القوم غلبه یوم یوزون
 من الذکب الی البلقه فیلک زان الرجوع علی القوم
 لورکی از دوستان دامن بیا و الودعه کل
 من وسبل و سبل بنج الصاد و سکون البیا
 برکی قلا و اورد و ایج و عیت شهر کوره
 اچاکد انی کما تعرف بقای ناسته ای لایق
 تنفاه و عید کلت انز و انی ز ای لا و انا
 ای قال اعتقاد هرچینا یه ای لایقه و سکون
 قلب و بریلقلب کتا بالف الاشباح طری
 لغتم بری منعت ناظران ان لرحم و سبل
 لوسته لنتا و منی ماخرن و یومین النسخ
 یخه القدر تصف کردن منعول کربا و انا

زبانی بوظلوم
 کتاب
 علی القضا که کاول و سبیل
 سید و سید کلک شمشاد
 او زده و عید کلک شمشاد
 حقیر الی کلک شمشاد
 دوستی کوره و اول یوزون
 و سبیل و سبل و سبل
 بنج ایدر سبیل و سبل
 اوی دوستی کلک شمشاد
 ای کما تعرف بقای ناسته
 ای قال اعتقاد هرچینا یه
 قلب و بریلقلب کتا
 لغتم بری منعت ناظران
 لوسته لنتا و منی ماخرن
 یخه القدر تصف کردن

(الصلوات علی من قبلنا)
 عید شمشاد کلک شمشاد
 بقای الی کلک شمشاد
 زما کلک شمشاد
 برکی کلک شمشاد
 بنج کلک شمشاد
 اوی کلک شمشاد
 ای کلک شمشاد
 ای قال اعتقاد هرچینا یه
 قلب و بریلقلب کتا
 لغتم بری منعت ناظران
 لوسته لنتا و منی ماخرن
 یخه القدر تصف کردن

چهارم...
پنجم...
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

برورد قاضی اشاره ای کتاب کلستان دست قضاوت الاوی ان سرک
نقد دست الاوی استاد و داری دست تن قاضی فی تدریس دراز
دستی قضاوت قاضی کانیون سار الباسق و گردش پنج کاف
القاضی و کمال اسم صدر بنی کورید و حوتیه و صنف الزمان
ان قاضی البصول عیش فتح الدین رستمی فی الضیاع الکتاب
کلستان بالنسب و سکون ای بالنسب سبک سبک فی فیض ای فصل
قوان مبتدئ کلمه جلیلیه کما رأیت التام کلمه زکلیه
ایام الوجوده از کلستان من سیر بنم الی الامم و فتح اثنا عشر مردن
دور قاضی کلمه سبکی کل ایمن فتح دورش باشد فارسی از کل
دین کلستان همیشه خوش بیدار فتح الی القاضی باشد لایزله حسن
ولایت و قیل فی الترتیب برزایش کلمه کل لقی بولستان آن
دور قاضی کلستان و در کلستان همیشه خوش اولور
حالی فی کلستان کرمان این سخن بگفت ای قاضی کلستان
نام کلستان یا ض معلومین ریختن و در اسم او قاضی کلستان
من او ریختن و لا کان کتاب کلستان توام تصنیف کران و با بعده نیز
الوحد بنید قال الرقی الجواله کلمه ایام جودنا و اذا خالف
جفا قاضی بیا الوجوده و معنایا بالترکیب کلستان و ان خالف
ان فی کلستان بعض النسخ دران چند روزی فی کلستان الی الوجوده
اتفاق در بیان افتاد یعنی فتح فی بیاض الادراک و من قال فی فتح
من السوء الی ایام نفاذ کتب غیر نظام اذا انظر من کلام السابق
واللاحق ان لم یسوءه لهذا الکتاب قبل الوجوده و من معاشره

چهارم...
پنجم...
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

چهارم...
پنجم...
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

در کتاب کلستان ای فی بیان قاضی الی الوجوده و انظر الی الاصل اسم المكان
و لفظ کلستان فی الاصل اسم المكان
بوضع منه الجبل فی بناء البيت
و قد اورد صاحب مستدرک
اول بارشاه و قاضی کلستان
برورد و قاضی کلستان
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

چهارم...
پنجم...
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

چهارم...
پنجم...
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

چهارم...
پنجم...
ششم...
هفتم...
هشتم...
نهم...
دهم...

[illegible]

الحمد لله الذي جعلنا من هذه الأمة أمة واحدة
والمؤمنين من هذه الأمة أمة واحدة

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دوایه جی پانانه
مردانی سجداتی و بعضی بیش متکبر
روز مضافی اول و سومین یونی و سید
چهارمین که سپهر سندر تو بیستون متکبر
و سینه که سندن سالی اشیه ترا کول
کو ش نور دوا ده وز زبان یکی

و قد وقع في اشعار العرب
اروند بالواو و طاء اللام
فارقوا ارون و طاء طاء
بعدى كما يطلب في قبيل

100

[illegible]

لشكر اسمها دست از جان بشوید مضارع شستن و دوزخ را
 عن الياس مخرج مغلول مقدم لثقل كعبه ودول دار دوكويد
 شمر افایس را لسان طحال لسان طولی لسان عارة
 عن الفرج عن الكلاب ويتناول الشتر كسور علی بن بقور
 مضارع مغلول اضافته الوصف للثقة يصول ان تكمل
 حاتم علی كلب قيل التزنية بيت ابید كسب انسان اوزان
 دله جلال وكسب مغلول استیلواریت بیت وقت نزوت
 ظرف جون مانده نفع التوبین كبريت كبر الحاف الحافی ویزله
 بشما اسم مصدر یخ كرخنی مانا دست بكبره فاعله خیر راجع الى
 دست ومغلول شتر شتر فیرسانت وقيل فاعله ر
 منیر الضبط دست مغلول من شستن فاعله كبر شتر راجع الى
 فاعله فاعله راجع الى المبالغة وقيل الوجه بیت تألیف وقت
 ضرور كبريت انی علی بنی الد ورتیزه كلب سید ان السطی
 الامر بقله كبريت كويد ان الكبريت كبريت كبريت كبريت
 الميم والقاف والميم مع النخبة والغلب كفتای خاوندی كويد
 بالخطی الخیط والعا فی عن الناس فایلیح الى الایة الكبرية الواتة
 فی سورة الاسراء اولها وسادعها ای بادروا الى حققة ال اسبابها
 من كبريتا وجنة ای الی علی یوجب خولها عرفه الله والاسباب
 سیدة وخریج الجبرفة جنت اعذت للتقین عند بدنة الله
 یفعلن احوالهم والاسراء والقرآء ای حاله العرا والسر والاسباب
 المینة الخیر عن الغلب عطف علی التقین والعا فی عن الناس الی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

بگویند عن اسما و مع القدرة علیه و انما حجت الحسنین اللهم فی نفس
قال النبی ص یادی منادیم الیه این الذین کانت اجورهم علی الله
یتوکل الامن عن ان عن الاسادة **حکایت** و روی عن حسن م
ان حسن الامن احسن الیک و ذلک حکایتا انما الاحسان ان تقس الزین
اسماء الیک ملک را بر او ای علی الکسیر رحما به سبب انعام
و از سر خون او را حلقه لفظ سرخ بر علی بن حسین احد جانها بختی الزمان
و انما فی التری اوفی و المادنا الاخر و قبل لفظ سرخ را زاید و التقیر از
او در کلمات لفظ در زاید لفظ کید و زید و دیگر کذا و بود ان کال
خلفا الوزير القاطع کذا ابانی حسن ما نشاید ای لا یفعل یمن
الوزراء و در حجت پادشاهان ای فی کفرهم جز بر کانی بابا و المعص
یعنی غیر الصدق سخن گفتن برید که کذب آن مرد ای ذلک لرجل
ملک را دشنام داد یعنی شتر کثرت آنها و نا شاکست ای تال کلام
لابد یکن ملک ان ذلک السلطان روی ازین سخن در کتب شیعه فی کلام
بالتی یوزن و سوزن بورتدی و گفت مران دروغ و فی بعض
دروغ و بی پسندید و ترازد لفظ انفعول من پسندیدن بمعنی قبول
و لفظ تری علی بن حسین احد هم الزب و الا فی التفضیل بالمرادنا الاخر
ازین راست که تو گفتی و علی بگوید که انرا روی در کتب شیعه بیا و حجة
و هو الخلیف من قبل الخلووم و این را بنا بر حجت بفرماید ان ما الصدق
الذین قلنا منی علی بن ابی طالب و من قبل الخلووم و حکایت الله که دروغ
مصاحبتا من و صفی بن ابی طالب برادر است خدا اکثیر
وصف تری من الکفر **بیت** هر شاهان معقول کند قدم

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the right page.

لوزن

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

لوزن لا لوزن کالکون که او کوید حیف منی نظم باشد که کوید و
نیل التری حست **بیت** هر سلطان انکه بدو کن اید حیف و لا
سوزید ما را اید **حکایت** بر طاق هوا تری معصنه او اقبال
بالتی کمر ایوان کسیر طرزه عربی و شینا فارسی معناه الکمال
الذی یتیماء بلوسن اسلاطین او انقرضوا الصفة العظیلة و من ایدوان
کسری و معیاد و این اصل او و ان نایدت من احدی الوادین یا
فریدون و هو اسم ملک کثیر الاقالیم حسانت و کان
طیما من الرجال یتال کان طوله سبع ارباع و عرض صدره
ربح و هو اقل من رتب انسان فی الارب و الناصب و هو
اول من اوشب الخیر علی اهل فیجیت البقال و هو قتل النمل کان قتل الابل
لاطعام الحیثین الذین خلطها الله کما علی تکبیل و کاننا حیث
لا تسکنا اذا جاعنا لا یطوع الا و حی و لحننا یقتل کل یوم خلیفین
ثم قتل فریدون انتقاما من دم اید توشه بود و الکتاب بود
الابا **حکایت** جهان ای برادر ناله معنار و سیخ من ماندن بکس
ای لا یقین لاحد دل اندر جهان افرین و صفی بن ابی طالب
ان علق قلبک بالله تعالی فقط ممکن عید بر ملک یا ای لانتکی
الی ملک الدنیا و یشت ظن علی کما لا یمنه علیه کسبیا راجع
مثل تو بود ای ربی و کشت و قتل جوا بک قصه درین
مفعول مقدم بقول کند و ناعاد جان پاک حیرت مردن چه
بردی خاک ای هاستیان **حکایت** یکی از ملوک خراسان ان را
من سلطین مملکت خراسان سلط محمود و هو مملکت شعور است

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

مطلب في بيان حد
لفظ ابن
العبارة في تأويل التوراة
تفسيره والتعريف مشهور
صحتها
مطلب في بيان ملك
بالحق كات
بديق تامددا وهو كسول يتر
وغيره ايلش وركه اول تامور
وراءه فلهذا يترجمون ان
نشان وان قاله في حق
آخيه
تفسيره
مطلب في بيان
نوشتر وان

سبكتين الكمال الاذاع في واثق فارسي واثق التوقا في سبكتين
مفتوحة وقد تفرغ وحفظ اللفظ العلي بن شايخ في تركيبه على الكمال
قال تعبير سبكتين سبكتين طرأ عليه يد اي وان في التام
بعدا زوفا واثق سبكتين سبكتين طرأ عليه يد اي وان في التام
وكانت له وصات ابا مكرم عثمان او لم يدر من كرمه حشمت حاش
اي في موضع العين في كرمه اي يدور ونظري كرمه كافي حشمت
سائر حكما ان تميم اذنا وولان ان عبارة كماله زيا جان مانه
لم يقدروا على عبادتها مكرم ورويش بيا الوحدة كرمه حشمت حاش
ادور في عبارة اداء الرضا وكلمت فاعلم غير درويش سبور
كرانت اي ناظر كماله ش بيم الماسم وحوا التفرغ في ذوي
العتول او السلطنة وكلمت فاعلم غير درويش سبور
مطلقا وبالفق مصدر اداء الرضا هو الاول باكرانت قاله
بابل الى الرضا يست بحيث لا يزول ميله بعد موته ولهذا قال اهل التفسير
انما يخرج من ثوب الحسين حب الماء **فهم** حبس بابا العرق
ببنة اكثيرة بنا كاصح بر صاحب بحر الغرائب بهذه العبارة وبابا
معنا سنه كلور اية ونج نجي ويملك ولور واستشهد بهذا البيت
فن قال ببي ببي ببي ببي وب وحقا فانه وبنا ذلك فقد غفل از
لفظ حقا فانه نامور يكون الميم يعني صاحب الاسماء المشهور
بزر زرين اي تحت الارض ومن كرمه اند ومعنى عليه رمان وري
بكلمة كرمه حشمت بزي زرين بر لفظ بزي بزي على اقر اللوزن و
البا رائدة والعني بزي زرين فمن قال لعل لفظ بزي بزي ببا

مطلب في بيان حد
لفظ ابن
العبارة في تأويل التوراة
تفسيره والتعريف مشهور
صحتها
مطلب في بيان ملك
بالحق كات
بديق تامددا وهو كسول يتر
وغيره ايلش وركه اول تامور
وراءه فلهذا يترجمون ان
نشان وان قاله في حق
آخيه
تفسيره
مطلب في بيان
نوشتر وان

العتلة اخر عن مدلوله فذا خطا في ذلك والقول يكون زايلا فاحس
اذ التام يشي ان يذكر في سبكتين زير سبكتين وهو مشهور والقول يكون
قطعا فري فظا كاحرف سبكتين سبكتين سبكتين مع كونه مشهورا في حق
وان سبكتين لاش ولاش بالتركيب لاش وفي بعض النسخ ان سبكتين
لاش ولاش سبكتين ماضين سبكتين بالتركيب الصالح والراد
تسليم ولفظ فري حاش تحت التوب حاش الغيرة حاش الى قوله
لاش سبكتين ماضين من خورون فاعلم غير حاش ماضين الغيرة
انفا كرمه واصل كرمه اذ اخوان الواو رسيه كرمه ولاش
فانه حيث اكل التوب حاش الخوا لانه است يستقطط المدة
في لفظه ان حاش نام لفظ ماضين الفارسي والمدة في حاش حاش
واحد بالتركيب قوله لفظ الفات سكون الواو والمدة في حاش حاش
تعلل من بحر الغرائب فخرج بالراء المشددة المعنوية ببحر حاش حاش
بمعنى الباركة وبمعنى التوي فذا خطا في استخراج العبارة فان العبارة
الواقعة فيه قولوه وقد تحناه وهرطق اذ يفتقر الفات في حق الواو
المشددة وصاحب البحر يخرج يكون معناه اثنين فانظر في كلام القائل
فانه من الغرائب نوشتر وان يتشدد بالراء وفي بعض النسخ يكون
روان بالياء والنون بعد الشين وفي بعضها نوشتر وان بالياء
والضمة نوشتر وان لفظ اللزج وكاليتين او ضمها وسكون التراء
علوا صحت في بعض كتب التواريخ بخير وهو كان ابدال اللوك
والله بهم واكثر من شوا واجودهم سيرة واحكمهم سريرة واجلهم
اثارا واليه دول كرمه سبكتين ثمان واربعون سنة وفي نسخة

مطلب في بيان حد
لفظ ابن
العبارة في تأويل التوراة
تفسيره والتعريف مشهور
صحتها
مطلب في بيان ملك
بالحق كات
بديق تامددا وهو كسول يتر
وغيره ايلش وركه اول تامور
وراءه فلهذا يترجمون ان
نشان وان قاله في حق
آخيه
تفسيره
مطلب في بيان
نوشتر وان

مطلب في بيان حد
لفظ ابن
العبارة في تأويل التوراة
تفسيره والتعريف مشهور
صحتها
مطلب في بيان ملك
بالحق كات
بديق تامددا وهو كسول يتر
وغيره ايلش وركه اول تامور
وراءه فلهذا يترجمون ان
نشان وان قاله في حق
آخيه
تفسيره
مطلب في بيان
نوشتر وان

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

بالتحریر

بالتحریر و جوبیت میباشند که این سخن من برون که خالیت
ای من استماع شاید ای قیل که چنگ ای التمر بالترکی قیلان
خفت باشد و ما که ناه من معنی البیت هو السمع من الاله
الکلی فلما تلتفت الی الاوامر التي ذکرنا بعض الانام و قیل ان
تخلع تخلصی که سوز سوزی آنک کشی و یانی یا شس اولاً
میشد هان که اسزده شاید که چنگ یا شس اولاً ششیدم
و دران مدت ای الله التي وقع فيه الکماله فیها ششیدم بیا
الوحدة صعب و شدید و دی نمود ما من من نودن می گویند که
کاشح یا بحر الغریب و قال فی التخرج البویة کوسر که کوز کیت
قاله مولی الاقل فاذا عرفت حقیقت الحال فلما تلتفت الی قیل
و قال چون در لشکر چانی رسید و جسم جوی اوی بهم آوردند
فی المعركة اول کسی که اسب در میدان بکسر الی جوی و ظنما کاشح
را ندان بود اشاره الی ذلک الاین التفسیر و گفت **تخلع**
آن زمن بتم که در جنگ بالامانة و المعنی ذیوم لوب یعنی
بیاد الکماله بشت من ای لا افر صحتی بری ظری آن من کاند
اهل که اندر ثم اتصل للوزن میان حال خون ای من التمر
والدم یعنی سر یا الوحدة و الماداسه بقرینة الحال
قال فی تفسیر یعنی زامی فقد غفل من ان الیاء فلما تلتفت الی الفارسیة
لا یجی للمشکل هر که وقی یعنی التمر آنکه چنگ در بخون خاشش
بازی میکند اقول در میدان الظاهر از طرف لقول بازی میکند
و یحتمل ان یکون ظرفاً و لقول چنگ در علی طریقه التمر و والک

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

بالتحریر و جوبیت میباشند که این سخن من برون که خالیت
ای من استماع شاید ای قیل که چنگ ای التمر بالترکی قیلان
خفت باشد و ما که ناه من معنی البیت هو السمع من الاله
الکلی فلما تلتفت الی الاوامر التي ذکرنا بعض الانام و قیل ان
تخلع تخلصی که سوز سوزی آنک کشی و یانی یا شس اولاً
میشد هان که اسزده شاید که چنگ یا شس اولاً ششیدم
و دران مدت ای الله التي وقع فيه الکماله فیها ششیدم بیا
الوحدة صعب و شدید و دی نمود ما من من نودن می گویند که
کاشح یا بحر الغریب و قال فی التخرج البویة کوسر که کوز کیت
قاله مولی الاقل فاذا عرفت حقیقت الحال فلما تلتفت الی قیل
و قال چون در لشکر چانی رسید و جسم جوی اوی بهم آوردند
فی المعركة اول کسی که اسب در میدان بکسر الی جوی و ظنما کاشح
را ندان بود اشاره الی ذلک الاین التفسیر و گفت **تخلع**
آن زمن بتم که در جنگ بالامانة و المعنی ذیوم لوب یعنی
بیاد الکماله بشت من ای لا افر صحتی بری ظری آن من کاند
اهل که اندر ثم اتصل للوزن میان حال خون ای من التمر
والدم یعنی سر یا الوحدة و الماداسه بقرینة الحال
قال فی تفسیر یعنی زامی فقد غفل من ان الیاء فلما تلتفت الی الفارسیة
لا یجی للمشکل هر که وقی یعنی التمر آنکه چنگ در بخون خاشش
بازی میکند اقول در میدان الظاهر از طرف لقول بازی میکند
و یحتمل ان یکون ظرفاً و لقول چنگ در علی طریقه التمر و والک

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

بالتحریر و جوبیت میباشند که این سخن من برون که خالیت
ای من استماع شاید ای قیل که چنگ ای التمر بالترکی قیلان
خفت باشد و ما که ناه من معنی البیت هو السمع من الاله
الکلی فلما تلتفت الی الاوامر التي ذکرنا بعض الانام و قیل ان
تخلع تخلصی که سوز سوزی آنک کشی و یانی یا شس اولاً
میشد هان که اسزده شاید که چنگ یا شس اولاً ششیدم
و دران مدت ای الله التي وقع فيه الکماله فیها ششیدم بیا
الوحدة صعب و شدید و دی نمود ما من من نودن می گویند که
کاشح یا بحر الغریب و قال فی التخرج البویة کوسر که کوز کیت
قاله مولی الاقل فاذا عرفت حقیقت الحال فلما تلتفت الی قیل
و قال چون در لشکر چانی رسید و جسم جوی اوی بهم آوردند
فی المعركة اول کسی که اسب در میدان بکسر الی جوی و ظنما کاشح
را ندان بود اشاره الی ذلک الاین التفسیر و گفت **تخلع**
آن زمن بتم که در جنگ بالامانة و المعنی ذیوم لوب یعنی
بیاد الکماله بشت من ای لا افر صحتی بری ظری آن من کاند
اهل که اندر ثم اتصل للوزن میان حال خون ای من التمر
والدم یعنی سر یا الوحدة و الماداسه بقرینة الحال
قال فی تفسیر یعنی زامی فقد غفل من ان الیاء فلما تلتفت الی الفارسیة
لا یجی للمشکل هر که وقی یعنی التمر آنکه چنگ در بخون خاشش
بازی میکند اقول در میدان الظاهر از طرف لقول بازی میکند
و یحتمل ان یکون ظرفاً و لقول چنگ در علی طریقه التمر و والک

چون که در این کتاب
چون که در این کتاب

و توجز ابان مکان الوابست لفظ و در مقدار که عرفت غیر متر
در حقیقت بلدان بالتم و التکون جمع بلد کما جمع محل از کاید کما قال
لا شاة جمع کید و هو الکرايتان یعنی بول و مرعوب ای کاید کاند
فی شاة اللفظ والمرعوب والفرع و لشکر سلطان ملک علی بنو بکر
انکه طایفه ان ملک حسین شیع نعیل یعنی الفاعل از خاک کوهی
القد یعنی القاد و تشدید الهم علی الجبل بدست آوردن بود ای
حصول و ملک بالفرسین ببناء کاه و کاه و هو کل مکان یا و ای
برج ایستنی لیا و نارا خود ساختن ای بودند مدبران
جمع مدبر علی طایفه اهل الفرس مالک جمع ملکه ان طرف در دفع
مفرقت خلاف المنقذ ایشان شوی بسکون الشین و منها
و هو الشوری کرده و ما نوا یما بنیم که اگر این طایفه ایشان
ان قول در زبان عرب بدین نسق بنشین یعنی الفلم و در کار
بیاء الوجوده مداومت کما نواظرت لفظا و معنی قایم و المدا و المدا
ایجاد الفعل مقاومت مصدر قادم فم المصارعة و غیره ما یکن
والاصح فی العبارة ان یکون کلمة بالقلم مستقلا داخل علی قوله
ایشان منشی کرده یعنی الکاف الفارسی ضایع من که در این نقل
من الکاف الی الانتفاع العادی **شوی** در حق بیاء الوجوده
النون یعنی الآن گرفته است بای ای الشجرة التي فی قریة ارس
و اتخذت عروضا و الارض جدید و لم تستقر فیها بئر و ی
لفظ نیر و بفتح النون و سکون الیا و فتم انوار یعنی القوة و علی بالیا
لغة الاضافة الی قول مروی بیاء الوجوده برآید ای بخرج از جای
مختص

الوجوب لفظ
التشديد

طایفه

منشی و بهر حکم

جمع مدبر علی

شوی و بفتح النون

یعنی الکاف الفارسی

ضایع من که

در این نقل

من الکاف الی

انتفاع العادی

لعمد اختتام و درش و فتح فی بعض النسخ کرش و لفظ و کرش
مخففان مثل مکان و در کار ای امده بلی بکر الفادیا
الکاف من حشون یعنی الوضع و التکرر بکر و درش الفتح راجع
الی قوله و درخ و کردون یعنی الکاف الفارسی العطف بالترکی
تعلق الرفع بکسر الیا و العربی عوق الشجرة بکسر الیا
یعنی من سخن ان لا تعلق من مکان **شیر** کله را مقدره
شاید ان یکین کرش بیل گفته شکر که چو بر شد اذا
الا و انزل قدام الیسوع و حصل من کثیر ثمره ای لا یکین
کرش بیل عرب بلی و قیل فی الترمذی **شوی** اخراج کرکی
بیرایق و دره برار که کوه بیدون جفر اگر کوهان و
چو بیل بیل اوزله بکر سک و نکان الیا و در ترسین
بیل الیا چو علی کله و بیل الیا یعنی بسکون النون
کلام المدبرین برین مقرر بیل ای تکرر کلام علی هذا الزمان
کرکی را بختن ایشان شمس الاخبار و بختن کما ان تفتن
و من الماسکس بر زاید کاشند جمع حاضر من کاشنیم
الکاف الفارسی ان ارسلوا الیه و احوالوا علیه ادا و درت
الفرقة مثل لفظ و معنی نگاه و استند للاشارة علیهم تا و می
ظرف کبر سر قوی بیاء الوجوده رانده بودند ای بول الشراک
و بفتح خال مانده ان بود می چند بالترکی بر نختن از مردان
دید و قیاسه علی نه پیش ان برسلن مثل لفظ الاور و حال
حضر و الوطایع و حکم از سوره را کذا و جدا بعبارة الحق

و توجز ابان مکان الوابست لفظ و در مقدار که عرفت غیر متر
در حقیقت بلدان بالتم و التکون جمع بلد کما جمع محل از کاید کما قال
لا شاة جمع کید و هو الکرايتان یعنی بول و مرعوب ای کاید کاند
فی شاة اللفظ والمرعوب والفرع و لشکر سلطان ملک علی بنو بکر
انکه طایفه ان ملک حسین شیع نعیل یعنی الفاعل از خاک کوهی
القد یعنی القاد و تشدید الهم علی الجبل بدست آوردن بود ای
حصول و ملک بالفرسین ببناء کاه و کاه و هو کل مکان یا و ای
برج ایستنی لیا و نارا خود ساختن ای بودند مدبران
جمع مدبر علی طایفه اهل الفرس مالک جمع ملکه ان طرف در دفع
مفرقت خلاف المنقذ ایشان شوی بسکون الشین و منها
و هو الشوری کرده و ما نوا یما بنیم که اگر این طایفه ایشان
ان قول در زبان عرب بدین نسق بنشین یعنی الفلم و در کار
بیاء الوجوده مداومت کما نواظرت لفظا و معنی قایم و المدا و المدا
ایجاد الفعل مقاومت مصدر قادم فم المصارعة و غیره ما یکن
والاصح فی العبارة ان یکون کلمة بالقلم مستقلا داخل علی قوله
ایشان منشی کرده یعنی الکاف الفارسی ضایع من که در این نقل
من الکاف الی الانتفاع العادی **شوی** در حق بیاء الوجوده
النون یعنی الآن گرفته است بای ای الشجرة التي فی قریة ارس
و اتخذت عروضا و الارض جدید و لم تستقر فیها بئر و ی
لفظ نیر و بفتح النون و سکون الیا و فتم انوار یعنی القوة و علی بالیا
لغة الاضافة الی قول مروی بیاء الوجوده برآید ای بخرج از جای
مختص

و توجز ابان مکان الوابست لفظ و در مقدار که عرفت غیر متر
در حقیقت بلدان بالتم و التکون جمع بلد کما جمع محل از کاید کما قال
لا شاة جمع کید و هو الکرايتان یعنی بول و مرعوب ای کاید کاند
فی شاة اللفظ والمرعوب والفرع و لشکر سلطان ملک علی بنو بکر
انکه طایفه ان ملک حسین شیع نعیل یعنی الفاعل از خاک کوهی
القد یعنی القاد و تشدید الهم علی الجبل بدست آوردن بود ای
حصول و ملک بالفرسین ببناء کاه و کاه و هو کل مکان یا و ای
برج ایستنی لیا و نارا خود ساختن ای بودند مدبران
جمع مدبر علی طایفه اهل الفرس مالک جمع ملکه ان طرف در دفع
مفرقت خلاف المنقذ ایشان شوی بسکون الشین و منها
و هو الشوری کرده و ما نوا یما بنیم که اگر این طایفه ایشان
ان قول در زبان عرب بدین نسق بنشین یعنی الفلم و در کار
بیاء الوجوده مداومت کما نواظرت لفظا و معنی قایم و المدا و المدا
ایجاد الفعل مقاومت مصدر قادم فم المصارعة و غیره ما یکن
والاصح فی العبارة ان یکون کلمة بالقلم مستقلا داخل علی قوله
ایشان منشی کرده یعنی الکاف الفارسی ضایع من که در این نقل
من الکاف الی الانتفاع العادی **شوی** در حق بیاء الوجوده
النون یعنی الآن گرفته است بای ای الشجرة التي فی قریة ارس
و اتخذت عروضا و الارض جدید و لم تستقر فیها بئر و ی
لفظ نیر و بفتح النون و سکون الیا و فتم انوار یعنی القوة و علی بالیا
لغة الاضافة الی قول مروی بیاء الوجوده برآید ای بخرج از جای
مختص

و توجز ابان مکان الوابست لفظ و در مقدار که عرفت غیر متر
در حقیقت بلدان بالتم و التکون جمع بلد کما جمع محل از کاید کما قال
لا شاة جمع کید و هو الکرايتان یعنی بول و مرعوب ای کاید کاند
فی شاة اللفظ والمرعوب والفرع و لشکر سلطان ملک علی بنو بکر
انکه طایفه ان ملک حسین شیع نعیل یعنی الفاعل از خاک کوهی
القد یعنی القاد و تشدید الهم علی الجبل بدست آوردن بود ای
حصول و ملک بالفرسین ببناء کاه و کاه و هو کل مکان یا و ای
برج ایستنی لیا و نارا خود ساختن ای بودند مدبران
جمع مدبر علی طایفه اهل الفرس مالک جمع ملکه ان طرف در دفع
مفرقت خلاف المنقذ ایشان شوی بسکون الشین و منها
و هو الشوری کرده و ما نوا یما بنیم که اگر این طایفه ایشان
ان قول در زبان عرب بدین نسق بنشین یعنی الفلم و در کار
بیاء الوجوده مداومت کما نواظرت لفظا و معنی قایم و المدا و المدا
ایجاد الفعل مقاومت مصدر قادم فم المصارعة و غیره ما یکن
والاصح فی العبارة ان یکون کلمة بالقلم مستقلا داخل علی قوله
ایشان منشی کرده یعنی الکاف الفارسی ضایع من که در این نقل
من الکاف الی الانتفاع العادی **شوی** در حق بیاء الوجوده
النون یعنی الآن گرفته است بای ای الشجرة التي فی قریة ارس
و اتخذت عروضا و الارض جدید و لم تستقر فیها بئر و ی
لفظ نیر و بفتح النون و سکون الیا و فتم انوار یعنی القوة و علی بالیا
لغة الاضافة الی قول مروی بیاء الوجوده برآید ای بخرج از جای
مختص

و توجز ابان مکان الوابست لفظ و در مقدار که عرفت غیر متر
در حقیقت بلدان بالتم و التکون جمع بلد کما جمع محل از کاید کما قال
لا شاة جمع کید و هو الکرايتان یعنی بول و مرعوب ای کاید کاند
فی شاة اللفظ والمرعوب والفرع و لشکر سلطان ملک علی بنو بکر
انکه طایفه ان ملک حسین شیع نعیل یعنی الفاعل از خاک کوهی
القد یعنی القاد و تشدید الهم علی الجبل بدست آوردن بود ای
حصول و ملک بالفرسین ببناء کاه و کاه و هو کل مکان یا و ای
برج ایستنی لیا و نارا خود ساختن ای بودند مدبران
جمع مدبر علی طایفه اهل الفرس مالک جمع ملکه ان طرف در دفع
مفرقت خلاف المنقذ ایشان شوی بسکون الشین و منها
و هو الشوری کرده و ما نوا یما بنیم که اگر این طایفه ایشان
ان قول در زبان عرب بدین نسق بنشین یعنی الفلم و در کار
بیاء الوجوده مداومت کما نواظرت لفظا و معنی قایم و المدا و المدا
ایجاد الفعل مقاومت مصدر قادم فم المصارعة و غیره ما یکن
والاصح فی العبارة ان یکون کلمة بالقلم مستقلا داخل علی قوله
ایشان منشی کرده یعنی الکاف الفارسی ضایع من که در این نقل
من الکاف الی الانتفاع العادی **شوی** در حق بیاء الوجوده
النون یعنی الآن گرفته است بای ای الشجرة التي فی قریة ارس
و اتخذت عروضا و الارض جدید و لم تستقر فیها بئر و ی
لفظ نیر و بفتح النون و سکون الیا و فتم انوار یعنی القوة و علی بالیا
لغة الاضافة الی قول مروی بیاء الوجوده برآید ای بخرج از جای
مختص

والاسم ان يكتب كلمة راجع قوله ويدون تحتها يكون علقا
الاسماع ينسب له تادرسه بالكره والاسم ان يكتب
بينهم شدة مما يقوله من حرب جدد وادان شاكاه ان
وقته السا بانماذ ان ارجوا سكر كره جلا حاليه وعكاز
اودره عطف عليه سلاح بكتاد لا استراة وعظام
جمع غنيمته بنهاده حصول الفزاة خستين بضمين بينه اول
دستين كبرياشيان تاحت باض من تاختن بالسكره چا چي
خواب بود اعلان لفظ خواب بالواو الترسى من النوم واليزيد
واللاد منها اول اول جند ان كياي بمعنى معنى اذت ملك
حتى استقر في النوم قوس بغير القاف والقبا للملك
خورشيد بالواو الترسى ان جرم الشمس اعلان لفظ خورشيد
ولفظ خور بلا شيد ولفظ شيد بلا خور مع الشمس ورساها
بالياء المصدرية رفت ان عزبت يونس من اندر دكان ماهي
ان السكت رفت والمعنى ان كان انما سمى في النوم مثل غيرة
الشخص وزمان يونس في بطن الحوت وقيل الترجمه
كذي كون پرده سياهي كذبي يونس دكان ماهي
مراد بالادان بها جمان اي الرجال الشجعان اذ كين بنج افلا
العربي وكسر الميم والي والنون ونجذف النون بالسكره يوصو
بدرجته بنج كيم العربي بالسكره طشه صبر ديلر درست
هدا بكسر التاء للاشارة بكان بنج الياء كسر التاء ادا دلي
بربر بكان التكرار للتاكيد بكتف بنج التاء وسكون التاء

والتاء في قوله راجع قوله ويدون تحتها يكون علقا
الاسماع ينسب له تادرسه بالكره والاسم ان يكتب
بينهم شدة مما يقوله من حرب جدد وادان شاكاه ان
وقته السا بانماذ ان ارجوا سكر كره جلا حاليه وعكاز
اودره عطف عليه سلاح بكتاد لا استراة وعظام
جمع غنيمته بنهاده حصول الفزاة خستين بضمين بينه اول
دستين كبرياشيان تاحت باض من تاختن بالسكره چا چي
خواب بود اعلان لفظ خواب بالواو الترسى من النوم واليزيد
واللاد منها اول اول جند ان كياي بمعنى معنى اذت ملك
حتى استقر في النوم قوس بغير القاف والقبا للملك
خورشيد بالواو الترسى ان جرم الشمس اعلان لفظ خورشيد
ولفظ خور بلا شيد ولفظ شيد بلا خور مع الشمس ورساها
بالياء المصدرية رفت ان عزبت يونس من اندر دكان ماهي
ان السكت رفت والمعنى ان كان انما سمى في النوم مثل غيرة
الشخص وزمان يونس في بطن الحوت وقيل الترجمه
كذي كون پرده سياهي كذبي يونس دكان ماهي
مراد بالادان بها جمان اي الرجال الشجعان اذ كين بنج افلا
العربي وكسر الميم والي والنون ونجذف النون بالسكره يوصو
بدرجته بنج كيم العربي بالسكره طشه صبر ديلر درست
هدا بكسر التاء للاشارة بكان بنج الياء كسر التاء ادا دلي
بربر بكان التكرار للتاكيد بكتف بنج التاء وسكون التاء

والتاء في قوله راجع قوله ويدون تحتها يكون علقا
الاسماع ينسب له تادرسه بالكره والاسم ان يكتب
بينهم شدة مما يقوله من حرب جدد وادان شاكاه ان
وقته السا بانماذ ان ارجوا سكر كره جلا حاليه وعكاز
اودره عطف عليه سلاح بكتاد لا استراة وعظام
جمع غنيمته بنهاده حصول الفزاة خستين بضمين بينه اول
دستين كبرياشيان تاحت باض من تاختن بالسكره چا چي
خواب بود اعلان لفظ خواب بالواو الترسى من النوم واليزيد
واللاد منها اول اول جند ان كياي بمعنى معنى اذت ملك
حتى استقر في النوم قوس بغير القاف والقبا للملك
خورشيد بالواو الترسى ان جرم الشمس اعلان لفظ خورشيد
ولفظ خور بلا شيد ولفظ شيد بلا خور مع الشمس ورساها
بالياء المصدرية رفت ان عزبت يونس من اندر دكان ماهي
ان السكت رفت والمعنى ان كان انما سمى في النوم مثل غيرة
الشخص وزمان يونس في بطن الحوت وقيل الترجمه
كذي كون پرده سياهي كذبي يونس دكان ماهي
مراد بالادان بها جمان اي الرجال الشجعان اذ كين بنج افلا
العربي وكسر الميم والي والنون ونجذف النون بالسكره يوصو
بدرجته بنج كيم العربي بالسكره طشه صبر ديلر درست
هدا بكسر التاء للاشارة بكان بنج الياء كسر التاء ادا دلي
بربر بكان التكرار للتاكيد بكتف بنج التاء وسكون التاء

وكسوة يستند اي قيد واليديم على الكسوف باعدادان قنطرة
بدرجته كسب بنج الميم وكسر التاء حاضر اورده وعرضه على الملك
بدرجته اشارت فرمود ان امر توش الميج انشانا بالالف
اسطلاح على الفرس وادان سمان والمعنى ثيابهم جوان بود
سيوه بالهمزة للاشارة بغير الشرة عقوان اقول شياشين
التفسير راجع الى جوان نورسيده بود وسيد بالها والهمزة في
مقابل سيوه اعلم ان لفظ سيوه بالها بغير التاء الاخرى مراد من
ولفظ سيوه بالها بمعنى القوان الاخرى كستان استعادة عكاز
نورسيده اسم مفعول من وسيد بغير التاء مصدر ولفظ نوني
للمفعول بمعنى الجديد ونج النون في شايه والفرق لفظ ايضائي
الزودا امان وزلا ذلك الملك باي تادرسه وادان
تيل رجل سري الملك فان استعمال بوسه بلفظ دار ورويشا
برزمن خادفيه اشارة الى ان الملوك يحبون التفرغ والاحتفال
اي بوسه انما حال بوسه تادرسه شيا كما قال الشاعر جواني بود
لصفر سته ولترجم عليه اي بولاء اللصوص ازباج
ذم كان بالياء المصدرية لليوة بر بغير التاء خورده وازديان
لعل الملوك يستعملون التبريد بالاصل جوان بالياء المصدرية والمعنى
من مملوكا التفتت شمع لياقت ان يستغفرت وقع امارا كيم
اخلاق جمع تعلق بغير الحاء خادوني بياء التاء انك
حول اين بوسه برزمن برزمن الوزير نفس منت تني بكسر النون كما
في صدره ان تادرسه كسر الفاء ليا وهى لكسوة ملك وسكون الكاف

والتاء في قوله راجع قوله ويدون تحتها يكون علقا
الاسماع ينسب له تادرسه بالكره والاسم ان يكتب
بينهم شدة مما يقوله من حرب جدد وادان شاكاه ان
وقته السا بانماذ ان ارجوا سكر كره جلا حاليه وعكاز
اودره عطف عليه سلاح بكتاد لا استراة وعظام
جمع غنيمته بنهاده حصول الفزاة خستين بضمين بينه اول
دستين كبرياشيان تاحت باض من تاختن بالسكره چا چي
خواب بود اعلان لفظ خواب بالواو الترسى من النوم واليزيد
واللاد منها اول اول جند ان كياي بمعنى معنى اذت ملك
حتى استقر في النوم قوس بغير القاف والقبا للملك
خورشيد بالواو الترسى ان جرم الشمس اعلان لفظ خورشيد
ولفظ خور بلا شيد ولفظ شيد بلا خور مع الشمس ورساها
بالياء المصدرية رفت ان عزبت يونس من اندر دكان ماهي
ان السكت رفت والمعنى ان كان انما سمى في النوم مثل غيرة
الشخص وزمان يونس في بطن الحوت وقيل الترجمه
كذي كون پرده سياهي كذبي يونس دكان ماهي
مراد بالادان بها جمان اي الرجال الشجعان اذ كين بنج افلا
العربي وكسر الميم والي والنون ونجذف النون بالسكره يوصو
بدرجته بنج كيم العربي بالسكره طشه صبر ديلر درست
هدا بكسر التاء للاشارة بكان بنج الياء كسر التاء ادا دلي
بربر بكان التكرار للتاكيد بكتف بنج التاء وسكون التاء

والتاء في قوله راجع قوله ويدون تحتها يكون علقا
الاسماع ينسب له تادرسه بالكره والاسم ان يكتب
بينهم شدة مما يقوله من حرب جدد وادان شاكاه ان
وقته السا بانماذ ان ارجوا سكر كره جلا حاليه وعكاز
اودره عطف عليه سلاح بكتاد لا استراة وعظام
جمع غنيمته بنهاده حصول الفزاة خستين بضمين بينه اول
دستين كبرياشيان تاحت باض من تاختن بالسكره چا چي
خواب بود اعلان لفظ خواب بالواو الترسى من النوم واليزيد
واللاد منها اول اول جند ان كياي بمعنى معنى اذت ملك
حتى استقر في النوم قوس بغير القاف والقبا للملك
خورشيد بالواو الترسى ان جرم الشمس اعلان لفظ خورشيد
ولفظ خور بلا شيد ولفظ شيد بلا خور مع الشمس ورساها
بالياء المصدرية رفت ان عزبت يونس من اندر دكان ماهي
ان السكت رفت والمعنى ان كان انما سمى في النوم مثل غيرة
الشخص وزمان يونس في بطن الحوت وقيل الترجمه
كذي كون پرده سياهي كذبي يونس دكان ماهي
مراد بالادان بها جمان اي الرجال الشجعان اذ كين بنج افلا
العربي وكسر الميم والي والنون ونجذف النون بالسكره يوصو
بدرجته بنج كيم العربي بالسكره طشه صبر ديلر درست
هدا بكسر التاء للاشارة بكان بنج الياء كسر التاء ادا دلي
بربر بكان التكرار للتاكيد بكتف بنج التاء وسكون التاء

روى ازین سخن من غلامان در هر کشید و من روی در هر کشید
بالتحریر بوزن بورتدی و موافق با این بلندش اولی ان مطلع بد
الوا و لفظ کریمه التعلیل و وقع فی بعض النسخ مکان بلندش جهان
بیشکل اخیرا جمع الی الملک و لفظ جهان بین وصفه کجانی نیامده
پرتو بنفخ ابی الفارس پیش الشعاع بیکان جمع نیک و نیکو
نکیده ان لا یقبل شعاعهم هر که ناعلم که بنیادش الضیاع الی
بدست عدم تعداده حرمت نایل اچون در کان اعلان الشعاع
فی استعمال فی اللفظ ان الحان الی حقیق و انشأ فارسی معنی الخور
بگفتند بفرکان چون بقی التبع معنی کلا یستعمل لفظ التبع بل
یتفرع منه لایستقر التبعه علی غیر التبعه و قبله التبعه ای و
موزنی دو تفریع از نیست که قبلا از او جز در دفتر مسل تبار
بنفخ النوا تابه المشاة و التخلیة الموحدة معنی التبیان وقع فی بعض النسخ
بدل تبار لفظ بنیاد و فی بعضها لفظ ضاد بلا عطف ایان جمع این
اشاره الی توارثه از ان عرب مستعمل کردن ان استعجال
اولی ترست و بنفخ باباء الحق معنی العرق بنیاد و اعلی النسخ الاول
و اعلی لافین لفظ تبار وقع بنا و الاولی النسخ الاول ایان
بالتحریر التبرر اوردن معنی افواج عرقهم بهتر نم علی بقوله کاشانی
نشاندن مواعی الامل معنی التبع برادر الاطفا و فی بعض النسخ
کشتن و هو شایع فی معنی الاطفا و انکو معنی الجرة کذا نشن
بمعنی التبرک و انشأ راکشتن ان قتل الحیت الکبیر و کذا نشن
ان ولاد التفریع بخار و انشأ معنی لفظ و التبریع برادر بقوله

نسخه اولی که در دسترس است
نسخه دوم که در دسترس است
نسخه سوم که در دسترس است
نسخه چهارم که در دسترس است
نسخه پنجم که در دسترس است
نسخه ششم که در دسترس است
نسخه هفتم که در دسترس است
نسخه هشتم که در دسترس است
نسخه نهم که در دسترس است
نسخه دهم که در دسترس است

نسخه اولی که در دسترس است
نسخه دوم که در دسترس است
نسخه سوم که در دسترس است
نسخه چهارم که در دسترس است
نسخه پنجم که در دسترس است
نسخه ششم که در دسترس است
نسخه هفتم که در دسترس است
نسخه هشتم که در دسترس است
نسخه نهم که در دسترس است
نسخه دهم که در دسترس است

انش و انش طایفه السرائ و بقوله انکو بجه انش الذي بر الوزار
تخلیه من القتل خارج من ان نیست لان طبیعت النار و الانش
لا تتغير بالترتیب لهذا النسخه بعضا و تاملانک باقیه **نسخه** ابر
اکراب زندگی ان ما الجوده بار و ان یاریدک بالتحریر یا فنی لیراد
بمعنی بارانیدن بالتحریر یا فنی لیراد و من قال بالاشترک انش بقوله
و یبعثان قیال مناد ان اکراب زندگی بار لان الحار شایع و التفریع
نکشف مرکز از شاخ بیدای من غن شجرة الخفاف بر ان التفریع
نخوری بیدای لک ان انش لیراد لعدم استخدام الاشاره فی کل من
بالتحریر ان دن الاصل و روزگار بر انش ان لا تصرف الوقت
فی تفریع که انش انش معنی القصب کبریا لایستقر الی قوله
یوربا ان الحیر شکرتی و قبله التفریع **نسخه** کربولت
یا فنی لیراد حیوة سوکت اخای بار و بری و بری اصطلاح
ایچون انک بکجه که حیر ناشی شکرتی و بری و بری معنی لیراد
نسخه ان الحام الملک بشیبه طوعا ان انش و کرها ان
انقباضا و فی بعض النسخ سماعا و طاعا پستید لان خلا الملک
ضاد و من ران ملک و الاشارة فی التفتین افرین و حین
خواند و گفت آنچه ان الحام الذي خواند و ام ملک فرمودین
حقیقت است لا بمازیه اصلا که کرد و ملک است ان بدان مع
بد تفریع یا فنی الیاء لکتابه و حین ایان کریم لان الفصل
سارینه بلی از ایشان شدی جوار لشرط المابنه برید الوزار
نفسه کافر امید و است لفظ و اراد انش فی الاصل و استعمل

نسخه اولی که در دسترس است
نسخه دوم که در دسترس است
نسخه سوم که در دسترس است
نسخه چهارم که در دسترس است
نسخه پنجم که در دسترس است
نسخه ششم که در دسترس است
نسخه هفتم که در دسترس است
نسخه هشتم که در دسترس است
نسخه نهم که در دسترس است
نسخه دهم که در دسترس است

انش

نسخه اولی که در دسترس است
نسخه دوم که در دسترس است
نسخه سوم که در دسترس است
نسخه چهارم که در دسترس است
نسخه پنجم که در دسترس است
نسخه ششم که در دسترس است
نسخه هفتم که در دسترس است
نسخه هشتم که در دسترس است
نسخه نهم که در دسترس است
نسخه دهم که در دسترس است

بما معنى ورب العالمين ووالله اعلم
 سبعة عشرنا بفتح ما حان الباء سبعة
 بغيره لان الصيغة مؤنثة وكوني قد عدنا ان يكون
 هو من لفظ است يطلق على كل دلو وحفر من الماء وغيره وقد
 يستعمل جبا كاتال اذ تنحط الانظار الذين لا يظهر ما لا يهت
 بقي وفي بحر القلح البني القدر ومن قال في نفسه وطينا نغفر
 لغدي وعاد ان كرهه ان جاءه الشراق درها دوى ان اصل
 بدو ونسبه متعلق بنشده است ان لم يستقر ودر حدت است
 ان درو فيه كامن هو لود كلمته ما نافية الا وقد هو لعل الخطرة
 ان على الجدة التسليم والاعتماد القبول الذين المجرى بحث لو حاق وجعل
 دليل ان هذا الدين الشريف موجود في العقول وبشرية في التوسل
 لكي ابواه ابا بوه دات يهودا ز ويقره ان يجهل ان يهودا
 وقره انيا وجوستا برة الوزيران هذا الغلام في اصل بنه مستعد
 لقبول الخير ولم يخالط اهل الفساد زمانا طويلا ولم يستقر الفساد في
 طبعه ولكل ذلك ان يقول بما يقاس مع الفارق اذ كمن مستعد الكلام
 مستعد بالقبول واعلان الوزير كما اذ قد يجهل ان اشبه ان يهودا
 قطع بابان باراشت ان صاحبهم عيسى ابن مريم ما قدش
 يريد به زوجة لوط النبيهم وتفسيره في القصة بانه كانت
 مدينة سووم مدة فخاص الخمر والشر وكثرة الفجار ما يمكن في البلدان
 وكان يجمع فيها الزنا من اللذان في فضل الطيب واولا الفجار فقام
 اليه على ما يستحقه فتمثل لهم في صورة غلام ابرو وجعل يوحى

كروهم وهداهم وقبرهم وادهم الى انفسهم حتى اظهر فيهم الفناشة فادهم
 اذ شكوا الى النبي صلى الله عليه وسلم على انهم اذ استباح على الله وحشرهم فماتوا
 فبعث الله تعالى جبرائيل امرا وسعدا عشرة ملكا فلما استبشروا اليهم نصف
 النهار فاجابهم بخوار يسكين من الماء فابصرهم انفسهم لو لم يدرهم وحيث
 الامانة فخرجت بهم وحدثهم عن حيث اهل المدينة فاعلموا والاعلم
 من انفسهم فاجابوا على ما يسئلهما قالت ليس فيها احد مضيق الا
 وكلك الشخيرة الى ان يجيئهم فذهبوا الى الجبل فابصرهم وهو على باب الجبل
 بهم اياهل وضاق صدره اغما واما علي بن ابي طالب فمات في يومه فادهم
 اليهم بالروح ام بالثبور وقالوا عليهم السلام ان شئتم
 قالوا لا نزال نومي ونحزنه ولا شئنا احد او كانت امرنا منافية
 فاضلقت تطلب بعض حاجتها فجلت لا تدخل على احد الا
 قد اعلمت وتقول ان عفنا فواسمهم كذا وكذا ما رايت
 قوما احسن وجها منهم فادهم اليهم عن ابي جحون الى ان يلوهم
 ويعدون الى اشيائهم الذين تروا في داره فراكب على وجهه وقال يا
 قوم ان هؤلاء بنات قوتوبهن وكان من خرج منكم من الكفاية
 من اظهركم من المرام فانقذ الله ولا تخزون في شئ من اليسر عكره من
 قالوا انك تعلمت ما في جنانكم من حق انك تعلم ما فيهم ويعيون بكم
 الميت فارادوا الدخول على اهلها فسمع جبرائيل من سبيده فبعث
 اجسادهم فعملوا من لوهم فجاءوا نحو قوتوب فحي لوهم فماتت الامانة
 فائق لوهم من الكبر فقالوا بالروح انما يرسل ربك ان يعادوا اليك
 فانصت اليهم وادعوا اليهم فخرج اليهم فخلعوا فاشاد جبرائيل من ربه

خاشع ذاهي
 ارض وشمس
 الله يصف
 خاشع ذاهي
 ارض وشمس
 الله يصف

1900

الحمد لله

فصل في بيان

10

100

[illegible]

التماس لذكرك رتبه ونجى الناس امرنا وشدا فم باوانه الكعبه فثقتنا
 سنين وازدادو سحا وكسبه باسطوا فيه بالوصيداي فثقتنا
 الكعبه اوانج اول العتبه ثم العظم ثم العظم الى اخره كمال قدرته ثم ثقتنا
 حالم وماض الله ثقتنا ثم فخرنا واثقتنا كمال قدره الاتقالي
 ويستقيم بار امر البعث اين بكت ان الوزير وطالفة الحق
 للوجه اذ ما جمع نديم وفي مختار الفتح وهو الترتين في القرا
 وقال في النديم تمام ملك ان السلطان المهود باو مع الوزير
 يشاعت يارشدند وفي بعض النسخ يارن كردند تا ملك
 از سر خون او قدر بيايد وگذاشت و تجاوز وگفت اي
 الملك بخشيدم ان عفو عن اگر چه صحت نديم اي
 لم يوافق ما في والحق في النزاع بين الملك والوزير ان ما ذكره
 الوزير من شرب الخمر لا يقع في بعض النسخا فلما يوجد ما ذكره
 الملك في التوقع والا حياطين لا يثبتن الى ما هو قليل التوقع
 وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم سواد الفخذ وكذا قال الحسن بن جانب
 الملك **ربا** وان كان في كفت استقامت زال معنى الحسن سواء
 كان كذا او اثنى ويعمل ابو رستم والظاهر ان المراد هنا اني بامر
 كره بضم الخاف العوني وشحن نقوان حقير وجمادى كره
 ستول القول والمعنى بالترت وشن حقير وجمادى كره
 اي كره بس اسد سر حيد ووه باقر والسكون بالترت اذان
 جون بيشتر آمد فذكر حرف ان لفظ بيش بالباء العوني واكثر
 الجمول بمعنى الزيادة واللفظ بيش بضم الهمزة

بعد صبح که زان کعبه و غیره
 به راه آمد و رسید به دریا و درین
 قیصر و بیجا و دریا و قایق
 و معقول و دیگر حقوق و کس
 که اوراق چشمه را شنیدند
 چون که نزد راس رسیدن
 قایق را کین ها کشید و او را
 و بیک اندکی بعضی دره ای
 بود که ایله کتور درین
 راه در میان
 راه و در میان استقامت
 که باقی فاصله بود
 به راه رسیدند

ابن سید علی

چون که بر نقد خصل عن الفتی با سر حسن الزاد به نامانیان با سرتی
چو چوب و حاصل حکامان الترتیب و احوال و الاستعداد و تحمل
فناجیاب فی الترتیب حق میسر من السنج باو الحسن **کبر** زین
شور و فی الاشارة بیانیه سنبیل بریاد و لعلم استعداد
تکمل الارض بالانوار و دروخت و عمل صنایع مگردان بالکاف الکافی
کلوی بالیا المهدی بادیان کردن چنانست هر کس که بد
کردن جای نیکم گردان لفظ جان و تحم و قیل الترتیب **فهر** چورت
برای کوکل سنبیل بنور افکار عمل صنایع اکمل بران بره ایدیک
شویلد و کمر ایدول برانر لیک **و کفایت** سربک و و
اسم بلیق علی کل شخص که لایه و توکل علی الفیض و یمن من نیال
لایا کیش من نیال المستعد من نیال لایا کیش لایا و التخصیص
انما یستعان من الخلق من تفرقة فیه بالاول و الاخر فیه زادن را
المرق تعید فی یاد الوحدة کامر ارار برور بکله الزاد للاشارة
الی علی بنا سرائ اعطش بصفین اسم ملک و دیوم رکعل و کبلی
الیا، للوحدة التوہی و اکبسته فیه المات و و فیه و کبلی کاعطف
التشبی زاید الوصف داشت ایاکان رکعل و کبلی کبلی کبلی
از حد و دی بالیا، المهدی از من زمان التفرق اکبر و کبلی و کبلی
اکبر و کبلی فی الاسل و کبلی و الزاد و کبلی و کبلی و کبلی
بیرفت و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی
ظفر و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی
احد و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی و کبلی

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

تجارت و صنعت - ۱۳۸۵

سعادت و خوشحالی
چند روزی است

ممنوعه

من التوبة اليه نحو درمند بالتركي درلوكو كذا بوشند و ايا فاقه
 معدية فانهم بالتركي علقوا لقلوب اى تافت حكايه من تافت
 اى يستعمل ستاره بلندي اى كوكب الترفه و قيل الشرحه
 باشي او سنده عقل چو قلعه ندر اولوق يلديز با بايلوي
 في الجبل اى الحاصل من جلا الكلام مقبول نظر سلطان اعد علكه
 بتوكسر جبال سكر و كان معني داشت قال رسول الله **اطلبوا**
الحيز و حسان الوجوه و مكانه اند نو انكري با بايلوي
 اى الفنا بفرست لازييق نزال لازييق و بزرگي اى الكبير
 بعثت اى المقصود الاصل من بزرگى اى ازيد العقل
 بسال حال الدوالي الروقي **بيت** شگوده جوان درانام **بيده**
 نو از حق پيرست ناز ايام **بيده** **حكايه** دري من بعض الحكماء
 ان الشيخ اذا كثر قيل قدره سوى العقل فانه حكما ازاد مدد دارا
 ازاد مدد و عقل ايضاً ان الشيخ اذا قل بكثير قدره سوى الحق
 فانه حكما نقل بغير عزرا اى ان جنس او و افراد صنف **بيده**
 براند عالم و العالمانى الذين هم خدعة المستلهم و بخت
 ستر کردند و درشتن او المصدر من ان المفعول ستر بغير
 نمودن اى اسند و ايه التهمة حق فبطل السطح و لم ينفه فيه
 عليم **سراج** تخمین چو زنده و يردى چو كند چو بخت
 ان المشفق باشد دوست و ادا دار الملك ان بغير **العباده**
 و لهذا سلكا بريد من ملك المشاب العاقل موجب بلكلهم
 و اياه خص بلكل ايه الصدوق للاحاطه **بيت** ان اشارة

تخلص اینکده حسن مراد و کائنات
 ز او در ذره اول پیدا شده
 حسد الشیطان و سر خستندگی
 تو کسلو ایدیلیر و انکه نشند و چشم
 وجود و انکه فانیه تا کردی
 سعی کوستردیلیر یعنی صیقل سعی
 ایدیلیر اما زانده و بر مدی
 سعی

دشمن نه اولو - راجه نيه نه
اولو - چو کي دوست نهفتو
(اولو نه نه)

وَبُخَيَّا نَحْنُ

۱۰۰
 شاهزاده به حال متعلقه او در قفسه
 هفتاد و یک سال به سر رسید
 و در آن روز که او را در قفسه
 هفتاد و یک سال به سر رسید
 و در آن روز که او را در قفسه

اول سورة حسرة التوبة
و هي من سورة التوبة
سورة التوبة
سورة التوبة
سورة التوبة

مفتوح

آرغاج شروع معصوم و

الفاخرى معنى الضمادان وقيل ملح الكاف والعين المعنى الناقص مشدداً لفظه
ولابته أو حصول الملكة وغلبته نقصان بزمير فت لان الحاصل
من الرعايا وأكسابهم فاذا جبروا انتقل الحاصل **حكايت** وروايت
حكيمان الرعايا للسلاطين بمنزلة البقر والغنم للرعايا فاذا ارتكبتا ذنبا
حصل الدين الكثير وقيل حتى يكثر من بقرتين بغير الحان وقد شاع في الزمان
ما يد بسكون النون والذال ما من من مادن وكسحان الزوف
أي الامداد من كل جانب زور معنى القوة والمراد بجموع **حكايت**
رئيسي الظاهر ان المبعثرة لا للوحدة كما قلنا وروايت
ظرف حوايدلو بالكاف الفاخرى أي قتل وراياهم سلمت او
الامن بجماعهم لنظرا جازما من المعين احدهما الرجل لشاب
وثاني الرجل السخي والمراد به والآخره واياله المبعثرة في جموع
السحا وكوش اربع كوشيدان بالكاف والعين لا غير منه خلقة
بكوش كان عاتدته في الزمان السابق ان يجعلوا في اذان عبيده
خلقة آر حرف شرط تنواري حكام من فواحق بهرود مضارع
من رفعت والمنع ان عبيد الذين في اذان خلقة لا يكلف بريا بين
ويجب معا لظن ان لطف فيه كما لا يدركا شود خلقة بكوش
أي عبيد كسب لطف والاحسان كما قيل الانسان عبيد لاجل
وقيل في الترجمة **قل** حكيم دوم بولود ودر سميت اي عبيد تسمى
ايامهم سلمته الكس كلف خش هو كس كس هو كس كس أي ان اؤش
لطف قل لطف كراؤ او لا خلقة بكوش وروني مجلس وناظر
الى الملك الظالم الذي ضمن بسدد رقعة ارتكاب شهيدان هم خزانة

فیه تنبیه علی ذل بنی السلاطین ان یستعوا اخبار السلاطین
الماضیه و یستحقوا من سیرتهم قسطا بالجمعه للوحده و رد و قال
مملکت چاکان عدو نیردون بود فکر کردن با سنا بعضی وقتها
وزیر الملک رسید ان سنی وزیر الملک کفر دیو نیر و حج و ملک
و حشم بختین یعنی خدم و هوجج خادم و المارمن یعنی مالدار
من العبد و غیرهم فداشت ان کلبان له و له و پادشاهی پایا
المصدی بروچ که تو ترش و غلب علی الفتح گفت ان
الملک انما کله شنید فی هذه القصة من کتاب شهنامه خلق
و جماعت کثیره یرود بتعب کردادن بکلاف الفارسی ان
بموا انفقوا علی امره و تقویت کردند پادشاهی یات و قبل
وقت **شوی** فریدون فرخ فرشته نبود و شک فرخ فرشته
نموده یازده و شش خات و یکون و تو را دو و شش کنش کنش کن
و کبر گفت چون کرد کن خلق لفظان مناجا امامت حق تعلیل
موجب بکسر الحرف پادشاهت ان سبب السلطنة و تو غلب
پادشاهان سبکی بکلاف ملوک کورسای نادری بالکلیه
باشک بود فی تنبیه علا ذل بنی الوزیران بعلی بموجب الخیر
قل الحق و تو کان **ترا بیت** همان بکر کشک بجای پروری بیاء
الملک که سلطان باشک کند پروری باین المصدی و تین الفریه
بیت شما انکه جاندا سبکی که سلطان بکر بکر سلطنت
سلطنت موجب بکر بکلاف الفارسی اعلم ان هذا لفظ من
لعان لثمة ان قال معنی المدور و ان بعض جانب الشیخ و اخره و

[illegible]

برای مشاهده و خرید و فروش
لطفاً به آدرس زیر
اوتل سیتی مراجعه کنید

والتشريع للبحر وح يستعمل لفظ شدن او اعدان والملازم للفظ
الاشهر ولما قال اعدان ان سبب جميع سباه ورجعت حبيسة
سؤال الملك ما لي كنت ان الوزير بادشاه را عدل بايد تا بروكوتا
ودعت عطف على قول عدل كما دوسايد وولفتش امين بما لفظ
مستعمل في لسان اهل الفرس معني امين وذن قال ولعل قلبه بینه
قلب بجان قد وهر از اكر من نهر تا اهل العربية تشييد
جواب الوزير سجع وتران كود بيهت والظالم ان يري كمالا
شعوي كند مضاعف متعجب جورسته وصفه كبريت فاعلة
سكتا بالياء للمصدرية فاعول ان لا يعلل السطوت من كان منته
الظلم وكون كند متعجب مشهور بعيد جدا وكذا كونا يا سكتا للظلم
فاذا سمعت المعنى المتعجب فلا تلتفت الى التبع كذا ياد كرج يا
بابا المصدرية اعدان لفظ جويان بالياء الفارسية من فارسي
وبالجملة الفارسية واداء العربي تركي بادشاهي بيا الوحدة كره
طرح وهو بالتركي سكتن منتهى الى قوله ظلم والاحاطة ببارية
وتعما يوجد الاء والعاطفة قبل لفظ ظلم كجمل التبع اكله ياي
ويوار اي اساس جدار ملكه جويش بكنه بنوع العاطف الوحي الى
من كندن وقيل في الترجمة **شعوي** اليه جويسته سلطانا
تور دون اولر قوز جويانلق چه كندنه ظلم سكتن يازدي
ملك ديوارك دین نازدي ملك دا ظلم ايند وزير نا صحر
نيامد از كان طبع مجبولا عليه بنده مورد و زندان فرستاد
كذا حال التامخون بشاردون بس برنيامد اي لم يرض عليه زان

والتشريع للبحر وح يستعمل لفظ شدن او اعدان والملازم للفظ
الاشهر ولما قال اعدان ان سبب جميع سباه ورجعت حبيسة
سؤال الملك ما لي كنت ان الوزير بادشاه را عدل بايد تا بروكوتا
ودعت عطف على قول عدل كما دوسايد وولفتش امين بما لفظ
مستعمل في لسان اهل الفرس معني امين وذن قال ولعل قلبه بینه
قلب بجان قد وهر از اكر من نهر تا اهل العربية تشييد
جواب الوزير سجع وتران كود بيهت والظالم ان يري كمالا
شعوي كند مضاعف متعجب جورسته وصفه كبريت فاعلة
سكتا بالياء للمصدرية فاعول ان لا يعلل السطوت من كان منته
الظلم وكون كند متعجب مشهور بعيد جدا وكذا كونا يا سكتا للظلم
فاذا سمعت المعنى المتعجب فلا تلتفت الى التبع كذا ياد كرج يا
بابا المصدرية اعدان لفظ جويان بالياء الفارسية من فارسي
وبالجملة الفارسية واداء العربي تركي بادشاهي بيا الوحدة كره
طرح وهو بالتركي سكتن منتهى الى قوله ظلم والاحاطة ببارية
وتعما يوجد الاء والعاطفة قبل لفظ ظلم كجمل التبع اكله ياي
ويوار اي اساس جدار ملكه جويش بكنه بنوع العاطف الوحي الى
من كندن وقيل في الترجمة **شعوي** اليه جويسته سلطانا
تور دون اولر قوز جويانلق چه كندنه ظلم سكتن يازدي
ملك ديوارك دین نازدي ملك دا ظلم ايند وزير نا صحر
نيامد از كان طبع مجبولا عليه بنده مورد و زندان فرستاد
كذا حال التامخون بشاردون بس برنيامد اي لم يرض عليه زان

والتشريع للبحر وح يستعمل لفظ شدن او اعدان والملازم للفظ
الاشهر ولما قال اعدان ان سبب جميع سباه ورجعت حبيسة
سؤال الملك ما لي كنت ان الوزير بادشاه را عدل بايد تا بروكوتا
ودعت عطف على قول عدل كما دوسايد وولفتش امين بما لفظ
مستعمل في لسان اهل الفرس معني امين وذن قال ولعل قلبه بینه
قلب بجان قد وهر از اكر من نهر تا اهل العربية تشييد
جواب الوزير سجع وتران كود بيهت والظالم ان يري كمالا
شعوي كند مضاعف متعجب جورسته وصفه كبريت فاعلة
سكتا بالياء للمصدرية فاعول ان لا يعلل السطوت من كان منته
الظلم وكون كند متعجب مشهور بعيد جدا وكذا كونا يا سكتا للظلم
فاذا سمعت المعنى المتعجب فلا تلتفت الى التبع كذا ياد كرج يا
بابا المصدرية اعدان لفظ جويان بالياء الفارسية من فارسي
وبالجملة الفارسية واداء العربي تركي بادشاهي بيا الوحدة كره
طرح وهو بالتركي سكتن منتهى الى قوله ظلم والاحاطة ببارية
وتعما يوجد الاء والعاطفة قبل لفظ ظلم كجمل التبع اكله ياي
ويوار اي اساس جدار ملكه جويش بكنه بنوع العاطف الوحي الى
من كندن وقيل في الترجمة **شعوي** اليه جويسته سلطانا
تور دون اولر قوز جويانلق چه كندنه ظلم سكتن يازدي
ملك ديوارك دین نازدي ملك دا ظلم ايند وزير نا صحر
نيامد از كان طبع مجبولا عليه بنده مورد و زندان فرستاد
كذا حال التامخون بشاردون بس برنيامد اي لم يرض عليه زان

كثير كرمي اصله بين حذوت النون للامانة الى حكم تشييد ليلى
سلطان ان بناتم ذلك السلطان الظالم بتنازعت مصدر
نازع ان تامواله وسلطه بدو كشد اي طليعه قوي بيا
الوحدة كذا دوت تطاول او قدر كره بجان اده بودند
كنا عن كمال التفرج ويزيشان شده من او طاهر برایشان
بين علي بن حقه كرم داند تدبير ياد و تنويت كرم كمال
لزيديون وقد سمع ولم يتبع تا كمال از تفرش بدورفت ان
خروج وبرانان اي علي بن حقه مقرر كشت **قلم** بادشاهي
بيا الوحدة كرم او روا دارا اي تجوز بيشه ديالو او قسم
مفعول بر بيزيست على عاياه دوست دارش لفظ دوست
دار وصفه تركيبي والشين راجع الى قول بادشاهي اي الذي
ظلمه ودرستني طرف كرمين بيا النون للامانة زودا كند
وصف تركيبي ايضا اي عدو مقدم بارجيت صلي كرم بالعدل
و درجك صلي كرمين شين على بتور زانكرا عشاه كل را اي
للسلطان الصادر رجعت لشكرت لانهم يضر وده على عايد
وقيل في الترجمة **قلم** برشته كرم او كرم وعاياه جفاي دوست
دوت وده وني تلمار شد ايد و جفاي قل صلي رعيتا و نوز صعدان
عدل اصنه لشكرت التامرك لان **خدايت** بادشاهي با غلام مجي
بيا الوحدة فيها در كشت بالظالم الوحي واداء الاصلية التسمية
نشته بود غلام بسكون الميم ان ذلك الغلام العبيد وكر بالتركي
دهي در ياد يده بود وحت كشتني نياز سوده اسم مفعول من از

والتشريع للبحر وح يستعمل لفظ شدن او اعدان والملازم للفظ
الاشهر ولما قال اعدان ان سبب جميع سباه ورجعت حبيسة
سؤال الملك ما لي كنت ان الوزير بادشاه را عدل بايد تا بروكوتا
ودعت عطف على قول عدل كما دوسايد وولفتش امين بما لفظ
مستعمل في لسان اهل الفرس معني امين وذن قال ولعل قلبه بینه
قلب بجان قد وهر از اكر من نهر تا اهل العربية تشييد
جواب الوزير سجع وتران كود بيهت والظالم ان يري كمالا
شعوي كند مضاعف متعجب جورسته وصفه كبريت فاعلة
سكتا بالياء للمصدرية فاعول ان لا يعلل السطوت من كان منته
الظلم وكون كند متعجب مشهور بعيد جدا وكذا كونا يا سكتا للظلم
فاذا سمعت المعنى المتعجب فلا تلتفت الى التبع كذا ياد كرج يا
بابا المصدرية اعدان لفظ جويان بالياء الفارسية من فارسي
وبالجملة الفارسية واداء العربي تركي بادشاهي بيا الوحدة كره
طرح وهو بالتركي سكتن منتهى الى قوله ظلم والاحاطة ببارية
وتعما يوجد الاء والعاطفة قبل لفظ ظلم كجمل التبع اكله ياي
ويوار اي اساس جدار ملكه جويش بكنه بنوع العاطف الوحي الى
من كندن وقيل في الترجمة **شعوي** اليه جويسته سلطانا
تور دون اولر قوز جويانلق چه كندنه ظلم سكتن يازدي
ملك ديوارك دین نازدي ملك دا ظلم ايند وزير نا صحر
نيامد از كان طبع مجبولا عليه بنده مورد و زندان فرستاد
كذا حال التامخون بشاردون بس برنيامد اي لم يرض عليه زان

والتشريع للبحر وح يستعمل لفظ شدن او اعدان والملازم للفظ
الاشهر ولما قال اعدان ان سبب جميع سباه ورجعت حبيسة
سؤال الملك ما لي كنت ان الوزير بادشاه را عدل بايد تا بروكوتا
ودعت عطف على قول عدل كما دوسايد وولفتش امين بما لفظ
مستعمل في لسان اهل الفرس معني امين وذن قال ولعل قلبه بینه
قلب بجان قد وهر از اكر من نهر تا اهل العربية تشييد
جواب الوزير سجع وتران كود بيهت والظالم ان يري كمالا
شعوي كند مضاعف متعجب جورسته وصفه كبريت فاعلة
سكتا بالياء للمصدرية فاعول ان لا يعلل السطوت من كان منته
الظلم وكون كند متعجب مشهور بعيد جدا وكذا كونا يا سكتا للظلم
فاذا سمعت المعنى المتعجب فلا تلتفت الى التبع كذا ياد كرج يا
بابا المصدرية اعدان لفظ جويان بالياء الفارسية من فارسي
وبالجملة الفارسية واداء العربي تركي بادشاهي بيا الوحدة كره
طرح وهو بالتركي سكتن منتهى الى قوله ظلم والاحاطة ببارية
وتعما يوجد الاء والعاطفة قبل لفظ ظلم كجمل التبع اكله ياي
ويوار اي اساس جدار ملكه جويش بكنه بنوع العاطف الوحي الى
من كندن وقيل في الترجمة **شعوي** اليه جويسته سلطانا
تور دون اولر قوز جويانلق چه كندنه ظلم سكتن يازدي
ملك ديوارك دین نازدي ملك دا ظلم ايند وزير نا صحر
نيامد از كان طبع مجبولا عليه بنده مورد و زندان فرستاد
كذا حال التامخون بشاردون بس برنيامد اي لم يرض عليه زان

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content.

چاهل کلام کلمه سنگ بودی تقصیر
 خایه بر محفل در اصل بر کسب است این
 دوستان کز بر کینه بدین اوقاف دار
 و شمشک است که بنام او شمشک
 او ز من او غریب این دوستان بدین
 کلف آخرت حقین حالش لم یزیا
 دشمن مراد او بدی و شمشک الیم
 او بسند و کما جسم موت و فوت در
 پس بریندن و ایات سایدان
 صفحوم او نان حقیقند آخرت
 سفید بر زرد جامع اعصاب
 تو بوی آید شمشک قفا خلاصان
 کلسان بوی من از این احوال در
 او دل چگون بود بر خفا
 باعث او که ای سواد
 این سید
 بنم خود و زمانه نادان و فکند
 کنند بن موی فکند حد او
 پوسه صرف آن کلمه حد
 اندام او دوستان با او
 حد او اکنون سواد
 کلام مراد او
 بنام او
 بنام او
 بنام او

فرازان خاندان قهرمان
مقامات و سادات
از زمین تقدیر بود
از دست خدا از دروازه
خداوند خلق است
چنانچه

Handwritten manuscript page from the *Shahnameh*, featuring dense Persian script in a cursive style.

لطیف

تاج محمدی قوی و غالب و محمد زار نیست
والم کو برین صفت

اينجا نيت تقرر نما اوستى
تو بولدا اداات عظيم اوستى

[illegible]

فقد اوردی
اول در و بشی کنونی
پیش از اعلیٰ بی
مقدور و کار کنونی
در حال قبول بود و رفت
کونست

نظمت التمهيدية
مكتف

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

فاسد شده است و در آنجا که گفته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

نوشته شده است که این کتاب در روز دوشنبه ۱۲۸۵ قمری در شهر تبریز کاتب شده است.

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

و غرض

تجدید و اصلاح
ایمانی و اخلاقی
و علمی

[illegible]

للحيوانات

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

نام کتاب: التسلط

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

بچه و به ای لای سبب اختیار است و المار بیا که روشن الوزیر
ومن بلانم السلطان کنت فاعلم فی سبب کوش تا فصل می کشی
خودم و کذا المقر بون یا کتون لای السلطان و از سر و شکران در بنام
اعلم ان لفظ بنام اسم صمد یعنی بنام پیدان و صمد امر است و قد استعملت
فی معنی التراب و مراد به معنی المفعولیه خود کوشم یا شاه عالم یا نه قد
استعملت یعنی بنام کاه یا للملک و المار اما المعنی الاول فاشارة الی قوله
صوتش و من بالفارسیه حکم کردن او از اینجاست فاما صنف بنام
و کذا کان لای کونفذ الکنون ان الاکان لای یجوز فی حق و من لفظ
و را دی الی اللفظ ای دخلت و بشکر کوشش اعتراف کردی
فی تنبیه علی ان حکم التسلط مدوح و فی الجمله لای یجوز لای کونفذ
چرا که در حکم بنام و المار و توبه الزمعه **مصرعه** هر که در رکاب
شاه آید بدولت رسد تا جلقه خاصات صیغه جمع و ان لفظ
و را در مشتق من آوردن فاعلم فی سبب و مفعول تله لفظ و از سر
مخلصان شماره من جزی فی الحزنه حصل لایقریه و کذا علامه باب
ان **مصرعه** و بسجده کر بخواهی منصب فخر از او و لای قبل حدیث لفظ
نصف التسلط و قبل الا خلاص افراد الحق بالعباده کتب فی حق ای
من کون لای ان لفظ او ایمن نیست و لهذا قبل الا و قبل الا
من لای غیره لای لای القرب اشده و اکثر و قد ورد فی الخبر و المخلصون
عظا فخر علیهم **ب** اگر صد سال کبر بفرماید الکاف الفارسیه یا برده به نام
استش فرود ای بعلی القار و ملتبه اگر یکدم در واقع بسوزد
معنا من سوختن اما لایم فانی حکم و اما مستعد فاعلم ان کوش

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نام کتاب: التسلط

نقرب السلطان فخر کما قبل **ب** قرب سلطان چنانچه طایر
صق ان سر و سربا قرب **ب** قال العلماء ان السلطان ان لای یجوز
من السلطان و ان لای یجوز فی حدیث ان العلماء ان السلطان ان لای یجوز
السلطان و قال المحققون معناه ان لای یجوز ان یقریه لای
طایر السلطان عالا فینبغ ان لای یجوز لای یقریه الی الحق و قد
عن الظاهر و قبل فی حق السلطان فخر ان لای یجوز فخرت و قد
وان عصیه فخرت و قد فخرت السلطان ان لای یجوز و قد فخرت
ان را التبیان علی القصد من هذه القصة حیث قال ان لای یجوز
یعنی لای یجوز سلطا و یجوز ای یجوز الذی و با شکر
برورد ای یبطل السلطان و حکما لای یجوز ان لای یجوز و قد فخرت
برورد و یجوز ای یجوز سلطا و یجوز ای یجوز الذی و با شکر
او یجوز التبیان و یجوز السلطان و یجوز ای یجوز الذی و با شکر
بیتا لای یجوز و قد یجوز اراده اسم زمان او اسم مکان فخرت و قد
و المار منها ای الاول تسلطی بیا الوحده بر خد معناه من
و یجوز و کاه و یجوز سلطی خلعت و یجوز و قد فخرت ان لای یجوز
قد یجوز نفس مفعول و ان قایل فاعلم ان لای یجوز و قد فخرت
فخرت لای یجوز و قد فخرت سلطی بسیار المار بالظرفه بها التفسیر
فی الکلام و التسلط فی انیان کلام فخرت و قد فخرت ان لای یجوز
القرآن فی التشریب کاتر و یجوز و قد فخرت سلطی بالکفر لای یجوز فخره و
عجب حکیمان **ب** توبه سر قدر و خویشتن باش و فخر عطف
عظا قدر یازی یعنی اللعب و کذا یازی و فخرت بندگیان بکدام

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

این کتاب در کتابخانه
موزه و کتابخانه
جمهوری اسلامی ایران
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۰۱/۰۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

تاریخ قید و قود - خدو
مقام - اسرار - خدو

پس من عملی که در کتب بقره الهی قنات را حاست و حفظ کنی و در کتاب
کون بجز این طایفه ای که انشأ الله تعالی برکت الهیه است که عاقلان گفته اند
بجای آوردن در بنده ای که منافع بین در دنیا و دین را برقرار دارد
بجای در منافع که غلط باشد و مناصات و طمان آن نیز خطر و گمراهی
سلامت من الهی و در کتاب است قیل فی البریه
و کرده منقبت کوی در دور و سلامت است بر یک و گمراهی
و قیل این سخن بشنید و لم یقبل بجز برادر انقیاض و غلبه و در
در هم کشید لایق تر و سخنان در پیش من و صفت کس و غلط
در پیش بکسر الهی اسم معبر و نه بخیر و بخیر و خوش و پیش و
پرویش و انقیاض من نفس الهیه که است فی اقل کتاب گشتن کرد
ای شمع که این چرخ کما نیست و نه و درایت بمن العلم و قول
حکام دست اند این علم صدمه که گفته اند و درستان در زمان حکار
آیند لایق صدق التوحید و تخلص کبر سنه و در زمان دوست
نایب دوست و در شمار غنی من شرف و انکه در وقت دین
مروان لایق با به بالیا المصدوری و برادر خواندی عطف عاقل و
باری معناه بالقرنی و در اثنای و خوشی دوست آن را که در دوست
دوست نایب دیده در بر ایشان حالی ظرف کبر و در مانده که
علیه علی و بوی حق و دینم که شریفی شود من بعضی و نصیب من
بوی من شود و نیز یک صاحب دیوان برادر با علی المصداق کوزیر
السلطان و نیز لوم حال بسیار بقدر ابناء السبیه مشفق و بگوید
بگفتن معنی که میان ما بود کان بقی و بین الرقیق و حاشا باطن

من علم بالمحاسبه و الاستقامه تا بکار محاسبه نرسد و عیبها
از جهت صغیرت چند روز برین آمد منی علی الخلف گذشت ای قانور
عن ویرتیه بر برای اعلی از آن ممکن گشت بجز الحاف النارین
ما من کشتن من القیصره و همچنین طایفه المنوال فی القصره
خمس عاشر در ترقی بود و لم یزل مشرقا تا با وجع اراده الایح
الخطه البعیده من المکرز العالیه من الخفیض برسد و المنی وصل
الی منزله برید تا فی تنبیه علی آن الایق لایق لایق ان یسجدوا
بالمناسبه العالیه قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من قلنا شأنا
و فی رعیت من عواقب من نقد خان انداخت و در سوره و حاشا لایق
و بر ترحمت سلطان شد و شادالی بالینان این صابر رجلا
و شادالی بر نوسل اصابع و معتقد علیه عذاب الاعیان لفظ شاد
لا عرفت فلما حابه الیما و جبه بعضی النسخ من لفظ گشت
سئل اسکندر عن رونق سلطنت و فیه دوله قال ان اعلی
المناسب الیایها و الترفیه ان فی تنبیه المراتب علم القلق لایق
للسلطان ان یهدم تلوسات من حق بر جهم بر سلامت حالش
شادمان بالیا المصدوری کرم و کرم و از کار بسته میزدیش
نهی من اندیشیدن و دل شکست و در آن لایق ملک کسرا
که بر پشته حیوان ای ماه الحیوه و درون تاریکیست بالیا المصلح
بعد الحاف و اعلم ان لفظ تاریک بالیا بعد الحاف بمن المظلم بالشرک
فرو و لفظ تاریک بالیا بعد الحاف بمن الظلم بالشرک و لایق
علا حدان ماه الحیوه فی الظلم فمن اختار الحق بالیا و قال فی بعض النسخ

تا بکار محاسبه نرسد و عیبها
از جهت صغیرت چند روز برین آمد
منی علی الخلف گذشت ای قانور
عن ویرتیه بر برای اعلی از آن ممکن گشت
بجز الحاف النارین
ما من کشتن من القیصره و همچنین
طایفه المنوال فی القصره
خمس عاشر در ترقی بود و لم یزل
مشرقا تا با وجع اراده الایح
الخطه البعیده من المکرز العالیه
من الخفیض برسد و المنی وصل
الی منزله برید تا فی تنبیه علی آن
الایق لایق لایق ان یسجدوا
بالمناسبه العالیه قال رسول الله
صلی الله علیه وسلم من قلنا شأنا
و فی رعیت من عواقب من نقد خان
انداخت و در سوره و حاشا لایق
و بر ترحمت سلطان شد و شادالی
بالینان این صابر رجلا
و شادالی بر نوسل اصابع
و معتقد علیه عذاب الاعیان
لفظ شاد
لا عرفت فلما حابه الیما
و جبه بعضی النسخ من لفظ گشت
سئل اسکندر عن رونق سلطنت
و فیه دوله قال ان اعلی
المناسب الیایها و الترفیه
ان فی تنبیه المراتب علم القلق
لایق
للسلطان ان یهدم تلوسات
من حق بر جهم بر سلامت حالش
شادمان بالیا المصدوری کرم
و کرم و از کار بسته میزدیش
نهی من اندیشیدن و دل شکست
و در آن لایق ملک کسرا
که بر پشته حیوان ای ماه الحیوه
و درون تاریکیست بالیا المصلح
بعد الحاف و اعلم ان لفظ تاریک
بالیا بعد الحاف بمن المظلم
بالشرک
فرو و لفظ تاریک بالیا بعد الحاف
بمن الظلم بالشرک و لایق
علا حدان ماه الحیوه فی الظلم
فمن اختار الحق بالیا و قال فی
بعض النسخ

تاریکست باطن و قیام الکاف و قیام التزجیه **ب** با علو ایشدن غم
که کوکب صفت دو در صفتین چون بکوسن طاعت اینده او در ب حیات
لا حرف قیامیه لا قیامیه **ب** نهی مخاطب مؤکد بالنون التثنی من الخیر من
السرور انا البیت ان صاحب البلاء و غلامش لم یجس الشیطان طیار
و هو مغلوب علی زمانه و مصاف حذف حرف نداء فلما حق الفاعل
الطاف مع طایفه موافقین و الا حسان **حقیقه** صفه الطاف که
الطاف کثیره حقیقه نیست لایستلزم العقل **ب** مشتق من
نفسه استقرش بضم الفاء و الفاء و قد یسکن للتخفیف از کوشش
اسم من کردیدن ایام ان الزمان که صبر و موافق القادر و سکون الیا
حسب النفس عن الجرح و یکبیر الیا الذواء المر المعروف هذا الاطباء و لا
یسکن الا فی ضروره الشرح تلخیص خبر غیر نفی ایهام ولیکن بیشترین
دادند ان شرطه حلو و قیام التزجیه **ب** کاشی و قیامه کوشش ایام
اندر در اگر چه که طبعی و ار در آن مدت ان فی ایام دوله
الرفیق المذكور سرا با جمیع یاران **ب** قیامیه طایفه التزجیه الکاف
بستلک **ب** رفت اوازه اسالیخ رفت کمال خوش مبارک سوره
چون تو با هم سفر اتفاق سفر که افتاد ان سافرت لایح
چون از زیاده که باز آدم ان رجعت و دونه را استقبال کرد
و کله الزین ظاهر حالش دیدم بریشان **ب** بیت بطریق العطف التزجیه
بقوله و در حقیقت در ویشان نعم حال سکون الکام چیست
کفت چنانکه تو کائنات کنفی سابقا طایفه الحیره للوجهه کاسمها
مرأی خبر بردند **ک** **ک** روی عن بعض العلماء ان اول ذنب وقع

تاریکست باطن و قیام الکاف و قیام التزجیه
که کوکب صفت دو در صفتین چون بکوسن طاعت اینده او در ب حیات
لا حرف قیامیه لا قیامیه
نهی مخاطب مؤکد بالنون التثنی من الخیر من
السرور انا البیت ان صاحب البلاء و غلامش لم یجس الشیطان طیار
و هو مغلوب علی زمانه و مصاف حذف حرف نداء فلما حق الفاعل
الطاف مع طایفه موافقین و الا حسان
حقیقه صفه الطاف که
الطاف کثیره حقیقه نیست لایستلزم العقل
ب مشتق من
نفسه استقرش بضم الفاء و الفاء و قد یسکن للتخفیف از کوشش
اسم من کردیدن ایام ان الزمان که صبر و موافق القادر و سکون الیا
حسب النفس عن الجرح و یکبیر الیا الذواء المر المعروف هذا الاطباء و لا
یسکن الا فی ضروره الشرح تلخیص خبر غیر نفی ایهام ولیکن بیشترین
دادند ان شرطه حلو و قیام التزجیه
کاشی و قیامه کوشش ایام
اندر در اگر چه که طبعی و ار در آن مدت ان فی ایام دوله
الرفیق المذكور سرا با جمیع یاران
قیامیه طایفه التزجیه الکاف
بستلک
رفت اوازه اسالیخ رفت کمال خوش مبارک سوره
چون تو با هم سفر اتفاق سفر که افتاد ان سافرت لایح
چون از زیاده که باز آدم ان رجعت و دونه را استقبال کرد
و کله الزین ظاهر حالش دیدم بریشان
بیت بطریق العطف التزجیه
بقوله و در حقیقت در ویشان نعم حال سکون الکام چیست
کفت چنانکه تو کائنات کنفی سابقا طایفه الحیره للوجهه کاسمها
مرأی خبر بردند
ک ک روی عن بعض العلماء ان اول ذنب وقع

من اهل السوء و اهل الارض و الحمد فان ایس حد ادم علی السلام
حق اقم جسد الحیة و ان قابیل جسد کابیل حق قتل و قیامه منسوب کاف
طایفه المقاربین الحساء فی ابواب السلاطین **ح** روی عن علی
رضی الله عنه فی رفع خمر الحساء ان قال قال رسول الله ص با علی انما توبه
شدتة ازج الله تقی هذا الدعاء اللهم ان اسئلت فی حق و انی قد ان
تخفی عن الخاف و کله کشف حقیقت ان استغیا فی مود ان
اعترض علی و یصلح الفایه و یار ان قدیم اعلان اهل الفرس لا
یسترون الطایفه بین القهقهه و الوصوفه ترکیبهم التاریخ و و کان
ربهم ان شفق از کاف حق فاکوش شدت و سجت و یزید یمنه
قدیم فراتوش کردند **ف** **ف** بیعت خواجه ان کسی افتاد من
دولت بیعتی بعد عالمات یای بر سر نمند مضعون اقدام هم عار
چو نمند اقبال که دستش گرفت و ساعده السعاده استار
ان دست بر بر **ب** **ب** السط الاول و فی معنی علی الفی اسم بیعت
الصدور نمند که چو نمند که عصر فی الجمله انواع عقوبت عذاب
کردن بر و دوم و چو نمند که درین بیعت که نموده بالامره للاضافه
سلامتی بالیا و المصداق **ب** **ب** حاج بر سید الی اهل البیاده از نمند که
بکسر الکاف التاریخ بیعت بعض النعمه خلاص کردند و اطاعتی من
و ملک موروث ای ملک الذی لا یلا بالار التشریح خاص لغز که
مقدرد ای جعلوا ملک الدورن مخصوصا بالکاف کفتم ان نوبت
اشرت من قبول کردی که تهمت کف علی باد شاه چون سفور یا
سودمند تری که فائده و و خطا که قورقنوا ان لفظ منده ناک

من اهل السوء و اهل الارض و الحمد فان ایس حد ادم علی السلام
حق اقم جسد الحیة و ان قابیل جسد کابیل حق قتل و قیامه منسوب کاف
طایفه المقاربین الحساء فی ابواب السلاطین
روی عن علی
رضی الله عنه فی رفع خمر الحساء ان قال قال رسول الله ص با علی انما توبه
شدتة ازج الله تقی هذا الدعاء اللهم ان اسئلت فی حق و انی قد ان
تخفی عن الخاف و کله کشف حقیقت ان استغیا فی مود ان
اعترض علی و یصلح الفایه و یار ان قدیم اعلان اهل الفرس لا
یسترون الطایفه بین القهقهه و الوصوفه ترکیبهم التاریخ و و کان
ربهم ان شفق از کاف حق فاکوش شدت و سجت و یزید یمنه
قدیم فراتوش کردند
بیعت خواجه ان کسی افتاد من
دولت بیعتی بعد عالمات یای بر سر نمند مضعون اقدام هم عار
چو نمند اقبال که دستش گرفت و ساعده السعاده استار
ان دست بر بر
السط الاول و فی معنی علی الفی اسم بیعت
الصدور نمند که چو نمند که عصر فی الجمله انواع عقوبت عذاب
کردن بر و دوم و چو نمند که درین بیعت که نموده بالامره للاضافه
سلامتی بالیا و المصداق
حاج بر سید الی اهل البیاده از نمند که
بکسر الکاف التاریخ بیعت بعض النعمه خلاص کردند و اطاعتی من
و ملک موروث ای ملک الذی لا یلا بالار التشریح خاص لغز که
مقدرد ای جعلوا ملک الدورن مخصوصا بالکاف کفتم ان نوبت
اشرت من قبول کردی که تهمت کف علی باد شاه چون سفور یا
سودمند تری که فائده و و خطا که قورقنوا ان لفظ منده ناک

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

ادامه سبک مشایخ و اشراف و افاضه علم و معرفت و ترویج طایفه
شرفه و در طلب سبک و قوت فیه بیت باز برود و دست
کنده و افاضه و اسافریه و در کمال و اسلام و لغوی با معوج و
بیاد الوحدۃ و اقلندش شیخ التوان مرده ای حال کوزیشا برکنار
افاق و مسکوت مذکور ازین پیش بالیا مالورق یعنی الزیاده و
مالکست و بعد از این فقره و الجرات و یوسف و زکریا و در پیش و
فانچه و الجرات و ملک و کشیدن بالیا و العی بالی و شیخ حاجی فانه
بیرود الا زاد و بین دو بیت اقتضای کرم و کفر و فاسق
استقامت و انصاری که بنی بند القید بر پای ای علی رحمت
چو در کشت این لعل و نیاید پند مردم و المار و عدم و کمال
و کرم ای مرقه افوی که نزاری طاقت نشین ای القبر علی کرم
لفظ شبهه و بنام شکر الیوان الموزی کاظم و القرب و کمال
در سوراخ کرم یعنی القرب و نه القنط با کاف العز و الزاد
البحر لانه الاصل مرکب من لفظ کرم و من لفظ دهم با
لترکی قهرق و البی لا تدری الا سبع فی جود القرب و قهرق و
قطعه آیا حکم پیدا و کسین بلدی و توانی دو تا کرم آدم و کرم
یوسف ملائکه و نهم افی سن مستقر صوتی که عرق انید
حکایت شیخ بیاد الوحدۃ چند معانی با لکری بر یک فن
در حکایت من بود و حکایت کا نوا مریدین لعل طایفه ایشان
آراسته و لم یوجدی الشیخ التي را یا ها التور الا انی
و باطن ایشان بمانی پیراسته و العجب من جمل من الحق

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

مجلس اول در بیان کلیات و اصول
مجلس دوم در بیان احکام و فروع
مجلس سوم در بیان عقاید و مذاهب
مجلس چهارم در بیان اخلاق و تربیت
مجلس پنجم در بیان تاریخ و جغرافیه
مجلس ششم در بیان طب و داروشناسی
مجلس هفتم در بیان صنایع و معادن
مجلس هشتم در بیان تجارت و اقتصاد
مجلس نهم در بیان حقوق و سیاست
مجلس دهم در بیان فلسفه و منطق
مجلس یازدهم در بیان ادب و شعر
مجلس دوازدهم در بیان نجوم و ریاضیات

در کتب قدس سره مراد علی بن موسی که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد

باللهم فی هذا المصلح بزرگی باریت عز الشریط قدر جندی
اعلم ان الیه المصدرة ازاد علی اسم الله انوار بیدار باطنی افکار
و یخبر الناس ان کتبه فو بیدار و ان کتبه و بیدار کن کن خان تجتبه
المطالع علی المصلح و ان الیه علیا فیرین الیه السخیل که تا دانه نظار
مقدار ای الهی نیست که از دید ای لا ینیت و لا الترشه **تقدیر** دماغه
قوت و بر طبعه و اوده قوت باقی قوت بلور قوت اولی است بیک
بخشش بل که دانه کسبید چون که تیزه میان از جلیه بیکر لفظه
موج جالس و جلیس و علم و فیه ای قدیر بخت آغاز کرد از شع
فیه که بختشین قدر سره این نعمت ای الهی را بسوی اندوخته اند
و بران صفت یعنی لاجل آنها داده فلان بخت حفظ دست ازین کس
کوتاه کن ای لا سرش که و افعالی الموات در بخت است می
ان تلاطم که در شنان در پس فیه صفت التفاد و بخت بعضی شیخ
در کتب نباید مضارع منقذ من بایستق ای لا یبقی که بخت
البوا و بخت در مانی من در ماندن بخت البوا **تقدیر** که بختی یاد
الوجه کن بر عابدان بختش یعنی الشحه رسد هر عبادی را
بیا وجهه و تقدیر اصل یعنی الزم المشرق و المار بها کل حدیث
ای حدیث من الازر چنانستانی از هر یک که ان العوام و من تالیف
از عباد با فیه غفلت عن سوق الطعام اعطه قول المصن بر سپاه و رعیت
ریخت جو یکیم ای لم لا تاخذ من کل مد نفعت مقدار الشحیه
کرد بیکر کان الفاسی آید ای بخت ترا ای لا بیکر هر روز
بختی ای فزیده و احدی مکه طار و قد صار ملکا روی الیه بخت

در کتب قدس سره مراد علی بن موسی که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد

در کتب قدس سره مراد علی بن موسی که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد

در کتب قدس سره مراد علی بن موسی که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد

در کتب قدس سره مراد علی بن موسی که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد

در کتب قدس سره مراد علی بن موسی که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد
کتاب خدا عز وجل را که وفاتی طبعش می باشد

[illegible]

از تمام ملک داشت **حاجات** آورد و اندر غلخانه و مال خوار
 خوشتر و آن عادل را ایام جلالت و انتقام و بجزو الخلاق عادل
 علی السالمین از زمان غلبه و زمان مسعود کافر و ظالم و زمانه است
 در شکارگاه میسوی بیاد الوحدۃ بیها قباب کردند بیاد
 الخلیفه ملک مسعود بن علی بروس و در بین الزمیر العبد
 رفت تا ملک آوردند و نوش و آن وقت که شربت ایام
 بستان تا سرین بیاد الوحدۃ نکرد و آن ملکایون بدو دادند
 بزرگها و ده خفتن بدید و آب نشو کردند ایام حاضر و غایب
 ازین قدر این در القادر و خلل ایام الفرج بالترکی که کرد
 بولد گفت فاعلم ضیعی و فرشتگان بیاد و ایام
 قبل از انکه در دهات انظار و کلام و در حدیث و در یزد
 بدو نظر کرد زنده شد و اندک حال تا بدین حد رسید ملک ایام
 کیف حال و مال و فرشتگان **حاجات** اگر در ایام رعیت ملک مسعود
 ایام او ملک السالمین حدیثی و رعیت تا حد واحد بر آورد و علما و
 ایام فرج عید و درخت ایام شجرة الشرح از حج بابا العزیز
 العزیز بنی بیکر سلطان سمرقاند و ایام بجزو زندگانی
 با شمس و از حج ایام الداجه **سبح** بنی ابی السعید بنی
 و **سبح** بالترکی شمس **نماند** بنی الفنون ایام
 سحر بکار و الامانة ایام و بدو و کار و کل واحد
 و صفی بنی باند بنی ابی کاسمت بنی الفاعده ایام
 لغت و یاد و بنی الثابت و ایام و قیل و الترسه **جهان** کید

[illegible]

تکون بود و شدت تکلیف یار **حکایت** عالمی بیاد الوحدۃ داشتیم
 خازر رعیت بریدان بیوت الزعمای غراب سحری بیاد شکایت
 تا فرزند مسلک آبادان بیضی العمور کند فی خبر و غافل از قول حکاک
 باطن الرشید اسم منقول اقتصران با دوا لعل اعنی الذوق ثبت انها عدم
 الاتصال و اذا انشغل لایحی کوفت یخون النما فکشفه برینق طمان
 البعل برک ضایق نشا میا زارد برادرش غایب اذ اذا انقضت غیبت
 فاعنی ان کل من یمل علی غایب سخطه انقضت تار خطی ای مغلوی بیت
 آورد مضاعف من آوردن الی بیت قلب سلطنتا خزان حکاک
 خلوع و کالاقول بر روی کارد بفرمان الفارسی مضاعف من کارید
 با تری حواله ایست تاد مار هذا لفظ استعمل فی العرب بجهل الهلک کا
 تار خطی الفتح و فی الجوهی الانتقام کا شرح بر صاحب الخواص
 و لا شک لانه الماده یکنون لفظا فارسیا فالجمله انتقام از روزگار کن
 برارد ان یکنون و قال صاحب الخواص بعد ذکر لفظ دمار باین ذکر
 لفظ دمار آوردن بیده العبارة ای قان و کسب انتقام الموع و و کینه
 قریب قریب فتمین هذه العبارة فی مقام و من تار خطی شرع الدمار بانفس
 الهلک و قال بعد قول المصنف از روزگار کن برارد ان من یملک فقد غفل عن
 معنی لفظ دمار فارسی و لفظ دمار آوردن و ترکیب استدرک کالایض
 عاقل نظر الشامل و صدق ان قال المصنف و در فیض من اعان ظانا فقد
 سلط الله تکلیف علی **بیت** انس حوزان صفه شبنه ان مله کنه
 باسپند بکلی التبع و فی الباء البیوت ناس یحق یاسبه لوفع ضرر
 العین عربیه غیر علی بیان ما تری یوزرک ای منقول کنه کند و در

تکون بود و شدت تکلیف یار
 خازر رعیت بریدان بیوت الزعمای
 تا فرزند مسلک آبادان
 باطن الرشید اسم منقول
 الاتصال و اذا انشغل
 البعل برک ضایق نشا
 فاعنی ان کل من یمل
 آورد مضاعف من آوردن
 خلوع و کالاقول
 با تری حواله ایست
 تار خطی الفتح
 و لا شک لانه
 برارد ان یکنون
 لفظ دمار آوردن
 قریب قریب
 الهلک و قال
 معنی لفظ دمار
 عاقل نظر الشامل
 سلط الله تکلیف
 باسپند بکلی
 العین عربیه

تکون بود و شدت تکلیف یار
 خازر رعیت بریدان بیوت الزعمای
 تا فرزند مسلک آبادان
 باطن الرشید اسم منقول
 الاتصال و اذا انشغل
 البعل برک ضایق نشا
 فاعنی ان کل من یمل
 آورد مضاعف من آوردن
 خلوع و کالاقول
 با تری حواله ایست
 تار خطی الفتح
 و لا شک لانه
 برارد ان یکنون
 لفظ دمار آوردن
 قریب قریب
 الهلک و قال
 معنی لفظ دمار
 عاقل نظر الشامل
 سلط الله تکلیف
 باسپند بکلی
 العین عربیه

تکون بود و شدت تکلیف یار
 خازر رعیت بریدان بیوت الزعمای
 تا فرزند مسلک آبادان
 باطن الرشید اسم منقول
 الاتصال و اذا انشغل
 البعل برک ضایق نشا
 فاعنی ان کل من یمل
 آورد مضاعف من آوردن
 خلوع و کالاقول
 با تری حواله ایست
 تار خطی الفتح
 و لا شک لانه
 برارد ان یکنون
 لفظ دمار آوردن
 قریب قریب
 الهلک و قال
 معنی لفظ دمار
 عاقل نظر الشامل
 سلط الله تکلیف
 باسپند بکلی
 العین عربیه

و کسب انتقام از روزگار کن
 تا فرزند مسلک آبادان
 باطن الرشید اسم منقول
 الاتصال و اذا انشغل
 البعل برک ضایق نشا
 فاعنی ان کل من یمل
 آورد مضاعف من آوردن
 خلوع و کالاقول
 با تری حواله ایست
 تار خطی الفتح
 و لا شک لانه
 برارد ان یکنون
 لفظ دمار آوردن
 قریب قریب
 الهلک و قال
 معنی لفظ دمار
 عاقل نظر الشامل
 سلط الله تکلیف
 باسپند بکلی
 العین عربیه

تکون بود و شدت تکلیف یار
 خازر رعیت بریدان بیوت الزعمای
 تا فرزند مسلک آبادان
 باطن الرشید اسم منقول
 الاتصال و اذا انشغل
 البعل برک ضایق نشا
 فاعنی ان کل من یمل
 آورد مضاعف من آوردن
 خلوع و کالاقول
 با تری حواله ایست
 تار خطی الفتح
 و لا شک لانه
 برارد ان یکنون
 لفظ دمار آوردن
 قریب قریب
 الهلک و قال
 معنی لفظ دمار
 عاقل نظر الشامل
 سلط الله تکلیف
 باسپند بکلی
 العین عربیه

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

بجمله انظار من بخشود یعنی از ترس من بشنود یعنی العطاء باقی
حاکم کن بگوئی بالیا المصدري یا کما استدرید کان من ذلك العطاء
بروای علیته بگذشت و در حالت تباد و تامل کرد و گفت
و التفت صرفی بابتیه الطرح الاول و جمع المخرج الثاني و مکتوت
باز و شصت دارد ایلیس کلین بکون لوقه العشر و منصف سلطت
یعنی القلب و القهر بخود یا کلین درمان بگذشت یعنی العطاء الثاني
یعنی القول الباطل النعل الباطل من لیسره یا قال و یترک لیسره یا قال
اخذ الشیخ بخار و ذوقا فای انده بغیر تدریه و تحین و کمال و لا وزن
لم نکت یونیه الشیخ توان بخلق منج الماء الهلک لفظ عربی نکت
کله در بردن یعنی السیم بالشرکی بوق اسخوان بالواد الشرکی و در
بعضین یعنی لکشن و لی شکم بک الشیخ و فی العطاء العربي یعنی
بدر و بختیاف چون بیکه اندر نافت بجهت الشیخ **کتاب** در و ناری
بیاء الوحد و وصف ترکیبی را حکایت کند که سنگ بر مصالحی بیاء
الوحد فیها ایضا در طلا در ویش را حال انتقام بخود گرفته و کت
الظلم سنگ را با خود نگه داشت لوقه الفرست و الانتقام
تا وقتی بیاء الوحد ظرف لکس بران لشکری ای الجندی خسترت
ای غلب علیه و در چاپش بالیج الفارسی کرد ای حب فی البیر
در ویش بر الانتقام و ان سنگ را بر سرش انداخت طلا
وصل الی البحر گفت نویستی و این سنگ بر من چرا زدی فلان شار
گفت من فلانم ذکر اسبه و این سنگ است که در فلان تاج بر
من زدی بیا المکمل گفت چندین مدت کجا بودی و من نظر کنسک

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

گفت از جانب بالیج العربی و التام لکشا ان من منسک اندیشه کرم
یعنی خفته تا لکون که در جابت باقر و جدرنگه فیه فرصت عیبت
شمرم که گفته اند **کتاب** تاملی بیاء الوحد و اچوینی بیاء
لکشا بخت بسکون التام یار ای ترمین الدوله عاقلان
تسلیم کرد و اختیار سلم العقدا الاخیاری تکرار اختیار اسم و
صبر و اهل ان ذی غایب من البیت و من لیسره بیان اف و اقدار الواد
تمیل الاخیار مقدر تکرکب الشکف و اخلی الوزن القیج چون نظری
ایلیس لک تاملی و زنده بشی در الامان النظر الحار فی تیر المظار
با بیان جمع به ان به کرم کیر سیر استمن سیر یون یعنی العطاء
کرم مبتدا یا بضمیع بولاد باز و وصف ترکیبی بچیز کرد ساهر
سیرین خود را بچیز کرد بالکیر ابندی بکس امرن بشیخ یعنی
اولی اکرم علامه و الاماد به القهر و من قال فی خاموش بکشی و یل
حاضر بکس نقد بعد من المعنی تا دستش الضیاع راجع الی قول بولاد باز
بینه و بولاد بکلمات پس بکام دوستان یعنی علی و الا بکام
مؤنس برادره افتریح رخ و ماغ و قیل فی الترتیبه **کتاب** لایق اونا
کرم سنگ بخت یار او صلور تسلیم تلدی اختیار چونکه بکام
و کلد تانی تیر یا تامل ایلیکین قل سیر مکرکب قولیل
و و تدی اول کند و کوشش کوئی بختی اول صبر فلان علی و کس
روزگار و دستلر کاسه بختی سن چیتار **کتاب** بکیر از ملک
برخی بیاء الوحد تامل ای نا بولی بختی بختی بود که عاده
و کران ای بکوار کرد موج بید و لا یلیق طایفه حکام و نایان

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

والملاذ يتبادر به دوحه ابن حزم زاده را اذ ان كان من التسل تامر بملكيه
فصل في جردى بياطلا باكله اذا روصت تزييتي وخلق بيمت
الغاف العوني بالتركة كسك بيطار بنج ابن الناصري والاف العول
شهور وبالهاء العوني والكسرة المجهول والغاف الناصري فصح و
بمن لارب والين اذا حاربت مع وعل قوي غيلط يري عليه المرد من لم
يرف في الفظ كالحق في موضع بوجي وفي موضع بوجا في سرور را
بنادان بالياء المصدري فكسكي وكذا جردى انداختي در وري
وتمش ان في مواجعه حدركن علة بتور كاذر امطرك اندرو
اجس لظا مواجعه بفر الحقة وبالواو واما ج بالياء ملا وبعين الحقة
والري والغير راجع الى توكيد من شئسي فاذية من السهم اليك
فصل ملك كمال الكاف للامانة روزن بنج الناصري اسم الملك
را ان سلطان كمال الملكة خوايه بود وعضو بول كرم النفس اي
كانت تشكر كرمه ونيك كرمه علف عليه وقد عرفت معناه سابقا
وركان را در مواجعه حدرك كرمي جوه الجلاء وما علف عليها
ان قوله در غيبه كرمي كرمي فليل للموصفين اتفاقا اذ هو كرمي
در نظر ملك ناپسنديد غير قبول امد معاد در كرم المصادرة اخذ
المان ما يد صاحب بغير حق وعتوبت فرمود اي كرمك باخذ الم
بل التعذيب سرنگان جمع سرنگ تعوقت معناه والنون كسوة
للاضافة ملك المراد باليهود بسواقي جمع سائده والباء متعلقة
بتمتع بعرش والالف كسوة للامانة تعقت او بالامانة معترف
بوجوده وبشكر ان سرنگ بنج الفاعل هو ان لمن كاتم قد صار وادع

والملاذ يتبادر به دوحه ابن حزم زاده را اذ ان كان من التسل تامر بملكيه
فصل في جردى بياطلا باكله اذا روصت تزييتي وخلق بيمت
الغاف العوني بالتركة كسك بيطار بنج ابن الناصري والاف العول
شهور وبالهاء العوني والكسرة المجهول والغاف الناصري فصح و
بمن لارب والين اذا حاربت مع وعل قوي غيلط يري عليه المرد من لم
يرف في الفظ كالحق في موضع بوجي وفي موضع بوجا في سرور را
بنادان بالياء المصدري فكسكي وكذا جردى انداختي در وري
وتمش ان في مواجعه حدركن علة بتور كاذر امطرك اندرو
اجس لظا مواجعه بفر الحقة وبالواو واما ج بالياء ملا وبعين الحقة
والري والغير راجع الى توكيد من شئسي فاذية من السهم اليك
فصل ملك كمال الكاف للامانة روزن بنج الناصري اسم الملك
را ان سلطان كمال الملكة خوايه بود وعضو بول كرم النفس اي
كانت تشكر كرمه ونيك كرمه علف عليه وقد عرفت معناه سابقا
وركان را در مواجعه حدرك كرمي جوه الجلاء وما علف عليها
ان قوله در غيبه كرمي كرمي فليل للموصفين اتفاقا اذ هو كرمي
در نظر ملك ناپسنديد غير قبول امد معاد در كرم المصادرة اخذ
المان ما يد صاحب بغير حق وعتوبت فرمود اي كرمك باخذ الم
بل التعذيب سرنگان جمع سرنگ تعوقت معناه والنون كسوة
للاضافة ملك المراد باليهود بسواقي جمع سائده والباء متعلقة
بتمتع بعرش والالف كسوة للامانة تعقت او بالامانة معترف
بوجوده وبشكر ان سرنگ بنج الفاعل هو ان لمن كاتم قد صار وادع

الزمن

الزمن

الزمن در مدت توكليل و معناه بالتركي انما هو كل ملق مدته ركن
وماطت كرهى اليه للحكاية و زجر ومعاينة وراى اشتد
لا يجوز ان الاذاع والقتال **فصل** في جردى بياطلا باكله اذا روصت تزييتي وخلق بيمت
الغاف العوني بالتركة كسك بيطار بنج ابن الناصري والاف العول
شهور وبالهاء العوني والكسرة المجهول والغاف الناصري فصح و
بمن لارب والين اذا حاربت مع وعل قوي غيلط يري عليه المرد من لم
يرف في الفظ كالحق في موضع بوجي وفي موضع بوجا في سرور را
بنادان بالياء المصدري فكسكي وكذا جردى انداختي در وري
وتمش ان في مواجعه حدركن علة بتور كاذر امطرك اندرو
اجس لظا مواجعه بفر الحقة وبالواو واما ج بالياء ملا وبعين الحقة
والري والغير راجع الى توكيد من شئسي فاذية من السهم اليك
فصل ملك كمال الكاف للامانة روزن بنج الناصري اسم الملك
را ان سلطان كمال الملكة خوايه بود وعضو بول كرم النفس اي
كانت تشكر كرمه ونيك كرمه علف عليه وقد عرفت معناه سابقا
وركان را در مواجعه حدرك كرمي جوه الجلاء وما علف عليها
ان قوله در غيبه كرمي كرمي فليل للموصفين اتفاقا اذ هو كرمي
در نظر ملك ناپسنديد غير قبول امد معاد در كرم المصادرة اخذ
المان ما يد صاحب بغير حق وعتوبت فرمود اي كرمك باخذ الم
بل التعذيب سرنگان جمع سرنگ تعوقت معناه والنون كسوة
للاضافة ملك المراد باليهود بسواقي جمع سائده والباء متعلقة
بتمتع بعرش والالف كسوة للامانة تعقت او بالامانة معترف
بوجوده وبشكر ان سرنگ بنج الفاعل هو ان لمن كاتم قد صار وادع

الزمن

الزمن

الزمن در مدت توكليل و معناه بالتركي انما هو كل ملق مدته ركن
وماطت كرهى اليه للحكاية و زجر ومعاينة وراى اشتد
لا يجوز ان الاذاع والقتال فصل في جردى بياطلا باكله اذا روصت تزييتي وخلق بيمت
الغاف العوني بالتركة كسك بيطار بنج ابن الناصري والاف العول
شهور وبالهاء العوني والكسرة المجهول والغاف الناصري فصح و
بمن لارب والين اذا حاربت مع وعل قوي غيلط يري عليه المرد من لم
يرف في الفظ كالحق في موضع بوجي وفي موضع بوجا في سرور را
بنادان بالياء المصدري فكسكي وكذا جردى انداختي در وري
وتمش ان في مواجعه حدركن علة بتور كاذر امطرك اندرو
اجس لظا مواجعه بفر الحقة وبالواو واما ج بالياء ملا وبعين الحقة
والري والغير راجع الى توكيد من شئسي فاذية من السهم اليك
فصل ملك كمال الكاف للامانة روزن بنج الناصري اسم الملك
را ان سلطان كمال الملكة خوايه بود وعضو بول كرم النفس اي
كانت تشكر كرمه ونيك كرمه علف عليه وقد عرفت معناه سابقا
وركان را در مواجعه حدرك كرمي جوه الجلاء وما علف عليها
ان قوله در غيبه كرمي كرمي فليل للموصفين اتفاقا اذ هو كرمي
در نظر ملك ناپسنديد غير قبول امد معاد در كرم المصادرة اخذ
المان ما يد صاحب بغير حق وعتوبت فرمود اي كرمك باخذ الم
بل التعذيب سرنگان جمع سرنگ تعوقت معناه والنون كسوة
للاضافة ملك المراد باليهود بسواقي جمع سائده والباء متعلقة
بتمتع بعرش والالف كسوة للامانة تعقت او بالامانة معترف
بوجوده وبشكر ان سرنگ بنج الفاعل هو ان لمن كاتم قد صار وادع

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page, including phrases like "و اما در این کتاب" and "در این کتاب".

این مکتب بیدار و بخند و شوق و جواب مکتوب است
مستطرد خواجهر بن و توفیق است ای خاں و رسول اللہ
طالب ما بین المکتوب الذکور از خط اندیشید فان التملک
یتلون الشخص لانی شیخی جوابی بیا الوحدہ مختصر صفت
چنان کہ صفت دبد علی راي صوابا بر خطی بنوع القاء ورق
نوشت فی اوزب القلاء و روان کرد ای ارسل کی از شفا
مکتب ای احسن التاج التسلط الذی غلب علیہ برین واقع
ای و صول المکتب مطلع بنشد بالکاء و کسر اللام شد ای توف
علیه و ملک را اعلام کرد و گفت بیان کنیته الایام مکان را
و کرام خواجہ الذکور جس زبده خطاب للمکمل بالمولد و توف
ای مع سلطان الاطراف و مرسلت بالترکی خبر شش و دارد
خاں و صول خواجہ ملک بهم برامه انقبض و غضب و کشف این خبر
ای امران کنیته خاں و مطلع حقیقه الحال فاصد بالکفاء الفار
بخط بیک و دیگر مکتوب رسالت مطلع علی الوحدہ اصطلاح
من لم یعرفه قال من ورثه رسالت را بخوند ای قرآن کاتب
خواجہ علی ظهیر نوشته بود که حسن ظن بزرگان برین بابا
العران از غیبت بنده است ای زاید علی غیبتی و شریف
قبول که زبده اند و نه را اسکان اجابت آن ثبت علی بتول
حکم اند بر ورده تحت این خاندان قدر مکتب الکلام و باندک
ما یغیر خاطر بالاضافه فی الفطنان باولی توف خاں و توف
کرد که گفته اند **بیت** انرا که بجان است لفظ بنو لایسانه یعنی

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the right page, including phrases like "و اما در این کتاب" and "در این کتاب".

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page, including phrases like "و اما در این کتاب" and "در این کتاب".

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page, including phrases like "و اما در این کتاب" and "در این کتاب".

ان کرم بکاک کفایت یک مردم کرمی بختین و بیا الوحدہ خدر
ب و من بعض النسخ عیش کمن از حرف شرط گفته می شود
بیا الوحدہ فیها و تیان التزجیه **بیت** شول که مردم سک
لطف کرم ایلمر انجند اگرگاه کنی بر شمرات ملک را حق شفا
او بایا المحدثی و کسر القاء لایسانه بیکد یعنی پسندید ای توف
و تحت بنشد للستات و عذر خواست بتول که خطا کردم
و توفی کما بیا زدم فلان سمع خواجہ اعتذار المکمل گفت
ای خواوند فی القلط لایسانه ای شیخی آنا فایا طاب بر العظمایه
ای خواوند درین حالت شفا ای کلم کما فی بیا الوحدہ فی حد
بلکه تمیز خاں و چنان بود که مرین بنده را کمری بیا الوحدہ
برسد پس بدست تو اولیتر کرمی بختین معنا هما الظاهر
بالفارسیه سابقه ای توف یعنی نعم سابقه برین بنده و این و
ایادی عطف علی سوابق و خواجہ اید و هو جمع بدین معنی التوف
مست ای کلم علی العبد نعم کرمی بختین المنتهجا و من قال یعنی
ست نعم خاں بخت یعنی القلط و حکما گفته اند **شعری** کرمی بخت
الفارسیه اعلان فی القلط بخت المعان الاقل یعنی لبس بختین
بالترکی او یروا انما اداة فاعل نو کشف و ان لث اداة شرط
مختفان اگر و مولد مکتب کرمی بخت بخت الکاف الفارسی یعنی
العز و ان لث مکتب رسد ظاهر از خلق ان من غیر الله تعالی
سبح نون رنجیدن که زراحت رسد زخلق نه رنج بل
الکرم متع از خدا و ان خلاف شمن و دوست علی بتول

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page, including phrases like "و اما در این کتاب" and "در این کتاب".

اولا قلنا ان كل ما على الارض والسموات استقام الخلق كالحركة التي هي في
الخلق بالجموع قدر تفصيل كماله في كل شيء حتى يخرج الخلق العرفي كطالب
من كذا ويراد بالقرية نادرة في كل باب من قال فانه ما يشاء به
القرية فلم يأت بالتمثيل الضيق **فقط** زودت بضم الزاء الميم اولا
ويخرج الزاء الميم ثانيا في القوة والانتفاء اربيش بالباء التثنية
مراد من روده انما هو تجاوز قوله انما باخاوند بالاسماء غيبان
وصف تركيبي من عالم الغيب زود اه لا تجاوز ان الله تعالى
زود مني بالامام العبد بالتي قوله كذا مكن برهان بين ان الله تعالى
تادعائي بيا الوعد برهان زود فلان في النسخ الكلام ظلالا زود
سخر برهيد لان الحق **زود** من ان يشرط بلاغت بالشيء كويم
توخاه از سخر بذكره وخواه طالع وروي از زود بذكره كذا
ولم يعرف قول الامام على قرداء وبرهان كذا وكذا وقال الله تعالى
ان الله عز وجل لا يهدي القوم الضالين لان الله تعالى اذا خولق الانسان
بانه خلقه الله والحق الميمية على ان الله تعالى يقر بان الله تعالى
نزلت الاية من اخفى بن خريف وقيل نزلت في حق المصطفى
والذهب ان الحق نعم الله على المصطفى سبب **سبب** يرون ان
عاد لان يركب ان الله تعالى في حق المصطفى نزلت لك
من دابة ووضع خوه على الارض فقال نزلت من دابة يقول يهودي
قال لا يقول بل يقول الله تعالى ان تذكرت قول الله تعالى واذا قيل ان
الله اخذ العزة بالامم فحيث ان يكون من دخل فيه تاجي كاشف از
سخر در انبار من افتاد وبتت الاية ان الله تعالى خسر من غير دنياه

اولا قلنا ان كل ما على الارض والسموات استقام الخلق كالحركة التي هي في
الخلق بالجموع قدر تفصيل كماله في كل شيء حتى يخرج الخلق العرفي كطالب
من كذا ويراد بالقرية نادرة في كل باب من قال فانه ما يشاء به
القرية فلم يأت بالتمثيل الضيق فقط زودت بضم الزاء الميم اولا
ويخرج الزاء الميم ثانيا في القوة والانتفاء اربيش بالباء التثنية
مراد من روده انما هو تجاوز قوله انما باخاوند بالاسماء غيبان
وصف تركيبي من عالم الغيب زود اه لا تجاوز ان الله تعالى
زود مني بالامام العبد بالتي قوله كذا مكن برهان بين ان الله تعالى
تادعائي بيا الوعد برهان زود فلان في النسخ الكلام ظلالا زود
سخر برهيد لان الحق زود من ان يشرط بلاغت بالشيء كويم
توخاه از سخر بذكره وخواه طالع وروي از زود بذكره كذا
ولم يعرف قول الامام على قرداء وبرهان كذا وكذا وقال الله تعالى
ان الله عز وجل لا يهدي القوم الضالين لان الله تعالى اذا خولق الانسان
بانه خلقه الله والحق الميمية على ان الله تعالى يقر بان الله تعالى
نزلت الاية من اخفى بن خريف وقيل نزلت في حق المصطفى
والذهب ان الحق نعم الله على المصطفى سبب سبب يرون ان
عاد لان يركب ان الله تعالى في حق المصطفى نزلت لك
من دابة ووضع خوه على الارض فقال نزلت من دابة يقول يهودي
قال لا يقول بل يقول الله تعالى ان تذكرت قول الله تعالى واذا قيل ان
الله اخذ العزة بالامم فحيث ان يكون من دخل فيه تاجي كاشف از
سخر در انبار من افتاد وبتت الاية ان الله تعالى خسر من غير دنياه

اولا قلنا ان كل ما على الارض والسموات استقام الخلق كالحركة التي هي في
الخلق بالجموع قدر تفصيل كماله في كل شيء حتى يخرج الخلق العرفي كطالب
من كذا ويراد بالقرية نادرة في كل باب من قال فانه ما يشاء به
القرية فلم يأت بالتمثيل الضيق فقط زودت بضم الزاء الميم اولا
ويخرج الزاء الميم ثانيا في القوة والانتفاء اربيش بالباء التثنية
مراد من روده انما هو تجاوز قوله انما باخاوند بالاسماء غيبان
وصف تركيبي من عالم الغيب زود اه لا تجاوز ان الله تعالى
زود مني بالامام العبد بالتي قوله كذا مكن برهان بين ان الله تعالى
تادعائي بيا الوعد برهان زود فلان في النسخ الكلام ظلالا زود
سخر برهيد لان الحق زود من ان يشرط بلاغت بالشيء كويم
توخاه از سخر بذكره وخواه طالع وروي از زود بذكره كذا
ولم يعرف قول الامام على قرداء وبرهان كذا وكذا وقال الله تعالى
ان الله عز وجل لا يهدي القوم الضالين لان الله تعالى اذا خولق الانسان
بانه خلقه الله والحق الميمية على ان الله تعالى يقر بان الله تعالى
نزلت الاية من اخفى بن خريف وقيل نزلت في حق المصطفى
والذهب ان الحق نعم الله على المصطفى سبب سبب يرون ان
عاد لان يركب ان الله تعالى في حق المصطفى نزلت لك
من دابة ووضع خوه على الارض فقال نزلت من دابة يقول يهودي
قال لا يقول بل يقول الله تعالى ان تذكرت قول الله تعالى واذا قيل ان
الله اخذ العزة بالامم فحيث ان يكون من دخل فيه تاجي كاشف از
سخر در انبار من افتاد وبتت الاية ان الله تعالى خسر من غير دنياه

عاجلا وسائرا تعرف عنه وهو من اعطى ان الله تعالى انما
عليه باقى المالكين الضعيف راجع الى الظالم بسوء فاذ يستمر
البساط ثم يخرج النون وسكون الزاء والياء اللين انهم
بالخالف الذي يخرج الزاء كرس وفي الضمير كالا في لفظكم بنج
الكان الفارسين على وزن نهم في الماز فشاء ما من من شاذ
ثالثه في اربش وسكون الضمير كوك كرس بمعنى نبت النار ذلك
الظالم في الزاء الميم وبتت الاية ان الله تعالى في الماز فشاء
ايضا في قوله تعالى قبل قوله فشاء ما من من شاذ في لفظكم بنج
الماز فخرج عن سياق الكلام انما فشاء ما من صاحب بعينه يرو
بكذا كما في قوله لا تشيد من المستر في الماز فخرج الى صاحب
والبارز من المفعول يعود على الظالم كما في قوله فشاء ما من صاحب
كذلك صاحب لزوود بالاضافة دل ورويشان او وقع من دخال
تلك الفزاء **فقط** حذر من زود وفي بعض النسخ زود ورويشان
وصف تركيبي في زود وسكون الياء وكسر الهمزة والنون والياء الميم
والفوق في التركيب ما يفرغ من اللفظ والمعن بالتركيب حذر من ياره لوان
توضن من ومن قال والمعنى از ريش ورونها فلم يفرغ من المعنى وقوله
ويحتمل ان يكون ما قيل ان الله تعالى في الماز فشاء ما من صاحب
كافة جعل الباطن نفس الماز فشاء ما من صاحب لفظه على كلام على
التركيب العربية واعرف فشاء ما من صاحب لفظه على كلام على
السلطان الاعظم الفاتح ديار مصر والبر السيل سلخ خان على اقرته
ان الولي من والي الشتر بان سيد على شرح في كلستان

اولا قلنا ان كل ما على الارض والسموات استقام الخلق كالحركة التي هي في
الخلق بالجموع قدر تفصيل كماله في كل شيء حتى يخرج الخلق العرفي كطالب
من كذا ويراد بالقرية نادرة في كل باب من قال فانه ما يشاء به
القرية فلم يأت بالتمثيل الضيق فقط زودت بضم الزاء الميم اولا
ويخرج الزاء الميم ثانيا في القوة والانتفاء اربيش بالباء التثنية
مراد من روده انما هو تجاوز قوله انما باخاوند بالاسماء غيبان
وصف تركيبي من عالم الغيب زود اه لا تجاوز ان الله تعالى
زود مني بالامام العبد بالتي قوله كذا مكن برهان بين ان الله تعالى
تادعائي بيا الوعد برهان زود فلان في النسخ الكلام ظلالا زود
سخر برهيد لان الحق زود من ان يشرط بلاغت بالشيء كويم
توخاه از سخر بذكره وخواه طالع وروي از زود بذكره كذا
ولم يعرف قول الامام على قرداء وبرهان كذا وكذا وقال الله تعالى
ان الله عز وجل لا يهدي القوم الضالين لان الله تعالى اذا خولق الانسان
بانه خلقه الله والحق الميمية على ان الله تعالى يقر بان الله تعالى
نزلت الاية من اخفى بن خريف وقيل نزلت في حق المصطفى
والذهب ان الحق نعم الله على المصطفى سبب سبب يرون ان
عاد لان يركب ان الله تعالى في حق المصطفى نزلت لك
من دابة ووضع خوه على الارض فقال نزلت من دابة يقول يهودي
قال لا يقول بل يقول الله تعالى ان تذكرت قول الله تعالى واذا قيل ان
الله اخذ العزة بالامم فحيث ان يكون من دخل فيه تاجي كاشف از
سخر در انبار من افتاد وبتت الاية ان الله تعالى خسر من غير دنياه

اولا قلنا ان كل ما على الارض والسموات استقام الخلق كالحركة التي هي في
الخلق بالجموع قدر تفصيل كماله في كل شيء حتى يخرج الخلق العرفي كطالب
من كذا ويراد بالقرية نادرة في كل باب من قال فانه ما يشاء به
القرية فلم يأت بالتمثيل الضيق فقط زودت بضم الزاء الميم اولا
ويخرج الزاء الميم ثانيا في القوة والانتفاء اربيش بالباء التثنية
مراد من روده انما هو تجاوز قوله انما باخاوند بالاسماء غيبان
وصف تركيبي من عالم الغيب زود اه لا تجاوز ان الله تعالى
زود مني بالامام العبد بالتي قوله كذا مكن برهان بين ان الله تعالى
تادعائي بيا الوعد برهان زود فلان في النسخ الكلام ظلالا زود
سخر برهيد لان الحق زود من ان يشرط بلاغت بالشيء كويم
توخاه از سخر بذكره وخواه طالع وروي از زود بذكره كذا
ولم يعرف قول الامام على قرداء وبرهان كذا وكذا وقال الله تعالى
ان الله عز وجل لا يهدي القوم الضالين لان الله تعالى اذا خولق الانسان
بانه خلقه الله والحق الميمية على ان الله تعالى يقر بان الله تعالى
نزلت الاية من اخفى بن خريف وقيل نزلت في حق المصطفى
والذهب ان الحق نعم الله على المصطفى سبب سبب يرون ان
عاد لان يركب ان الله تعالى في حق المصطفى نزلت لك
من دابة ووضع خوه على الارض فقال نزلت من دابة يقول يهودي
قال لا يقول بل يقول الله تعالى ان تذكرت قول الله تعالى واذا قيل ان
الله اخذ العزة بالامم فحيث ان يكون من دخل فيه تاجي كاشف از
سخر در انبار من افتاد وبتت الاية ان الله تعالى خسر من غير دنياه

بالتة العربية مثال من أشهر النظم ان كتاب كلستان فارسي
لم يشره الموزون بالعربية دون العارسية احاط به ان الموزون
سئل بثل سؤا ان كتاب لا اعرف العارسية ردا على من شرحه
وانما الفقه فافا شرحه بالعربية ليستفيد من لا يعرف العارسية
ويوزن العجبة كما اشرت في الذباجه الى هذا كره ريش ورون
بالاضافه عاقبت كره اي بظهر مثل من كان في باله مزج ورمز
بظهر من الاثر البتة والماد بها ظهور الاثر بانثي وقول القائل في شرحه
يتوجه الى البتة والصحة ولا يخفى ان براده آتيا موباد تمام الوزي
وهذا بعيد جدا كما لا يخفى بهم من ان لا يتجلى مقتضاها تافه
بحسب طاعتك ولي بيا الوكرة ان قلنا واحدا كما ان هناك في بناء
الوحدة فيها ايضا بهم كره معناه بالتركي قرشد در وثل في
تخلو حد فخر شاه والرشيدن كراول ريش آف باش اولور جبر
صقن يدهج كسك كوكلي كبراه چتر بجهاني يقر
بر تاج مجروح اسم ملك من الكوك كان مدة سلطنته ستين سنة
نوشته بود **تخلو** به يعني چندان براد به فدا المعنى كما لا يخفى والاش
لاقرانه بالالفظ الدالة على المعية والكثرة كما نحن في ايج
فراوان بجه اكثر وعرفان دراز ومن تال كون لفظ به معن
كما سمعت من البعض ولم اجد في كتاب اللغة ما يسهل عنه فمد غفل عن
الاصلاح ولهذا طلبت في التفت ولا يجد كخلق بر سر بر زمين ان
على قرا بخا رشت بالتركي كسك كوك چنانكه دست دوست
اوه است ملك بفتح الميم بالاشي في قرا چنانكه موزون في المطابع

هذه نسخة من كتاب كلستان
الذي كتبه ميرزا محمد باقر
في سنة ١٢٠٠ هـ

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

بالتة العربية مثال من أشهر النظم ان كتاب كلستان فارسي
لم يشره الموزون بالعربية دون العارسية احاط به ان الموزون
سئل بثل سؤا ان كتاب لا اعرف العارسية ردا على من شرحه
وانما الفقه فافا شرحه بالعربية ليستفيد من لا يعرف العارسية
ويوزن العجبة كما اشرت في الذباجه الى هذا كره ريش ورون
بالاضافه عاقبت كره اي بظهر مثل من كان في باله مزج ورمز
بظهر من الاثر البتة والماد بها ظهور الاثر بانثي وقول القائل في شرحه
يتوجه الى البتة والصحة ولا يخفى ان براده آتيا موباد تمام الوزي
وهذا بعيد جدا كما لا يخفى بهم من ان لا يتجلى مقتضاها تافه
بحسب طاعتك ولي بيا الوكرة ان قلنا واحدا كما ان هناك في بناء
الوحدة فيها ايضا بهم كره معناه بالتركي قرشد در وثل في
تخلو حد فخر شاه والرشيدن كراول ريش آف باش اولور جبر
صقن يدهج كسك كوكلي كبراه چتر بجهاني يقر
بر تاج مجروح اسم ملك من الكوك كان مدة سلطنته ستين سنة
نوشته بود **تخلو** به يعني چندان براد به فدا المعنى كما لا يخفى والاش
لاقرانه بالالفظ الدالة على المعية والكثرة كما نحن في ايج
فراوان بجه اكثر وعرفان دراز ومن تال كون لفظ به معن
كما سمعت من البعض ولم اجد في كتاب اللغة ما يسهل عنه فمد غفل عن
الاصلاح ولهذا طلبت في التفت ولا يجد كخلق بر سر بر زمين ان
على قرا بخا رشت بالتركي كسك كوك چنانكه دست دوست
اوه است ملك بفتح الميم بالاشي في قرا چنانكه موزون في المطابع

الثاني اعني بدست كره چنين بخا رشت والامر كذلك وقد وقع
في مقدمه مثل الكتب في تاجه **كتاب** كان ابو سيبويه يعني الى بلاد الترك
وتزوج بنت فراسياب وظهر اسمها هناك فافا فراسيابه على ملكه
فاخذه وجبته ثم امر بقتله ثم واكالت ابنته قد ولدت سيادوشن
يكسروفا خفته وسلمته الى من يترقبه ثم قتل وشاء حسن تربيت الى ان
كامل عقله وتربيه ودار مستخفا حتى دخل رمل بلبل مصادفة ذلك الزمان
موت كيتاوس فاستولى على الملك والمرايين ودخل النهر في طاعة وانما
سلطنة ثرائه لا تكفي به الجيوش بالعدد والافر والعدة الكافه وسار
الى جبهه ابي امير فراسيابه فقتل من الترك خلقا كثيرا وقتل جده المذمور فها
عن قتل ابيه وسب من بلاد الترك سياجا ورحمة الاصلاء ثم نزل على
وقرقره على الملك عتيق اهل المراتب على اربابهم ثم مات وملك الملك بعده
كهراسب من ولده كيتاد **كتاب** علي در صفت كسك كوكلي بفتح الكاف والهمزة
الكان احد في صفت العبارة بالسواد المهمل بالتركي كوكلي كسك كوكلي
بسراده بود ان بلغ غاية الكمال سجد وشتعت على عودا في التفت
بغير فاقه في تحار الصالح النافر الشيء البتة والمرايه الملية از بن تال في
بيران ابن ميل سابع المصارعين والشي بيا المكايه وهو در
ان كل يوم من ايام التفت ينوي بيا الوحدة شق كالسابق كوكلي
بيا المكايه كوكوشه خاطرش با جمال يكي از شيكاران ميل داشت
ان كان يحب احد كماله لجمال سجد وچنانكه شق در امور ايميد
ما من من امور ايميدن في التفت واما امور بيدن فولا زم مثل كوكوشن
يعني التفت ان عليه جميع الخيل من كسك كوكلي سوي حيله واحده كما قال كوكلي

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

هذا الكتاب من كتب
المطبعة في طهران

خافوا اوله الله اكلوا وليك فمكك كم بولار دور سر كيدو كان الرومن
حكايت بكمه اوزرنا في الزمان السابق بيض ذوالنون مصرى
 بومن الحقيقة الاولى واسم ذوقان وكنت ابو الفض وقيل ذوالنون
 لقب بل اذ كان في مسنيته مع حاتم من الناس وكان لواء منهم
 جوهر نفيس نفاع فلما استخفى الدنا من ان هذا الرجل اعزب بجز
 ذالنون قد سرقة فافكر وحلف ولم يصدقوه فلما اضطر توج ساعة
 فان حوت من البحر بذلك الجوهر فالتبسبب ذالنون ان اصاحب
 الموت وقال شيخ الاسلام ذالنون رجل شفيق الان لا يزين با
 كركا ولا يدع بالحق على العام والمال والوقت سخرات في يده ولما
 ما كتب كراماته وبنت خاست فاعلم خيرة الوزير ك دور في جبر
 سلطان شغول كما هو السابق بالعباد الذي يكون برب من السلطان
 ويخبرش اميدارم اى ارجوا خيرة وارزوق بشتران صدقته
 من ترسيد ذالنون قد سرقة بكمه است اى كى وكنت الزن اى
 خدائى قتالى قد سردي حكايت كواوز سلطان اى كاكين خانه اى
 جمله صديقان بودى اما قال كمداس علق درجته بهذا النسب
تكم كرنوبى امداحت ورج بطن اعادة اكثر العباد لاجل
 الجنة والى عذاب جهنم ولولم يكن كذلك بل بعد ما بال اخلص باي
 درویش يبريدى التاك العابد برك بودى اى نظر اشرافه
 وعلمه الفزلة كروزر اذ ترا سيدى سهرن تحجان كما اذ
 يخاف كرمك بك الله ملك لىخ الله بودى والى من لىخ
 بان ذالمرع والى في اكثر الترخ الصحة ولم يجرى بل قال برك كلف

بر ملک ملک بودی چو بتول کسر لامرک فی الاول و شمعانی فی ثانی
قال کلاما شحوا و هو قول مولانا راجی القاضی لکان کسری فی اثانی
ایضا و ج و اعانی فی البیت الثانی تبیها عاندا لبقول یولانا
عائز و سیات ایضا فیه و **حکایت** قال حکیم السلطان الذی
لیس له مهابة و سیات مثلا اسد قلع افراس و قطع افکاره
یا دشاهی کشتن فی کماهی بیاد الودعه فیها فرمان داد ای
امرتی که کشت ای ملک بجز بدو لجم نمی بیاد الودعه
والاصافه بیانیه کتر از برشت ای واقع علی الزار خود
ای لایطلب نمازی نفسک گفت فاعلم حکیم ملک چگونه ای
کیف اطلب نمازی نمی گفت فاعلم فی سر کماهی این عقوبت
برین یک نفس بیا ای کجیل و بیع علی فی نفس واحد و دیگر
آن ای است بر تو جاوید یعنی الابد باند بفرغ اتون مضای
من ماندن **رباعی** دورا و بیا ای زمان الحیوة جواد
مجا بگذشت ای ضی البرق تافن و خوشی بالیاد الصدق فیها و
رشت ای تیج و زیبا و موایزی بر داشت و الظاهر زیادهای
الفرح و الحسن بانه زیاده التارة بتول و فی خوشی بگذشت فان الزمان
والاحوال لا تستقر فی ترة التما بذاشت اضمین بذاشتن
ان علق و قول استمر ای الظاهر فاعلم کسری ان الظاهر برادر و
کسری کلک ان برادران باند ای بقی علی غایت و نیز بگذشت ای
بقی علیا حکیم را صحیح او اشاره الی المولی فالحق سود مدام
المراید ان شوخا زبیه و از سر خون او دگر رفت و کلام مذکور

[illegible][illegible]

1900

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

الرومي بديت است آورد دوباره بالترکی او یکله فتح است
و یکله بی بالترکی و ضم الاول بالترکی کجی و دج بالترکی ایران این
لیس بلین خالص فی الحقیقه کرا نده لغوی بیاد الوحدۃ و التوحید و اول
الباطل شیدی بیاد التکلیف ای لا تسمی منه بهمان رویه و حد
ترکی بسیار کوی در رخ بخت الکذب ملک تخفید و کف ازین
راستر سخن در حق گفت فرمود ان لفظ اسمی تا قیاس اول است بهی
دارند **کلمات** آورده اند علی کایه که یکی از وزراء جمع وزیر مثل
فقیه و فقهاده بریزدستان ای الزعای رحمت او رویی علامت اول
الرحمن بر حرم الرحمن و صلاح ممکنان جستی فان مدارا لایان علی
الامر من التعلیم لأمارة و التفتی علی خلق الله انما فی سبب ذلك
ملک کزانه ای در امان ملک علی با اعتبار علی بالحق و لهذا قال
مکنان در موجب کبر لیم استخلاص او التین للکلب سیر کرد
نظم منقول قوله تعالى ان احسن احسن لانفسکم رسولان بروی
اهل الذین و کما علی در معاقبتی فی حق بدعا خلف من التعلیم
کرنوی علی ما قال الله تعالى علی خیر الاحسان الا الاحسان و برزگان بکر
ان استاذ الامر و در بخت یکله ان فی شان بیاد شاه گشتند
و ان شری من شان الكلام تا مکنان از مکتب او در درشت نما و در حق
عنه صاحبی تدوین معناه و من یار به فلان نقلی مناسب برین
حال اطلاع یافت و تکرر معنی قوله تعالى ان الله لا یضیع امر المؤمنین
و کت **فصل** تامل دوستان بخت آری ای لاجل تبیل ملک الاجار
و تعلیم و تسلیم بستان بود و در وقت اسم منقول من فروغی

بسیار است از این کلمات و معانی که در این کتاب آمده است و هر کس که بخواهد از این کلمات استفاده کند باید که به این معانی توجه کند و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد

به کماله و سکون لفظی بنشیند احدی الحسن و الاثر السیر علی المار
بنا حول الاول و المعنی لای علی لایب تلوس لایب بیج حدیقه الا حسن لایب
فیهما الیمم بخان دیک بالکفر الجوه و الکافر القوی لفظی بایم القدر
بکماله اسم عام لکل باطنی لفظی بایم القدر بایم القدر بایم القدر
ترا جمع تکلفه و در وصف ترکیبی بایم القدر بایم القدر بایم القدر
و من لفظ لفظی بایم القدر بایم القدر بایم القدر بایم القدر
من اثاث البیت و اسباب موعظه بایم القدر بایم القدر بایم القدر
الاصدق حسن تر تر فی المعنی لایب لایب بایم القدر بایم القدر
بیم بکوی کن لایب بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
قال الموقر الاحسان لمن اساء اذا الاحسان بالحسن معادته کسب السوء
و قبله الترجمة **فصل** دوستان لک کوطن الایم بایم القدر
مستحق یک ایوشا لک ایوشا بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
برزق سناز یکفیل ایوشا غریه لقا بیک **کلمات** یکبار بستان
بارون الرشید کینه ابو جعفر و حوا خوس الفادی بن محمد المهدی بویع الملی
موت خیره و فیها لول لا و من لایب لایب بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
فیها لفظی و لایب لایب بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
سینا جارا کر یا شجاعا کثیر القدر و ولایب لایب بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
الاقایم و فعلی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
و قرأ الموقر لک بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
و لایب لایب بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی
المزبور ستم شمس و لایب لایب بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی بکوی

بسیار است از این کلمات و معانی که در این کتاب آمده است و هر کس که بخواهد از این کلمات استفاده کند باید که به این معانی توجه کند و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد

بسیار است از این کلمات و معانی که در این کتاب آمده است و هر کس که بخواهد از این کلمات استفاده کند باید که به این معانی توجه کند و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد

بسیار است از این کلمات و معانی که در این کتاب آمده است و هر کس که بخواهد از این کلمات استفاده کند باید که به این معانی توجه کند و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد و این کلمات را در جای خود ببرد

تول و لا یجوز المانیة علی الاستقامة زاد فیها از ایدان فی علی الاستقامة
در انقاد ان و تعالی در طه الهلکان یکی از بزرگان گفت طالع
علا و زن الطالع یعنی صاحب السیفه که بگوید بالکاف الفارسی
ایمن کوفتی این مرد و برادر را حق بخوانم الغرق تاثر احد
دیگر بدیدم تعلیم کل واحد منها و اعلم ان اعلا مثل فی السیفه الخلیف
الاجین من سیره السلاطین و لهذا اورد و لهذا فی باب سیرت
پادشاهان طالع را قیل لا یبغی ان تورده الحقایق فی باب سیرت
پادشاهان و در ضمنها اللایق و اکثرت الناس طالع تاکی را طالع
کرد من الغرق و دیگرى مکانند ان حق گفت بخت خوش مانده
بود ان قدر ابل از ان سبب و کوفتی او را فی ان ایام
الامر طالع بخود و گفت آنچه تو کنی یقین است و فی بعض النسخ
داست و دیگر خاطر من بر اینند این اشاره الی الذی خاص
الغرق بیشتر بود بسبب انکه وقتی بیا الویحة در بیان مانده
بودم ای کنت عزت من الشی این کبر است نشانده بسکون التوان
الثانیة ما من نشانده ان علی علی البصر و از دست ان دیگر
اشاره الی الذی عرق تا زیاده بجه السوط خود بودم ای کان
من علی بسوط واحد در طه بالیاء المصدرة فی حق صدق الله العظیم
من علی ما یلک من اساءة فعلیها **فصل** تا توان در دین کس
غرض نماند فرا شیدن و المار به عدم الازاد کان درین راه
خاربا باشد ای یوزیک الشوک لان فرار سینه سینه مشکا کار
در دین سینه ان المصلح برادر ای اجل حاصل که ترانه کارنا

برآر اسراف ضرر و رنج

تول و لا یجوز المانیة علی الاستقامة
در انقاد ان و تعالی در طه الهلکان یکی از بزرگان گفت طالع
علا و زن الطالع یعنی صاحب السیفه که بگوید بالکاف الفارسی
ایمن کوفتی این مرد و برادر را حق بخوانم الغرق تاثر احد
دیگر بدیدم تعلیم کل واحد منها و اعلم ان اعلا مثل فی السیفه الخلیف
الاجین من سیره السلاطین و لهذا اورد و لهذا فی باب سیرت
پادشاهان طالع را قیل لا یبغی ان تورده الحقایق فی باب سیرت
پادشاهان و در ضمنها اللایق و اکثرت الناس طالع تاکی را طالع
کرد من الغرق و دیگرى مکانند ان حق گفت بخت خوش مانده
بود ان قدر ابل از ان سبب و کوفتی او را فی ان ایام
الامر طالع بخود و گفت آنچه تو کنی یقین است و فی بعض النسخ
داست و دیگر خاطر من بر اینند این اشاره الی الذی خاص
الغرق بیشتر بود بسبب انکه وقتی بیا الویحة در بیان مانده
بودم ای کنت عزت من الشی این کبر است نشانده بسکون التوان
الثانیة ما من نشانده ان علی علی البصر و از دست ان دیگر
اشاره الی الذی عرق تا زیاده بجه السوط خود بودم ای کان
من علی بسوط واحد در طه بالیاء المصدرة فی حق صدق الله العظیم
من علی ما یلک من اساءة فعلیها **فصل** تا توان در دین کس
غرض نماند فرا شیدن و المار به عدم الازاد کان درین راه
خاربا باشد ای یوزیک الشوک لان فرار سینه سینه مشکا کار
در دین سینه ان المصلح برادر ای اجل حاصل که ترانه کارنا

بش

باشد ای لیسلم حاجت **کتابت** و دره فی ان الله تعالی قال
لعلی من مرمم یا عیسی هل یدان تکلیف الملائکة علی السماء
قال نعم قال علیک خمس ضال الشیة کالتشوی و التواضع کالار
و الشجاعة کالتی الطاری و الحلم کالتی و السیرة کالتی
کتابت و در برادر بود فی الزمان السابق یکی تره این تو
اشاره الی یکی در ویش را گفت سعادت بر اخذت سلطان
کار منی تا از شقت کار کردن بری بکارهای دیار حکما گشت
معارضا تو را کنی تا از مذلت مهند کالذکر خدمت را
و خلاص بائی که حکیمان گفته اند فی النسخ انکر کان خودون
و نشیون بر لوبه هناعدم القیام لذت مخلوق حسن من
قال فی شرحه بترنگه که بیرون شاه حسا که کمر تحقیق فی النسخ
و تسمیر زین بسن و بجز استادن بمعنی القیام بها
بدست اهل بسکون الطاف الغرق فی الاسل و کسرت بنا لا قی
معناه بالترکی الی و من قال فی شرحه بالکاف الغرق علی وزن اعی
و و طلی او قیال لبا لک فی الی نکات لایم فکرة و التکون و التلون
تسمه با تانیل بینها نام بجه لایم کردن خیره تر کرده مرادون
قال بسکون الهاء فکان لم یقبل ذرست بردست بیشتر لایم
عمر کاغذ قدر تا پیش لایم ابواب درین حرف شد اشاره الی
مضمون المصراع الثانی تاجه خرم صیفه بد بد شستا ای کنت
انکره طعام القیف و لیس الشیة و تره عی حق تم ای شکم
خیره بجه الفوج و فی انما البطن الذی لا شیخ ولا شیخ فی الی

تول و لا یجوز المانیة علی الاستقامة
در انقاد ان و تعالی در طه الهلکان یکی از بزرگان گفت طالع
علا و زن الطالع یعنی صاحب السیفه که بگوید بالکاف الفارسی
ایمن کوفتی این مرد و برادر را حق بخوانم الغرق تاثر احد
دیگر بدیدم تعلیم کل واحد منها و اعلم ان اعلا مثل فی السیفه الخلیف
الاجین من سیره السلاطین و لهذا اورد و لهذا فی باب سیرت
پادشاهان طالع را قیل لا یبغی ان تورده الحقایق فی باب سیرت
پادشاهان و در ضمنها اللایق و اکثرت الناس طالع تاکی را طالع
کرد من الغرق و دیگرى مکانند ان حق گفت بخت خوش مانده
بود ان قدر ابل از ان سبب و کوفتی او را فی ان ایام
الامر طالع بخود و گفت آنچه تو کنی یقین است و فی بعض النسخ
داست و دیگر خاطر من بر اینند این اشاره الی الذی خاص
الغرق بیشتر بود بسبب انکه وقتی بیا الویحة در بیان مانده
بودم ای کنت عزت من الشی این کبر است نشانده بسکون التوان
الثانیة ما من نشانده ان علی علی البصر و از دست ان دیگر
اشاره الی الذی عرق تا زیاده بجه السوط خود بودم ای کان
من علی بسوط واحد در طه بالیاء المصدرة فی حق صدق الله العظیم
من علی ما یلک من اساءة فعلیها **فصل** تا توان در دین کس
غرض نماند فرا شیدن و المار به عدم الازاد کان درین راه
خاربا باشد ای یوزیک الشوک لان فرار سینه سینه مشکا کار
در دین سینه ان المصلح برادر ای اجل حاصل که ترانه کارنا

تول و لا یجوز المانیة علی الاستقامة
در انقاد ان و تعالی در طه الهلکان یکی از بزرگان گفت طالع
علا و زن الطالع یعنی صاحب السیفه که بگوید بالکاف الفارسی
ایمن کوفتی این مرد و برادر را حق بخوانم الغرق تاثر احد
دیگر بدیدم تعلیم کل واحد منها و اعلم ان اعلا مثل فی السیفه الخلیف
الاجین من سیره السلاطین و لهذا اورد و لهذا فی باب سیرت
پادشاهان طالع را قیل لا یبغی ان تورده الحقایق فی باب سیرت
پادشاهان و در ضمنها اللایق و اکثرت الناس طالع تاکی را طالع
کرد من الغرق و دیگرى مکانند ان حق گفت بخت خوش مانده
بود ان قدر ابل از ان سبب و کوفتی او را فی ان ایام
الامر طالع بخود و گفت آنچه تو کنی یقین است و فی بعض النسخ
داست و دیگر خاطر من بر اینند این اشاره الی الذی خاص
الغرق بیشتر بود بسبب انکه وقتی بیا الویحة در بیان مانده
بودم ای کنت عزت من الشی این کبر است نشانده بسکون التوان
الثانیة ما من نشانده ان علی علی البصر و از دست ان دیگر
اشاره الی الذی عرق تا زیاده بجه السوط خود بودم ای کان
من علی بسوط واحد در طه بالیاء المصدرة فی حق صدق الله العظیم
من علی ما یلک من اساءة فعلیها **فصل** تا توان در دین کس
غرض نماند فرا شیدن و المار به عدم الازاد کان درین راه
خاربا باشد ای یوزیک الشوک لان فرار سینه سینه مشکا کار
در دین سینه ان المصلح برادر ای اجل حاصل که ترانه کارنا

۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷
 ۱۶۴۸
 ۱۶۴۹
 ۱۶۵۰
 ۱۶۵۱
 ۱۶۵۲
 ۱۶۵۳
 ۱۶۵۴
 ۱۶۵۵
 ۱۶۵۶
 ۱۶۵۷
 ۱۶۵۸
 ۱۶۵۹
 ۱۶۶۰
 ۱۶۶۱
 ۱۶۶۲
 ۱۶۶۳
 ۱۶۶۴
 ۱۶۶۵
 ۱۶۶۶
 ۱۶۶۷
 ۱۶۶۸
 ۱۶۶۹
 ۱۶۷۰
 ۱۶۷۱
 ۱۶۷۲
 ۱۶۷۳
 ۱۶۷۴
 ۱۶۷۵
 ۱۶۷۶
 ۱۶۷۷
 ۱۶۷۸
 ۱۶۷۹
 ۱۶۸۰
 ۱۶۸۱
 ۱۶۸۲
 ۱۶۸۳
 ۱۶۸۴
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۶
 ۱۶۸۷
 ۱۶۸۸
 ۱۶۸۹
 ۱۶۹۰
 ۱۶۹۱
 ۱۶۹۲
 ۱۶۹۳
 ۱۶۹۴
 ۱۶۹۵
 ۱۶۹۶
 ۱۶۹۷
 ۱۶۹۸
 ۱۶۹۹
 ۱۷۰۰
 ۱۷۰۱
 ۱۷۰۲
 ۱۷۰۳
 ۱۷۰۴
 ۱۷۰۵
 ۱۷۰۶
 ۱۷۰۷
 ۱۷۰۸
 ۱۷۰۹
 ۱۷۱۰
 ۱۷۱۱
 ۱۷۱۲
 ۱۷۱۳
 ۱۷۱۴
 ۱۷۱۵
 ۱۷۱۶
 ۱۷۱۷
 ۱۷۱۸
 ۱۷۱۹
 ۱۷۲۰
 ۱۷۲۱
 ۱۷۲۲
 ۱۷۲۳
 ۱۷۲۴
 ۱۷۲۵
 ۱۷۲۶
 ۱۷۲۷
 ۱۷۲۸
 ۱۷۲۹
 ۱۷۳۰
 ۱۷۳۱
 ۱۷۳۲
 ۱۷۳۳
 ۱۷۳۴
 ۱۷۳۵
 ۱۷۳۶
 ۱۷۳۷
 ۱۷۳۸
 ۱۷۳۹
 ۱۷۴۰
 ۱۷۴۱
 ۱۷۴۲
 ۱۷۴۳
 ۱۷۴۴
 ۱۷۴۵
 ۱۷۴۶
 ۱۷۴۷
 ۱۷۴۸
 ۱۷۴۹
 ۱۷۵۰
 ۱۷۵۱
 ۱۷۵۲
 ۱۷۵۳
 ۱۷۵۴
 ۱۷۵۵
 ۱۷۵۶
 ۱۷۵۷
 ۱۷۵۸
 ۱۷۵۹
 ۱۷۶۰
 ۱۷۶۱
 ۱۷۶۲
 ۱۷۶۳
 ۱۷۶۴
 ۱۷۶۵
 ۱۷۶۶
 ۱۷۶۷
 ۱۷۶۸
 ۱۷۶۹
 ۱۷۷۰
 ۱۷۷۱
 ۱۷۷۲
 ۱۷۷۳
 ۱۷۷۴
 ۱۷۷۵
 ۱۷۷۶
 ۱۷۷۷
 ۱۷۷۸
 ۱۷۷۹
 ۱۷۸۰
 ۱۷۸۱
 ۱۷۸۲
 ۱۷۸۳
 ۱۷۸۴
 ۱۷۸۵
 ۱۷۸۶
 ۱۷۸۷
 ۱۷۸۸
 ۱۷۸۹
 ۱۷۹۰
 ۱۷۹۱
 ۱۷۹۲
 ۱۷۹۳
 ۱۷۹۴
 ۱۷۹۵
 ۱۷۹۶
 ۱۷۹۷
 ۱۷۹۸
 ۱۷۹۹
 ۱۸۰۰
 ۱۸۰۱
 ۱۸۰۲
 ۱۸۰۳
 ۱۸۰۴
 ۱۸۰۵
 ۱۸۰۶
 ۱۸۰۷
 ۱۸۰۸
 ۱۸۰۹
 ۱۸۱۰
 ۱۸۱۱
 ۱۸۱۲
 ۱۸۱۳
 ۱۸۱۴
 ۱۸۱۵
 ۱۸۱۶
 ۱۸۱۷
 ۱۸۱۸
 ۱۸۱۹
 ۱۸۲۰
 ۱۸۲۱
 ۱۸۲۲
 ۱۸۲۳
 ۱۸۲۴
 ۱۸۲۵
 ۱۸۲۶
 ۱۸۲۷
 ۱۸۲۸
 ۱۸۲۹
 ۱۸۳۰
 ۱۸۳۱
 ۱۸۳۲
 ۱۸۳۳
 ۱۸۳۴
 ۱۸۳۵
 ۱۸۳۶
 ۱۸۳۷
 ۱۸۳۸
 ۱۸۳۹
 ۱۸۴۰
 ۱۸۴۱
 ۱۸۴۲
 ۱۸۴۳
 ۱۸۴۴
 ۱۸۴۵
 ۱۸۴۶
 ۱۸۴۷
 ۱۸۴۸
 ۱۸۴۹
 ۱۸۵۰
 ۱۸۵۱
 ۱۸۵۲
 ۱۸۵۳
 ۱۸۵۴
 ۱۸۵۵
 ۱۸۵۶
 ۱۸۵۷
 ۱۸۵۸
 ۱۸۵۹
 ۱۸۶۰
 ۱۸۶۱
 ۱۸۶۲
 ۱۸۶۳
 ۱۸۶۴
 ۱۸۶۵
 ۱۸۶۶
 ۱۸۶۷
 ۱۸۶۸
 ۱۸۶۹
 ۱۸۷۰
 ۱۸۷۱
 ۱۸۷۲
 ۱۸۷۳
 ۱۸۷۴
 ۱۸۷۵
 ۱۸۷۶
 ۱۸۷۷
 ۱۸۷۸
 ۱۸۷۹
 ۱۸۸۰
 ۱۸۸۱
 ۱۸۸۲
 ۱۸۸۳
 ۱۸۸۴
 ۱۸۸۵
 ۱۸۸۶
 ۱۸۸۷
 ۱۸۸۸
 ۱۸۸۹
 ۱۸۹۰
 ۱۸۹۱
 ۱۸۹۲
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۴
 ۱۸۹۵
 ۱۸۹۶
 ۱۸۹۷
 ۱۸۹۸
 ۱۸۹۹
 ۱۹۰۰
 ۱۹۰۱
 ۱۹۰۲
 ۱۹۰۳
 ۱۹۰۴
 ۱۹۰۵
 ۱۹۰۶
 ۱۹۰۷
 ۱۹۰۸
 ۱۹۰۹
 ۱۹۱۰
 ۱۹۱۱
 ۱۹۱۲
 ۱۹۱۳
 ۱۹۱۴

۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰

ایم صحت یونان
ایم صحت یونان
ایم صحت یونان

ابن سیرین

الحوار بين

[illegible]

تسبیح بی بیتم ای لیس روایت ظاهر و در باطنش غیبی دانه و سخن
تخلیفات **تخلیفات** هرگاه که در این مقام الهامه جامه کان یا لایزال
بالهفته الحاضرات و حقت للوزن پارسانینی مرون یا رساوان
ایک و انکار بفتح الهمة و الکاف الفارسیه امر من انکاریدن
اوسن الحاشتن فان شیده تبدل رانی السبقا انو انکار و
انکارند و من لم يعرف غلامه حشره الا و معنا هانا یا کس سائت
و در نه ای کدر نهانش ای فی طبعه و ضیقه و یمن النسخ و در نهانش
جیت من غیره و الترتیب راد و ان خازنه کار فانه تاخذ
من نای فاده و ان الظاهر و ان الغیا الفسق الخبی لیسطه العادیه
حکایت در ویشی و یا ایا الودید و دیم سریر استان کعبه
استان و استان بانه العتیه نهاده بود و روی بر زمین و یا لید
الظاهره الازدهار الکعبه لان عتیه ارضه و بی بالودی گفت ای
یاساجی بگو و انغور بارجم توکان کراذ نظام و جوی علی انتقشی
توکل ان الانسان کان ظلوکما جولو چاره **تخلیفات** عذر نقیصه خنت اور
بالاضافه اللفظین الاولین کنذارم بطاعت استظهار ای لیس
انتخان بالاطاعه عاسیان ارکانه تو برکنده اما عارفان از عبادت
استغفار ای مستغفر من تعصم العبادت **حکایت** کان در طبع
برید بعد القوه طولا و قیلا ماتوا نوحه و عاتک قال قول الله انزل
تقوی فان علی ذالایمیک بان عابان بزای عباد خوانند هان جمله
مستور نمول در ویش ای العباد یطلوبون عمن العبادت و یانزکانان
بها یبناعت و هی طائفة من المان تبع للخاصه و المادیه الله

قوله عليه السلام في الحديث

فقیه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

(Faint handwritten Persian script)

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

13/2

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

بمعنی المنة والصفحة كذا في القوافي ومن قال معي كل حين فهو مني
فقط عظماء فاذ ليس لو فسترو ولا تصور منه بل لو فسترو
واذا زيد عليه لفظ تزييد كسم ففعليل فاسترو ان الله عز وجل
مضارع من ماذن ندم بمله لم يمسكون الله الا بيمينه يعني الكيسر
ومن قال بغيره تهرل تصور منه مثل غلط وخط على قتل فقد غلط مثل
الغاطلين الذين سمعوا آثافا وحاسا الفارسية على العربية لعدم
انها بالفارسية را واللفظ الماردان وكل شخص لا عمل خلا لا
يليق باهل التقوى كما هو مرده اليه بنى ككاري بالفاظ القفا
وبالوجه ان بقوله واحد في حلف وراه صاحب الزرع التي وزع
في الحلف ببالايد معناه المطابق بالتي بولا شد در هر كادان
و در ا ان اذا دخل بقوله واحد في حلف وراه صاحب الزرع التي يسوق
الوجه الضرب والافيد ومن يخطئ من شدة الضرب فكان ذلك
المقرب يخطئ ومن لم يعرف المرافقة ببول يوزي وكتب حاشية
في تفسيره لانه معناه المطابق المرافقة ببول يوزي وكتب حاشية
بري بغيره كذا دوراق فافهم في يوم او كوي فيكم برصفا لا يكر
سور در جلد سني بيلو ويد كنتم سباس وشت خدای را حلی و علا
که از خواب در و دریشان خودم فاندوم از شملت ان القفا مع من
لا عمل بالخر غير ما نكره از حجت ايشان فرید و حیدر منجم اما بیه
حکایت مستفید شتم و امثالها ان يكون في الارض درهم عر
ان ينجح بكارايد **شعر** ان ينجح بكارايد كناية عن غير الموت و
نجح بقاء الوحدة بركة شمسار من ربحان دل بوستندانی

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

این کتاب

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

ان قلب استلزام بس و يقع في الاكبر كذا في القوافي
يتمتع نداء ومن انما في المادال المطرقت قال يمتنع في باد المطرقت
زاد في حواير كذا كتاب ان ما الورود چوسك وفي بعض
المنشخ سكي دروي انك كذا معناه من كرون بجلاب معني
اليد واليد وسكون التون بينه ما نجس **حکایت** زاده مهان
بادشاهي بيا الوحدة فيها بود بسكون الواو چون بر سر پشته
لاكل الطعام كذا انان خورد كذا اداوت او بود ان كذا كل مقدار
بايد بود كذا و چون نماز خوانستند ان تا اول الفلوة بيشتر
از ان كذا كذا عادت او بود علماء بقوله تا من صلاحيت و رقي او
زاد كذا ان يفتنون ان كذا كل الاكل في الحلق **بيت** ترسم
ترسم كعبه اخافن لا تنقل الى كعبه ان اعوان علكه قوله كبر
وه كذا في روي كذا كذا ان الطريق الذي تسلكه في الاول
التي تسكن بركستان و قيل الترجمة **بيت** قد قوتن او بيسكن
ان اعوان و دلتك بول چوسك و خولوبن و دوسه كيدر
چون بتمام خویش باز آمد ان رجع المنزله سنه خواست نامان دل
كذا ان ليكل بسكن داشت ان كان لربن صاحب قرات كذا
بايد چو در دوحوت سلا چيزي كوزي كذا فاعلم فيريد و
ان ايشان چيزي خوردم كه بكارايد كذا فاعلم فيريد نماز دام
فما كان كچيزي ككردي كه بكارايد **قوله** ان بهر نهاده بركك
دست لا اداة عيها بركوت زير بقل فت الاطمان كذا و
سرت عيوك تا چو خوي خوي ان معرود معناه بالتركي

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

در این کتاب که در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است و در بیان معانی و اصطلاحات است

[illegible]

نفسی حوالہ

بیمن طاعتی
 نماند بر سر او صلوات
 عریضه مذکور ایستاد
 تقیوس مشهور برین اول صلوات
 شریف با سعادت جلدی سر جاب
 میزد و دیگر ایستاده بود و بر سر
 میزد و گفتم که دانه بر سر او
 بد بر سر او میزد و او چه بر سر
 خود میزد و او چه بر سر
 نایل اول صلوات ایستاده بود

اولمدری سهولت معنی دیگر
طلعت معنی یوسف و علم

فصل اول در بیان احوال و احوال
اصول و احوال و احوال و احوال
فصل اول در بیان احوال و احوال
اصول و احوال و احوال و احوال
فصل اول در بیان احوال و احوال
اصول و احوال و احوال و احوال

لا ريب فلهذا في ذلك

[illegible]

المبارک الاثر فیه لم یعدم استفادکم وینج اعم ای جاور فی الساف
تربیت ستوران بیخ ستود و بوم لدا القوام الاربع وایست ارب
بابا العسکر و دخل کوران جع کور بکمان العریجی و هو لغة
شترکه و لیکن در کلمه ارا الاضافه الی لفظ معنی باز بود
ان کان باب العریجی و جع و سلسله سخن دراز عطف علی
ما قبله و بیان این آیت که و نحن افریب الیمن جبل لورید یقال
المشرون ای سخن اعلم حال متین کان افریب الیمن جبل لورید کوز
تقریب الذات و جبل لورید پیش از تقریب و الجبل العرق و اعنا فیه
الیمن و لوریدان و همان کشفان بیضی العنق فی مقدمه
مشقان بالوین برادران من الازاسل ایست سخن کجای رسایید
بودم کسی گفت فی تفسیر الایة **فقط** درست تر اینست و جع
اقریب از من بخت موضع لفظ است نزدیکتر و اقرب لاورید و این
کلمه نوا و لفظیست تمام اهله این و من قال لورید فاعلمه ما بعده ایمن
التحقیق عریجی کرم از وی دوم از اسماج بن جابن کاتیل
اعظم جاب بیک و بین الله تعالی است شکاک بشیر بیک بکاف عظم
علی جاب شکاک چنانکه توان گفت که او معناه بالشریک بنیک
دیگر او بود که اول در کائنات و من بجوم ای منه و من الاثر
این سخن مست جمله حایه و فضلا فجع در دست عطف
علی قبله که روضه از لند و عیس لورید ای تقریب من الجبل
و دور بیخ اذال و سکون الواو که ارا الاضافه الی قوله
افرد و اخر ای که کوز در بیکر نوا چنان ذکر دیگران بنوا

اور جو وصل صورت بعدد سبع البقاء على الفلكه لذلک الصالح الفاضل
و فی المعنی مناسب للقام و فی الخواص بالترقی جلد و کور کله کله و اور
و جاور و درون ظاهر و لور و قول من قال فی الخیر جو ش موت بر شمشیر
لر کور بظهور من الحیوان و من الرجال الکائنات و یجب بمعنی الحیوانه و الصلوات
ایضا یجاب ما تاملناه بعبارة و اما من جالس در جو ش یعنی
الطیلسان کتوبه بجان الله یقتضا دوران بقیه الدال جمع دور
یعنی العبد با جبر صفت له و حضور کافاض من قوه و کماله
بصر دور کالبعد لعدم ظهور اثر القرب منهم **قطع** معنی
منعول یا کما یجب فاعله منع مریون قوت بلع الزمکن معنی
نهی من جستن ای لا یقلب بین السطوح قوه القبح و حسن الظهور
سخت کالوست لکما و معنی میدان اوارات بالاضافه
اللفظین جبار ازمن و اورون تا بزره فعل مضارع فاعله مرد
یکسر الدال للاحاطه الی سخن کوی وصف کنونی ای رجل حکم کوی
منعول بزره و اعلم ان لفظ کوی بالکاف الفارسی یجب بمعنی الکسره کسره
الکاف و فتح الراء و تخفیفها و بدل الراء و قد یکون و صفاته کسره
رکتب مع غیره کاسیعت انفا و یکون یکن لفظی
شبی بیار الوجة و در بیان کماله ای البقیه از غایت بیه
خواه یای زنده ماند بسکون النون و الدال کنی معنی کمال الیه
عن الله سر خدام اللغوم و شتر یای و مثل علیان کاف
لکرم دست ازمن بدار ای و علی **قطع** یای سکین بدار
چند دور و علی تو کز کز مثل سوره شیده ای غیر از سبع مراب

10

وكونه في صداره و جوارحه كمال البصيرة في استعماله وان كان
يشتمل على المبالغة وفي بعض النسخ مستودع المدوح فيكون
فوق كل مثل تعليلها في المعنى ان الزجل كالمشي بلا خطه في النفس
بشيء من الباطن والحق في ظاهر البصر بانتهى بسكونه وانما هو جسم ليس
ببلاطه لا غير الا ان كماله من مراد به ان يصير شيئا
الاستحقاق بالبادي الصدري كقولنا فاعلم غير شتر من آية برادرهم
و در پشت پرده هم كه او المسجد الحرام و حواشي در پس در پشت القفا
اگر حق بودي بيا لفظا فيما مضى و فعله بران مخلوق و حواله روح بقرينة
قرينة ومن قال اي جان بكنه نقد ركنه فيا زايده اذا المراد طبع الروح
سلطان لا ايسار الى مكان فقط والحق في مدعي بغير العلم ان الموت كان
جواز شرط **بيت** خوشست خبرمدم زير سلطان اسم خوش
بر ما ياديه ان في الميراث تحت بغير حقن مقدار طوخر شب رحيل
طرح تحت اي كيلة الامثال ولي ترك جان ببايد كست بغير حقن اي
يشي ان يقال تركت روي و قبلت كل ما ياتي و لو كان مثلا والادب
ترك الزنج لا يقول المصوم حقيقه و قول من قال ولا بعد في استعمال كست
في معنى كرون فان اشار الى النار في ليس بغير الزاوي الى قوله جان كست
واو زايده في قول من زين لوجين انما لا خلا لودا و يكون كست بغير
كردن از جنازه و لا وجه للتخصيص في المارقي فان باب واسع في كل لغة
وان اراد ب حقيقه فلا بد من اكل القف و لا يتنوع و انما نيا فلان
لنقله حقيقه بمعنى ذاب كانه حقيقه بمعنى صار فلما و ج للقياس على
علا ان القياس لا يجري في اللغة **حكايت** يا سايان را ديدم في قف

وكونه في صداره و جوارحه كمال البصيرة في استعماله وان كان
يشتمل على المبالغة وفي بعض النسخ مستودع المدوح فيكون
فوق كل مثل تعليلها في المعنى ان الزجل كالمشي بلا خطه في النفس
بشيء من الباطن والحق في ظاهر البصر بانتهى بسكونه وانما هو جسم ليس
ببلاطه لا غير الا ان كماله من مراد به ان يصير شيئا
الاستحقاق بالبادي الصدري كقولنا فاعلم غير شتر من آية برادرهم
و در پشت پرده هم كه او المسجد الحرام و حواشي در پس در پشت القفا
اگر حق بودي بيا لفظا فيما مضى و فعله بران مخلوق و حواله روح بقرينة
قرينة ومن قال اي جان بكنه نقد ركنه فيا زايده اذا المراد طبع الروح
سلطان لا ايسار الى مكان فقط والحق في مدعي بغير العلم ان الموت كان
جواز شرط **بيت** خوشست خبرمدم زير سلطان اسم خوش
بر ما ياديه ان في الميراث تحت بغير حقن مقدار طوخر شب رحيل
طرح تحت اي كيلة الامثال ولي ترك جان ببايد كست بغير حقن اي
يشي ان يقال تركت روي و قبلت كل ما ياتي و لو كان مثلا والادب
ترك الزنج لا يقول المصوم حقيقه و قول من قال ولا بعد في استعمال كست
في معنى كرون فان اشار الى النار في ليس بغير الزاوي الى قوله جان كست
واو زايده في قول من زين لوجين انما لا خلا لودا و يكون كست بغير
كردن از جنازه و لا وجه للتخصيص في المارقي فان باب واسع في كل لغة
وان اراد ب حقيقه فلا بد من اكل القف و لا يتنوع و انما نيا فلان
لنقله حقيقه بمعنى ذاب كانه حقيقه بمعنى صار فلما و ج للقياس على
علا ان القياس لا يجري في اللغة **حكايت** يا سايان را ديدم في قف

سياهي

سياهي بر كارد رديا زير پاك داشت اي اصابعه لپا تر من انتر و
بهر دار و بعين الادب و بشي شد و مدتها دران رنجور بود و كان يربيا
مدته مدوية و سددم بينه جفا شكو حادي حامي كست الموت
كصبيته كوشامه نه بعيسى **حكايت** كبر خوار و رنج غلامين
انها الشخفي الذي لا ينين بالكني اكلجي انا اراة اسم سلطان
خو كلزار و سمن زار و لارينا و بالكني الاول و هو حال من النحول
اي مراد من خيال خو زار و مراد من خيال النحول و قد مراد خلا بكشتين
و دهان باير غريز و من قال في الخوارزي بغير ناله و زار بدون الياء
بمعنى نالان و لا يبعد ان يستعمل زار هنا بمعنى زار مقصورا من زار
و كانه المعنى و لكن البعيد في بعيد و لكن ان القصص يكون في كل لفظ تا
كروي بيا لفظا كروان دم ان في ذلك الوقت عظم جان باشد
اي ليس مني لذباب روي كوي از بنده سكين چه كست خفت
من كناه صادر شد و وقع كواصله او اشارة الى بار غريز دل
از رده شده از من ان الفعل قلبي في يكون في ذلك انهم **حكايت**
و در پشت راندر دري بيا الوحدة بيشن مد يعني و تفرع حاشيت
طعن از خان ياري و ايا بيا كماله اول بذرديد فاعلم غير درو
حاكم فرمود و دشمن بيزيد بيشن حاشيت و تعال التبارق و
استا و فاعلموا ايديا صاحب علم شفاعت كرون او با جمل
بشدريد الله من الاصل يعني حال كرون ان حاشيت عنه و من قال
و و حوي يعني نه فاعلم ان الانجوي شرط في الحكم بالقطع فلما حكم
الحاكم بالقطع علان الدعوى صدر من صاحب السام حاكم كست

قال

مراد اصلا جان كرون و هو كوي كرون و كوي كرون و كوي كرون

سياهي بر كارد رديا زير پاك داشت اي اصابعه لپا تر من انتر و
بهر دار و بعين الادب و بشي شد و مدتها دران رنجور بود و كان يربيا
مدته مدوية و سددم بينه جفا شكو حادي حامي كست الموت
كصبيته كوشامه نه بعيسى **حكايت** كبر خوار و رنج غلامين
انها الشخفي الذي لا ينين بالكني اكلجي انا اراة اسم سلطان
خو كلزار و سمن زار و لارينا و بالكني الاول و هو حال من النحول
اي مراد من خيال خو زار و مراد من خيال النحول و قد مراد خلا بكشتين
و دهان باير غريز و من قال في الخوارزي بغير ناله و زار بدون الياء
بمعنى نالان و لا يبعد ان يستعمل زار هنا بمعنى زار مقصورا من زار
و كانه المعنى و لكن البعيد في بعيد و لكن ان القصص يكون في كل لفظ تا
كروي بيا لفظا كروان دم ان في ذلك الوقت عظم جان باشد
اي ليس مني لذباب روي كوي از بنده سكين چه كست خفت
من كناه صادر شد و وقع كواصله او اشارة الى بار غريز دل
از رده شده از من ان الفعل قلبي في يكون في ذلك انهم **حكايت**
و در پشت راندر دري بيا الوحدة بيشن مد يعني و تفرع حاشيت
طعن از خان ياري و ايا بيا كماله اول بذرديد فاعلم غير درو
حاكم فرمود و دشمن بيزيد بيشن حاشيت و تعال التبارق و
استا و فاعلموا ايديا صاحب علم شفاعت كرون او با جمل
بشدريد الله من الاصل يعني حال كرون ان حاشيت عنه و من قال
و و حوي يعني نه فاعلم ان الانجوي شرط في الحكم بالقطع فلما حكم
الحاكم بالقطع علان الدعوى صدر من صاحب السام حاكم كست

سياهي

فان من بهر پند و فارغ ز هر چه نیست
که در این عالم بهر چه نیست

[illegible]

[illegible]

تایید نمایند
مقامات ذیصلاح

1898

سکونہا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

زیرا راه او داشت ای امرت الهیه اخفت سراج التوفیق فوق
 طریق الذی یصلک فی السیاحه ای مدی الفصال تاخلفه اعلی تحقیق و راه
 ای در غایت و همین محبت و درویشان و صدق نفس تحقیق ایشان
 زبایم جمع و تیسر اخلاص ای اخلاق الذبیده جمیده یعنی محمود
 سبیل گشت ای صراط محمود و دست از هوا و مصلی کوتا مگرد
 بخای جانب و زبان طاعتان در حق او دراز ای انوار یونولون که
 تحقیقان در حق او است یعنی علم الالهیه و زهد و صلاص
 تا مصلح اسم مستعمل من التوفیق ای حواله اتحاد علی بنی بجز توفیق
 توان رسید بنفع الرأیه فی المصالح از عذاب خدا نانی انذار تا سبیل
 التوفیق من عباد و مینوعی التوبه و یکسبب استوان ای منی توان
 و تقدیر یسوده الوزن و من قال و تقدیر فی الایاتیا شایع زاریع
 فخره طعن عدم التوفیق از زبان مردم راست بنفع الرأیه یعنی رسی
 و توفیق التوفیق حیه طلاس الیور کشتی تولید حق خدا بندان
 ز مکن اگر خفاک لندن اولی الخا من طاعت جو در زمانه نیاورد ای
 لم یسر عذایه الاسته و سحابه یسیر التوبه و سحابه عذایه
 شیخ کبیر است ای بانی و کتبت مشکوین نعمت چو در کنار ای کیف
 شکر علی ذله التوبه که تهر از ای بیا که بپنداشت ای اس
 مرا یونولون انکست سبی چند کوی که برادرش و حود مرچون
 عیب جوان جمیع عیب جوی وجود صف کبریا من مسکین ایز و
 کبره التوفیق فی نظر جان من لاشاء که مستعد کلاه و من قال که و سبیل
 اگر تعلم عرف عیان التوفیق بخون ریختن و من قال ریختن و سبیل یونولون

تدبر خدا را به معنی تعجب و تعظیم
حق تعالی محض است و خداوند
مکمل و قیام و اقامه و تداوم
قدر و شرف و کرامت و جلال

که کاغذ خرد شده و
۱۵

بفتح التون قد غلبت المن برزخه ندى يتوهم لفتنة كالاول بعد ومن قال
ورب يدق على الاول والبعث على الجمل يحمل غواستهم ومن قال غواست
فقد ترك الشرح لما غلبت المن بنسبه غلبه ذكرنا من القين الصريح
يكون هذا البيت الثاني من آخر مقول القول كانه جوا بكلمة التشكيك
بليكن في نفس الامر وبردت كونه خلق موهوب بكونه بشي في
الواقع وبليكن في جواب بلع وكلام صحيح وبليكن من كلام
الشرح حسن من يمكن ان درج من بكلمات ومن درج من نقصان
في الكلام الحسن **بيت** كانه من مخرج كروي بيا المحاطة بكونه بيا
يودي في سر من بيا حسن البيت في ذا **بيت** ان سر من
جيت في الجمل جمع جاز تخفيف الراء وان جعل اسراري بفتح الهمزة
ستر واعلان بالفتح ايضا جمع على كماله من الاسراريه
والرواية فلا تفتت الى ما قيل لا سركا لك بعد اسراريه والاعلان بك
مصدر راعلت **قطعه** در بسته بردي خود ز مردم يعني اغلقت الباب
على وجه من الناس ما جب كسرت زار لثا يزشون العيب لنا انما
يظنون عيوبنا **در بسته** چه سودن ان لا يفتح اخلاقي الباب عالم العيب
ان الله تعالى وانما يمان واشكنا **بيت** بجزا ان كرمي بينا وانا
نمان واشكار عوشتي من راست **حكايت** پيش من از مشايخ طه
كالحاف الكاس من بطن شكايت كركه فلان درج من كواهي بالياء
المصدر في واده است بنا سار ان قال لرحي كلاما لا يدين وشهد
على بالسوء **بيت** كفت بسلام حسن الشيراجم الى فلان فكل بكسر
الهمزة مشبه من ان اخلا بالصلاح حتى لا يتقدرا ان يتكلم وتكلم

فلا تترجما **بيت** توشكورتون بلكلوا وادام صدر باش تا بدسكال كسر
السبح الهل والكاف الفارسي وموع من نظيد وصف كرمي بالكرمي بلفظ
بعض من كرمي بنابيد كمال على باليت الثاني جوا بكلمة بيا قد مر
قريب من بيته وفسر هناك قال بنا فبح الباءين من الا الله
مروءة في الدنيا وان فلان نسي ذكره ومن الباءين من خالده بود
سستهم ووجه كازدست مطرب خود در مشال قد مر بيان في حكاية
بلكلوا كذا كونا **حكايت** بلكلوا از مشايخ شام چر سيد زكرو صفت
شعور وحيث واعلان عالم الصوف علم باحث عن ذات الله
وصفا من حيث الوصول اليها بالعلم القلبي فوصوه ذات الله وصفا
من حيث الوصول وغاية الوصول الى الله تعالى بالعلم الصلبي والصوف
حقيقة لا يتحقق الا بالعمل الصالح فالصوف حقيقة هو العمل الصالح
لغني قول السالك حقيقة صوف حيث انما يتحقق الصوف ان شئت
هو جوا به العمل الصالح لا تميز الشكل والاحتاج الى القومة صورة وتفرق
القلب عن ربه اجاب الشيخ بجواب من يلائق السؤال المذكور حيث
كسرت پيش از من زبان طايه بودند در جهان پر انده اذ لم يكن في الا
الساكن صومعة الصوفية وانما في ثوب اول في ثوب الزمان ما امير من
الامراء ونظير من ان يظن ان الوصول الى الله تعالى بالعمل الصالح وان لم يكونوا
في ربي الصوفية امر وركوب في الدنيا بمرجع فانهم لان مكان الصوفية
واللاتبسوس لبا الصوفية وبيا لمن يرمي شان اذ ليس بطلبهم وصول
الحق بل العمل الجدوى وانما غير ما يميزه لاجل العالم والدنيا وقد قيل كسر
الدنيا للدنيا من جس الدنيا واز الحقيق ما ذكرنا من تحقيق سؤال

والتون قد غلبت المن برزخه ندى يتوهم لفتنة كالاول بعد ومن قال
ورب يدق على الاول والبعث على الجمل يحمل غواستهم ومن قال غواست
فقد ترك الشرح لما غلبت المن بنسبه غلبه ذكرنا من القين الصريح
يكون هذا البيت الثاني من آخر مقول القول كانه جوا بكلمة التشكيك
بليكن في نفس الامر وبردت كونه خلق موهوب بكونه بشي في
الواقع وبليكن في جواب بلع وكلام صحيح وبليكن من كلام
الشرح حسن من يمكن ان درج من بكلمات ومن درج من نقصان
في الكلام الحسن **بيت** كانه من مخرج كروي بيا المحاطة بكونه بيا
يودي في سر من بيا حسن البيت في ذا **بيت** ان سر من
جيت في الجمل جمع جاز تخفيف الراء وان جعل اسراري بفتح الهمزة
ستر واعلان بالفتح ايضا جمع على كماله من الاسراريه
والرواية فلا تفتت الى ما قيل لا سركا لك بعد اسراريه والاعلان بك
مصدر راعلت **قطعه** در بسته بردي خود ز مردم يعني اغلقت الباب
على وجه من الناس ما جب كسرت زار لثا يزشون العيب لنا انما
يظنون عيوبنا **در بسته** چه سودن ان لا يفتح اخلاقي الباب عالم العيب
ان الله تعالى وانما يمان واشكنا **بيت** بجزا ان كرمي بينا وانا
نمان واشكار عوشتي من راست **حكايت** پيش من از مشايخ طه
كالحاف الكاس من بطن شكايت كركه فلان درج من كواهي بالياء
المصدر في واده است بنا سار ان قال لرحي كلاما لا يدين وشهد
على بالسوء **بيت** كفت بسلام حسن الشيراجم الى فلان فكل بكسر
الهمزة مشبه من ان اخلا بالصلاح حتى لا يتقدرا ان يتكلم وتكلم

والتون قد غلبت المن برزخه ندى يتوهم لفتنة كالاول بعد ومن قال
ورب يدق على الاول والبعث على الجمل يحمل غواستهم ومن قال غواست
فقد ترك الشرح لما غلبت المن بنسبه غلبه ذكرنا من القين الصريح
يكون هذا البيت الثاني من آخر مقول القول كانه جوا بكلمة التشكيك
بليكن في نفس الامر وبردت كونه خلق موهوب بكونه بشي في
الواقع وبليكن في جواب بلع وكلام صحيح وبليكن من كلام
الشرح حسن من يمكن ان درج من بكلمات ومن درج من نقصان
في الكلام الحسن **بيت** كانه من مخرج كروي بيا المحاطة بكونه بيا
يودي في سر من بيا حسن البيت في ذا **بيت** ان سر من
جيت في الجمل جمع جاز تخفيف الراء وان جعل اسراري بفتح الهمزة
ستر واعلان بالفتح ايضا جمع على كماله من الاسراريه
والرواية فلا تفتت الى ما قيل لا سركا لك بعد اسراريه والاعلان بك
مصدر راعلت **قطعه** در بسته بردي خود ز مردم يعني اغلقت الباب
على وجه من الناس ما جب كسرت زار لثا يزشون العيب لنا انما
يظنون عيوبنا **در بسته** چه سودن ان لا يفتح اخلاقي الباب عالم العيب
ان الله تعالى وانما يمان واشكنا **بيت** بجزا ان كرمي بينا وانا
نمان واشكار عوشتي من راست **حكايت** پيش من از مشايخ طه
كالحاف الكاس من بطن شكايت كركه فلان درج من كواهي بالياء
المصدر في واده است بنا سار ان قال لرحي كلاما لا يدين وشهد
على بالسوء **بيت** كفت بسلام حسن الشيراجم الى فلان فكل بكسر
الهمزة مشبه من ان اخلا بالصلاح حتى لا يتقدرا ان يتكلم وتكلم

الحمد لله الذي هدانا لهذا

[illegible]

تتم اودلدي بى

[illegible]

١٦٨

ازین واقعه حیرت فاطمی بود ای ستم قلبه تا یکی از دوستان قدیس
که در حالت درویشی قرین او بود از سر باز او ای تکلم ببلد او را
در جهان مرتبه دید و گفت منت حلت را در و جل من عبادت عین
العبادة اخرج حاکم کتاب کرم بلذت یا دري یا لیا المصون
کرد ای اعانک بکن الاعاجیل حیرت کما و انبال دولت بری
و دل و دلک تا ملت بفرکان الفارسی و بالک لکها از فاروق
از یای بلو ای فرج و برین یای امرت دایمی ان مع العسر
حکایت روی عن رسول الله صلی الله علیه و آله از فرج الی اخبار زات
یوم ستم فزار و یوکل یقول لن غلبه کربین و یوکل علی
ان الیه انما معارف الاذل خلاف العرساء علی کافیه من ان انکاة
اذا انکاة کما کان الی غیر الاذل و الفوق اذا انکاة مع کما کان الی
عین الاذل و علیه قول الشاعر **شعر** اذا اشتدت بک العسر
فکفر فی الشرح نعمین یسرن اذا کفره فافرح **شعر**
شکوفه که شکفت منتین بمعنی التفتح لانه شکفت یفتیان
بمعنی التفتح بالسر اجماع لا بمعنی التفتح بالسر ای من قال بمعنی التفتح
لم یفر المعنی و کاه خوسیه اسم منغولین خوسیهون بالسر
بوسیه و من قال فی شرح یابس و غیره در شده لم یات بمعنی التفتح
درخت وقت برهشات ای عریان من لباس الودق و الزهر
و وقت بوسیه بیکس الا و داق و الا زک و الا زک و الا زک
الان کذلک یعبر غیره انارة و غشاة کف فاعلم کما
ای بلا در تغیر کن التفرقة اعلاء العزای العبره و قوع المصایب

در این واقعه حیرت فاطمی بود ای ستم قلبه تا یکی از دوستان قدیس که در حالت درویشی قرین او بود از سر باز او ای تکلم ببلد او را در جهان مرتبه دید و گفت منت حلت را در و جل من عبادت عین العبادة اخرج حاکم کتاب کرم بلذت یا دري یا لیا المصون کرد ای اعانک بکن الاعاجیل حیرت کما و انبال دولت بری و دل و دلک تا ملت بفرکان الفارسی و بالک لکها از فاروق از یای بلو ای فرج و برین یای امرت دایمی ان مع العسر حکایت روی عن رسول الله صلی الله علیه و آله از فرج الی اخبار زات یوم ستم فزار و یوکل یقول لن غلبه کربین و یوکل علی ان الیه انما معارف الاذل خلاف العرساء علی کافیه من ان انکاة اذا انکاة کما کان الی غیر الاذل و الفوق اذا انکاة مع کما کان الی عین الاذل و علیه قول الشاعر شعر اذا اشتدت بک العسر فکفر فی الشرح نعمین یسرن اذا کفره فافرح شعر شکوفه که شکفت منتین بمعنی التفتح لانه شکفت یفتیان بمعنی التفتح بالسر اجماع لا بمعنی التفتح بالسر ای من قال بمعنی التفتح لم یفر المعنی و کاه خوسیه اسم منغولین خوسیهون بالسر بوسیه و من قال فی شرح یابس و غیره در شده لم یات بمعنی التفتح درخت وقت برهشات ای عریان من لباس الودق و الزهر و وقت بوسیه بیکس الا و داق و الا زک و الا زک و الا زک الان کذلک یعبر غیره انارة و غشاة کف فاعلم کما ای بلا در تغیر کن التفرقة اعلاء العزای العبره و قوع المصایب

چنان نیست اشتیه شد التفرقة ان الله باکره و فخره و قوع
الفرقة و المناصب انکاه که تودید و طایف و ستم و بهر دلیل ای
شوشین بجان و فی بعض النسخ طایف بدل بجان **شعر** اگر دنیا بیا
در و ستم لفر و کربان شد بهر کس که لیس معی التوب یا یوکل
فان التوب یعلق بها فیه ستم لفر بلای بیاء الوحد زین
چنان اشوبه اشوب بلای فیه لفظ و السرج و المرح یقال فی بعض
الجبور شهر اشوب و لفظه للتفصیل نیست و من قال فی
مرافق اسبب بمعنی الفتنة و الفتنة لم یات بمعنی حقیقه که ریخ
فاطرت از حوض طبعی اگر کذا فی جلاله اناب فی بیان و ربیت
و من قال اصحابا که و اگر تفرقه عقل عن الامل و الفرح **شعر** طلب
نعم الله که تو انکری خواهی جلا معنی حوضه جرحا معنی
مطلب که دولیت ای بمعنی منبسط کرمین زردی و من انکاه
للتفصیل تا نظرد و ثواب اولی اما انتظار فی ثوابه و لا تطلب
طما لکرم که بر رکان شنیده ام بسیار تعلیل لیت انسان
صبر و درین یک بدل کنی فان التمسک به و التمسک به و التمسک به
لست فاطمه رضی الله تعالی عنها ذات شمس خفا قد خطب و رقع
بافقی عش مکانا فیها بسعت ورق الخلف فاما نظره الیها عرضی التمسک
قال ان فیه و کسری و اعوانها یلبسون للامیر و ابنت رسول الله
صلى الله تعالی علیها ستم ز شمس من سوف و قد خطب بانی عشر مکانا
بسعت ورق خلی فلما دخلت فاطمة قالت یا رسول الله الاتری
ان عرضی الله تعالی عنی یوجب من کبای فقال انبسی علیها الصلوة و السلام

در این واقعه حیرت فاطمی بود ای ستم قلبه تا یکی از دوستان قدیس که در حالت درویشی قرین او بود از سر باز او ای تکلم ببلد او را در جهان مرتبه دید و گفت منت حلت را در و جل من عبادت عین العبادة اخرج حاکم کتاب کرم بلذت یا دري یا لیا المصون کرد ای اعانک بکن الاعاجیل حیرت کما و انبال دولت بری و دل و دلک تا ملت بفرکان الفارسی و بالک لکها از فاروق از یای بلو ای فرج و برین یای امرت دایمی ان مع العسر حکایت روی عن رسول الله صلی الله علیه و آله از فرج الی اخبار زات یوم ستم فزار و یوکل یقول لن غلبه کربین و یوکل علی ان الیه انما معارف الاذل خلاف العرساء علی کافیه من ان انکاة اذا انکاة کما کان الی غیر الاذل و الفوق اذا انکاة مع کما کان الی عین الاذل و علیه قول الشاعر شعر اذا اشتدت بک العسر فکفر فی الشرح نعمین یسرن اذا کفره فافرح شعر شکوفه که شکفت منتین بمعنی التفتح لانه شکفت یفتیان بمعنی التفتح بالسر اجماع لا بمعنی التفتح بالسر ای من قال بمعنی التفتح لم یفر المعنی و کاه خوسیه اسم منغولین خوسیهون بالسر بوسیه و من قال فی شرح یابس و غیره در شده لم یات بمعنی التفتح درخت وقت برهشات ای عریان من لباس الودق و الزهر و وقت بوسیه بیکس الا و داق و الا زک و الا زک و الا زک الان کذلک یعبر غیره انارة و غشاة کف فاعلم کما ای بلا در تغیر کن التفرقة اعلاء العزای العبره و قوع المصایب

در این واقعه حیرت فاطمی بود ای ستم قلبه تا یکی از دوستان قدیس که در حالت درویشی قرین او بود از سر باز او ای تکلم ببلد او را در جهان مرتبه دید و گفت منت حلت را در و جل من عبادت عین العبادة اخرج حاکم کتاب کرم بلذت یا دري یا لیا المصون کرد ای اعانک بکن الاعاجیل حیرت کما و انبال دولت بری و دل و دلک تا ملت بفرکان الفارسی و بالک لکها از فاروق از یای بلو ای فرج و برین یای امرت دایمی ان مع العسر حکایت روی عن رسول الله صلی الله علیه و آله از فرج الی اخبار زات یوم ستم فزار و یوکل یقول لن غلبه کربین و یوکل علی ان الیه انما معارف الاذل خلاف العرساء علی کافیه من ان انکاة اذا انکاة کما کان الی غیر الاذل و الفوق اذا انکاة مع کما کان الی عین الاذل و علیه قول الشاعر شعر اذا اشتدت بک العسر فکفر فی الشرح نعمین یسرن اذا کفره فافرح شعر شکوفه که شکفت منتین بمعنی التفتح لانه شکفت یفتیان بمعنی التفتح بالسر اجماع لا بمعنی التفتح بالسر ای من قال بمعنی التفتح لم یفر المعنی و کاه خوسیه اسم منغولین خوسیهون بالسر بوسیه و من قال فی شرح یابس و غیره در شده لم یات بمعنی التفتح درخت وقت برهشات ای عریان من لباس الودق و الزهر و وقت بوسیه بیکس الا و داق و الا زک و الا زک و الا زک الان کذلک یعبر غیره انارة و غشاة کف فاعلم کما ای بلا در تغیر کن التفرقة اعلاء العزای العبره و قوع المصایب

در این واقعه حیرت فاطمی بود ای ستم قلبه تا یکی از دوستان قدیس که در حالت درویشی قرین او بود از سر باز او ای تکلم ببلد او را در جهان مرتبه دید و گفت منت حلت را در و جل من عبادت عین العبادة اخرج حاکم کتاب کرم بلذت یا دري یا لیا المصون کرد ای اعانک بکن الاعاجیل حیرت کما و انبال دولت بری و دل و دلک تا ملت بفرکان الفارسی و بالک لکها از فاروق از یای بلو ای فرج و برین یای امرت دایمی ان مع العسر حکایت روی عن رسول الله صلی الله علیه و آله از فرج الی اخبار زات یوم ستم فزار و یوکل یقول لن غلبه کربین و یوکل علی ان الیه انما معارف الاذل خلاف العرساء علی کافیه من ان انکاة اذا انکاة کما کان الی غیر الاذل و الفوق اذا انکاة مع کما کان الی عین الاذل و علیه قول الشاعر شعر اذا اشتدت بک العسر فکفر فی الشرح نعمین یسرن اذا کفره فافرح شعر شکوفه که شکفت منتین بمعنی التفتح لانه شکفت یفتیان بمعنی التفتح بالسر اجماع لا بمعنی التفتح بالسر ای من قال بمعنی التفتح لم یفر المعنی و کاه خوسیه اسم منغولین خوسیهون بالسر بوسیه و من قال فی شرح یابس و غیره در شده لم یات بمعنی التفتح درخت وقت برهشات ای عریان من لباس الودق و الزهر و وقت بوسیه بیکس الا و داق و الا زک و الا زک و الا زک الان کذلک یعبر غیره انارة و غشاة کف فاعلم کما ای بلا در تغیر کن التفرقة اعلاء العزای العبره و قوع المصایب

در این واقعه حیرت فاطمی بود ای ستم قلبه تا یکی از دوستان قدیس که در حالت درویشی قرین او بود از سر باز او ای تکلم ببلد او را در جهان مرتبه دید و گفت منت حلت را در و جل من عبادت عین العبادة اخرج حاکم کتاب کرم بلذت یا دري یا لیا المصون کرد ای اعانک بکن الاعاجیل حیرت کما و انبال دولت بری و دل و دلک تا ملت بفرکان الفارسی و بالک لکها از فاروق از یای بلو ای فرج و برین یای امرت دایمی ان مع العسر حکایت روی عن رسول الله صلی الله علیه و آله از فرج الی اخبار زات یوم ستم فزار و یوکل یقول لن غلبه کربین و یوکل علی ان الیه انما معارف الاذل خلاف العرساء علی کافیه من ان انکاة اذا انکاة کما کان الی غیر الاذل و الفوق اذا انکاة مع کما کان الی عین الاذل و علیه قول الشاعر شعر اذا اشتدت بک العسر فکفر فی الشرح نعمین یسرن اذا کفره فافرح شعر شکوفه که شکفت منتین بمعنی التفتح لانه شکفت یفتیان بمعنی التفتح بالسر اجماع لا بمعنی التفتح بالسر ای من قال بمعنی التفتح لم یفر المعنی و کاه خوسیه اسم منغولین خوسیهون بالسر بوسیه و من قال فی شرح یابس و غیره در شده لم یات بمعنی التفتح درخت وقت برهشات ای عریان من لباس الودق و الزهر و وقت بوسیه بیکس الا و داق و الا زک و الا زک و الا زک الان کذلک یعبر غیره انارة و غشاة کف فاعلم کما ای بلا در تغیر کن التفرقة اعلاء العزای العبره و قوع المصایب

نورالدين قورقودى
ابو القاسم قورقودى
سلطان قورقودى

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

منیر بزرگ و منور کوسفندی از دکان دست کردی بدو الوحد
کافی تو کوسفندی و بزرگی شبانه کار و بالکان فارسی و ثلث
سواکن یعنی التکین بر طقس باید کرد و در دکان کوسفندی از روی نیا
و قال بلسان الحال که از چنان کرم در روی و خلعتی من تو بود
و اهل کار ایاتی جویدم عاقبت کرم تو بودی نکذا حال ایکی بلعتی
من جس الافرح و قدی بگوید **حکایت** یک از پادشاهان عابدی
را بر سرید و کان ذلک العابد ایل حال کرافات عزیزت چون
گذشت ای کینه کنت ای العابد هر شب در ساجد و سجود
در حال ساجد و هر روز در بند او آقا ای فی اخرج الخراج و تحویل
العیال یا مولی و التسیاق بدو علیه و من قال ای افراج الخراج
عن العقب نقد بعد من معنی اللفظ و المفهوم من التسیاق مکنه و
نموده کفایت و معین دارند من تو ایست تابار عیال از دل او بخرج
شوی ای کز قنار ای اسیر بای بند بخی معینین اهدا با بای بای
و آقا بالترکی ای بی ملوک و پادشاهان عطف نشسته و کز قنار
و الذال مسوره للاحضاه الی قول عیال قدر بیان و کوا از او
خیال فان الماطه تناسک کمال غم فرزند و بار جانم ای
دوقت بسکون انا و معنی الزاد عطف علی جانم بازت ارد
ای بر جک و رسید و ملکوت ای من قال فی قنار التماسح المکوت
من المکال کربوبت من الرهبه هر روز اتفاق می سازم و اولی
که شب با خدای پر ازیم ایمان اخلاصه شب خوف الظرف
مقدور جو عقد نازی بندم فی الملوه چه خود را با دود فرزندم

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

ان جانم که الماطه **حکایت** یکی از مستبدان شام در بیت صالح
عابد کردی بدو الماطه و بزرگ چنان خودی پادشاهان طرف
بکر زیارت نزدیک و رفت فلان و تم المکات کنت اگر مصلحتی
در شهر از برای تو مناسبت سازیم حتی بچی کرافت عیالت
ازین بهتر شود که و دیگر آن کبریات انما شما ای
من نامک سفید شوند و مستعملان جا و در حال صالح شما آقا
تا این سخن را قبول نکرد از فراغ العباده انما یكون فی الملوه
و التقد و الذل ارکان دولت کشفند لراشد باس خاطر ملک
لاجل عیاله المملک مصلحت است که در دوزخ بشود و رای اگر
صفای وقت عزیزان المار و کمال لراشد و صیغه المملک است از تحت
اعیار کرد و در بند بزرگ ای انکدر اختیار باقیست ای کاشان
ترجیح الی هذا المكان آورده اند فی المکات که عابد بشود و را
بستان سرائی خاص بلا خات مکنه از برای او بر داشتند ای
احضر و اوتوا مقامی و لکشی و صفایان سرائی و روان
اسای لظفا سالد مقصود من اسای و بواسر معبر را بزرگی
اسک که حده اس کشیدن و معنی المثل بالکاشی مانند تو
سک اسای و بی صیغه امین اسودن و بی مثل و صفای کبریا
کافه سخن فی **بیت** کل شمس التفریح الی ذلک المقام
جو عارض خوابان فی التون و اللطافه سنبش همچو زلف
محبوبان فی الزاویه و الطافه تمییزان مع کون ذلک اندخیز
لنوع التون لفظ فارسی معنی الخوف بر جوهر و جوهر معروف

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

میزان الناس حتى القبيح والجورون قال وهو مخصوص في زمان
يسمى يكون قريسا من اوان قدوم التعلق الى التورم فقد اتى في
لا حاجة أصلا والتمسح الى البيان بنان يقال ان في ذكر الجوز وفضل
دار صنعت بدليته شديدا خورده طفل ايه بنور يعني ان ورد
الاحمر وسبلة الطري في التلقاة والقرارة كانه طفل يمشي بغير
اللقين بعد **شرح** وانما في جميع اقسام من يتحقق فخصه بغير
فوجع للبحر منوع على الاستواء عليها جلتا بسكون الله النازك
كسار وجهه نظرت اعني عليها جلتا رصدة انا من عقلت كامن
بجول من التعلق بالتركي انا من بانشي الاخر متعلق بالفضل
المذكور ناز منوع على انما تمام الفاعل والجزء المتعلقين
العمل اعلمنا بغير المتبادر اعني قوله انا من ملكك درجالي اى على
النور يعني حين انما بدالى المقام المذكور كغيره كثر روي
يشش فرستاد **رباع** ازين يعني ان تلك المارتي كانت
نرا من طاعتها يقال في حق كل واحد منها ربارة عابد قريبي
وصفت كبريتي ملايك صورتي طاكس ديري ريب يعني الزينة رجب
از ديدنش بنور شيد درمون وجود بارسانان را تشكي لفظ
تشكي بكسر تين معني القبر والياء للوحدة ومونا على بنيد ديجي
اى كاد سال المارتي وبقش غلابي بيا الوجدة بديع الحال
ان عجب الحسن لطيف الاعتدال في الخلق والخلق **شرح** هلك
الناس حوله منسب على النظرية عشا تميز عن نسبة هلك
ان فاعله وهو مبتدأ سابق خيره والجزء الاسمية حاربه

ببركي متعلق بمجول من الادارة وهو من القول المستتر في الراجح
الى قوله سابق جملة فعلية مرفوعة المحل باء متقد سابق ولا يسمي
مضارع متين معلوم من التثاني على وزن لا يرين عطف على قوله
يرى في قوله محذوف ان لا يسمي انشرب ومن تلق الفعل
الا اول معلوما والثاني المريد وقال وحذف متعولا الفعلين للاختصار
مع قيام القوية ان هو سابق بربهم الحسن ولا يسمي انشرب متقدري
ويده از ديدنش تشكي سمر ان لا تشب العاين من روايت بجهان
كزوات بقمه الماء العذب تشكي بكم الثاف من بزم
الاستقاء فانه لا يشرب من الماء والال انه يفتر عابد لقوله في قوله
كرفت وكسوت لطيف تشيد ان شرح في كل المقام اللذي
وليس اليكس اللطيف كانه اول الحكاية الاولى في قول الحسن ملكك يا
دشنام دادن كرفت وسقط كفتن ومن قال بها في عاك كرفت
فقد اخلا واز فوكر جمع فاكه وشوم لطيف من الشيب الذي له
راية لطيفة علامت نغ الظاهر ان في تشرب ياتن لفظ
مقدوفه وفيما بعده اية قوله ودر حال غلام وكثير فخر كرون فقيد
عقل وحبس بها وخرمندان كفته ان ذلك جوابان ترجيح بل عقلت
بالامانة في القتلين وكذا فيما بعد اعني قوله وادم من تركت
در سر كار تو كردم اى صرفت لعلك دل ودين با به دانش جمع
العلم من تركت كتحقيق ثم امر ورتوادي الظاهر ان اياها لفظا
فان جمع لفظ تو شايع كافي قوله فوكر باوشنان نظر داري و
من ترك كوز للوحدة فقد عطل عن الاستعمال الشايع في الملكة دولت

میزان الناس حتى القبيح والجورون قال وهو مخصوص في زمان
يسمى يكون قريسا من اوان قدوم التعلق الى التورم فقد اتى في
لا حاجة أصلا والتمسح الى البيان بنان يقال ان في ذكر الجوز وفضل
دار صنعت بدليته شديدا خورده طفل ايه بنور يعني ان ورد
الاحمر وسبلة الطري في التلقاة والقرارة كانه طفل يمشي بغير
اللقين بعد **شرح** وانما في جميع اقسام من يتحقق فخصه بغير
فوجع للبحر منوع على الاستواء عليها جلتا بسكون الله النازك
كسار وجهه نظرت اعني عليها جلتا رصدة انا من عقلت كامن
بجول من التعلق بالتركي انا من بانشي الاخر متعلق بالفضل
المذكور ناز منوع على انما تمام الفاعل والجزء المتعلقين
العمل اعلمنا بغير المتبادر اعني قوله انا من ملكك درجالي اى على
النور يعني حين انما بدالى المقام المذكور كغيره كثر روي
يشش فرستاد **رباع** ازين يعني ان تلك المارتي كانت
نرا من طاعتها يقال في حق كل واحد منها ربارة عابد قريبي
وصفت كبريتي ملايك صورتي طاكس ديري ريب يعني الزينة رجب
از ديدنش بنور شيد درمون وجود بارسانان را تشكي لفظ
تشكي بكسر تين معني القبر والياء للوحدة ومونا على بنيد ديجي
اى كاد سال المارتي وبقش غلابي بيا الوجدة بديع الحال
ان عجب الحسن لطيف الاعتدال في الخلق والخلق **شرح** هلك
الناس حوله منسب على النظرية عشا تميز عن نسبة هلك
ان فاعله وهو مبتدأ سابق خيره والجزء الاسمية حاربه

عطف متقدري
تو كذا كذا في قوله ودر حال غلام وكثير فخر كرون فقيد
عقل وحبس بها وخرمندان كفته ان ذلك جوابان ترجيح بل عقلت
بالامانة في القتلين وكذا فيما بعد اعني قوله وادم من تركت
در سر كار تو كردم اى صرفت لعلك دل ودين با به دانش جمع
العلم من تركت كتحقيق ثم امر ورتوادي الظاهر ان اياها لفظا
فان جمع لفظ تو شايع كافي قوله فوكر باوشنان نظر داري و
من ترك كوز للوحدة فقد عطل عن الاستعمال الشايع في الملكة دولت

میزان الناس حتى القبيح والجورون قال وهو مخصوص في زمان
يسمى يكون قريسا من اوان قدوم التعلق الى التورم فقد اتى في
لا حاجة أصلا والتمسح الى البيان بنان يقال ان في ذكر الجوز وفضل
دار صنعت بدليته شديدا خورده طفل ايه بنور يعني ان ورد
الاحمر وسبلة الطري في التلقاة والقرارة كانه طفل يمشي بغير
اللقين بعد **شرح** وانما في جميع اقسام من يتحقق فخصه بغير
فوجع للبحر منوع على الاستواء عليها جلتا بسكون الله النازك
كسار وجهه نظرت اعني عليها جلتا رصدة انا من عقلت كامن
بجول من التعلق بالتركي انا من بانشي الاخر متعلق بالفضل
المذكور ناز منوع على انما تمام الفاعل والجزء المتعلقين
العمل اعلمنا بغير المتبادر اعني قوله انا من ملكك درجالي اى على
النور يعني حين انما بدالى المقام المذكور كغيره كثر روي
يشش فرستاد **رباع** ازين يعني ان تلك المارتي كانت
نرا من طاعتها يقال في حق كل واحد منها ربارة عابد قريبي
وصفت كبريتي ملايك صورتي طاكس ديري ريب يعني الزينة رجب
از ديدنش بنور شيد درمون وجود بارسانان را تشكي لفظ
تشكي بكسر تين معني القبر والياء للوحدة ومونا على بنيد ديجي
اى كاد سال المارتي وبقش غلابي بيا الوجدة بديع الحال
ان عجب الحسن لطيف الاعتدال في الخلق والخلق **شرح** هلك
الناس حوله منسب على النظرية عشا تميز عن نسبة هلك
ان فاعله وهو مبتدأ سابق خيره والجزء الاسمية حاربه

ببركي متعلق بمجول من الادارة وهو من القول المستتر في الراجح
الى قوله سابق جملة فعلية مرفوعة المحل باء متقد سابق ولا يسمي
مضارع متين معلوم من التثاني على وزن لا يرين عطف على قوله
يرى في قوله محذوف ان لا يسمي انشرب ومن تلق الفعل
الا اول معلوما والثاني المريد وقال وحذف متعولا الفعلين للاختصار
مع قيام القوية ان هو سابق بربهم الحسن ولا يسمي انشرب متقدري
ويده از ديدنش تشكي سمر ان لا تشب العاين من روايت بجهان
كزوات بقمه الماء العذب تشكي بكم الثاف من بزم
الاستقاء فانه لا يشرب من الماء والال انه يفتر عابد لقوله في قوله
كرفت وكسوت لطيف تشيد ان شرح في كل المقام اللذي
وليس اليكس اللطيف كانه اول الحكاية الاولى في قول الحسن ملكك يا
دشنام دادن كرفت وسقط كفتن ومن قال بها في عاك كرفت
فقد اخلا واز فوكر جمع فاكه وشوم لطيف من الشيب الذي له
راية لطيفة علامت نغ الظاهر ان في تشرب ياتن لفظ
مقدوفه وفيما بعده اية قوله ودر حال غلام وكثير فخر كرون فقيد
عقل وحبس بها وخرمندان كفته ان ذلك جوابان ترجيح بل عقلت
بالامانة في القتلين وكذا فيما بعد اعني قوله وادم من تركت
در سر كار تو كردم اى صرفت لعلك دل ودين با به دانش جمع
العلم من تركت كتحقيق ثم امر ورتوادي الظاهر ان اياها لفظا
فان جمع لفظ تو شايع كافي قوله فوكر باوشنان نظر داري و
من ترك كوز للوحدة فقد عطل عن الاستعمال الشايع في الملكة دولت

عطف متقدري
تو كذا كذا في قوله ودر حال غلام وكثير فخر كرون فقيد
عقل وحبس بها وخرمندان كفته ان ذلك جوابان ترجيح بل عقلت
بالامانة في القتلين وكذا فيما بعد اعني قوله وادم من تركت
در سر كار تو كردم اى صرفت لعلك دل ودين با به دانش جمع
العلم من تركت كتحقيق ثم امر ورتوادي الظاهر ان اياها لفظا
فان جمع لفظ تو شايع كافي قوله فوكر باوشنان نظر داري و
من ترك كوز للوحدة فقد عطل عن الاستعمال الشايع في الملكة دولت

وقت مجتوش بر وال اند ای زالت دولت و قوت المخرج چنانکه گفته
قطعه هر که است از غنیه بیان شود که هر که در وقت
عاقبت و کذا قولا و زردبان اوردان بکسر النون لاهات و لفظ زبان
مع لفظ اورد و وصف ترکیبی جمع بالالف النون و همین آوردن بر او
به اهل نظام و من به طایفه انسان و لعل التصور و بها الوفا لان
النظام فی ذم سیل اهل الدنیا و یول علی کذا و الاشارة الی قول
یا کس من یلج النار و وصف ترکیبی و من قال فی شرحه یعنی سخن و آن
لم یحق لفظ و المعنی چون بدینا بی انسان الدنویست بهالدنوی
اومن الدنایه و من ثانیه اذن یا متون و الیاء لاسانق و در
قده الوق او بمن المعنی کذا فی فتا و الفحاح و من قال فی شرحه یعنی
الجود و تشنه بر این مرقود بالذوال و بدونها بالترکیب باشد
ایمال و شتر الیها بعمل و بدونها و التقدیر و عمل و بدونها
زاید کاعوت فی قوله بر و درست و من قال المعنی و عمل و بدونها
تقدیر و از نقدان بالترکیب و کس فانه لا یندر ان یلج نفسه من الدنیا
کما ان الکتاب لا یندر علی تخلص نفسه من العسل باری ان ترق ملک
بدین اورد و درخت کرد و دره عا بدو اذنیات تخمین کرد و بدو
استمفعول من کردین معنی و درک و سرخ و سید که من لفظ
و در برنده من التعم و بر این دنیا ای الوساو من الحیرت
زده کالتعین و علم برین بیکر بنیج الیاء الدنوی و الکاف العرف
یعنی الصورة بامره و بر طاکس الموده بالکسر و سکون بادیخ
بالترکیب یا بنو بر الای سیر استاده کالتعین من المتکلمین نه

فی اللغات بر سلات حالتش شادمانی بالیاء المصدقی کرد و از بدو
بیاء الوحدۃ ای من کل بابا سخن گفتند تا ملک با جاسم سخن فی آخر وقت
این دو طایفه را در جهان دوست دادم اینها احدا علیهم السلام و الا
زکاد بالتر و التشدید جمع زاید را غایب قال ملک نوا النظام و در
تیسون ای یکم جهان و بدو حاضر بود فی المجلس گفته ای ملک که
درستی است که با هر دو طایفه کنونی بالیاء المصدقی ای احسان
یعنی ترمیم بقوله علماء زردیه تاریک اند و زده را زردیه تا
تا بدینا **قطعه** زردیه را درم باید زده و بنار المراه لا یسحق القول
بها لظواهر چه برسد مضاعف من سکن این لفظ زردیه و بدو
از لای آن ملک لیس بر او **قطعه** از کسیرت خوش تربیت باخا
تعالی ای مان و قد یلج و در بدو ای بنیج الوقف و بدو التوال
زادست تخیل الکشت خوب روی و دنیا کوش بالترکیب قولان تو
و العرب و وصف ترکیبی بالترکیب کمال الدنوی ای کوشوار بالکاف
الفارسی یعنی الفطر و خاتم فیروزه جوهر معروف میال فی لفظ
چیز زده شادست یعنی محبوب کاستر **قطعه** و در پیش نیک
سیرت و ترخنده رای ای اندی نکره مبارک ثان رابط ملک
یعنی لسان الاکسوم مع التوفیق و اثنان الزاویه البینة لک
و اثنان مابنی لکس انباء التسلیل و التراجع باشد به الدنوی و لفظ
و غیرهما و الفاس ملازمت فخر العود و التارس الملل الخس فافوقها
و المراه البینة الاذن و من قال فی شرحه یعنی حانفاد و نگه کرد و
میکنند نقدان تبید زاید که عا دره تم قال و لمعان افولیت

در وقت مجتوش بر وال اند ای زالت دولت و قوت المخرج چنانکه گفته
عاقبت و کذا قولا و زردبان اوردان بکسر النون لاهات و لفظ زبان
مع لفظ اورد و وصف ترکیبی جمع بالالف النون و همین آوردن بر او
به اهل نظام و من به طایفه انسان و لعل التصور و بها الوفا لان
النظام فی ذم سیل اهل الدنیا و یول علی کذا و الاشارة الی قول
یا کس من یلج النار و وصف ترکیبی و من قال فی شرحه یعنی سخن و آن
لم یحق لفظ و المعنی چون بدینا بی انسان الدنویست بهالدنوی
اومن الدنایه و من ثانیه اذن یا متون و الیاء لاسانق و در
قده الوق او بمن المعنی کذا فی فتا و الفحاح و من قال فی شرحه یعنی
الجود و تشنه بر این مرقود بالذوال و بدونها بالترکیب باشد
ایمال و شتر الیها بعمل و بدونها و التقدیر و عمل و بدونها
زاید کاعوت فی قوله بر و درست و من قال المعنی و عمل و بدونها
تقدیر و از نقدان بالترکیب و کس فانه لا یندر ان یلج نفسه من الدنیا
کما ان الکتاب لا یندر علی تخلص نفسه من العسل باری ان ترق ملک
بدین اورد و درخت کرد و دره عا بدو اذنیات تخمین کرد و بدو
استمفعول من کردین معنی و درک و سرخ و سید که من لفظ
و در برنده من التعم و بر این دنیا ای الوساو من الحیرت
زده کالتعین و علم برین بیکر بنیج الیاء الدنوی و الکاف العرف
یعنی الصورة بامره و بر طاکس الموده بالکسر و سکون بادیخ
بالترکیب یا بنو بر الای سیر استاده کالتعین من المتکلمین نه

در وقت مجتوش بر وال اند ای زالت دولت و قوت المخرج چنانکه گفته
عاقبت و کذا قولا و زردبان اوردان بکسر النون لاهات و لفظ زبان
مع لفظ اورد و وصف ترکیبی جمع بالالف النون و همین آوردن بر او
به اهل نظام و من به طایفه انسان و لعل التصور و بها الوفا لان
النظام فی ذم سیل اهل الدنیا و یول علی کذا و الاشارة الی قول
یا کس من یلج النار و وصف ترکیبی و من قال فی شرحه یعنی سخن و آن
لم یحق لفظ و المعنی چون بدینا بی انسان الدنویست بهالدنوی
اومن الدنایه و من ثانیه اذن یا متون و الیاء لاسانق و در
قده الوق او بمن المعنی کذا فی فتا و الفحاح و من قال فی شرحه یعنی
الجود و تشنه بر این مرقود بالذوال و بدونها بالترکیب باشد
ایمال و شتر الیها بعمل و بدونها و التقدیر و عمل و بدونها
زاید کاعوت فی قوله بر و درست و من قال المعنی و عمل و بدونها
تقدیر و از نقدان بالترکیب و کس فانه لا یندر ان یلج نفسه من الدنیا
کما ان الکتاب لا یندر علی تخلص نفسه من العسل باری ان ترق ملک
بدین اورد و درخت کرد و دره عا بدو اذنیات تخمین کرد و بدو
استمفعول من کردین معنی و درک و سرخ و سید که من لفظ
و در برنده من التعم و بر این دنیا ای الوساو من الحیرت
زده کالتعین و علم برین بیکر بنیج الیاء الدنوی و الکاف العرف
یعنی الصورة بامره و بر طاکس الموده بالکسر و سکون بادیخ
بالترکیب یا بنو بر الای سیر استاده کالتعین من المتکلمین نه

دروم در قاصد در قاصد
عربی در دست
دروم در قاصد در قاصد
عربی در دست

نه افکند در سر گرفت و درینا نه
 را میسر کرد و درینا نه میسر کرد
 را میسر کرد و درینا نه میسر کرد
 آنرا را چادر کبریا بر سر نهاد که
 واداست
 اراکات محبت نصف سده درستی
 مخلصه در سوره و استحقاق
 خالو در این سوره و استحقاق
 وقف این سوره و استحقاق
 خالو در این سوره و استحقاق
 اول عالم اندر آن که در حقیت
 خاطرون و مقصود فرغ عادت
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

تو نگردد نه بختیها ای لاجرم چون عوکل بعد از انانهم عوکل او لطوفی مال
الان الیک **بیت** که در این شعر و در وصف تو می بینم در حق این شریف
شکر اسلام شاد خود و بعضی نسخ می بود **بیت** الواعی کا قنار میوه خوش
کاس خوف السوال برود **بیت** صانع من رفیق المراءد بفر کارود
بسكون الزاد حرف طرفه تعلی بها ای جبین اعلم ان نظیرین
بینی لعان الاوراسم بلده یتالی فی نفسی **بیت** وقد یطیق علی طبعیج
المکنا واثان فی المستقیم و الثالث یعنی المعوج والرابع ان من
جیدین وقد تعلی صفة فو قو ق جبین والماء بها هو المعنی الا ان یکذا
تحات من اسنادی وسمعت بعض الناس یقرون بکسر الزاد و
الذی تعبدی شرح **بیت** و قال ان الی باد واد به حد و دره و الا فی
بعده **بیت** معنی بد را گفت ان قال فیه لای شیخ ازین سخنان
بکمال النون لاضافة الی قوله ولا یدر و هو وصف تشریف صفة لوقفان
فاضافه من قبل اضافة الوصف الصفة و هو قوله ولا یدر بکسر
الاضافة الی قوله شکرمان غایب تحقیق فی حل التشریب ومن قال
ولما الجموع المکرب من الفسوس والصفة ای تو که سخنان ولا یدر
الی قوله شکرمان فیه از یک تصانیف خارجا عن القواعد کالاضافة و من
اشرعی کند بعلت آنکه من سیم ایشان را در کمال الکاف العونی یعنی
العمل الصادق فی فعل المراءد و ان فی کتار ای لای لاری که فعل
وعلمای یوافی تو لهم **بیت** ترک دنیا بزم اسودند ای میگویند اناس
ترک دنیا خویش ترک رسم و غل و زندق ای میگویند خداوند میگویند
با علمه الناس علی بکسر اللام و یا الوجوده را که گفت بکسر

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و در آن عرب مغربین پیشه دیوانه نون سنگ بر می دارد و
 طاقت باز سخن می آرد **فقط** لاف می زند بیک بالیا المصدرة و در
 یکسر بالیا المضافه مرق و چه ایها کلاوی بکار ای انتر کما عاز
 نایب و چه عین نایب نفس می آید صفت نفس و من مفر
 المعنی قال صفة عاقر چه مردی چه زنی تفاوت بین کوکبا و
 و اما کرت اردست بر آید تقدیر الطام اگر از دست تو بر آید
 ای تو قدر دانی بیا الوحدة شیرین می آید و البرجایه مرد
 بالیا المصدرة ای آن است که شش نهم المیم با شکر می یورق
 و الباء لاجدة یعنی بر روی **در** اگر خود بر درو تخفیف آزاد
 مضارع در دیوان پیشانی یکسر بالیا الماصلة المضافه بیل
 ای جیه الغیل دروست آنکه در وی مردی بالیا المصدرة ای
 انشایت بجای آدم سرشت الماسم بحسب الطبیعة و اصل بعضی
 المصدر المیم آنست که یوغلی از خاک دارد و آن
 آدم هم خلق من تراب اگر **فکای** بیا انشایت نباشد و بپشت
 فیست لعل ای که ایستاده کالبتر **فکایت** روی آن رجلا شتم
 الاحاضی من قیس و در شش من القری فلما قرب من الحق توقفت
 قال لثمة ان حق من قلبک شیئی فقل منی لا یسعد سعاد الحق شتم
 نجیبوک **فکایت** بزرگوار بر رسیدن از سبب اخوان صفایست
 کینه ای که آن شخص مراد خاطر با زبان بر صفا خود
 عقلم دارد و قبل اعلام بول الروح للامس غیر و حکما گفته اند
 هر آرد که درین خود پرست است ای تقدیر ندیده و مشتعل

تاریخ

و در آن عیب ظاهر نیست و البته در آن
 ملاحظه باشد که این اثر **فصل** کاف در تکیه بابا المصطفی و در
 یکسر الیه الماشاقه مردن و نه ایما کلاوی بکار آن اثر کما حق
 منادین حرف نهاده نفس نویار صدق نفس و من
 المعنی تال صدق عام چه مردی چه زن لا تفاوت بین کوکله
 و امارة کسرت از دست برآید تقدیر الطام اگر از دست تو برآید
 آن تو تقدیر الهی بیاد الوعدت شبین کن و از او رجوعی مردن
 بابا المصطفی آن نیست که شتی بهتم الیه با تکیه یو مرد
 و الیه لاجده بنی بر روی اگر خود برود و تخفیف از او
 مضاعف من دروین پیشانی یکسر الیه الماشاقه لاجده ییل
 ای حبیبه الغیل در دست اگر روی موی بابا المصطفی این
 الماشاقه است یعنی آدم سرست الماس بعضی الطبيعة او ماضی بعضی
 المصطفی الجلی الماشاقه شتی با تکیه یو مخلق از آنکه دارد فاد
 آدم م خلق من تراب اگر کما بیا الماشاقه نباشد آدم است
 فیضی که در آن یکون حیثا متما کالبجر **فصل** روی آن در جاشتم
 الاضاح من قیس و در شتی فی الطریق فلما قرب من لمن توقفت
 قال لا تشاء ان یمن فی تلبک شتی نقل من الیاسع سفید الی شتی
 فیحبیک **فصل** بزرگی را بر سید ناز سیر اخوان صفای
 کینه ای اولاد آنکه انک شخص مراد خاطر و ایا بر صفا خود
 مستقیم دارد و قبل اعلان بذل الزیج خلاص غیر و کما گفته اند
 برادر که در بند خویش است ای مقید بنده نه شتی که

در برادر و در خوشی است ای سید جان و لا قریب
 ان التریق اگر شتاب کند ان کوی سجدی هر وقت است لا زایل
 دل در کسی بند ای لا تعلق قلبک لایک که دل بسته تو نیست
 پس قلبی متعلق با یک که چون بود خوشی را بمنی التریب دیانت
 و تقوی بکمال او نایستمال اهل التمس طبع رتم بمنی اتم ایتهنا
 بهتر از سورت و چه بکمال با ایضا یا دارم که مدعی دیرین بیت من
 اعتدال من کرد و گفت بیان للاعراض حق جل جلاله که عید و قرآن
 عظیم از طبع رتم نمی کرده است کاتانی سوره النور و لا یزال یقول
 انفضل منکم و لا تفتخرون اولی القربى و المسکین و الی غیرین پس سید
 و بورت زوی القربى فرموده و آنچه گفته منافق است نعم فی ردایه
 غلط کردی و جوفی قرائت قال الله تعالی و ان جاءک من الظن
 للوالدین علیان شکرک فی ما لیس لک بعلم ای ان شکرک فی ما لیس
 بی مالا علم لک باستحقاق شکر تقدیر آنها فلا تطعها جواب آن فلا
 تطع الوالدین فی ذلك فانه لا اطاعة لمخلوق فی معصیه الخالق
 هزار خوشی ای قریب که یکبار از خدا باشد مریون خدای بکمال
 للاضافه بگویند بیکبار ای منی کاشنا باشد باند تعالی و تیل اکثر
 شوبر که خداران چو اولی خدا و اول او شوبر بار کاشنا
 اولی **بیت** بجز بر روی بیامالوجه لطیف وصف در بقدر
 مریون و خوشی را بکشف دوزی و صفی برین بالکری شکاف
 و بکن و انما لوجه و آدای زو جمانا هرگز نکا و التصفیه
 شکست و صفی برین چنان بجز در تعالی من کنیزان فاعل

در برادر و در خوشی است ای سید جان و لا قریب
 ان التریق اگر شتاب کند ان کوی سجدی هر وقت است لا زایل
 دل در کسی بند ای لا تعلق قلبک لایک که دل بسته تو نیست
 پس قلبی متعلق با یک که چون بود خوشی را بمنی التریب دیانت
 و تقوی بکمال او نایستمال اهل التمس طبع رتم بمنی اتم ایتهنا
 بهتر از سورت و چه بکمال با ایضا یا دارم که مدعی دیرین بیت من
 اعتدال من کرد و گفت بیان للاعراض حق جل جلاله که عید و قرآن
 عظیم از طبع رتم نمی کرده است کاتانی سوره النور و لا یزال یقول
 انفضل منکم و لا تفتخرون اولی القربى و المسکین و الی غیرین پس سید
 و بورت زوی القربى فرموده و آنچه گفته منافق است نعم فی ردایه
 غلط کردی و جوفی قرائت قال الله تعالی و ان جاءک من الظن
 للوالدین علیان شکرک فی ما لیس لک بعلم ای ان شکرک فی ما لیس
 بی مالا علم لک باستحقاق شکر تقدیر آنها فلا تطعها جواب آن فلا
 تطع الوالدین فی ذلك فانه لا اطاعة لمخلوق فی معصیه الخالق
 هزار خوشی ای قریب که یکبار از خدا باشد مریون خدای بکمال
 للاضافه بگویند بیکبار ای منی کاشنا باشد باند تعالی و تیل اکثر
 شوبر که خداران چو اولی خدا و اول او شوبر بار کاشنا
 اولی **بیت** بجز بر روی بیامالوجه لطیف وصف در بقدر
 مریون و خوشی را بکشف دوزی و صفی برین بالکری شکاف
 و بکن و انما لوجه و آدای زو جمانا هرگز نکا و التصفیه
 شکست و صفی برین چنان بجز در تعالی من کنیزان فاعل

در برادر و در خوشی است ای سید جان و لا قریب
 ان التریق اگر شتاب کند ان کوی سجدی هر وقت است لا زایل
 دل در کسی بند ای لا تعلق قلبک لایک که دل بسته تو نیست
 پس قلبی متعلق با یک که چون بود خوشی را بمنی التریب دیانت
 و تقوی بکمال او نایستمال اهل التمس طبع رتم بمنی اتم ایتهنا
 بهتر از سورت و چه بکمال با ایضا یا دارم که مدعی دیرین بیت من
 اعتدال من کرد و گفت بیان للاعراض حق جل جلاله که عید و قرآن
 عظیم از طبع رتم نمی کرده است کاتانی سوره النور و لا یزال یقول
 انفضل منکم و لا تفتخرون اولی القربى و المسکین و الی غیرین پس سید
 و بورت زوی القربى فرموده و آنچه گفته منافق است نعم فی ردایه
 غلط کردی و جوفی قرائت قال الله تعالی و ان جاءک من الظن
 للوالدین علیان شکرک فی ما لیس لک بعلم ای ان شکرک فی ما لیس
 بی مالا علم لک باستحقاق شکر تقدیر آنها فلا تطعها جواب آن فلا
 تطع الوالدین فی ذلك فانه لا اطاعة لمخلوق فی معصیه الخالق
 هزار خوشی ای قریب که یکبار از خدا باشد مریون خدای بکمال
 للاضافه بگویند بیکبار ای منی کاشنا باشد باند تعالی و تیل اکثر
 شوبر که خداران چو اولی خدا و اول او شوبر بار کاشنا
 اولی **بیت** بجز بر روی بیامالوجه لطیف وصف در بقدر
 مریون و خوشی را بکشف دوزی و صفی برین بالکری شکاف
 و بکن و انما لوجه و آدای زو جمانا هرگز نکا و التصفیه
 شکست و صفی برین چنان بجز در تعالی من کنیزان فاعل

ضمیمه رک و معقول لب و شعر و کلمات معبره و کلمات
 بکلیه ماضی من یکیدن بالکری طابق بامدادان بدرجان و بدیش
 الضمیر راجع الی دختر پیش اما بدیض العروس رفت و بر سید
 و قال مخاطب الیه کای فرومایان چه دزدان وای قتل با چند
 خانی حکما برین نایدن بالکری چیکه لبش ان شفت البت
 انباشت تیغ الهز و سکون النون و نون الموحده و الالف و الی
 ع و وزن عشتان بجه المرب بکلیه المرب بکلیه المرب بکلیه
 البلاد المطبوعه مطلقا بزاحت المراج بکلیه التعلق فانه لا تطع
 فلا خطاب من المص لک من الی التسمع و موشید کلیمه بالنون
 الساقیه النسخ التیجه و التسمیع من الاساترة و موشید بالیه
 الموحده ای عرف التی این کما رینه ما قلت ذره لکایه علی سبیل
 المراج جزل و هو المراج للمض و الکلام الباطل بکذا ای انکره
 و جده بکلیه مض المزل از برادر ای ارفع و خذل کن منی لک ان
 تکرر حواله من الکلام و تأخره التیجه و الکلمه و اشد الیه بکلیه
 خوی بود و طبیعتی که نشسته ان کلان کما کن مضغ المله فی طبیعت
 الا شکاف برود باز و المله و الوا و بعده مضاعف منی من تکرر
 فاعلم منی خوی بد جز بوقت مرکب درست متعلق بقوله شود وای لا
 یذهب من الیه الا فی وقت الموت و اعلم ان العباده وقت فی النسخ
 التیجه هذا الوجه و موشید من الالف تذکره و من کتب لک بعد
 بالذال و الهاء بعده و بیان المعنی بقوله یعنی ان طبیعت نذر استنش
 ان خوی بدیش کما در سوشی یافته است در وای مکرر بوقت مردن

در برادر و در خوشی است ای سید جان و لا قریب
 ان التریق اگر شتاب کند ان کوی سجدی هر وقت است لا زایل
 دل در کسی بند ای لا تعلق قلبک لایک که دل بسته تو نیست
 پس قلبی متعلق با یک که چون بود خوشی را بمنی التریب دیانت
 و تقوی بکمال او نایستمال اهل التمس طبع رتم بمنی اتم ایتهنا
 بهتر از سورت و چه بکمال با ایضا یا دارم که مدعی دیرین بیت من
 اعتدال من کرد و گفت بیان للاعراض حق جل جلاله که عید و قرآن
 عظیم از طبع رتم نمی کرده است کاتانی سوره النور و لا یزال یقول
 انفضل منکم و لا تفتخرون اولی القربى و المسکین و الی غیرین پس سید
 و بورت زوی القربى فرموده و آنچه گفته منافق است نعم فی ردایه
 غلط کردی و جوفی قرائت قال الله تعالی و ان جاءک من الظن
 للوالدین علیان شکرک فی ما لیس لک بعلم ای ان شکرک فی ما لیس
 بی مالا علم لک باستحقاق شکر تقدیر آنها فلا تطعها جواب آن فلا
 تطع الوالدین فی ذلك فانه لا اطاعة لمخلوق فی معصیه الخالق
 هزار خوشی ای قریب که یکبار از خدا باشد مریون خدای بکمال
 للاضافه بگویند بیکبار ای منی کاشنا باشد باند تعالی و تیل اکثر
 شوبر که خداران چو اولی خدا و اول او شوبر بار کاشنا
 اولی **بیت** بجز بر روی بیامالوجه لطیف وصف در بقدر
 مریون و خوشی را بکشف دوزی و صفی برین بالکری شکاف
 و بکن و انما لوجه و آدای زو جمانا هرگز نکا و التصفیه
 شکست و صفی برین چنان بجز در تعالی من کنیزان فاعل

در برادر و در خوشی است ای سید جان و لا قریب
 ان التریق اگر شتاب کند ان کوی سجدی هر وقت است لا زایل
 دل در کسی بند ای لا تعلق قلبک لایک که دل بسته تو نیست
 پس قلبی متعلق با یک که چون بود خوشی را بمنی التریب دیانت
 و تقوی بکمال او نایستمال اهل التمس طبع رتم بمنی اتم ایتهنا
 بهتر از سورت و چه بکمال با ایضا یا دارم که مدعی دیرین بیت من
 اعتدال من کرد و گفت بیان للاعراض حق جل جلاله که عید و قرآن
 عظیم از طبع رتم نمی کرده است کاتانی سوره النور و لا یزال یقول
 انفضل منکم و لا تفتخرون اولی القربى و المسکین و الی غیرین پس سید
 و بورت زوی القربى فرموده و آنچه گفته منافق است نعم فی ردایه
 غلط کردی و جوفی قرائت قال الله تعالی و ان جاءک من الظن
 للوالدین علیان شکرک فی ما لیس لک بعلم ای ان شکرک فی ما لیس
 بی مالا علم لک باستحقاق شکر تقدیر آنها فلا تطعها جواب آن فلا
 تطع الوالدین فی ذلك فانه لا اطاعة لمخلوق فی معصیه الخالق
 هزار خوشی ای قریب که یکبار از خدا باشد مریون خدای بکمال
 للاضافه بگویند بیکبار ای منی کاشنا باشد باند تعالی و تیل اکثر
 شوبر که خداران چو اولی خدا و اول او شوبر بار کاشنا
 اولی **بیت** بجز بر روی بیامالوجه لطیف وصف در بقدر
 مریون و خوشی را بکشف دوزی و صفی برین بالکری شکاف
 و بکن و انما لوجه و آدای زو جمانا هرگز نکا و التصفیه
 شکست و صفی برین چنان بجز در تعالی من کنیزان فاعل

[illegible]

بارک الله تعالی
 علیک وعلیٰ
 آلک وعلیٰ
 اجمعین

کرمه نظر غیر ملک **حکایت** در ویشی دانشمند که در دانش
 نانو بیخ الف کاف می سوخت حقایق حال مانینه و قوتی
 به وقت کتابو عاده الفراء و شکی ظاهر بود بی بی کرد
 بیان خشک ساخت کتیم و جامه دولی عطسه طاقوزان که باریکت
 خوابه و اولی که باریکت خلق لفظ بارق الوصفی بیخ الف کاف
 کسی گفتش ای خال ادا لفظ الفغیر چه شین که نشان درین
 شش طبع کرم دارد و کرم عیم میان جلوت از ارکان سینه و در
 بکسر از او و قلمش که از بر صورت حال تو طلع کرد و باس خاطر
 منت دارد گفت کذاک الفغیر غاشش که در سیتی و فقر مردن بر
 که حاجت پیشش سی بردن گفته اند **قطعه** هم رفته بقره از
 معناه با سرتی باره و من رفیع الثوب بالرفاع و یا با طبع و وحلی
 به و الزام خبر الفغیر العارفون بهذا الکتاب طالع انهم الکاتب
 العرفی نهما و عده انما و اعلم ان الزام الفغیر و انشراح اعتناق
 کرمه جامه رفته و می بینا و عده الزام الفغیر کتب بر کسر الزام
 فرا حاکمان اراعتهم **نوشته** یعنی نوشتن و المار و ارسال الفغیر
 الکتابه الیه لطلب الثوب فکما کما عتوبت و درج برابرست
 القام رتقی پای مردم ساید و بهشت و به جعل النسخ مری با یا
 المصدری بدلایم **حکایت** یکی از ملوک عربی طاق اماران
 حدق الشیخی القرآن و اعلم ان از و در فقه و تباریحه است و طلاق
 فضل من المهارت بخت سید الکونین و التقلید و التقلید
 و سلم فرستاد و سالی بند معناه بالکرم بر ترحیل در دیار عرب و

[illegible]

اولو - حق
مغاسد استعمال
انگیز و نفوسا امک
نان فستق قوی

طیبتکمایدی با
اولند

از دست خوش خوی این حسن خلق و العاده باز شیرین بیاد الوحد
از دست ترش بختی روی جوس الوحد خوش خوی و ترش روی
وصف ترش بختی و قیل و قال ترجمه میکند منطقی خوش خوی از روی
الحد سگزی بد روی از روی **کتاب** یکی از علما حوزة فایزیه است
ای کانت مترجمه کثرت و کثرت اندک یکی از بزرگان من اهل الدنیا
حسن خلقی طبعی ای طالع و جالب الفه در حق او داشت فاعلم فیکی
از بزرگان گفت فاعلم فیکی از علما ای طالع لایق در جملی کثرت
و کثافتی غلیل روی از توقع وی اشاره الی یکی از علما در هم کشید
فاعلم فیکی از بزرگان و ترجمه سوال از اهل ادب در نظرش است
بیت ریخت بسکون الفاء روی ترش کرده حال من خیر مردوشین
یا عزیز مرهون که پیش بروی قدریاد فی لکایة المنطوق الی اولها
ویدم کل ناله چند دست و ذکر نایضا مذکور صاحب بحر الغرائب و دنیا
خطا من اخلافه و الی من الخلفی بنکال منافی البحر نیز حرف عطف یعنی
اولو تلخ کردانی بیاد گفتا من کردانیدن بجا جی که روی تازه روی و
خندان حال من خیر و کسار است ناند کشاده پیشانی ایامی و
از بزرگان بجهت المیزه و فی بعض النسخ فرو بند کار کشاده پیشانی آورد
کار و وظیفه او زیاده کرد و بسیاری از ادوات کم بنیخ الحان یعنی
ناقص یکس از چند روز جوان بخت مهو در بر تراندیر ذلک العالک
شعر یکس فعل لازم افعال الدائم المطاع فاعلم و جوی طعم
بمانع و انسکون اسر لما یطعم و المخصوص بالذم محذوف جهان منصب
از نظر لکست منافی الی الال و هو بالضم او انشد در حقه العز

از دست خوش خوی این حسن خلق و العاده باز شیرین بیاد الوحد
از دست ترش بختی روی جوس الوحد خوش خوی و ترش روی
وصف ترش بختی و قیل و قال ترجمه میکند منطقی خوش خوی از روی
الحد سگزی بد روی از روی **کتاب** یکی از علما حوزة فایزیه است
ای کانت مترجمه کثرت و کثرت اندک یکی از بزرگان من اهل الدنیا
حسن خلقی طبعی ای طالع و جالب الفه در حق او داشت فاعلم فیکی
از بزرگان گفت فاعلم فیکی از علما ای طالع لایق در جملی کثرت
و کثافتی غلیل روی از توقع وی اشاره الی یکی از علما در هم کشید
فاعلم فیکی از بزرگان و ترجمه سوال از اهل ادب در نظرش است
بیت ریخت بسکون الفاء روی ترش کرده حال من خیر مردوشین
یا عزیز مرهون که پیش بروی قدریاد فی لکایة المنطوق الی اولها
ویدم کل ناله چند دست و ذکر نایضا مذکور صاحب بحر الغرائب و دنیا
خطا من اخلافه و الی من الخلفی بنکال منافی البحر نیز حرف عطف یعنی
اولو تلخ کردانی بیاد گفتا من کردانیدن بجا جی که روی تازه روی و
خندان حال من خیر و کسار است ناند کشاده پیشانی ایامی و
از بزرگان بجهت المیزه و فی بعض النسخ فرو بند کار کشاده پیشانی آورد
کار و وظیفه او زیاده کرد و بسیاری از ادوات کم بنیخ الحان یعنی
ناقص یکس از چند روز جوان بخت مهو در بر تراندیر ذلک العالک
شعر یکس فعل لازم افعال الدائم المطاع فاعلم و جوی طعم
بمانع و انسکون اسر لما یطعم و المخصوص بالذم محذوف جهان منصب
از نظر لکست منافی الی الال و هو بالضم او انشد در حقه العز

از دست خوش خوی این حسن خلق و العاده باز شیرین بیاد الوحد
از دست ترش بختی روی جوس الوحد خوش خوی و ترش روی
وصف ترش بختی و قیل و قال ترجمه میکند منطقی خوش خوی از روی
الحد سگزی بد روی از روی **کتاب** یکی از علما حوزة فایزیه است
ای کانت مترجمه کثرت و کثرت اندک یکی از بزرگان من اهل الدنیا
حسن خلقی طبعی ای طالع و جالب الفه در حق او داشت فاعلم فیکی
از بزرگان گفت فاعلم فیکی از علما ای طالع لایق در جملی کثرت
و کثافتی غلیل روی از توقع وی اشاره الی یکی از علما در هم کشید
فاعلم فیکی از بزرگان و ترجمه سوال از اهل ادب در نظرش است
بیت ریخت بسکون الفاء روی ترش کرده حال من خیر مردوشین
یا عزیز مرهون که پیش بروی قدریاد فی لکایة المنطوق الی اولها
ویدم کل ناله چند دست و ذکر نایضا مذکور صاحب بحر الغرائب و دنیا
خطا من اخلافه و الی من الخلفی بنکال منافی البحر نیز حرف عطف یعنی
اولو تلخ کردانی بیاد گفتا من کردانیدن بجا جی که روی تازه روی و
خندان حال من خیر و کسار است ناند کشاده پیشانی ایامی و
از بزرگان بجهت المیزه و فی بعض النسخ فرو بند کار کشاده پیشانی آورد
کار و وظیفه او زیاده کرد و بسیاری از ادوات کم بنیخ الحان یعنی
ناقص یکس از چند روز جوان بخت مهو در بر تراندیر ذلک العالک
شعر یکس فعل لازم افعال الدائم المطاع فاعلم و جوی طعم
بمانع و انسکون اسر لما یطعم و المخصوص بالذم محذوف جهان منصب
از نظر لکست منافی الی الال و هو بالضم او انشد در حقه العز

کسبها از کسب تکامل اطعام و الخلاب عام القدر بالکسر و فاعلم
منقش است ان منصوب و القدر بالغ المرحمة مخصوص فی النفس عند الزرع
و لا یخفی ان الصریح الثاني فی اللغز التخیلی للذم **بیت** نادم از روی
روم کاست ان نقص بی نازی بالیا المصدوق و قد عرفت حال
نوا بر از منکبت کبریا و لا مضافه نوات با و او از سستی یعنی
خواسن ان من رآه السوال **کتاب** و روی بی رضایت بیاد
الوحد نهما پیش آمد کسی گفت فلان ذکر اسم خاص نیست
و دارد ای متقول اگر حاجت تو واقف کرد و ما معناه بالترکیب
و امید و تلور و من قائل نادم و ما معناه و ما معناه بالترکیب
و یسأل الخیث لم یسأل المعنی و ما ذکره لیس بوظیفه الشرح در قضای
ان اوصاف روانه از روغت فاعلم فیکی و روی من ادا انام ایلا
او نه گفت فاعلم فیکی کسب مت بنحیثی در هر یکم ان اولک
و منس مکتوب تا بنزل ان کس در آورد ای امدادی داره در روی
یکی دیوبل فروخته بیکه الهام بالترکیب طو افعی و آشفه سافرش
و نقد بقم التاء و انسکون معنی الغضب شسته و الظاهر ان کنایه
عن کونه عیس الوج **شعر** سخن گفت و باز گشت ای اوصی گفتش
شیر لعل راجع الی کس و فی بعض النسخ الی رویش چه کردی گفت
عظمی او بلقادی و بشیبه سبب بنحیثی من بیرون حاجت بنزدیک
روی علی الفی بنور که از خوی برش فرسوده اسر معنی من فرو
و هو بالترکیب از کس و اوصی و دیگر رنگ در کس فاعلم فیکی لکست
بنکر روی بالکاف و الفاعل سستی و من نال ای تغییر است شادای من سوا

از دست خوش خوی این حسن خلق و العاده باز شیرین بیاد الوحد
از دست ترش بختی روی جوس الوحد خوش خوی و ترش روی
وصف ترش بختی و قیل و قال ترجمه میکند منطقی خوش خوی از روی
الحد سگزی بد روی از روی **کتاب** یکی از علما حوزة فایزیه است
ای کانت مترجمه کثرت و کثرت اندک یکی از بزرگان من اهل الدنیا
حسن خلقی طبعی ای طالع و جالب الفه در حق او داشت فاعلم فیکی
از بزرگان گفت فاعلم فیکی از علما ای طالع لایق در جملی کثرت
و کثافتی غلیل روی از توقع وی اشاره الی یکی از علما در هم کشید
فاعلم فیکی از بزرگان و ترجمه سوال از اهل ادب در نظرش است
بیت ریخت بسکون الفاء روی ترش کرده حال من خیر مردوشین
یا عزیز مرهون که پیش بروی قدریاد فی لکایة المنطوق الی اولها
ویدم کل ناله چند دست و ذکر نایضا مذکور صاحب بحر الغرائب و دنیا
خطا من اخلافه و الی من الخلفی بنکال منافی البحر نیز حرف عطف یعنی
اولو تلخ کردانی بیاد گفتا من کردانیدن بجا جی که روی تازه روی و
خندان حال من خیر و کسار است ناند کشاده پیشانی ایامی و
از بزرگان بجهت المیزه و فی بعض النسخ فرو بند کار کشاده پیشانی آورد
کار و وظیفه او زیاده کرد و بسیاری از ادوات کم بنیخ الحان یعنی
ناقص یکس از چند روز جوان بخت مهو در بر تراندیر ذلک العالک
شعر یکس فعل لازم افعال الدائم المطاع فاعلم و جوی طعم
بمانع و انسکون اسر لما یطعم و المخصوص بالذم محذوف جهان منصب
از نظر لکست منافی الی الال و هو بالضم او انشد در حقه العز

از دست خوش خوی این حسن خلق و العاده باز شیرین بیاد الوحد
از دست ترش بختی روی جوس الوحد خوش خوی و ترش روی
وصف ترش بختی و قیل و قال ترجمه میکند منطقی خوش خوی از روی
الحد سگزی بد روی از روی **کتاب** یکی از علما حوزة فایزیه است
ای کانت مترجمه کثرت و کثرت اندک یکی از بزرگان من اهل الدنیا
حسن خلقی طبعی ای طالع و جالب الفه در حق او داشت فاعلم فیکی
از بزرگان گفت فاعلم فیکی از علما ای طالع لایق در جملی کثرت
و کثافتی غلیل روی از توقع وی اشاره الی یکی از علما در هم کشید
فاعلم فیکی از بزرگان و ترجمه سوال از اهل ادب در نظرش است
بیت ریخت بسکون الفاء روی ترش کرده حال من خیر مردوشین
یا عزیز مرهون که پیش بروی قدریاد فی لکایة المنطوق الی اولها
ویدم کل ناله چند دست و ذکر نایضا مذکور صاحب بحر الغرائب و دنیا
خطا من اخلافه و الی من الخلفی بنکال منافی البحر نیز حرف عطف یعنی
اولو تلخ کردانی بیاد گفتا من کردانیدن بجا جی که روی تازه روی و
خندان حال من خیر و کسار است ناند کشاده پیشانی ایامی و
از بزرگان بجهت المیزه و فی بعض النسخ فرو بند کار کشاده پیشانی آورد
کار و وظیفه او زیاده کرد و بسیاری از ادوات کم بنیخ الحان یعنی
ناقص یکس از چند روز جوان بخت مهو در بر تراندیر ذلک العالک
شعر یکس فعل لازم افعال الدائم المطاع فاعلم و جوی طعم
بمانع و انسکون اسر لما یطعم و المخصوص بالذم محذوف جهان منصب
از نظر لکست منافی الی الال و هو بالضم او انشد در حقه العز

وَقُلْ يُدِّ

وفاة زیاد در جدول سرطان خادم کنایه متعویذ من ناکاه بنی خمار
حفظت کاهان کیست بازم برآورد ویدان اذلولو برآوردن ذوق و تداران
برآوردن کلمه کند بنده اشتم این پشت آن فی ذلک الکلیس کلمه برآورد
و بالکثری توارش بنیاد و من قال قبل اور و عو معروف خداست
تقدیر بعد من معنی القف و المعروف فی البلدان البعیدة عیال عمران آن اعلیا
اذ ارادوا التفریح یجعلن الحفنة المشویة فی الکلیس احوال و الجواب لاجل الزوار
فی الطريق فالاعراب الواجدین ان فی الکلیس بوالزوار من الحفنة المعصودة
و باز برآوردن کلمه آن یعنی در امید کی معلوم کرم کرم و برآورد
تقطعه در بیان کنج شک آن فی الحفنة الیایست وریک و آن
از اعراب جاری و من قال یعنی برآوردن کلمات یعنی الحفظ ایضا گفته را در این
چند در بعضی ابدال جید صرف اذلولو را بدفع علت کالصدقی مرد
چونست یعنی برآورد او اسکراد او اشاره ای مردی چونست قمار
بعضی الفاظ من تداران و هو رادف تداران فاذا سمعت التجهیز کلاما
تلفظت الی کلامه بالیق ریای مجموع برآوردن در زجرتی ای
الافتادت بینما و حرف معنی الماء و الزا المجعین بالکثری گفته و من قال
او اد برآوردن کلمه ای که سی تقدیر من عندن و قبله الترتیب **تقطعه**
تورین باز و افرتود کلمه کسز اخذند و در ذریه صوفی عوایق
در سه آفرینش کز تو شغفه آنک در زجرتی **تکلیف** کی از عرب
ای واحدش در بیان باده الوحدۃ الزفایت تشکیلی گفت
بالیست قبل فیلش غزل لثقل اوزر منیق فیکل معنی الوت یوما بیک
من الحظ و الزا را بیکم حلق الوقت لا بدیع غیر مستقیم و من لم یعرف

تاریخ و جغرافیہ

الفاعلة قال واليوم زمان ما بين طلوع البرق الى غروب الشمس قد يطلق
 في مطلق الوقت واولا سبها الزمان الفخر **بشي** بالفتح والتسكون
 ادراك الحقائق اي بالشيئ افوز برزاي قبل ان تلوت **بهر** بالجر
 بالوجه ان يدل على شيئا مما لا يلقى صفته فهو متعلق من اللفظ بالشيء طاهر او رقيق
 وطاهر او اسود مشرب بعينها بعضها واختار الله الشان كانه وضع **بكل**
 بانحران في جواب الشئ اي احيانا اما ان ترجمه **بكم** التثنية **حاجات**
 در طاع **بجته** صواب ومعروف **بسطا** ان سوطا واولى ومن في النسخ
 بالمستوي ومن الاخر جعل **بسطا** صفة كاشنة مساقية كشدة
 بود **انما** الذي في وقت نصف النسخ راه كمره بود كان في الحاية التي في
 وقت نشيد الوداوا الفتحة وفتش بسكونها ناه ودر **بهر**
 بالشيء بفتح **بهر** شاموز نشانهاي كفي باي سكانت مانده
 كدائي كرمياد دري چند **بر زمان** داشت **بهر** كبريد **بفتح** الحاف
 الفارسي بالشيء دلافي راه بجاي نشود **بفتح** هلكا شد ان مات
 باشدة طايغ چند بيدان مقام برسيدند **الاول** انزل **الدر** حاد
 پيش رويش نهاده وجر **الاول** كلام باشدة **فقط** كمره در **بهر**
 بشد **الاول** الون جفوي وهو دنيا كرميشهور بالخاصية دارد
 ناعلا اول الصاع الاخير **بفتح** مرز بكسر الهمزة **بفتح** اي زاد
 بزمكرو كام **بالف** الفارسي في الخطوة **الاول** ارفع خطه **بفتح** النافذ
عنه ان خطه خطوة **بالف** المرام حسب المقام ومن قال قدوة **بفتح** ابراهيم
 العربي **بفتح** الزا فبعد من المارد و **بفتح** ايا **بفتح** الون تغير
 سوخته ر مرون **بفتح** شمره كمره **بفتح** تمام الفتحة **بفتح** **حاجات**

کبود و کلک جعفری التوت طوطی و عینیا تنوع
 و صحرای التوت اول از قفس که آید و بوی خوشی دارد
 و بوی خوشی دارد و از تنوع جعفری در آن قفس که
 حاصل از تنوع و کاف و عینیا و تنوع و تنوع
 با عشق این صحنه و تنوع تنوع کند و کند

واز لفظ ستم بر گرفته اند و من قال فی اصطلاح عمل الشکل غنہ
 از دور زمان نمانده بودم اما و ستمند است یعنی من این را لاجہ
 درونی از کوشش اسیر معجزه کن کردید این معنی الحاف الفارسی است
 که گویا کتیده و الحاف بالفارسی بوده نفس ایام فکر و حق که با یوم
 بود استطاعت ان قدرت **باب** یوحی در ادب المعنی اصطلاحی آنکه
 با یوحی نداشتیم اما اکنون قدره ان اشتبه المادس جامع کونہ
 و اراحم ان خلقت فیہ و شکک حال کون راجع فایده یکی را دیدیم باین
 نداشت سیاسی و شکرت حق باین اوردیم ان شکرت طایفه اندیش
 و یوحی راجع و بر بنیشتی باین المصعدی صبر کرد **فصل** در بیان
 ایام الکل و یوحی چشم مردم سیر بکلیه الجو کافوت کسب انست
 از کثرت و تشدید الزام الوجود برخاست یعنی عقل من و روح من
 علامت و معلوم من الوجود لان المتصور اشخاص لا یوفی قدر الطعام و
 الکلبه و اداسکامه یعنی القدره فی جمیع استلزامه و من قال فی اکثر استلزام
 قدر اقل بالمال و قدره و ان لفظ قریب و لم یفرق من ہناک و قدرت
 عین تغییر نیست ای انوی لیس کہ قدرت و المادہ الشخص
 سلم بجز مرغ بر است قیود الفرج **فصل** توح شکلیا و کفہ
 بشخص توحش خوان از سجدہ زن کرد اما کجای نمند ای ارض
 مرغ بریان اگر شغور **فصل** یکی از مویک طائی چند از خاصان بیان
 انور و چند در شکال ایران بکسر حق افزا و المی فی ان اشتہا از
 عادت و در باد ان وضع بعبیان العوان شلہ اند ان دخل البیل
 خانه و سہان قدره باندہ الباب افزا و دید و شکست شعلہ ایم

کتابخانه عمومی امام خمینی (ره) - تهران

بزرگ لفظ مستعمل بر هر کل احد و من قال فی اصلا قد عمل الشکل عنه
 از دور و زمان مثالیه بودم ان و من سئل ان یشتد یقین من انی لاجله
 و روی از گردش اسیر صدر من کردید ان یقین الخاف الفاسد اسان
 در هر کسیده و الخاف بالفرق بورتشش اندک من کن کایم برهنه
 بود و استطاعت ان قدرت باین پیشه بر ادب المعنی الاصطلاح الذکر
 باوج نداشتن ان کم بکنان قدرت ان اشترو الداس باجس کونه
 و را عدم ای دخلت فیه و نکشت حال کون رخا فایده یک را دیدم باین
 نداشت سیاس و شکرت حق باین آوردم ان شکرت طاعتی است
 و بی خود رجلی و بر این منشی بالیا و الصدور صبر کرد **خدا** بر این
 ای الیه الشوی چشم مردم سیر بلکه الجود کا عفت کند ان کثر
 از بر کثرت به شدید الزام الودان بر خواتینه اقلین و در قیام
 عظمی و ملو من العمار لان التمس شیعان لایوف قدر الطعام و
 و اگر داد سگاه بیه القدره و فیج استقالاته و من قال فی ان کثر استقامه
 قدر داخل بالیان و قدره القفظ قریب و لم یقرض به ناک و قدرت
 عطف تغییر **بیت** ای الی لیس که قدرت و الماد الی الخاف
 شلم بجز مرغ برایت قیلو الزجره **خدا** توف کشیک و گفته
 بشنن توفش خوان از صدفه مردن کم در او که بیج نعمت الی امر
 مرغ بریان از شغور **خدا** بلی از عوکی من چند از خفا صان بیان
 القوله توفج در شکال بستان بکسر فی الزاد الی ان فی اشتاء از
 عادت و در اشتاء ان دفع عیدان الموان شد و ان در نقل
 خانه و دهان قدر بلی و ذالاب الاثر و بیکه گفت **خدا**

الفساده قال واليوم زمان ما بين طلوع الفجر الى غروب الشمس قد يطلق
 في إطلاق الوقت وهو المناسب بها الفجر الطلوع يعني بالفتح وان يكون
 اداء الحجة في اي بائستي اخو زبر ادي قبل ان فوت شهر بالجرح اذ يدل من
 شينين تلاطرا كرمي سنة نهو موثقال عن الفطر بالفتح في طباخ اوريق
 وتلاطرا الما في ضرب بعضها ايضا وانما رانك لا تفسان كانه وقع فاعل
 ما شان في جواب الثاني ان احيانا تلاطرا تسمى بكسر التاء **حکات** يعني
 درجاع بفتح صواد حوسوف سيط ان بسوط وطويل ومن فترالاع
 بالمستوي ان الاصل جعل الفطر بسوط صفة كاشدة مساهي في شدة
 بود اما قبل الفجر وفي بعض النسخ راه كم كرده بود كافي الحجاز السابعة
 وقوت بشدة الود والفتوة وفتوش بسكونها نانه ودرين
 بالفتح برغ **حکات** شادون نشانهاي كف باي سلمات مانند
 كراي كه بايد و دري چند بزيمان داشت بسيار بايد بفتح الكاف
 الفارسي بالفتح و لا وادي راه بجاي بند و سختي مملكت شد ايامات
 داشته طابعت چند بيان مقام برسدند از كل النزل و در حداد
 پيش رويش نهاده و بر حالين كلام داشته **طاهر** كرده و در
 بشدة يراد اللوزن جعفر و وودينا كبريشه و دريا لالعية راد
 فاعلا اول الصالح الاخير على مرر بكسر الهمزة في وقت اي زاد
 بركيه و كام بالفتح الفارسي بفتح الطوة اي لا يرض خلوتة يعني لا يلد
 على ان خلوتة نزل و اولام بحسب المقام ومن قال وقتة در با كاف
 العربي يعني المراد قد بعد من المراد و در بيان بسكون التون مقبر
 سوخته و مرهون شلم نمي كرهت و خام الفتحة استسكة **حکات**

انك قد قال واليوم زمان باين طلوع الزمان
 في مطلق الوقت وهو المناسب هنا الزمان
 او المصنف ان يراى افر برادى قبل ان
 شينى تظاير كنى صفت نهو و صفا علم
 و تظاير الامواج ضرب بعضها بعضا و آخر
 باخوان في جواب التقي ان اصيلها نامقا و آخر
 در مراح بجهت صفا و صوف سبط او
 بالمستويين الارض جعل انظر بسط صفت
 بود اما قبل المطلق و فاجب النسخ راه كم
 وقوت بشيد الواد النقوة و قوت
 بالتركي برع **الحج** شادم و نشانها
 كدائي كه بايد دري چند برميان داشت
 الفارسي بالتركي و دولاني راه بجاي نبرد
 ناشد طابعت چند اين مقام برسيد
 پيش رويش نهاد و خايرين كلام را
 بشيد از الامور جعفرى و هو ديها
 فاعاقل الصانع الاخير اعلم و بكلام
 بزرگوار و كام باخاف الفارسي بجهت الطلوة
 عطان بطلعت طلوة و المرام بحسب المقام
 العربي بجهت المرافد بعد من المار و ديها
 سوخته را مروهان شلغ بجهت تركه تركه كام

دویم فی زمان سیاح که صد و پنجاه شتر بار داشت و چهل مینه و یک
عظمت تفسیر و در بعضی نسخ بغیر او میگویند من قبیل اشافه الوصوف
الافقه شبی در جزیره کیش اسرار خان را برادر خویش بر
قیمت ابد و هشت تیار امید باریک و کلند روی از ستمها
لکن بین کلام اشتر که خان انباشتم بلغ الحزن و سکون النون
ثم المرحه و الرأ العجز یعنی شکر کی فلان بستر گشت و فلان
ان قاش بهدوستان عطف جلا علیک و این کاغذ قبالا بلغ
الغانه کنه بلغم فلان زمینست و فلان جزیره را من المال
فلان ضمیم است ان قبیل مال بال اوصاف الذکر که گفته که خاما اسکند
دارم که بوی خوشست و که گفته که دیار عرب خوشتر از عدا اهل
المنقده الراقد و المساء البعیده ستر و احادیث قال سحاب
سفر دیگر در بنیت ان در بنی اودام کنایه اکران کرده شود
خبر بکوشه بشین و تنر کن گشت که نعمت خاتم المص ان درام
سفر است ان که گویند یعنی الفاضل العربین باقر
خواهر برون شنیدم که با خلیفه رحمت دارد و ناصر علی بن خلفه
الکبر که ناصر و انا کا کاسته بچین برود اودام و ناصر و
و بیای روی بهند که ناصر بعد و بولادی اندک طلب و ناصر
و الجیش بالمد و الکاف الفارسه یعنی قادر و جلی بین و ناصر
فخیر و برود بالغتم باقی متاع الحق بیارس کل واحدین
الاسفار ان بشترا نا یکنو بالبر الکویل عده التاجر سوار و احدا
سیر و قدر لنفسه عطا طویلا بعد نه الاسفار حجت قال

۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷

و از آن پس حرکت جارت کشمیر بدینترکلسفند لاکر علیالذین انما
 ویدگان بستم جیدان ارباب مانگولیا ان الفکر القاسد فروغوا
 بسکون النون که پیش بابا العزقی از زیاده طایفه پیش جانبدار
 بنون گفت ای سعیدی تو نیز سخیی بگو ای اضا که دیده و پاشیده
 گفت **باب** آن سید سخی استفهام که در سحرهای غور بستم
 الفیل المحبته اسم مکان بار بابا الفارسی و سکون الزنات
 السابقه سالاری اوسید واحد و تاج صاحب الکلب و قدعرا
 بابا العزقی و کسر الزنات لافانته الی سالاری و سحر بار کاسر سالار
 یاری و من کله حیوانا تطغی فی توجیه بیتا و از سوسن من
 الکرک گفت چشم نیک از لافانته دنیا دار یاری وصف سحر
 ابراهیم از دنیا کار الکلمه السابره من اللفظ المذكور و من قال یخبر
 الدنیا و یطیع نجاتی ان یخبر من علی نفسه یا نجات که کونا خاک
 غور **باب** سالاری ما سیدم بجمیل بیان معروف بود که خام طی
 بسختی از طرف خلایق ظاهر حالش بعبادت او ایستاد گفته مار و
 حوت نفس جلی بکمال سلام الشکر از خلایق بجهان در باب نفس
 ممکن ایشت و تو مرکز نانی از جانی از دست ندادی ای لایع
 خیر او ابروح و کز به ابره بر ملک نواختی بیاد لکات سابقا و
 لاحقا و الما من نیتی من نواختن بالترقی او حشمتی و سلک احکام
 استخوان نینداختی مع کونا علی الاسان فی البلیا خانه او را
 نس ندیدی در کشاده یعنی مفتوح الباب و سوز او را کشاده
 لاسک علی وجه البالیغ **باب** در ویش بخوبی طهارت سخی

[illegible][illegible]

اعلم ان لفظ شنيدايه قول يعني بوسيدان في اللغة الفارسيه عيانا
شايعا وكذا الظاهر مما فاذا عرفت التحقيق فلما كانت ال اقبل ان لا يكون
وال قول ان قال ان لم يكن ايدها كمال اسكان بحيث يسع التفسير بانه
طعام من الغير مرغ از بيس بالباء الفارسي و كسر التين فحذف
الي قوله فان خودرو اورنو بجدي الي لا يلائم لفظ الطير كسيرة
الخير من بقايا سفره قبله الشرية **بيت** درويش يكن تو فني
ايشدار بختي قوشا تشنگا دو غني در مدي الحق بشنيدم
ياي مغرب ايفيد ما هر معقول مقدم بقوله بمرتوي اي نوبته
الي و شيال مرغوي بالياء المصدر في و كسر عطف حلا عطف حلا
تعالى حيث اذا اذكر الفرق بين المص يا ياد يعني الالة الواردة في
قصته مرغوي ان حاله وقعت كمال فرعون وتام الالة وجازنا
بيني اسرائيل لوجها تبهم فرعون وجوده نيا وعدا و في اذا اذكر
الفرق قال آمنت انه لا اله الا الذي آمنت به بنو اسرائيل وانا
من المسلمين الان وقد حجت قبل وكنت من الفاسدين فانك بار
مخالف كرد بكلف الفارسي كشتي براه مرتبط بقوله شنيدم
كه بدوي مغرب چنانك گفت انه **بيت** با بيش مع طبع كملت
ولا كرسازو بكلف ارباب التري و در و تو شك يني سواقت ايدو
مقبولي اولو در قديم ساز و دبالون الثانية بالتري و در ولي و در
شرط بالتح والكون الزيج الموافق كاتال جواب حافظ
كشتي شك كذا ياد باد شرط بر خيزر باشد كه با زمين ايار
و من لم عرف عنه قال من ضرب الزجر فقال له بالتري كوزر
هم

در بنوالاتی کشتی این نصیب دست و عیار آورد مستحق بقول
ناله با دخالفت کوه کشتی برآورد و فریادی فغانه کرد آن گرفت قال
الذی ضل فاذا کربوا فی القلک ان فی مستقبلکم بکمال مخدوف و در علی بن صالح
کشتی که بر ساقای او علم و صنادید و اسلحه نشان از کرب و غم و غلظت
خلطی لال و زین ای کامین فی صورتی بن جلیس دیدند شعاع نور ازین
جیست لایکرون و در سجالات دست تفعیل چو سودای لایسغ بند
مخارج را لاله وقت عابر خدا این بقول الله وقت کردم در غفل
بنحی این الیابط قل از رویم راحی بیاد الوجة یرسان
الی الخناجین خوشتر هم شوی بر کبر ای خدایت شغفه صحر ملک
الی المواجه البات بعد از شدت بر چو کمالین خاد از تو خواهد اند
ای بقی و انت قوت خشتی از سم و خشتی از کبر ای افروز
میتامین نبات من فنته و ذب قلنا صخر کمالی ترین
و در نصیب بلای الشدق و التبع آورد اند که در هم آنگاه در دست
داشت ان کان لری المصرونة فغله ببیت مال او تو انگر شد
ای صار و اغنیاء و جاهای کهن بر کمال و بدریدند و خراج
و الزام الشدة و ثوب سدا و هر و حله شد و قبل اسم حیوان سیلی
الشد من و مراقة اریفا و قبل الحروف غم الخیر و قبل ان تکمل
غم الخیر و قیاطی متاع لطیف و رف سیریدند العبد و ان
یکاریدم از ایشان انهم و درت بر باد بای الی الاخرة
لوجه و لا ارب الفین السریع فی الشی روان ای بینب
و غلای بیاد الوجة پری یکردی او روان صفة مشبهة

بندها بگویند بسم الله الرحمن الرحيم و کسر الحاء الموحدة او بر خات ملاوا
 ای قام بمعنی بخش ای بخواند بنفد در هر روز بایا الصدوق کند ایلم
 ای الزمان و سوغا فلان بگویند که دوا شیایان خواهد دید بایا النون الثانیة
 و المعنی بایا ترکی بزکو کین کردی بزاسن کورس کورس قضایا بر روش
 بالحقما تابوسی و از دوام ینکسک پسر کفت فی جواب ای دیدی قول حکما
 یکوز خاتون من کوفت انز و قول لکما فذا الحکم الا ان رزق اگر چه
 مقصور بمعنی بایا حصول ان تعلقی ای الباشرة بایا حصول
 شرطت فان التمس قد تكون شرطه بالباشرة و بایا اگر چه قدرت
 از ابواب و حواله قز از واجب قال انما فعلی و لا نلتوا بایا من الی تنکله
حکایت ان قوت شکوا الیهم و بایا رهم فقال قولوا فان من الترف
 الترف و القرف من انما از غری قطعه رزق اگر چه نچند و الاصل
 سوا عن العود بجه که استقامت و تفسیح بایا چندان ای چنی کم
 المیزه ای کمان برسد ای یصل الی الشخص شرط و عکست جستن از
 دروا ای طلب من ابواب و در چرخس ای اجل خواهد بود و المعنی
 که چرخک است بر اولس کور کور و نور و دروا از دروا و قیل الترجمة
قطعه رزق اگر چه ای کمان ابر شود شش در در اسکلی ترک اینده
 که چرخ من اجل کشی ادر سن و ارب از دروا غن کتم و درین صواب
 که من من حکام الایا با بیل دمان قدر بایا فی اوایل الی الاول
 بزمه المراد به الهجوم بغتة ملا توقف اصلا که عرفت فی حکایت ملک زاده
 کوتاه و من لیوف الاصلاح قال فی شش روی ای اخر به شش قال کذا
 سعت اعدم موعده و باششیر ثریان بالزاد انما غری قطعه الی

بخود را کلمه لغت و شجاعتی مسلک است که سر **نعم** علامه بخوار که در
 رئیس بالاد العریق طاعتی نوای نادام **نعم** چون مردود است و
 زحای و مقام خویش ای فرج من و دیگر چه خود در هم افاتی هیچ
 اطراف جایی است ای علامه شب ترانگی بر سر ای بیا اوجده
 میها می پرورد وجودیت درویش را ظرف مکان کتب انید
 سزای اوست و بیت البین علی اوق فی البین النسخ او را تمام
 و مسکن و منزه از حاجت ای بطریق التلک مر جا کمی رود
 در ملک خدای اوست علامه ای که این کلمه را گفت وقت
 خواست و بعد از او را غنخ الواد کرد کا هو القاد و روان شد
 ای **نعم** به کام ای وقت رفتن شنید ندیدی گفت
 بنزد ای صاحب کمال که جفتش نباشد بکام ای علامه بجای
 روح ای موضع کشش نماند نام تقدیر احکام نامش نماند نعم
 الغیر و افعلی نظر لغوزن تا برسد ای **نعم** و وصل بکنار
 ای کسک انصلاط ای شده او بر کسک ای اندام او
 ای صوت اله بر کسک عربیه فرسخ و هو قدر اشی مختلف
 خلوة می رفت **نعم** سبکین بالکاف الفارسی بالکری تو فرج
 و هو نظر کسکین لغز سه معنی الحیة و لکن کسکین فانه او نه
 ای کمر غای و سوا او و بیکر الخوة دفع الواد و شدید الزاد و با سبک
 او درک و من خال سین مثل البطله او و قد ذکر من الخلفه الی
 من خال و قد یتقال المراد و سوا او و قد ذکر من الخلفه الی
 و در این بنویدی فی باب گفته که این سوره ای بود الاضر استسک

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

ای چو از راه از کاش الفیض راجع الی باب در ردی بیا که
چونما گوییم بقیه الطاف الفیض یعنی طایفه مردمان را دیدیم که
بفرشته بقیه الطاف لفظ عربی بالفارسی رفته در معنی که
واقع الی بالفارسی کشیده که گاه نشسته درت سوز
نما را هم که آن جوان را درت عطا است بسبب فقر زبان
شاد گشت و ای مدح الملاح و تقییر الیه چنانکه زاری کرد و باری
بایا المصدوری فیما مکر و نذر و نشاند ای اهل السیفیه بیت
ی در توانی خطاب کنی بر کس زور ای انما زالم بالحق
و در ردی بزور محتاج تو بالحقه الفیض یعنی بالحق الملاح
بی مروت از و بنده بگوید بالحق الفارسی از رجب و گفت
و در ردی نتوان رفت بزور از و بالحقه الفیض زورده بگو
الحاء مرده بنسخ الم و الحاء الفیض چه باشد و المعنی بالحق ای آنکه
توت ز اولد ز یک مرده بیار فلما قبل فاما القول جوان را ازین
طعن دل به براند معناه بالحق که گوی فرشتی خواست که از و استقام
بکشد الانتقام و المعاقبه و المعاقبه کشتی زنده بود فلم یقدر
علا الانقام اواز داد ای نادری که تو بدین جامه که پوشیده ام
فانسخ شوی خطاب للملاح در رجب است فلما نسخ کلامه ملاح
طعن کرد و کشتی را باز گردانید متعین کردیدک بیت بود و
سفر حسن و خوش شمره بقیه الطاف و سکون الحاء لفظ عربی یعنی
خلیة الحرس و اهل الفرس لایزال الحاء دیده بودند قدر بیان
نی حکایت سوسکه را در او طمع مرغ و ماهی بیند ای بیخدا که ای الفیض

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

چنانکه دست جوان بر پیش و گردن ملاح رسید و او را بجز و در کشید
و بی حیا بقیه الملاحانی آفرید لفظ فارسی و العربی حیا به معناه
میل و توقف و من قال یعنی بی یارک یا حیا به تقدیر و الفیض یعنی
یا حیا به ترک و کوفت بالحق الفارسی یا ریش ای ترین الملاح که
بر آمد ای فرج من السیفیه که بستی ای ظاهره کند چنان
ایا الملاح درستی بایا المصدوری ای خلعت دید پشتر
ای اجز معصیت آن دید که با و مساحت کند اذ الفیض غیر
و با و بقیه الحقه کشتی مساحت السیفیه السیفیه و مساحت
کشتی بخار الفیض و من قسه بگوید یعنی بگوید نقد سامع شوی
چون خاش استند بنوع الحاء الفارسی معناه بالحق قرشت و جنگ
یعنی تحمل بار ای اجز سبکی بایا المصدوری بیند و در بیکر
کارزار بسکون از این بینها زاده ای یغلق الفیض باب الحرب و الحاد
کشتی لطافت کن ای کشتی سینه قدر معناه نیزه کشید
ایا قرین الفیض و تخلف الزامه بینا بر شیم و بشیرید ما عرب
نسخ الفیض بایا المصدوری فیما تفران ای تدر که بیل بوی بیار
الوحده فیما کشتی خطاب بمذرمای لغز نصیر و الذی مضی
در قدش افتادند ای اهل السیفیه و بوسه چند بقیه لایزال
بر سر و چشمش دادند ای قبلوا زاس و عینه و بکشتی را و در
ایا اخلاوه فی السیفیه و روان شدند ای متوا تا برسدند بوی
بستی السیفیه و انتاء و بیا و الوحده ای و صلو الی عود که از عمارت

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

یونان در آب ایستاده بود آن بنی سبوا علاج کشتی را خط
بنای الوحدۃ است بکار شمار که در صورت بجه الاصح و مردانه
وز و درنداراد الملاح هذا الكلام تقریر باید که برین ستون رود
در میان کشتی بکیر و نامحارست کنیم ذلک لعل جوان بیوز
ولاوی که در سردا داشت از غم دل از روزه یعنی شادی التلب
نمیدرشد و لم یختر من و قوا کل ایا که نفع بود این لم یل بوج
که گفته اند که اگر بنی بدو سباید اگر در عقب آن حد راح
لعلیب قلب از یاد داشتن آن یکم بنی این سبایش که یکسان از جراح
بدو باید این بجه فصل التسمی من لمراده و از او باله اسم حد و
سفید ابرو و سفید منتهی الی الکریم مثل توهم دل نادر و دل ماند
بیت چو خوش کف بکناش با خیلناش بکسان لر جان نوح
اند هه الا فو بقره چو شمن فراسیدی و اما از آید هه این
سبایش این من مکارناز بانف و قیل و ترجمه بیت نه خوش دید
بکناش بر دوسه پیوشان اچندک و ملا بین قلعه مشوایین
که تنگ دل کردی با کاف الفارسی جو دامت دل تنگ آید
قول شو فراد شرط تقدیر و انشوط الموقر اینه قول جو درست علی
تفسیر ذلک الشرط المقدور من قال شوقا مقدم لشرط الموقر
اینه قول جو درست لانه جو تقدیم الی الموقر علی الشرط سکه
بر باروی جها درین علقه متوالا که جها رسکاید ای تمیل ان
نیقطن من و نفع علیک جدا نکه متوقد بکسر الحیم و سکون الفت
نام کشتی بر سبایشین جمید و بر بالای ستون داشت لیاخذ

یونان در آب ایستاده بود آن بنی سبوا علاج کشتی را خط
بنای الوحدۃ است بکار شمار که در صورت بجه الاصح و مردانه
وز و درنداراد الملاح هذا الكلام تقریر باید که برین ستون رود
در میان کشتی بکیر و نامحارست کنیم ذلک لعل جوان بیوز
ولاوی که در سردا داشت از غم دل از روزه یعنی شادی التلب
نمیدرشد و لم یختر من و قوا کل ایا که نفع بود این لم یل بوج
که گفته اند که اگر بنی بدو سباید اگر در عقب آن حد راح
لعلیب قلب از یاد داشتن آن یکم بنی این سبایش که یکسان از جراح
بدو باید این بجه فصل التسمی من لمراده و از او باله اسم حد و
سفید ابرو و سفید منتهی الی الکریم مثل توهم دل نادر و دل ماند
بیت چو خوش کف بکناش با خیلناش بکسان لر جان نوح
اند هه الا فو بقره چو شمن فراسیدی و اما از آید هه این
سبایش این من مکارناز بانف و قیل و ترجمه بیت نه خوش دید
بکناش بر دوسه پیوشان اچندک و ملا بین قلعه مشوایین
که تنگ دل کردی با کاف الفارسی جو دامت دل تنگ آید
قول شو فراد شرط تقدیر و انشوط الموقر اینه قول جو درست علی
تفسیر ذلک الشرط المقدور من قال شوقا مقدم لشرط الموقر
اینه قول جو درست لانه جو تقدیم الی الموقر علی الشرط سکه
بر باروی جها درین علقه متوالا که جها رسکاید ای تمیل ان
نیقطن من و نفع علیک جدا نکه متوقد بکسر الحیم و سکون الفت
نام کشتی بر سبایشین جمید و بر بالای ستون داشت لیاخذ

السنیة من البری صلاح زمانه از کشتی بشد به الفاعل و حق و هو
الراحة و تخفیف ما فارسی یعنی اراحة و العلاب قال فی البحر انیا
و کوکب و من لم یوف ذلک التفتیق قال فی شرحه نفع الفاد المشددة
فی التسلیم بهنا یفقد التفتیق فی الکشف و عوالم سحر من الکاب
البحر دور بود و کشتی براندر مجاره و در آنجا جریان با ندر پوزی و دولا
و کشت دید من لایع و عوالم القادر و کشتی کشید بسوم روز ای الیوم
الثالث خوابش با عوالم و ترشمن کربان گرفت و باو التفسیر
الفارسی و کتب بلا و او قال فی شرحه ای غاب کربان کشتی
گرفت فلم یوف قاعدة الکتابه الفارسیه و طعن النص لسان العلم
لعدم علم و باب انداخت بین غلبه النوم لم یقدر علی اسکان
لغلبه فوقع فی الماء بعد از ترشمن روزی بعد یوم و بیلک بکار
اذا دارجا کشتی و کشتی بختین نامان بود عبارة عن کمال الضعف
و قرب الموت بکسر ختمان ای و دق الاشجار خوردن گرفت
ای شرح فی آلاء و بجه کیمان یعنی اصول لنباتات بر آوردن لکامل
فان لا کشتی یافت و قدر علی کشتی و بر ترشمن عمار و بر و
ناکشته برست و بی طاقت شد لعدم الماء و ازاد ناکاه بر جایی
رسید فی الطريق قوی را دید و کرد بکسر الکاف الفارسی اعد
بودند لا جابر شرب الماء و ترشمن بنای الوحدۃ به پیشین ای نفیس
و اهری اشامیدند ان کا نوایشیرون جوان را پیشین و اطلب
کرد من الذین یخون الما من البیشر ایا بکسر الهمزة مصدرانی لای
ای استماع کردند فالشباب لعدم صبر دست تعذی و را زد و

السنیة من البری صلاح زمانه از کشتی بشد به الفاعل و حق و هو
الراحة و تخفیف ما فارسی یعنی اراحة و العلاب قال فی البحر انیا
و کوکب و من لم یوف ذلک التفتیق قال فی شرحه نفع الفاد المشددة
فی التسلیم بهنا یفقد التفتیق فی الکشف و عوالم سحر من الکاب
البحر دور بود و کشتی براندر مجاره و در آنجا جریان با ندر پوزی و دولا
و کشت دید من لایع و عوالم القادر و کشتی کشید بسوم روز ای الیوم
الثالث خوابش با عوالم و ترشمن کربان گرفت و باو التفسیر
الفارسی و کتب بلا و او قال فی شرحه ای غاب کربان کشتی
گرفت فلم یوف قاعدة الکتابه الفارسیه و طعن النص لسان العلم
لعدم علم و باب انداخت بین غلبه النوم لم یقدر علی اسکان
لغلبه فوقع فی الماء بعد از ترشمن روزی بعد یوم و بیلک بکار
اذا دارجا کشتی و کشتی بختین نامان بود عبارة عن کمال الضعف
و قرب الموت بکسر ختمان ای و دق الاشجار خوردن گرفت
ای شرح فی آلاء و بجه کیمان یعنی اصول لنباتات بر آوردن لکامل
فان لا کشتی یافت و قدر علی کشتی و بر ترشمن عمار و بر و
ناکشته برست و بی طاقت شد لعدم الماء و ازاد ناکاه بر جایی
رسید فی الطريق قوی را دید و کرد بکسر الکاف الفارسی اعد
بودند لا جابر شرب الماء و ترشمن بنای الوحدۃ به پیشین ای نفیس
و اهری اشامیدند ان کا نوایشیرون جوان را پیشین و اطلب
کرد من الذین یخون الما من البیشر ایا بکسر الهمزة مصدرانی لای
ای استماع کردند فالشباب لعدم صبر دست تعذی و را زد و

السنیة من البری صلاح زمانه از کشتی بشد به الفاعل و حق و هو
الراحة و تخفیف ما فارسی یعنی اراحة و العلاب قال فی البحر انیا
و کوکب و من لم یوف ذلک التفتیق قال فی شرحه نفع الفاد المشددة
فی التسلیم بهنا یفقد التفتیق فی الکشف و عوالم سحر من الکاب
البحر دور بود و کشتی براندر مجاره و در آنجا جریان با ندر پوزی و دولا
و کشت دید من لایع و عوالم القادر و کشتی کشید بسوم روز ای الیوم
الثالث خوابش با عوالم و ترشمن کربان گرفت و باو التفسیر
الفارسی و کتب بلا و او قال فی شرحه ای غاب کربان کشتی
گرفت فلم یوف قاعدة الکتابه الفارسیه و طعن النص لسان العلم
لعدم علم و باب انداخت بین غلبه النوم لم یقدر علی اسکان
لغلبه فوقع فی الماء بعد از ترشمن روزی بعد یوم و بیلک بکار
اذا دارجا کشتی و کشتی بختین نامان بود عبارة عن کمال الضعف
و قرب الموت بکسر ختمان ای و دق الاشجار خوردن گرفت
ای شرح فی آلاء و بجه کیمان یعنی اصول لنباتات بر آوردن لکامل
فان لا کشتی یافت و قدر علی کشتی و بر ترشمن عمار و بر و
ناکشته برست و بی طاقت شد لعدم الماء و ازاد ناکاه بر جایی
رسید فی الطريق قوی را دید و کرد بکسر الکاف الفارسی اعد
بودند لا جابر شرب الماء و ترشمن بنای الوحدۃ به پیشین ای نفیس
و اهری اشامیدند ان کا نوایشیرون جوان را پیشین و اطلب
کرد من الذین یخون الما من البیشر ایا بکسر الهمزة مصدرانی لای
ای استماع کردند فالشباب لعدم صبر دست تعذی و را زد و

السنیة من البری صلاح زمانه از کشتی بشد به الفاعل و حق و هو
الراحة و تخفیف ما فارسی یعنی اراحة و العلاب قال فی البحر انیا
و کوکب و من لم یوف ذلک التفتیق قال فی شرحه نفع الفاد المشددة
فی التسلیم بهنا یفقد التفتیق فی الکشف و عوالم سحر من الکاب
البحر دور بود و کشتی براندر مجاره و در آنجا جریان با ندر پوزی و دولا
و کشت دید من لایع و عوالم القادر و کشتی کشید بسوم روز ای الیوم
الثالث خوابش با عوالم و ترشمن کربان گرفت و باو التفسیر
الفارسی و کتب بلا و او قال فی شرحه ای غاب کربان کشتی
گرفت فلم یوف قاعدة الکتابه الفارسیه و طعن النص لسان العلم
لعدم علم و باب انداخت بین غلبه النوم لم یقدر علی اسکان
لغلبه فوقع فی الماء بعد از ترشمن روزی بعد یوم و بیلک بکار
اذا دارجا کشتی و کشتی بختین نامان بود عبارة عن کمال الضعف
و قرب الموت بکسر ختمان ای و دق الاشجار خوردن گرفت
ای شرح فی آلاء و بجه کیمان یعنی اصول لنباتات بر آوردن لکامل
فان لا کشتی یافت و قدر علی کشتی و بر ترشمن عمار و بر و
ناکشته برست و بی طاقت شد لعدم الماء و ازاد ناکاه بر جایی
رسید فی الطريق قوی را دید و کرد بکسر الکاف الفارسی اعد
بودند لا جابر شرب الماء و ترشمن بنای الوحدۃ به پیشین ای نفیس
و اهری اشامیدند ان کا نوایشیرون جوان را پیشین و اطلب
کرد من الذین یخون الما من البیشر ایا بکسر الهمزة مصدرانی لای
ای استماع کردند فالشباب لعدم صبر دست تعذی و را زد و

مجلسه اول
در تاریخ ۱۳۰۲
در روز پنجشنبه
ساعت ۴ عصر
در محل اجتماع
آقایان و حضرات

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

طبرستان
اصفهان
اصفهان

[illegible]

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

الصحاح يقال رجل عياراي كثر السطوات والكرة قد اصعب السهل دينا
ما تعبني بغير خطوط وسور شدة بانته من قال في المصاد والتعب
عطار عتيق وهي عياراة عن كونه في الحال قد سسى في عياراة والاس
ان يقولها عياراة عن كونه خطوطا وسورا مطلقا ما بوقت فربما يكون
الاداء انما يادان را جركند ان ارتفاع السور في سس سس ان ياتي
بكره لورا العطار راينما غنفة كذا ارم ان نكر كذا جرانان را نوبه
او وهاجني بالياء للوحدة التوقية ان شت زن در دن كرسند فحين
كونه فاني في وقت بداشتند اي دفعوا السور وحوال كذا
اي نكره نانيا انكاه خبراقت كذا انساب برفق تافت ان انبته
عن نوم عين انشودة ان شمس على كسند سر بر اوره من النوم و
كاروان را ندي بر سين كرويد ودر بجاني نر شست وبي نوا قد بونه
سناه في كل من نكر البيان في موضع قال في هذا في الصحاح العاكري نوا
بالفتح لفظ فارسي بفتح النون والغنا وبالفتح اسم مقام من التمام
الذكورة في التوسين وفي بعض الكتب كذا ما بفتح ونيهم من بعضا ان
كلها ما بفتح النون كذا ما بفتح النون كذا ما بفتح النون كذا ما بفتح النون
دوي الاقام دوي بر حال دول بر حال خاوي ويا خور هي كفت
من ذا يقدني ان الذي كذا في وزم على صيغة المجهول فعل
انزام اي نظم بفتح علق انزام على راس العيس بالفتح بفتح السين
مع ايضين وهي الابل والواد كذا في قد متدرة والمعن من ذا الذي يجلي
ويوقظ في الحال ان حطم العيس للذم وقيل في هذا الصحاح زم ان تقدم
في التسمية فالمعنى من الذي يكلمني ويشير لي كربة الوحشة في الحال

مترقعة
هوى

در وچه
در وچه

در وچه
در وچه

در وچه
در وچه

در وچه
در وچه

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

ان قد اذهب باليس وسبق بالشرعة ببيت منقاد ما بفتح ليس
الفرس خبر سوي القوي ليس اسد وكونا القدر من يوانع
ورشت كذا في بيان كسي فاعل كذا كذا ما بفتح نوبت
بسي قيلة الترحيب عزيم فشتون شوكة ايدر كزوب
بكوب كوردي في مفرش اوردين سخن انشادة الى نون البيت
بوكه بادشاه زاده دري سيدان از لشكر بيان دور افتاده بود
بفتح فرحوان وطلبان سلطان واجر نوسه عقيبه نوع بفتح
بعدا من جنوده و بالاي سرش فرا كسد ان موصوفه ذاسته
وان سخن بيشيد ودر بيان سخن نظر كرو فاعله بادشاه زاده
مورث فاعله بيشيد ودر بيان سخن نظر كرو فاعله بادشاه زاده
بر سينش كرازي كاي وديون كايكه تصور من كايكه يكونا قاي
بفتح كين وقعت في هذا الموضع برقي قدر بيا قبالا ان ازان بيشيد
كز شسته بود اعاد كود الماد حكايه ما وقع على ناسه من الشدايد ملك
زاده بر ورم اعد طغت وفتح دان علموا القادر وفتح اعداه
او كرو تار شير خويش باز اديوش بديون بالاشافه او شاد
شد و بر سلامت شكر كفت فلما انسه شبا كذا زافيه بر سر او بفت
بود اي وقع عليه از حالت شش بيان له وجو رطاح فلما و
روستايان اعطى على طاح وغدر بفتح الفين المعنى وسكون الالان
الملك كذا في الحرف عطف على حور كار وانيان بايدي بفت فلما سمع
ابوه ما كذا بدي كفت اي بدي كفت استنهام انكاري در وقت
در وقتي وستان را دست وديون بسته است فلما يقدري كذا

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the left page.

قبيل
برق

بياء الوحدة صباوي
از كايان ده ادين با نانيه

صفت در حرا دسيم و در حرا
حاشي ده ادين و في حرا

روستايان در سنان
بفتح در سنان

قد و فاسر اعاد
وفا سوز حرا

تلفظت استنهام انكاري
انكاري ادين حرا

Handwritten marginal notes at the bottom of the left page.

وچند شیرینی است **بیت** چه خوش گفت ای تنی دست کشود
مقول التوتی واللوز ^{نکته} جوی زر ایالیه بقدر شیرینتر از کلاه
من زودر التوتی تشدید التوت و موالزل و نیز آنرا تخفیف التوت از بس
نکته ای بداند هیچ نیکو نماند ^{عربی} آن لازم نیست تا فصل و زمان
در خوشی گوشن نغمه یابی و نماند بهریشان لیکن خوش تر نسبی
نکته آن از غذا و آهسته و غیره میگویم که با فکر در هیچی که برود آهسته
البه و در پیش خود خورد و چوبای نوش حاصل کردم اعلان بیان پیش
قدرت قول السد کرده که نوازی طاقت پیش و اما نوش توتی
علاقمه معان اسم مصور ریختن الشرب و همیشه نامزد من نشیند و حفظ
توتی که از دست معی و خوش دارد و ریختن العسل و قهوه من اکثر
الطعمه ریخته بخورند و بر آید الا مع لفظ نوش باز در الفارسی و المار و
هو الزاج **بیت** که چه برود زدن توتان خورد نفع التوتی و لافان
در طلب کمال نشاید کرد **دیگر** خواص کرماندیش که نام نیک
بختی و با توتان بودایی با تری تساح و کسوتی در یکی جانور
هرگز نکند فاعلم خواص در بنم الدال و تشدید الزاد اللوزی
التوتی قدر تبسبیل الیوا **چنان** با کیم الفارسی و الفصح قدر بیان الیوا
احکام آسیاستن بکسر الکاف **نیز** این ایام اخوانی سخن است
لازم سخن با کرمان **نکته** چه خورد استعمال الفارسی **نکته**
بالفصح و استخوان باز و العجوة العربیة با تری غصه کلوب درین
صردن بر یکی درین غار فی شمع الکاف و الفصح **نکته** الاصل السد التوتی
ششانی شمع الکاف ناممخرج الفصید باز بکسر الزاد **للمصنف**

[illegible]

درخت خواه یافت کنار آب در کنار و گلستان و گلستان را برون
رفت ناعاجی یکی و فرسودگان کشته را بر کوهستان ای علی بن
شهر و بناتک نصب کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد و از قاتل
او را داشت ای صاحب ملک اتفاق چهار صد که انداز بسکون الیم
وصف تریبی که در خدمت او بودند میدادند لاجرم حلقه خطا
کرد که کوئی بیایا الوحدة بر ایم ای علی سلطه ریاضی که از راه
کار با نسل که بسیار تیر از طرف انداخته با ملکات باد با اظهار
تیر او را از خلقه کشته تر کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد
بختی که از راه ای از زانی با ایام و الصدور و المادها التالیف
داشتند علی و عدله الملك و نعمت ای قاس و او خوش گفتند
المرأة الکثیره پس بعد از این تیر و کافر بسوخت ای علی بن یزید
ترتیبانی که کشته کرد و چینی کردی و کان عاقل گفت و تیر و کافر
بر جای ماند **فصل** ای علی بن یزید و سکون الماد مخفف من کان
بود بنوع الواو قد نفع کرم که روشن دای وصف تریبی که
حکم بر نیاید ای لایخرج درست تیری ای قد غلط گاه بهنگ
که کوئی نادان ای القصر لای غلط بالتمکات بر صدف بختی
و تیری **حایت** در ویش را دیدم در غاری بیایا الوحدة میمکات
و در بختی باب بروی خود از جهان بسته لاعتزال عن الناس بالجملة
و ملوک و سلاطین را در چشمه است او شکست نماند لاسته قاتل
فصل اگر بر خود در کبر الراء سوال کشاد ای نفع باب سوال
ظانست تا میر و نیاز مند بود بنوع الواو ای بعیر محتاج الی ان یوت

درخت خواه یافت کنار آب در کنار و گلستان و گلستان را برون
رفت ناعاجی یکی و فرسودگان کشته را بر کوهستان ای علی بن
شهر و بناتک نصب کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد و از قاتل
او را داشت ای صاحب ملک اتفاق چهار صد که انداز بسکون الیم
وصف تریبی که در خدمت او بودند میدادند لاجرم حلقه خطا
کرد که کوئی بیایا الوحدة بر ایم ای علی سلطه ریاضی که از راه
کار با نسل که بسیار تیر از طرف انداخته با ملکات باد با اظهار
تیر او را از خلقه کشته تر کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد
بختی که از راه ای از زانی با ایام و الصدور و المادها التالیف
داشتند علی و عدله الملك و نعمت ای قاس و او خوش گفتند
المرأة الکثیره پس بعد از این تیر و کافر بسوخت ای علی بن یزید
ترتیبانی که کشته کرد و چینی کردی و کان عاقل گفت و تیر و کافر
بر جای ماند **فصل** ای علی بن یزید و سکون الماد مخفف من کان
بود بنوع الواو قد نفع کرم که روشن دای وصف تریبی که
حکم بر نیاید ای لایخرج درست تیری ای قد غلط گاه بهنگ
که کوئی نادان ای القصر لای غلط بالتمکات بر صدف بختی
و تیری **حایت** در ویش را دیدم در غاری بیایا الوحدة میمکات
و در بختی باب بروی خود از جهان بسته لاعتزال عن الناس بالجملة
و ملوک و سلاطین را در چشمه است او شکست نماند لاسته قاتل
فصل اگر بر خود در کبر الراء سوال کشاد ای نفع باب سوال
ظانست تا میر و نیاز مند بود بنوع الواو ای بعیر محتاج الی ان یوت

درخت خواه یافت کنار آب در کنار و گلستان و گلستان را برون
رفت ناعاجی یکی و فرسودگان کشته را بر کوهستان ای علی بن
شهر و بناتک نصب کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد و از قاتل
او را داشت ای صاحب ملک اتفاق چهار صد که انداز بسکون الیم
وصف تریبی که در خدمت او بودند میدادند لاجرم حلقه خطا
کرد که کوئی بیایا الوحدة بر ایم ای علی سلطه ریاضی که از راه
کار با نسل که بسیار تیر از طرف انداخته با ملکات باد با اظهار
تیر او را از خلقه کشته تر کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد
بختی که از راه ای از زانی با ایام و الصدور و المادها التالیف
داشتند علی و عدله الملك و نعمت ای قاس و او خوش گفتند
المرأة الکثیره پس بعد از این تیر و کافر بسوخت ای علی بن یزید
ترتیبانی که کشته کرد و چینی کردی و کان عاقل گفت و تیر و کافر
بر جای ماند **فصل** ای علی بن یزید و سکون الماد مخفف من کان
بود بنوع الواو قد نفع کرم که روشن دای وصف تریبی که
حکم بر نیاید ای لایخرج درست تیری ای قد غلط گاه بهنگ
که کوئی نادان ای القصر لای غلط بالتمکات بر صدف بختی
و تیری **حایت** در ویش را دیدم در غاری بیایا الوحدة میمکات
و در بختی باب بروی خود از جهان بسته لاعتزال عن الناس بالجملة
و ملوک و سلاطین را در چشمه است او شکست نماند لاسته قاتل
فصل اگر بر خود در کبر الراء سوال کشاد ای نفع باب سوال
ظانست تا میر و نیاز مند بود بنوع الواو ای بعیر محتاج الی ان یوت

از بالذلاص بگذار و بادشاهان علی بن یزید کردن بنوع الکاف
الاکثری قدر متناهی علی بن یزید لفظ علی بن یزید لفظ علی بن یزید
و سالت او صفت لوصف موقوف ای کردن مردی علی بن یزید
ای یزید علی بن یزید از ملوک آن طرف اشاره کرد ای علی بن یزید
که تیر و کافر بسوخت ای علی بن یزید لفظ علی بن یزید لفظ علی بن یزید
برید الملکان باقی العزیز الی تمامه و یاکل من طعامه شیخ و مراد
ای یزید بر کاجات و حوت سست است لایق التیوم ای علی بن یزید
طعام اجار و دیگر روز ای علی بن یزید بعد از شش فرسودگان
الملک لاعتزال عن الناس بالجملة ای تمام و ملک و در کار
گرفت قدر متناهی و طامن اخطافه و ملطف کرد علی بن یزید
چون ملک غایب شد ای یزید من مجلس یکن از احباب بر سر شیخ کرد
چندین ملاطفت با او خلاص حالت بود درین چه حکمت ای یزید
یکین حادثه تعلیم اهل دنیا گفت ناعاجی شیخ نشیند
بر سر سلاطین شیخ برادر اکل نشد واجب آمدند پیش بر سر
و قد وجدی معنی النسخ قبل فی البیت حاجت آنکه پیش بر سر
بیش نمی کشد و بالاراست و قد وجدی معنی النسخ بعد البیت
است ای یزید چون مکانها غیر متراکم کرد عذر بجا که بیاید خواست
شوی کوش تو اندک عمر کمال ترا و ی بنوع الواو نشود و آواز
دفع و چنگ و کذا دیده شکسید بکسرتن ای علی بن یزید
زناشای بارغ و از هماره بی کل و سرین بنوع الواو در سر
آورد و ماغ ای یزید زمان و کذا کر بود و باش التوه بالمد الکاف

درخت خواه یافت کنار آب در کنار و گلستان و گلستان را برون
رفت ناعاجی یکی و فرسودگان کشته را بر کوهستان ای علی بن
شهر و بناتک نصب کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد و از قاتل
او را داشت ای صاحب ملک اتفاق چهار صد که انداز بسکون الیم
وصف تریبی که در خدمت او بودند میدادند لاجرم حلقه خطا
کرد که کوئی بیایا الوحدة بر ایم ای علی سلطه ریاضی که از راه
کار با نسل که بسیار تیر از طرف انداخته با ملکات باد با اظهار
تیر او را از خلقه کشته تر کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد
بختی که از راه ای از زانی با ایام و الصدور و المادها التالیف
داشتند علی و عدله الملك و نعمت ای قاس و او خوش گفتند
المرأة الکثیره پس بعد از این تیر و کافر بسوخت ای علی بن یزید
ترتیبانی که کشته کرد و چینی کردی و کان عاقل گفت و تیر و کافر
بر جای ماند **فصل** ای علی بن یزید و سکون الماد مخفف من کان
بود بنوع الواو قد نفع کرم که روشن دای وصف تریبی که
حکم بر نیاید ای لایخرج درست تیری ای قد غلط گاه بهنگ
که کوئی نادان ای القصر لای غلط بالتمکات بر صدف بختی
و تیری **حایت** در ویش را دیدم در غاری بیایا الوحدة میمکات
و در بختی باب بروی خود از جهان بسته لاعتزال عن الناس بالجملة
و ملوک و سلاطین را در چشمه است او شکست نماند لاسته قاتل
فصل اگر بر خود در کبر الراء سوال کشاد ای نفع باب سوال
ظانست تا میر و نیاز مند بود بنوع الواو ای بعیر محتاج الی ان یوت

درخت خواه یافت کنار آب در کنار و گلستان و گلستان را برون
رفت ناعاجی یکی و فرسودگان کشته را بر کوهستان ای علی بن
شهر و بناتک نصب کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد و از قاتل
او را داشت ای صاحب ملک اتفاق چهار صد که انداز بسکون الیم
وصف تریبی که در خدمت او بودند میدادند لاجرم حلقه خطا
کرد که کوئی بیایا الوحدة بر ایم ای علی سلطه ریاضی که از راه
کار با نسل که بسیار تیر از طرف انداخته با ملکات باد با اظهار
تیر او را از خلقه کشته تر کرد و تا بر تیر از خلقه کشته تر کرد
بختی که از راه ای از زانی با ایام و الصدور و المادها التالیف
داشتند علی و عدله الملك و نعمت ای قاس و او خوش گفتند
المرأة الکثیره پس بعد از این تیر و کافر بسوخت ای علی بن یزید
ترتیبانی که کشته کرد و چینی کردی و کان عاقل گفت و تیر و کافر
بر جای ماند **فصل** ای علی بن یزید و سکون الماد مخفف من کان
بود بنوع الواو قد نفع کرم که روشن دای وصف تریبی که
حکم بر نیاید ای لایخرج درست تیری ای قد غلط گاه بهنگ
که کوئی نادان ای القصر لای غلط بالتمکات بر صدف بختی
و تیری **حایت** در ویش را دیدم در غاری بیایا الوحدة میمکات
و در بختی باب بروی خود از جهان بسته لاعتزال عن الناس بالجملة
و ملوک و سلاطین را در چشمه است او شکست نماند لاسته قاتل
فصل اگر بر خود در کبر الراء سوال کشاد ای نفع باب سوال
ظانست تا میر و نیاز مند بود بنوع الواو ای بعیر محتاج الی ان یوت

لكنه والبالت مثل كلامه وحوالي غير كافي فيه الزيادة ان رجعت
سخت كويده في مقابله العاقل فزمتوش نيزي دل جوياي اهل
سليبه بالملايه ووصاب دل كه دادند موي اي خيطان شعر اوا
بحث لا يتسلط و كانه من كمال الوافقه بمجدون بالركي شويك
لما في بر الغريب ومن قال في شرحه هميشه فلم يفتق معناه سرسي
و آوزم جوي باليه المصدوق فيها بيان لقوله صيدون ونظما
في الاسل المذ وكون الزاد الهما بعد الزا الميخ المنفوخ القيل
وهنا يقار بالواو العاطفه وكون الالف للوزن اكر بر مرد و جا
جا ملانده اي التامض ان كز جبري شيد اي فيما بينها بكسامة
بالكاف مضاعف من كسا شيدن و هو متحد ومن قال و هو هنا يعني
كسختن فقد جرت كونه لازما وليس كذلك كيد ازشت جوي و
و شتام قدر بزان البستان في حكاية سبر بادون خلكو و كفت
اي خوب فرجام قدر بتامضه بياك بتر نام كه حواش كفتن ان
قد قرنا مناه و طامض احاطا فذكر كه و ان حبيب من چون من ناني
ولما وجدنا البيت المذكورين في بعض النسخ هنا و انما هنا
سبحان باطاه الملهه و اياه الوحدة اسم اهل معروف في ديار العرب
بالضاحه و الهما و اسم ابيه و ايل بالباء التثنية حذف لفظ ال
لما عرفت را اداة مفعول هنا و در مضاعف في نظرها و انما في و شوم
بانه لا نظير في النفاضة سالي بر سر سبي باده الوحدة فيما سكت
باده الضاحية و لفظي اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني
و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني
و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

و انما لكان و اكر نكردي و انما لكان و اكر همان
نكر ارا افق افندي بعبارت و كير كفتي ومن قال في عبارة الثاني

بدر سال **حکایت** قضیتم نوادگی بر حبل النوال و الوعلا و التعلیل
 است من بعد حبل رحل و کلام من بعد الهدی ای رضیا بالرحیل بدل نواکث
 سالار و دوان و ای کبیر و ولیم و برور حست آمد جاساس من و نور
 جاسا بالتری او کی ایچ قنغان و پوششین بیض الفرم و بیخ و بران مزید
 کرد و در پی چند بدو و فکایه فیضیه الفناض من و کچین احد ما را نوحی
 لم یسک ثوب و طع سلب و انا و انا فاعض یثوب زید علی و ثانیة فایرة
 السکوت فان سلب ثوب انا و فاعض **حکایت** جیجی کاز و خودور
 آمد ای و غلغ بیته سردی بکاز را درید فیه بازان او و بیته
 غلام راه المیخ و دشنام داد و دست گرفت و فاعض و انشوب خلف
 تفسیر بزناخت ای قام صاحب دل برین واقعه شد و گفت
 ثوب اراج فلک بیخ الفرة و سکون الواد و فاعض الفیض و نهانی و نول
 الفرة للوزن چه دانی چیست چو ندانی که در ساری تو کیست **حکایت**
 و فی الحکایه فایده السکوت قال المیخ رقص صوته و فاعض الفناض **حکایت**
 رویان رهبا و دکل بیته و دای رهبا الجیبا جاساس و امر و فاعض
 برقص صوته قال و کسک الرحل الاجنبي اصبر استرا الرجل انفع لک فانک لو
 انشیت غا السری بلانک ان تعلق امرانک المیخه فیلزنک الفناض من
 فراقنا و ان ستر لا یطلع علی احد فاعض الرحل ساعة فقال افرج
 من بیتم باملون **حکایت** خلیجی کریا الصوت خود را خوش اواز
 بنواشتی که کان خلیجی فاعض الصوت و فاعض حسن الصوت
 و زایدی فایده بر کایتی بناء علی ان ان النفس یلذذ و ان بصوته
 یلذذ **حکایت** یلذذ لوصفت صوته فاعض حقه غیب صوت الخراب

بیگانہ پادشہ

وہ آتے تنزل

طیلس در اوجان
نارنجی از مودا شش در اوجان
طیلس در اوجان

وارباب القوم بنح الباء وسكون اليا ونوع عن الغراب وانما سقوا
 العين اي غراب القوا لان العرب كان يرمونه اذ خرج الامم منه
 ولقبه فهو راع القراق بينه وبين مطلوبه دبره اذ اناست
 في موضع يخرج اصواته والمراد ان صوت الخيل المذكور كصوت
 الغراب المذكور ايات انك انما لا تصرا ان ايتها الصوت المذكور ان
 اذا نطق من باب ضرب لخطيب القطار ان النار للحد ابو
 الفوارس بدانته وعطف بيان اذا اردت ان يكون كناية للجارح
 الجور فمقدم صوت مبتدأ متوفر بالبناء الاستيعاب جواب اذا
 صفة صوت يتلوه البناء اذ كرهه وضعفه اصغر بكسر الهمزة
 ونوع القاء الموطأ وسكون الما المعين قلعت من تلحاح فارس والمط
 اذا نطق الخيل المذكور صوت يهتد من فطرته وحشوته اصغر فانه
 مع استحسانه اذا الصوت التي لثما في نغمه هم البناء ولهذا يستل
 قد هم المصون باسمه الوقفا مردمان ربه بالياء على الاصل اي على
 بملت جاهي كراشت ان بسبب منصب ليتشي شيكيدند
 وايزيش مصلحت دويدند الاذية على وزن البنية بفتح الاء
 لما في اخلاي ان القلم كباوي عداوت خاني داشت كاهي
 بين اهل القما باري بيرسيدن ارومده بود كفت خوي بجه الزمان
 ديدنه امخياره جكه دعائت كفت چه ديدنه كفت چان ديدم كروا
 اواز خوش بودي معناه بالثري سبك بخوش اواز كرايش
 ورومان ازنس بفتحين نو در داشت بودند بريا خاني
 خطيب اندرين حق بيدني سيد اي تكلم فيه ساعد وكفت چه

[illegible][illegible]

این کتاب به خط نستعلیق
 در شهر اصفهان در سال
 ۱۰۸۰ قمری
 در ماه رجب
 در روز ۱۵
 در وقت عصر
 در محضر
 در کلاس
 در مدرسه
 در دانشگاه

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

سپارن خوابست که دریدی که مرادیک من طلب کردا نید معلوم
شد که او از ناخوش دارم و خلق از زنده در بخند جزه الزم انبیا
حساست انتقل السعد نوید کریم که دیکه طلبه خوازم جرایبی
از محبت و دستا برنم که الباء عشاق مستغان درین زمان
سبع من السادة ومن قال وجوزخ الباء سجد و درین کافه قره
بر روز شب چه او یعنی بر کافه الدنیا که کاظمی بدم حسن نایند
مستد عیم کسر کال بینه لانه نظم بعین الادراره خاتم کل ایام
نایند ای که بتم الکاف العوی بالزکی فنی و دشمن شیخ خرم اوار
بر بلع و الخسن برینه الزریف الایسر و جالک بد الصرع مرهون
فایعیه این نایند و التخیق ان الذي یسک علی سیکه یو صد فیک
حکایت کان عربین لکفار زید یقول رحم الله امرأه ای الینا یومنا
وکان ایضا البیسی هم یعملون عیوبهم بلایا نینهم یزیدون **الاصلاح**
حکایت سکنی در حاجی بجایه بطلع یغنی فی جرة کانک
فاز اینا زان گفته بیامحاطه باواری بیالوحدہ کستعال
ازو ایمن وک الصوت نرفت بودی القضاة وصاحب
تجربامری بود عار ویکست خواستش الذی المستر
راجع الی الایسر وضمیر المفعول راجع الی کی کردل از زرد کرد
بالکاف الفاسی گفتای جوان را بی سحر را مؤذناک قدینک بد
را از ایشان ای کل واحد من یج دینار از دینار یکسلفه ای
و طیف است و ترا دینار دهم تا جای دیگر روی بیخ اتره
و کسر اداد و سکون الباء الخطاب کبر من اتفاقا و معرفت

[illegible]

مجله انجمن

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

من به ملک عشق یازی دروغ زین پیشی شهادت با شکر یازی ملان
اورجی او کاسن نول عشق یازی مینول نول دروغ زین و من لم
یوف العنی قال یحیی در عشق یازی کر شاید بدوست ده بدن الیه
به و الوصل الیه شرط یار نیست با نیاء الصدوق المراء المیة العقی
و در طبع درون **دعای** خیرم با نیاء العقی ای انوم چونان سکون
التون والذال ای اریقی بیست با نیاء العقی ازین تبریم و المراء
من القیام عوال العقی و عدم الیاء اریقی و در طبع درون
کریست رسد که استیشی یرم کتابی عن الوصل و جزاء التشرط
کفوف تا درز قدر قائل الکتاب بروم بختی الزاد والواد بر
استانش یرم فالعاشق الصادق لا یخاف من الموت متعلقان
در نظر در کار او بود ای کانون ایکنون الی علم و حال و شفقت بر
او عطف علیما قبله پیش با نیاء العقی و ادند ان شوال و درنگ
با نیاء العقی غاد و سدوی بیاء الوحدی ذات اصلان یمنع
لغایتی **تأیید** در در کلبی فی ذکر لفظ در و طبعی سعت
صبری فرماید من اهل استکرا و المراء الیه الشیخی المعروف بالارادة
ان یبر الکلب اهل دین نفس عریس و اشکری باید **تأیید** که
بیاء الخطاب استنهام کر شاید بیاء الوحدی بمنهت نفع الی
و منعی التون والیاء متعلق بقوله ی گفت با دل از دست رفت و ای
گفت ای کال محبوب بقول بالافشاء لعاشق تا از قدر خوشی
بر حوال پیشی نیست چه قدر من باشد مجموع البیت متول القول
با دوشاه زاده را که سطح نظر او بود خبر کردند ان قالوا له جوان بر سرانی

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

میدان سادوست نماید ثم وصفه خوش طبع وصف ترینی و شیرین
نیایان وصف آویخته با لطف و دلشایه خریب ازین شوقم
کام عوادة العشاق چنین معلوم می شود که شوری بیاء الوحدی لفظ
شورجی لعینین احدهما بالشرکی طو نو و الاخر بالشرکی او را که کو باخی
سبیدن این بریو برز فار شود **بیت** اگر عدلت کند تیر عالم
نباشد در جهان برز شود و شور که از بر الفزایب و قد مراد به الخاطی
الاضطراب و المراء بها العنی الاخر و من قال یمنع فتنه عشق فدا
یمنع من عذوبت و قد و قری الفتن و الوردی فی قول المص شور
چنان بارز و خواهد در سر و آرد سدوی فی بر الوالی سوزانم
معدود من سوختن و بختی ایضا صید آرد و صفات تریش و المراء بها الاخر
در دل لفظ و ارد و قدر شدیدا یعنی الجنون و المیة فی الصحیح الکلی
بالکروان اشتبه بالفرح صفت ای کالجنون و التخیل نماید فلما خط
حال بر سر داشت ای علم این السلطان دل و دود و ادست ای
عاشق و این کرد بلا شیخ الکاف الفارسی بختی الغیار بر کفایت
اوست مرکب حجاب او ماند فی المیدان جوان چون دیگر شاهان
بزر و او خرم بکس لایمانه اهل دار و دیگر است و گفت
الکس مرابکست باز اندیش این جابینیدی مانا بختی شیب مانا
که دلش سوخت ای اشتیاق فله بر گشته بنم الحاف العوی خوشی
ای دم مقبول چنانکه لفظت که فاعل شاه زاده و بر سر کس
از کجای سال از من ای کسان و چه نام داری ای ما اسک و نیست
داین فلما سال از این السلطان جوان در قهر بر صورت چنان خوشی

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

بود که حال دم ایضا بنصرتین زدند داشت **بیت** اگر مردی
سج بنماید تسبیح الهی و واحد من التسبیح الثانی واحد من الثانیات
و هفت سج کند عن عالم المعصوم و در آن وقت التوراة تسبیح التوراة فی
سور الحجاج فی التلکین جزء تسبیحوا ایضا السبع اقسام و قول التلکین
بالکافی یوفی صحیح عبارة عز روی عن التسبیح الثانی من غیر التوراة
على ما الترتیب الذی ذکره ثم دعا یتقبل حاجته ثم یوم الحجة من اوله
الی سورة الانعام و یوم السبت من سورة الانعام الی سورة یونس
و یوم الاحد من سورة یونس الی سورة طه و یوم الاثنين من سورة
طه الی سورة عبکوت و یوم الثلاثاء من سورة عبکوت الی سورة
زمر و یوم الاربعاء من سورة الواقعة و یوم الجمعة من سورة الواقعة الی
آیه الزبرج ان خطاب لكل واحد جوعته ای صرت عاشقا فخر
العشیرة فی فی الزین اصطلاح العیون من غیره قال ابن اسیر بنی
لوزین جوابا و اما باله و یقین بالی غلطه و نورانی فی العشق
یورث المودة و قیل الزخمة **بیت** اگر قرآن از ابرو نرسد جوعته
حسن العین بکیاس شمرده گفت که ابرو من حقش را بگویم که باها زخمت
درویشانم و اما لفظه التلکف بلکه عطف بکوشش ابرو بکوشش
مثل بزم الیوب فاشه من ابرو السطغان عینک العاشق انک یفرق الکاف
الناشی و سکون اللاء بقوت استیناس بالخاصیة السکران
و کسر التین لافاضه نجوب از میان کما طرأوا بحسب الامانة
فی التلکین سر برادر و وقت نجابت با و جرت خطاب للنجوب
که وجود من با ذی معنی من مازد که تو بگوئی که اندر ای در مازن

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
وإنما نسبح بحمده ونكبره هو العزيز الحكيم
بدر شمس دوت فاز سوغ الموت بجای از ناله در جان بالمان
جان بدر آورد اید فرج روحه سلم بخت مغول **حیات** کی از
شعشعان جمال بختی بجای الحسن داشت و معاذ انرا خاک حسن بخت
است فان امیل الحسن خاصه لیس البصری دون لیلان کمال
ببر فداو تختی ظاهر علی لسان سطر داشت حاصل الطمان الکمال
کالیت نسیه الملح بنای کمال اذ او درین سخن بودی
نقد نایب خان بقو مشغول این جستی روی یامن وجهه و به
ایم البته سیر یاد خویشتم در طیر نماید فان کمال الشیخ نسیان
غیر المشوق نیز نسیان النفس دیدت نتواند که دیده بردارد
منافع من روحی بکمال و جانا عباد الله فی الشیخ اتی انا ما
و من قال بدل بروی بر کرم نقد اختار النادر و کرنا طالبیم
شیر اید از الشیخ بر رخ شامه المشوق علی کل شیء کما قبل
نقد دیدت خوب اگر خود ساعتی بگذراند که یکدم
خوشیت یار یار بر نیت ای قال الشیخ ترة العلم انما ناله
در اواب و در سراجیه و ویدل محمد کینی در اواب هم سکون
الغناء هم نظری نمای که در اواب نایب شوی بیاد الوجد
ای خلق طهر منی همی که مران پسندید نماید بجهلی شبح
براه مطاع کردان تا تبدیلان مشغول شوم فان تبدیل الماتی
بسم الله ممکن دون تبدیل الماتی بسم الله گفت ای پسر من

Handwritten marginal notes at the top of the right page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

از دیگران بر سر کمان نظر داشت چهره بیست و پنج
بالا افتاده که بر کمانه باد سیخ الطاف الهی من نشان و دعا علیه
عیب نماید هر شش در نظر میزد و در نظرش قدم از زمین نداشت
که هرگز بیاد الوعد و ادب بیاد الطاف و همتا و عیب مریون
دست نبیند بجز آن یکسره فان عین العبد و ناظره الی العیب
و عین القصدی ناظره الی الکمال **حکایت** سنی یا دارم که
یا عزیزم بر رویم محمود از در و دانه ای داخل چنان بی اختیار
از جانی من معانی بر آید ای کتب که چراغ باستان گشته شد
ان اطلق **شعر** سری آید آنی لطیف از خیال من بگوید ای
بگشفت بطلعت ای بر وجه الذخا ای انظار منقول بجلو و نه
المراع مع قول غنچه کبیرتین و ششمن اسر حدیث من کلقت
آه از خیمه کاین دولت از کلا بیت واحد من تالی الجوالی و تالی
الشد الملع و من اراد موزة الاذنان و الصنایع الشویة فلیطع
کتابنا السنی بجز العاصی نبشت ای تعدد کمالی العزیز
و عتاب افکار که مراد حال که دیدی چراغ را بگشفتی فلما
عاشی منتهی کمان بغم الطاف الهی بر رویم ای کنت که
انقب بر آمد ای طلعت الشمس و نیزه میان گفته اند **قطعه**
چون کرانی ای دلی تمیل به پیش شیخ اید مریون خیرش
الغیر از کمان و لفظ از من خاستن ای تر اندر میان
جمع ای نیامین الماده بکشت منقول مقدر بجزه المقام ای
افکار ملک از قبل التمثیل و من قال فشرح قول العین خیرش الغیر

Handwritten marginal notes on the right side of the right page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

Handwritten marginal notes at the top of the left page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

و اما در این باب و هر کس باطن منقول بکشت فلما از کشت نیامین
کامه العون العجم و ای لو کان الطافی منکر غنچه است ترین
لب و صنان ترک لیسان استیشش بکشت شیخ بکشت قبل
فلما از خیمه **قطعه** بر قشش کشته کشت شیخ او کشته دوران
سن اولی او را در اولد کر شکر غنچه ایست شیرین لب و دانه
یکین و شیخ سونیز **حکایت** یکی دوستی را مدت ها ندیده
بود کنت فاعل غنچه یکی کجای خطاب للصدقین کشت غنچه
کنت ان الصدقین شتافی بالیاء المصدوقی بکرمای **شعر**
در بر آمدی بالترکی کج کلک ان کمارت و وصف ترکی و
کان اثر اسکر الخلفه القوی و الحواس الکافیة فی الزمان و وصف
بر الزمان زودت انن الخطاب تدبیر دامن ای دامت
از دست ای من بوی معشوقه که دیر دیر بیند اختیار معشوقه
روان المعشوقه لشد و رده آفر پر از ان که سیر بیند معناه بالترکی
آفر اندن که میدر که توج کوره که و نه المعنی ظاهرین بجز العاصی
و قال من لم يعرف قیال آفر که از انست بالترکی اندن که میدر
آفر بکذا حقه بعض الکمل بکلامه ناظر فیه کیف استعجب
و انی بینه اسنده الی بعض الکمل و الحال ان لم یکنی من لفظ المعنی
الکلی **حکایت** شاید که باریقان اید الی زیارة العقیق بجز کران
امده است بکلم بسکول الی الی البتة فقول از خیمه و شتافی
منا حله من الصد و هر مضاف الی یاران خالی نباشد کلام
مستقل و فی بعض النسخ حکم انک از غیرت و صفاء الی الی الی الی

Handwritten marginal notes at the bottom of the left page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

Handwritten marginal notes at the top of the left page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

Handwritten marginal notes on the left side of the left page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

Handwritten marginal notes at the bottom of the left page, including phrases like "و اما در این باب" and "و اما در این باب".

الكلاب مستحقا **ب** اذا جئته في رفقة بغير الزاد وكسر واكول
الفاصل لما خالته لثرفاق الزاد في السفر لتزويج متعلق بخسفي
وان بيت في فعل ان التوسل والواداء اللطف على المحزون
اي ان لم يجني او لم يخال ونحو السفر وتوسل عن ان فان
محارب جواب اذا وتيلة الترميز **ب** جن كروكولك كلوس
زيارته كروكولك كلوسك في كاربس **ب** يك بابا الزف
الوا على لفظ يك نفس كبرياجت ان اختلط باربا غبار
مروا بسى فاذا كخريت وجوبن بكشد بعتنن بجذ كفت
ناغل ضمير باربا من شمس جوابي حدي فاق اطهر مرزا ان چر
پرداد خوشتن بكشد قبل اخرجه **قطعه** جو برنقش ترشه بار
وارده اغياره اورده غير تلو ار سغ اورن ديدو **حكايت**
بادوام كدر ايام پيشين اي في الايام الماضية يريد ان يله
الفتنة دقت في ايام الشباب من دورتي بياد الوعدة يريد
الجبوب چون دويادام مغز در پوستي عبارة عن كمال المفازة
سحب كاشتم نگاه افتناك بايكون سفر الفاء ان سافر عليه
پس از مدتي ك باز آمد اي جاء عابدا فاعاد ان شمس في القبا
له درين مدت قاصدي بياد الوعدة بالفارسية بيك نفر سدا
اي ان شخص احوال كتم و رنج احلم ك ديد و قاصد كمال توروش
كرد چون كخوكم كاقيل **ب** مي نو شتم نامد و بر نامه مي برسم
كوجا پيش از من شستاي ميندي تو **قطعه** يار ديريته
اي قديم مرا كو بفرانك الفارسي نبيدا انك كيد كا عفتي اي

ومن حال من فقد عقل بزبان تو به مدله نه من دادن به
 آنکه افتد از آن تا من بیلسانک و اوق به کلک عله
 بگوید که مرا تو به بشیر خوا بود و من مضاهای که به
 در تعلی اید و اید و دکلر رشام لفظ رشام به تعلی
 و المیم لفظ و من قال یخیر فی غایت باغی لاسی اید
 و سیکون ازاد و اکثره المعواذ فی العیش و النعم
 ازاد و در وقت از اعطای احدی از یک شعاعا و لفظ و الذي
 و کرنا و من یظن ان لفظه سطر و صف برستی نقادها باز و من
 نشسته بر این که لایکون الامم الذکر سیر خوا بود و من ان
 اید و من مشا به حاکم حکایت و دانشمندی را و در وقت
 بود و اوجه فیها گرفتار و اینه از و کتار ان لایطعن کلک
 غیر اظلام بود و ازاد بردی و کلک بران کردی در وقت فراوان
 و بران باری بطریق پیش گفت و ام که ترا در وقت این منظور
 به الجوب علی و عرض نفسا نیست و بنای این صورت برزی
 بلغ ازاد العبد فی النون النافیه اذا دخل فی الفعل و غیره انقضت
 نحو ذلت و این داغ و اذا دخل علی شیء قلت یاها و من قال
 مقصود من فیت نقادها و در عرف ان صاحب جزایب قال ان
 در عرف فی و العان انما یا عله یا و هو این معنی انما اذا كان الام
 که که لاین در عله باشد خود را شمر کردن قال من اتوا من
 التهم و هو ان ادب ان بران گفت خاله عله را شمر ان را که
 از ادب و در عله بود که باران ان سر را درین صفت نکرد و

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱- این امر در صورتی که در
 ۲- این امر در صورتی که در
 ۳- این امر در صورتی که در
 ۴- این امر در صورتی که در
 ۵- این امر در صورتی که در
 ۶- این امر در صورتی که در
 ۷- این امر در صورتی که در
 ۸- این امر در صورتی که در
 ۹- این امر در صورتی که در
 ۱۰- این امر در صورتی که در

[illegible]

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

من ترك لوده ليل التمهيد انما يشبه كرم صبر صفاي او سبيل سرياني
 صبر ازو اي شايده جاله كمال قال في حكاية انك اول بر حياه طاهر
 برادره خال لازي اساست كبريتك از سنا به بر كرتن **شوي**
 انك اي او سبرش يديرو الذي لا ينج الامام يود كرجاني كند با
 بر اي ينجي الخلق بركه او پيش ربري دارد اين من يكون قلبه خلد
 محبوب من خلق بر قلبه ريش دوست ديكر دارد اي حيث اين
 الفير هو اليك ايوي با همك اصلك بالهك معناه بايتي جيله
 و يولاد صاي و در گردن اي في عتقه نتواند خوشن رفتن بخي
 لا يملك ان يذهب اين عزيزه دورك از دوست بالواوين الك
 والسين ينجي اليك لا يواد ويجه اليك كائن كمش زخيار ينجي
 يوا من الامام فاما اليك اليك الامان منك ومن غلط في القضا اخلا
 فالخ حيث قال ينجي كتم از دستش و قد يقال معناه كتمش من
 از دست توان العتقه جدا از ان دور كرمه شفقار ان استغفر
 انكر مرار من ترك الليم وبعده كند دوست زينه بار از دست
 ينجي لا يملك كتمش الامان المشوق و خادم براغي خاطر است
 اي ريت باراد كرم با طيف نيز خود خواند شرط و ريت مراد
 بلغ النون فيما شرطه او او انك جواب لاشرف حكايت و رعتون
 ينجي اول جوان بالباد المصدري چنانكه افتد و اني جله معتد حنة
 با خوش صبري بيا الوحد سبر بفتح السين و تحنن الزاد و
 سري كبر السين و تشديد الزاد و ياء الوحد و كشم اي كمت
 اجب بحكم انك خلق بفتح الحاء المهملة و ياء الوحد و انت طيب الذا

والامان من يدك هذا
 كلامه

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

والاراد ان كان لصوت حسن وخلق بفتح الحاء المهملة و ياء الوحد ايضا
 والاراد ان كان لخلق حسنة كاليد اي لخلق ازاد اي طاهر ومن
 قال بفتح الطوق فذا خاتم ازكبا القدر ريت قال ينجي قد كان ك
 اعضاء مخلوقة حسنة كاليد المنيوت **الكنيات** عاز شمس الغير
 رايح الي تو خوش صبري آب جات يود المراض الساني عا
 الصراج و الذي ينجي عا الارض و في الصراج الاخير و اسكر
 شمس بفتح السين البين و الحان العربي برادر شيدت لك كنونا
 بالبرك نظر اليه لولان لازي الغايب قال في الصراح الفكري في بيان
 امر الغايب ان عا لفظ الصراح بعينه و لكن يفرق بينهما بالان
 نيات يود ومن قال اي ينظر شي فان طو انشأت بذكر شفت
 اليك لماسية بينهما فالقوة فلم يوف القنط بالترتبه فاخلط لفظ
 انما فاخلط لمع يريو طبع از و جري ديدم كدر پسند عدم و جشم
 و امين از و در شميم سناي عن الانفسار و الانقطاع و مهور
 بفتح الحاء بالتركي بفتح ميمش بكسر الميم القية هنا جدم برادر
 ترك التعلق و اخذ القلب من و كتمت **بيت** بر و رجي ياديت
 بيش كسر و هر طرادك سرانداري اي لا توافق لان سر و شق
 كناية عن الموافقة كما ان لفظ بيش خوشن في التركي جارة و كتمت
 المعنى قال ينجي با سبر ذاري سرجوش كبر و اذهب نفرا شين
 كبري رفت و يي كفت منون البيت الاني **بيت** شب پر اي
 القفاش كرو صلابت بواج و بعد و روق باران اقبال كابد
 صناع شق من كاستن بفتح الكاف من الاتقان اين كفت و ستر كرو

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

و انما هو من يدك هذا
 كلامه

پرشان آوردن از فرشته گفت میزان نحو الکفر زمان نحو
علی از مفعول الوصل برجود علی احسان الی والله والوال الحال جاءل
والملا حالیة بقد استعان جاءل لینو العیش من قبل انقضاء
الوصوف والعیش والنحو للموت قبل ظرف جاءل الغائب جمع
حسبته وقبله الترجیه ب زمان وعلی تیرد کشی چو باز
ایش لینو قدرتی علیک حسبت المراد ب باز بالله
وسكون الیا ازمن آمدن و بر ایش بفر الحاق العونی کشت
مردن از لوت فدک خوشه کریس از نوز کافی باب الموت
مردن و کشت علی علا الحکام الما کسر تو باری بقدر علا پس
از دق باز اند از جیب من الشعر از خلق داود بیان النسیه
مستقر ترشد و جاءل یوسنی ایا کلاوی نیز ایا دع و بر سب
ان فتاح رخ انفس از دقه چو از مثل بر کبر از ان کلا
الحا الفرجل کردی بنوع الکاف الکافی و یاد الوحد نشد
از اد الشعر انعام و دوق باز از شش شکست از الشعر
ستوق کلی کاف ایا چو کرد رخ ارش کی کدام نرم از دق
شد از طری و لغتم ب آن روز یراد ب الموت که خدا شاپ
من قبل انقضاء الوصوف ال الثقة بود یراد ب الشعر الذی ولد
ب وقیل یراد ب مادت شخصه فی اوایل ظهور حیه و فلا وان
سود لظان الغائب صا بظ یراد ب نفس از نظر بر الکلا
یراد ب الحایه امروز بیامد ب صافش الضیر راجع الی الحا نظر
کشی اصلا کاش از الضیر راجع و لغتم و نموده اشارة الی الشعر

القاتل شر فوق الشر انما العلم بالشيء لتولد برهناي و قيل هذا اشارته
 لما شرعت الفرائض التي من و اعترض على القاتل على ما يدور و انت
 خير بان الانسج ان يقال و كسر بدل منه كما لا يخفى **مثنوي**
 زه جارا و اندام و رقت بختي و احد الاوراق و الفاتح لكما زر
 اي اسفر و يكاي القدر بالكر من نه من خاندن كاشي سر
 بل انطقت چند غمهاي و كبري بي بيا لكما فيهما دولت پاي
 اعلم بالباء الفاسي الست الماشية بالزني بلد و پايه كمال
 فيها بالزني بلد درغي تصور شي فان لكلك الدولة ذلالتش
 شي درو كه لكما رشت و في بعض نسخ كز فارت نازير
 الاكل كز فرياد رشت بمعني مشتري و قيل في الترجمة **مثنوي**
 نازير جارا و رشت اولدي زور و چو كلك نوكر اودم اولدي سرور
 نچو سالي نس و كبرايه من ايردي دولتي فكر ايد من شول
 كشيده و اكر طلبكار در نازي آقا قيل كز فرياد در **قلم** سبزه
 در باغ گفته اند خوشست في تقديم و تاخير اي گفته اند سبزه در
 باغ خوشست و الا و من سبزه في اللبيب و من باغ و تحبه و انت
 انكس كر اي سخن مثنوي مقدم لتولد كويد و اشارت الي قوله سبزه
 در باغ خوشست اي يعرف ذلك المثلث مثنوي هذا الكلام و المثلث
 به يخته اداة تفسير از دوي و بدان خط سبز در ال تمام البيت
 بيان المعنى الاول و لعلنا في فاعل قوله بشته جويد و قوله
 خط سبز مفعول اي قلوب العشاق يطلبون خطا قوت و من قال
 و مجموع قوله از دوي و بدان ال في مفعول و انت غلام سبزه و الاش
 ده

221

ولم يوف البیان من المسئین بوسان نو کلام ابتدائی الی آخریت
والمراد من البسان وجه الذی نہت فیہ الشکر کما نہت فی الخاف
الغاسقین شکر بین التکرر والحواس نہت معروف یقال لکثرة
الکثرات زاریت کما زاروا ذکاة اکثر کما فی کما زاروا الذی
فیض توکر کما زاریت بالشرکی بر کما نالک ودرس کبریتی
بنیج الخاف العزقی ہی ردوید ای کما تفسخ الشکر وتخلط نہت
وقیل فی الخرجة **قطعه** ودر سبزه باغدی خوش در بیاو دادکم
بوسوزی اول سولر یعنی کوزلی یوزک خط سبز ن عاشق کما کجلی
ارحق استر یوزک باغی کما کذاک را بر نیچم وکس نہت سبز غلام
یوجد فی بعض النسخ غان البستان اخی تو تو یار ای فی السند لای
برفته بفتح التاء وکسر الهمزة السابعة مقام یا للطلاب فان الهمزة
فی اللفظ الذی آوہ ما تقوم مقام الیاء الفینة للوحدة والطلاب
توینہ مقام بالترکی علی الاول برتول وعلما لثانی قول من ومن لم
یورخلی لم یقدر علی التحقيق قال برفتی بنیج التاء وکسر الهمزة وکون
الیاء اصل برفته وایا للطلاب قیل وقد حدث الهمزة فی بعض النسخ
وقد یقال لیس فیها همزة کبیراء للطلاب بعد اناء المندوحة
الایة یقربا شیع اکثر للوزن والقول الاول اشبه بما جاء
فاذا عرفت ما قلنا من التحقيق فیکمل کساد ما قیل وقال وقیل
وقد یقال جوا هو حال حال کون کما مثل الطبی فی حسن التلقا
وسیما ان القلوب اسال ان فی غمہ السند یتلمذ یجوزی
بیا للوحدة سعیدی خط سبزدوت وار فاعل ضمیر سعیدی

نه از این جوالدونی و قد بر وی عالمی العرفی **تلمح** کریمش بنی
 الطافی از تعلق الشرف الثابت فی شجاعتی آنکه در معنی اگر یکی
 بکسر الباء الموحدة وقع الکاف العرفی من کندی و من اقوم علی شرح
 من غیر این علی المعنی ظن آنکه الواو هنا مار و من عطف حین قال
 لیتز الواو المعطفه موی بنک کوش منقول یعنی این است که الشرف
 العالمی المذکور علی ثلثه عباره الفاعل افاد المعنی بقوله اگر یکی موی بنا
 کوشن را و صبر کنی بر حین کندی از معنی نظر البیت تقدم و تأخر حسب
 المعنی و اما که ما فانه قوله کاشف غلط و ارتکاب المثلثات الباردة
 فی حال تخریج من الشرف و در کتب طایفه و اگر صبر کنی بالثبوت الثانیة و لا
 یقبل ارتباط قوله بنک کوش عما قبل لا یجوز عن التعلیل ح فدا
 کلامه فانه فی حال کاشف و فی الفظ اکثر و لم یصلح اصلا ابر
 دولت ایام بنکوی الی الحسن بسراید یعنی شش من الدوزخ کرد
 جان و آدمی میجو تو بر شس ای او قدرت علی عدم خروج رومی
 که قدرت انت علی عدم خروج حیثیک نکذا شنی ثقیات کبر
 اید و لکن لا قدر انا علی عدم خروج رومی و انت تقد علی عدم
 خروج حیثیک **تلمح** سوال کردم و گفتیم حال دوی ترا موی
 چه شد که سوخته بر کرد بکسر الکاف الفارسی ماه ای حوالا الموی
 جوشیده است اسم منقول من جوشیدن بخند یافت لازم جوی
 رومی را ان لا عرف ما وقع لوهی سکر ما یسم سیه جوشیده
 اعطایا التاخره فی المذاهب ان الایات انی او در عالم المعنی و تم حیثه
 الموی غایة الحسن و لا یتدر احد علی ثانی مثل هذه الایات

[illegible]

تصانیر و آثار
مکتوبات و رسائل
مخطوطات و کتب
مطبوعات و کتب
مکتوبات و رسائل
مخطوطات و کتب
مطبوعات و کتب

میشویم می نالید و دستهای تنهایی بر یکدیگر می مالید من الحیرة
و می گفت این چه بخت گنونت و طالع دون یعنی الدن و یا که
بوتکون قدر معناه فی الدیابة و المراد باکم بوتکون الا انتم
المغفرة المتعوزة لایق قدر سکون الدال من انتم
بیاد الحاکمة که باز این در دیوار با می بیاد الوحدة فیها می بیند
یار سارایس ای یکن این قدر می بیند و دران بسته میگوید
که بودیم طوطی زندان ای که سگ سبزه و قیل فی الترفیفة
زاده و لایق بود زندان که اولای طوطی زندان تا چه که تحقیق
من گناه کرده ام که روزگارم معناه بالقرنی که روزگار من
بمعنوت آن اشاره الی قوله که در سگ سبزه جبین البلیه
اشاره الی طوطی خود را و وصف ترکیبی احدى البلیه لئلا یحده
و یا جنس فصیحته عذرا لیم یا فیه بالذکر و یز سوز و کور
ثاقوی یا فیه زین خیال کموی سبزه که گناه شوی سبوی و زین
لفظ درایم یعنی لعینین احدیها لیس و الا فیه یغیر اذ کل ای ایزن
لفظ در آمدن و المراد هتاهو العن الا اول و سبزه با لیس الفی
بکثر البعداء ایا طوطی و من لم یعرف اللفظ غلط فی الفی حیث قال
یعنی بالکل سهل مگر بچین بلفظ بلا متعلق بتولد روزگار معنویت
ان مبتلا کرده است **بیت** کسی نیاید بیای دیوار می معناه
که کز بر دیوار دیده که بران صورت احوی التائین لخطا کار
یعنی نقش کنند لغضا و جهل که تراد بجهت باشد حاجی
شرط و یکن دوزخ اختیار کنند جزا و قیل فی الترفیفة

نکته که دیوار دیده کافر که سنگ و سنگ کفار دیده که
که سنگ یک که اوتاق او کور خیر طاسوا اختیار اید که این کل
در تحقیق کلام المصنف بدان آوردم که او در دلائل استیاد
که خیر اندک دانا که عالم را از نادان ای جابل نفرت نادان
را از نادانان جدا میزد که کثرت مطلقا و حشمت قطع
را بود در سماع روان بود فی مجلس زبان میان گفت شایع
بیاد التیة ای قال محبوب مشوب الی بلاء بلای من که موی را
بر شمشیر عکس میگوید که تو هم در میان با لقی بیاد لفظا **نکته**
چون ای بزه جاعه چوای مثل کل و لا بهر تحقیق پیوسته با کز
بر مریز اول ششش تو هم خشمک شایع لایس در میان
رسته بالقرنی چون با مخالف یعنی انت ای را چه شخص مخالف کالخر
الغیر المواق و چون سرما قدر بیا زین التیة اولی ناخوش و
نزد چون برف شسته ای مثل التیة بینا و البرودة و چون
و مثل المجد فی الانقباس **حاجت** رقیق بیشتر که سالها با هم سفر
کرد بودیم هر چه میخواستیم فریست حاجت در راهی راه
چ بود و نان و ملک خورد و بی کران حقوق صحبت ثابت شده
بیشا آنکه سبب یعنی اندک صفت نفع از راه طاعت لفظ از راه
اسر مسدود آوردن و دوستی فاعلی اندک قلبی و من قال نال
نازید فلیعوب و روا داشت روی بالیا المصدر سیبری
بیشتر که در بیار شد و باین معنی ای مع بزه مخالف و سبب
بالقرنی که کل یا لقی از هر دو طرف این میانین حاصل بود

و می گفت این چه بخت گنونت و طالع دون یعنی الدن و یا که
بوتکون قدر معناه فی الدیابة و المراد باکم بوتکون الا انتم
المغفرة المتعوزة لایق قدر سکون الدال من انتم
بیاد الحاکمة که باز این در دیوار با می بیاد الوحدة فیها می بیند
یار سارایس ای یکن این قدر می بیند و دران بسته میگوید
که بودیم طوطی زندان ای که سگ سبزه و قیل فی الترفیفة
زاده و لایق بود زندان که اولای طوطی زندان تا چه که تحقیق
من گناه کرده ام که روزگارم معناه بالقرنی که روزگار من
بمعنوت آن اشاره الی قوله که در سگ سبزه جبین البلیه
اشاره الی طوطی خود را و وصف ترکیبی احدى البلیه لئلا یحده
و یا جنس فصیحته عذرا لیم یا فیه بالذکر و یز سوز و کور
ثاقوی یا فیه زین خیال کموی سبزه که گناه شوی سبوی و زین
لفظ درایم یعنی لعینین احدیها لیس و الا فیه یغیر اذ کل ای ایزن
لفظ در آمدن و المراد هتاهو العن الا اول و سبزه با لیس الفی
بکثر البعداء ایا طوطی و من لم یعرف اللفظ غلط فی الفی حیث قال
یعنی بالکل سهل مگر بچین بلفظ بلا متعلق بتولد روزگار معنویت
ان مبتلا کرده است **بیت** کسی نیاید بیای دیوار می معناه
که کز بر دیوار دیده که بران صورت احوی التائین لخطا کار
یعنی نقش کنند لغضا و جهل که تراد بجهت باشد حاجی
شرط و یکن دوزخ اختیار کنند جزا و قیل فی الترفیفة

يريد بالورد الكثرة وزوجته وبالشوك والحناء وبيده شعرا يتعد
لشوك ويدن بمرارة نبتة الزهر قد مر بيان في قوله وعقد شربان
سنان ابرار الرجديدون مضمون في المصباح مبتداء خوشتر اي
حسن ازروي وششمان ايدون مضمون في المصباح خبر واجب
انوار دوست بر يدي نبت بر يدي تا يمين وششمت نبتايد وديو يانك
تاير وششني سكاكر كركودك **مخات** بادوام كدر ايام جواني ياني
المصدري كركودك مكنوي والباء الاخير للوحدة ونظرا لانه
روني الياء الاخير كالاولي حاصل المفعول كانت حاشا في اي
وكنيت المفعول مفعلا للجب وراياهم كوزي كوزي المرد بالفتح
الترج المارة وهي بالليل لب ومان را خوشايدني بالياء والجار
والجاء مفعول خوشيدون وهو لازم بالتركي بوششوق وقوريق
منافق في الغراب والمغني ان ذلك الزمان كان في غاية الحرارة فحينئذ
الزخوة المعانية في الزمن شدة حارته ومن قال نبت النون فلان
اللفظ بوششوق نبت السنين المصباح المارة وهي في الشمار
مفر استخوان را خوشايدني بالياء والمجم مفعول خوشيدون وهو
لازم بالتركي تيق والمغني ان ذلك الزمان كان في شدة الحرارة بحيث
يظلم العظم قال ابو حنيفة المرد بالليل وقد يكون بالفتح
السموم بالفتح والمفعول بالفتح وقد يكون بالليل بالفتح
بششمت تاب اي طاقت اقباب بيجر بالفتح نبت الشمار
عند اشتداد الحرارة وراياهم لاجرم الجاسايد ياري كركودك
وشتتر كركسي زحمت قرتوزان من ابرو بفتح الياء الاولى وكذا

وكانت حاشا في اي
وكنيت المفعول مفعلا للجب
الترج المارة وهي بالليل لب
والجاء مفعول خوشيدون
منافق في الغراب
الزخوة المعانية في الزمن
اللفظ بوششوق نبت السنين
مفر استخوان را خوشايدني
لازم بالتركي تيق
يظلم العظم قال ابو حنيفة
السموم بالفتح والمفعول
بششمت تاب اي طاقت
عند اشتداد الحرارة
وشتتر كركسي زحمت

الثانية بفتح زيرل ومان بالياء النسبية والياء الوجودية التثنية من قولهم
ان يلقى نامة از تاركي بكسر الياء والمصدري دوشتر وهو ابن ابي
الخارج باب الدار تاركي موب وكسر القاء للاضافة الى قول خازن
بفتح الضياء تريد تاركي بدل من ركني والمراد به صاحب الموصوف
كزبان نصات الزبان صيات ارجن ادعاه بانو بفتح الباء
السنون جاكود وششماريك اي في القليل المنظر كج بفتح الياء
يا نصيات از تاركي بدر ايد ان يخرج قدي بيا الوحدة برفاب
يسكون الناء وصفه بفتح ياني بالتركي تاركي موصوف بفتح الياء
صوبير دست والبلغة عالية وششماريك ركني الموصوف بفتح الياء
وبعرق نبت العين والراء الممانين بر ايجته نمان بكتاش القين
راجع الى قوله برفاب مطيب بفتح الياء المشددة كركودك
جمال يا قطة چند از كل وديش دران جليد اسر مفعول من جليد
سنة في الجلاء شرب از دست شكار نبتش بركركو وخوردم بمعنى
نوشيدم فان احد ما يستعمل نمان الاخر وعكر شدة از سر كركو
نبت بالفتح كركو لفتش لفتلا وششماريك بفتح الياء المشددة
فوالفاب اليبس من القدر وشمي تلبا كركو تلبا لانه داخل العين
من تلبا لفتش اي تلبا لا يكا ويسيد من الاساقه اي لا يفتك كركو
ان يربل رشف الزلال اعمته وهو ان الرشف بالفتح والتسكون
مرفوع طرقة داخل سيفه والزال الماء العذب كركو ولو للموصل
شربت خورا متصل بقوله لا يكا وقيل في الترميزه كركو مفعول
ان تاركيه زلال كركو كركو كركو كركو كركو كركو كركو كركو

وكانت حاشا في اي
وكنيت المفعول مفعلا للجب
الترج المارة وهي بالليل لب
والجاء مفعول خوشيدون
منافق في الغراب
الزخوة المعانية في الزمن
اللفظ بوششوق نبت السنين
مفر استخوان را خوشايدني
لازم بالتركي تيق
يظلم العظم قال ابو حنيفة
السموم بالفتح والمفعول
بششمت تاب اي طاقت
عند اشتداد الحرارة
وشتتر كركسي زحمت

وكانت حاشا في اي
وكنيت المفعول مفعلا للجب
الترج المارة وهي بالليل لب
والجاء مفعول خوشيدون
منافق في الغراب
الزخوة المعانية في الزمن
اللفظ بوششوق نبت السنين
مفر استخوان را خوشايدني
لازم بالتركي تيق
يظلم العظم قال ابو حنيفة
السموم بالفتح والمفعول
بششمت تاب اي طاقت
عند اشتداد الحرارة
وشتتر كركسي زحمت

اللفظ يوسف بالكتاب المزين بالاد والكلاب ويوسف الزمان نحو
روز تو صبح عیدم باد و یوسف به شخص الذي يفتح وسرود
يا فتى باني المصدرة يقال فخر ويراد به معنى الزينة والفرح كذا في
بحر الغريب ولا ياهنا فالمراد من السهر وركضه راني نور طالع
را زائدة فان كونه زائدة شائع ومن فسر به يقول شاذي قد اخطأ
ان فرجه بمعنى مبارك طالع واك حشم يقرأ بفتح الميم للوزن
برجيني دوي او فند يفسر انه ملا دار به امداد اكل صباح
مستى بالاضافة بيدا كردو بالكان الفارسي ثم شايه
السكران الذي سكر من الخمر ونام فانه يستيقظ وييقظ في نصف
الليل مست ساقى يفسر من سكر من حال الشاق فانما ييقظ
روز غمش اي يوم غمشا بامداد صبا فاذا عرفت المعنى الصريح
فلانفتحت ان ما قبله بامداد وروز غمش **كفايت** سالي سلطان محمود
خوارزم شاه اسمك باخطاي براي صليحي صلح اختيار كرد
بريداد بمل وادلا بواجب كاشتر بالكان الفارسي وفتح القين للمعجم اسم طلع
در امداد ان دخلت فيه يسري ديدم ورجوان بالياء المصدري بفتح
اعتدال وضاحت حال خاكه در امثال او كفته اند **رباعي** معلت
بشد ديو التام وناه لكاه به شوقي بالياء المصدري اي المطبوعة ودرين
اموخت مامن من الموفقين بفتح التعليل بفتا ونازو غتاب وشمسك با
لغات الفارسي والياء المصدري اموخت كالاول من ادبي يمين
شمسك حوي وند وركوش بفتح الزاء وكسر الواو اسم مصدر
رفقن كاحوف فظايره وند المصراع مهول نديده ام مكرين شينو

و يفسر به معنى الزينة والفرح كذا في بحر الغريب ولا ياهنا فالمراد من السهر وركضه راني نور طالع را زائدة فان كونه زائدة شائع ومن فسر به يقول شاذي قد اخطأ ان فرجه بمعنى مبارك طالع واك حشم يقرأ بفتح الميم للوزن برجيني دوي او فند يفسر انه ملا دار به امداد اكل صباح مستى بالاضافة بيدا كردو بالكان الفارسي ثم شايه السكران الذي سكر من الخمر ونام فانه يستيقظ وييقظ في نصف الليل مست ساقى يفسر من سكر من حال الشاق فانما ييقظ روز غمش اي يوم غمشا بامداد صبا فاذا عرفت المعنى الصريح فلانفتحت ان ما قبله بامداد وروز غمش كفايت سالي سلطان محمود خوارزم شاه اسمك باخطاي براي صليحي صلح اختيار كرد بريداد بمل وادلا بواجب كاشتر بالكان الفارسي وفتح القين للمعجم اسم طلع در امداد ان دخلت فيه يسري ديدم ورجوان بالياء المصدري بفتح اعتدال وضاحت حال خاكه در امثال او كفته اند رباعي معلت بشد ديو التام وناه لكاه به شوقي بالياء المصدري اي المطبوعة ودرين اموخت مامن من الموفقين بفتح التعليل بفتا ونازو غتاب وشمسك با لغات الفارسي والياء المصدري اموخت كالاول من ادبي يمين شمسك حوي وند وركوش بفتح الزاء وكسر الواو اسم مصدر رفقن كاحوف فظايره وند المصراع مهول نديده ام مكرين شينو

از بري اموخت مامن من الموفقين بفتح التعليل بفتا ونازو غتاب وشمسك با
لغات الفارسي والياء المصدري اموخت كالاول من ادبي يمين
شمسك حوي وند وركوش بفتح الزاء وكسر الواو اسم مصدر
رفقن كاحوف فظايره وند المصراع مهول نديده ام مكرين شينو

الزبري اموخت مامن من الموفقين بفتح التعليل بفتا ونازو غتاب وشمسك با
لغات الفارسي والياء المصدري اموخت كالاول من ادبي يمين
شمسك حوي وند وركوش بفتح الزاء وكسر الواو اسم مصدر
رفقن كاحوف فظايره وند المصراع مهول نديده ام مكرين شينو

الزبري
نيز عوده

و يفسر به معنى الزينة والفرح كذا في بحر الغريب ولا ياهنا فالمراد من السهر وركضه راني نور طالع را زائدة فان كونه زائدة شائع ومن فسر به يقول شاذي قد اخطأ ان فرجه بمعنى مبارك طالع واك حشم يقرأ بفتح الميم للوزن برجيني دوي او فند يفسر انه ملا دار به امداد اكل صباح مستى بالاضافة بيدا كردو بالكان الفارسي ثم شايه السكران الذي سكر من الخمر ونام فانه يستيقظ وييقظ في نصف الليل مست ساقى يفسر من سكر من حال الشاق فانما ييقظ روز غمش اي يوم غمشا بامداد صبا فاذا عرفت المعنى الصريح فلانفتحت ان ما قبله بامداد وروز غمش كفايت سالي سلطان محمود خوارزم شاه اسمك باخطاي براي صليحي صلح اختيار كرد بريداد بمل وادلا بواجب كاشتر بالكان الفارسي وفتح القين للمعجم اسم طلع در امداد ان دخلت فيه يسري ديدم ورجوان بالياء المصدري بفتح اعتدال وضاحت حال خاكه در امثال او كفته اند رباعي معلت بشد ديو التام وناه لكاه به شوقي بالياء المصدري اي المطبوعة ودرين اموخت مامن من الموفقين بفتح التعليل بفتا ونازو غتاب وشمسك با لغات الفارسي والياء المصدري اموخت كالاول من ادبي يمين شمسك حوي وند وركوش بفتح الزاء وكسر الواو اسم مصدر رفقن كاحوف فظايره وند المصراع مهول نديده ام مكرين شينو

و يفسر به معنى الزينة والفرح كذا في بحر الغريب ولا ياهنا فالمراد من السهر وركضه راني نور طالع را زائدة فان كونه زائدة شائع ومن فسر به يقول شاذي قد اخطأ ان فرجه بمعنى مبارك طالع واك حشم يقرأ بفتح الميم للوزن برجيني دوي او فند يفسر انه ملا دار به امداد اكل صباح مستى بالاضافة بيدا كردو بالكان الفارسي ثم شايه السكران الذي سكر من الخمر ونام فانه يستيقظ وييقظ في نصف الليل مست ساقى يفسر من سكر من حال الشاق فانما ييقظ روز غمش اي يوم غمشا بامداد صبا فاذا عرفت المعنى الصريح فلانفتحت ان ما قبله بامداد وروز غمش كفايت سالي سلطان محمود خوارزم شاه اسمك باخطاي براي صليحي صلح اختيار كرد بريداد بمل وادلا بواجب كاشتر بالكان الفارسي وفتح القين للمعجم اسم طلع در امداد ان دخلت فيه يسري ديدم ورجوان بالياء المصدري بفتح اعتدال وضاحت حال خاكه در امثال او كفته اند رباعي معلت بشد ديو التام وناه لكاه به شوقي بالياء المصدري اي المطبوعة ودرين اموخت مامن من الموفقين بفتح التعليل بفتا ونازو غتاب وشمسك با لغات الفارسي والياء المصدري اموخت كالاول من ادبي يمين شمسك حوي وند وركوش بفتح الزاء وكسر الواو اسم مصدر رفقن كاحوف فظايره وند المصراع مهول نديده ام مكرين شينو

چهارده ماه بود که از دنیا می‌آزاد آمد و سه ماه و احدی در
 بختیده بود تا آنکه عیال کبیر الیهین کافر بیانه کند تا که
 ای علی الغزالی در آن خفاجه بالجیم العزیز اسم قبیلته من جماعه
 بزرگواران زدن ای اغار و علیهم و مال بیرون داد ای اخذ و
 الیه الحاقیه باز کارکان کریم و زاری کردن گرفتند این شعر
 فی السحاب و التشرع و فریاد بی باق و ناله خواندن **ب** کشتن
 و تروید و خطاب عام و زدن و کون الدلال زدن را پس بخواب
 داد عیال مالکی او بی التوین کرد و کرد و در یک کلد و نازا
 غنیمت یعنی متوجه شد آن نظرد و منعول داد غلامی بی این ضایف
 نظرد و دل و من اختاره فدا آنکس الزکاء کالایق کرمان
 و در پیش فرود آمدن برقرار خوانده بود بین بطریق العطف
 التشرع بقوله و تیزه در و ناطه کفر کرمان معلوم تر را ایا
 مال التزل بپیروند ملک ملک لایق گفت بل برودن کسیر
 الناس و لیکن مرابان معلوم چنانچه بیغ الارض بنو کرمان
 ان خسته دل نامش **ب** ساید الایق بیغ کرمان اندر جگر
 باو و العاطفه و من ترعا فاعط و ل معقول بیغ کرمان
 ای ریح القلوب قلعه کاریت شکل تیغ الزجر
 کرکر باغلی بزمه بد دل کوخ تو بر من اندن چون که شکل کفر
 ساقی حال نیست این تو کفر من معقول بیت کرد و در
 بالیا و العیدری با چون بیا الوحده اتفاق کمالط بود و
 مودت بین کرمیت مودت بقوله بنام کرمان چشم جمال آن

بیاد الحاقیه و سودر سایه عرم وصال او لکاتی در سبیل عشق
مگر سلیک تقدیر انعام کمر ملایک باشد نظیر او سر جان و کمر دشت
روان بخش صورت او در زمی بلاتون نفع الخافیه اعتراف او در
نظر زری یعنی زمین و آسمان بلاتون خلدیم و الخافیه خواهد بود
یعنی الصانع بالترکیب آنک یوزی کو چکاکید برود او بلتی دکلدر
بروستی ایام القسم و ایام اللوحه ای بمن حجب که حراست
خبر مقدم میاورد از اشاره الی درستی صحت مستند و غیره و من قال
ایام و هدیة یتقال یعنی بمن سودتی که منعقد شد مات در میان
نظم صرف الخی که هیچ نقطه جواد ای نشد او می خواهد بود اثبات
الثانی ضیوع البیت الاول ناگهی یعنی نگاه بای وجودش
بطل اجل یکدکای الفارسی ضرورتی فاعلم فیما یزید و المراد
از ثبات و در دو فراق من افتراق از دو دامنش بالذکر این
ای من قبلیه برآمد این خرج و ظهر روز ما بر خفاش ادا بقبر
مجاور بالیم کردم **کتاب**ات حجب لاحد من العشاق و قد
ظهر لیا ما کان من فساد من الشیخ فخر القبر و ادخل ان
العاشق بین القرب و نوسل الی الحیة المستترة الخی شوم و تنزله
منه و زینت قبر و از جمله بیتها که در فراق او گشته علی این بود
قصیده کاش بالترکیب کاشیکه کان و در ذکر دیباچه نوشته یعنی
رفت خارا جل **قصیده** است یعنی بزرگی بیاد الحاقیه تیغ حلاقم
مفعول بزرگی بر سر این طراز سحبه و المراد نیستی گشت میتاقل ان
ا در کمال ایوم کانولی تا درین روز جهان مفعول شدم تفرقه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

نظري. ب. توذيري. س. فاعلان. حرف هذا المادى مفعول كما
عرفت منهم سر حال نوطه **ف** الحاشية كقولهم بسر حاله جانله حاشيه او
وحاشيه يدعونه فاعله **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
مفعول كقولهم فاعله **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
نفسه فاعله **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
الابعد فاعله **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
كان لا يتقرر موضع ولا بنام الى مكان الى علم يعرف فاعله **ف** الحاشية
كروشن كمن **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
الحادث الى الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
بروشت فاعله **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
شجرة الشوك **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
فان كان **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
كروم **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
الجودة **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
وحدث **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
من كروم **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
كروم **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
بودي **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية
الشيء **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية **ف** الحاشية

الموت والجور كما قيل لم يوجد في كتب اللغة جمل طلاس ان يحكم
في ما يزعم من تزايدهم والملازمة التي كونك وتوافق اندراج كل
لا تترك مع الجيب اين زمان اندر فراق واري بچيم جوار قبض الشرف
جوع ايرد ورياهه اي اوك كرخن موج صحت كل خوب
ايرد كراول تشوش خار وصل اخذ يوردم دون جمل طلاس
وش فرستدن يوكليرم بوزمان مانندار **كنا** يكي رازيلوك
عبرت ليلا ويجون لفتند وشورش بنم نشين العجوه وش الزاو
اسم مصدر ويمن شورين بالكرى ترشوق وتوشد رمي يستعمل لازا في
مستدرا ويحي ينجوبونق وهو الحقيقة من قبيل المعنى الاول حال او
اشارة الى الجنون كما بال فعل بلاغت سرد ويا بال عداوت
كالحيوان العجوه وزنام كذا في الماكرتي ويكرن اخيرا رازدست دار
ولم يكن يفت بكونوش القيد المستر راجع الى مكان والبارزاعه انش
راجح الى الجنون تا حاضر اوردد ويات كرون كرفت ان شرع النوح
كردن فرغش لسان چرغل وفتعان وديري كوي حيوان باليا الضيق
كرمن بيا الفتلا وكرا عشقن دي كنيه يكردي قدر نظيره
جنون نبأيدو كفت **شعر** ورت صديق كلمه رت بالكثر
اي شراي كيش من القان لانه من النوم اي غلبي في واداع اي
في تحت الحبيب ومن قال في تحت ليلا وعشما فله عيب فان جذاليت
من ذال الصفت كما عرفت بالثال اليراع ضيل على الالاسته الضل
راجح الى صديق وضمير النول اي البارز راجع الى الحبيب لا عت افتنا
بوا غلظ الفعل مخرج من الاليتاخ فاعلمه الحبيب ايضا وهو منصوب

الحملات

با ضمان جواب اهتمام این نظر بر اینست که ای لاهی عدوی
منسوب تقدیر انفعول و بریدی موضح باایام التفتانیه فاعل ضمیر
صدیق و قیل فی الترجمة بیت بنی عصفه بخود دست سلامت قیل
و در مدبری یوزن تا ایدم غدرم روشن **فقط** کاشن کانان که
غیب من بستند فی چنگ زرت ای در شان بدیدندی کانان
التوبة زاین و جبر یوسف فطقن ایدین مقام الانترج تا جایی
ترج در نظر مروان بخیر فی موضع المال در سها بریدندی
ای حال زایلین عن انفسهم کان التوبة الانی ططقن ایدین تا
حقیقت بمن ای حسن الحب بر صورت دعو ای دعو العشی
القادر عن العاشق کواهی باایام المصدر دای بیام الحاکم
فذلك الذی لم یستقی فیہ تفصیل ان زلیخا لا اورد یوسف عن
نفسها الا انها سؤة فذلك و قل امرأت العوز عشت عبد ما
الکنفانی فلما سمعت با غیابها و عثت و بیات لم یکن عشاء
واعطت کل واحدة شهرت سکینا و قالت یوسف اخرج علیها
فلما راينه عطفه و تحیرن فی الحس الغابی و جرحن ایدین
من ذل الدشنة و قلن حاش قد ما یأثر ان فایا الالک کریم
مقاتل زلیخا فذلك الذی لم یستقی فیہ ای فو ذک العبد الکنفانی
الذی لم یستقی فی الاثنا لم یقبل ان تصور له یحی صورته و لا تصور
فی انفسه و قت الماتة بعد زنتی ملک یار دل اندر کمال
لیلا رماطه کنذ ای بری و عجا تا دایلی که صورت که موجب
بکسر الحیر چندی فتنات برمود طلب کردی ای طلبو

در احیاء و سب جمع می بخشد قبیلند برودیدند فتح الحاکم الفاتح
و نسبت آوردند براد باده و جود و پیش ملک و حسن سراج
برداشتند این نظر الیه الملك ملكه ریتان او نظر کرد فلما نظر
شخصی دید که فام ای اسود اللون و صفی فام و نظرش
الغیر را جمع الی الملك حیدر آمد بگفت که من فام و آدم و ای
الملك بمجال ازو من لیل پیش بالباب العزی یعنی زیاده بودو
برزیت پیش بالباب الفاتح بخون بفرست دریافت ایاهم
ان الملك شخص من لیل گفت ای ملک از دریم چشم
بخون بمجال لیل نظر بایستد کرد و رفت و جدی بعضی شخص فام
الکتابه **شوی** تر از درویش رحمت نیاید خطاب الی الملك کل
من بخاند رفیق من بکن و در دبا بد غلام چون که با او رفت
ای گویم هر روز حصول الحوائج و دویسم را بهمن خوشتر بود و سود
ای الاثر **شوی** موصوله تر صله من و در بیان بالی
بمسارط الموضع و فتح الموضع المحفوظ و يقال لتسارط الموضع شوی
بجلی الی **شوی** کبر الی الاول و فتح الموضع الی التاسع ای
الاذن و تسبعت ورق بالی و تسکون جمع و دفا و کثرت و
و هی ای الورق باسم لحده یشب لخواص الزاد الشی و قد دهن
المض اذا اصله ان یثول و رقی و ذلك الموضع الملقب بالوزن
او لا سلقه از دیگر صاحت من القیه و هی ریح القوت
عربی و معنی البت انه الذی تراب من او کثر من البلی
لوسفه الورق الذی تسکن فی الحی صاحت منی شو قها و الشا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

در احوال
و در احوال
و در احوال

یا معشر اسم جامع لا واحد له من انفسه مثل قوم و در مط الحظا اسم
و اندر جمع تلیل و هو الصديق قولوا جمع حاضر للعا فی اسم
مفعول من عافاه الله تعالى الماریین و سب الله را عافیتین
العشق و اعلم ان المصراع الاول ثلث بالفاء و ثانی المصراع الثالث یلفظ
فی و تطلق الكلمة الواحدة بین المصراعین شایع لثنت تدبیر ان تعلقات
یا عجب ان التثقی بقلب التوجیع یخرج الیم المشددة الی العلم و قوله
یتحیر ان یكون الباء للتعریف و التثانی بالتمام البیت الثاني
فی درستان و انباشت در دریش قدر بیاض از بهر دردی بیاض
الجمعة و همدردی و دریش کلوب در خوشی الی الیم حال عشق
اؤز بنور ایمن انباشه انقل یجاءل بود ای غمخیزد بکلی مشغول
مفق علی قضیة من الحظا و انکلم و در خود ای نرسج عود ناخود
ایم یوزشیش قدر بیاض ای الیم انقل ناؤ لایعظب تاترا ای الیم
هجوم ای مثل حال کلام باشد در انباشتیش ای پیش توسوز
من باد بکری نسبت کن لاذ ایو اشاره الی دیگره عکس در
و بر مقصود ریش فان الی التجهیة لانتشار من الخ و العنصر الجروح
نیانم **کلمات** فاضل و همان اسم لیشود و احاکیت کند که
با غلبه بصری و کان جمیلاً سرخوش شمع الماء للفاخرة بود
ای کان بیه و غل و کش و دانش کلام سنج در درکاری بیاض
الوحدة در طلبش شاکست ای خسته بود و بویان مستمشته
من یوسیدین حال و منزهة ای مرتب و جویان مستمشته
من جستن و در حسب یخفتن و انهم کویان یعنی یکی اوتی و کلام

فقط در چشم من امدان بر سر هر بی بلند لفظ سهی بکسرین می
المستقیم یوسف بر سر وقت الما لوزن بر بود فالتم من برودن
والم درست متعلق بر بود و در بی الکاند و جفری این دله
روح ای مطیع یکشد نبح الکاف دل منوگ شد بکند
و یحیایقیا انجوشا خاویر بکس دل ندی دیده بینه الباء
الاولی ای لا نظر الی احد و لفظ لمن الی التسع و هوشید الماک
اذا حفظ حیکه عن النظر الی الخائب و الا لفت الی الحاسم لئلا
یتعلق فلیکسر الی اربا و غافل نقول کردیم معناه باینکه
القدن غافل ایلی الی کلمه می هیچ فاذا عرف المعنی فان لم یغفل
نقوان کردن بهی حال معرف المعنی سرکوت با کاف العربی
دارم نقوان کریم فان للمیة الصریحة علی زاسها لا یتدر علی جمیع
الاعضاء شندیم فی الکتابه کرد و ندی ای طریقی علی الکرة
پیش نامی فاما لفظ لا لئلا می طری بعض الزین حاصل و بی
التمایزه بکوشش الفی را جع الی بکسر رسیده بود و زاید الوظ
و تجدید سنه دشنام بکماله بی تخشس بغیر از او و وسط قد
زبان گفت و شک برداشت الفیض العفی و هیچ از لغتی فرو نهاد
ای بکسر شینها الامتد قاضی باکی از علماء مصر که صفان او بود گفت
ت ان او شوی بیا الوجه و چشم رفتن پیشش انزال الی کل
المحسوب و غضبه فان یحاطه و ان عقده عطف علی قرشای
براردی ترشش شینش ضیه قدیم و ناخر ای عقده ترشش براردی
شترش فاذا عرف المعنی باکرناه ظلمه که المعنی لظلمه و حوشه

[illegible]

تواریخ قال فی شرحه و بین آن عقدہ کہ برابریش دارد کہ اگر
ترشست از غضب و لیکن شیرینست فی حد نفسه و بداند کہ اہل
جمع بلد عرب گویند مثل سایر ضرب الخبیثات الخبیث فیصل
بعض النعمان و الصدق و صفات الی القاعل و النعمان من و کذا الخ
العاقل **بیت** از دست تو رفت بردان خود و بی خبر
میدانم قصه طایفی خوشتر کہ بدست خویش نماند خود
ثم قال انما رفیت عانا ای شبہ از قوایم بنفع الواو قال الی
او بوی ساحت با ما المملک ای مودی می آید او را و لایق با شأن
بکون التوین متباد سخن بعلیات گویند فی الظاہر و باشد کہ
در لسان صلی جوید **بیت** انکور او آورده ترش بود الی غضب
الذی لم یخرج یون مرزوی و جوهر کن کہ شیرین تر در دوا
الکاشم فی الکلام ان فی الکلام ظہر الغشوة و المراءة لعدم
و شدت طبعه و بالقیل یلین قلبه و یجمل من المراء ای گفت
بر شنید و بدقتنا الی حکمتها یا زائد قدر ما جہا منها باز آمد
حتی یفاد عدول جمع عدل بنحو عادل کلام او بود و حداسه
بوسیدند تسخیر الله کہ با جازت سخن دایم در حدیث میگویم
اگر چه ترک داشت و بر زبان گفته اند **بیت** نه در سخن گفت کرد
روایت التی صوره الی بقیتہ المراء خطا مبتداء بر زبان
کردن خطاست خبر و قبل الی الترتیب **بیت** نه بر سوز گفت
ایلمکد روا خطا و اول کوزه و دومی خطا ایلمکد سواقی اقام
خدا و بی ان اضا انک السانید ملازم روزگار برده کاست

اي لا تتركنا مع الحق كسينه واعلم انك لن تجد نوعي بيا والوحدة
اخرها ان تبايند يجب علينا الدلالة على ما هو لك فقالوا طريق
صواب انت كيرامن يخفي حوائ اين طبع وبما الوصل هذا
الغلام كودي بالكاف الفارسي وبالكاف بالتركي دولانيس
ومرس واقع بمحقق شدة المرص ودرودي بالتركي حرس
دوسكني دوركس والمزوتر ك المرص كمنصفنا ياكاي ابا
والكاف الفارسيين بحسب الجواز الذي يوضع عليه السهم ونحوه وبسبب
السترار وبمعنى المرتبة وهي المراتب والاولى للوحدة منبع است
بفتح الهم يخفي مرتبة فائدة للرقبها على حد ما ياكاي منبع لوش
كمران اي لا تجعل لولنا بالتركي الفضع حرفا انيت كديني
اشاره الى الغلام الذي في صدره يان وحده انيت كمشفك
اشاره الى الشبهة فكيف في افعال الوصل فالاولى كرك
يكى كروبي بـ يسكون الباء روي اياها الزاوية مصدرية بحسب
بفتح الالف مصدرية كرك لاد مران جازع راو زاب كرك الباء روي
س مراد من الغلام المهود دعا دعا كرك الباء والفتحة كليا بال
من نضار كرك ساء كرك باده الديات نام يكون بالاضافه لظاهر
سال سكون كرك ناموش كركا يال نضار كرك يبعث استك
اللمج به الفعل التبع فاضا لبعثه باران كرك عارة عن كال
الرواق كرك الاضامن لبعثه الاصفا والغضاض يستند اى جاء
يقولوا ويرس زاي ومفظ ذواي ايضافا من كرك ورس
وكرك فظع زان ورسوك حال من واصلاح حال عين صواب

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note. The text is dense and covers the lower half of the page.

مستخدم بحالب وهر در آن شب سخته بكون الماد الماهله
 بالكر نايب و صباي و راجه شكه كنه متبادره هب ظفره شرايب
 در ستر موضع الما و شاهد زبر عطف عليان الحبوب في صدره از
 تنم فحشيه خيه و بترنق **غل** امشب في هذه الليالي كمو
 بوقت تكون النار في الخواص بكون النون اين **نم** كضائقة
 الى نوع عشاق بسبب الما بالعوي كموده اسم منقول بوزن
 از كادر خيره و بوس اسم مصدرها زحار بالاضافة و في بعض
 بستان يار در خم تنم الما كسيو تادوار وصفه كني من زمان
 چون اين مثل كوي بانكاف العاشق بالكر طوب طابع ظفر
 در خم كالادل چكان بالفارسي **ل** الخني **زاس** و سوا
 بغير بركه من الما بقال بالكر **ن** چون انوس اسم
 اسود خيه كيدم كجبه قف خوابت زيار و بعضي نسخه
 كيش كدوت نخند است و ركزار بيدار باش ناز و دود و سوس
 بقم النار و سوس علي بالان و از و بسكون النار ثلثه معان
 و السحر و اليف و قد رايه من العشب تاشوي ز سجادينه
 بالان العية يوم السبت و الما بخاصة للبعث نفسي سجادينه هو
 الماس بالكر **ن** ان اذان النجر يازور بكر الرار سري بلكه
 انالك برين لللك غريوكوس اي صوره الحبيب لان من لفظ
 غريو فرياد وغان و هذا البيت مروي **ل** منقول مقدم لقول
 برداشتم و الما بدشت العاشق يرمي ميا دالوجه و الما
 بدشت المشوق چو اين مثل چشم خوس الى الحرة و القفوة

مستحق حب الیب و هم در آن شب شعله بکون الماد الماهله
 بانترکی تاب و سوسن و راهبرند که گاهی بنده هرب ظن و شراب
 در سترنی موضع لال و خاضد و زیر عطفیلان المحبوب فی صدره از
 تنم شعله خیره و شتر شمع غل اشب فی هذه التیله کمر
 بوقت سکون النار فی خواب بکون النون این خوش افشانه
 الی نوع عشاقی بس بالیاء العریق بکمره اسم مفعول سوز
 از کار خیره و بس اسم مفعول رخسار بالافانده و فی بعض
 بستان یار و دم نفع الماد کیوی تادار و صفت برقی بنی بستان
 چون ای مثل کوی باکاف الفارسی بانترکی طوب عاج غلظ
 و دم کالال چکان بالفارسی بن لث الغنی ترأسه و سواک
 یزیر بالکافه من الماحجه نیکار بانترکی چون انوس اسم جبر
 اسود شدید کلمه که چشم فتن خواست زینهار و فی بعض النسخ
 یکب که دوت فتنه است و در کار بیدار باش تاز و دعو و سوسن
 بقیه النار و حیث عمل بالان فی اوله و بکون النار طائفت معان
 و السور و اللیف و قد براد بمنه العشب تان شوی رسجا ازین
 بازال العبد یوم للجهه و الماد بنا صلاوة للفق فی مسجد اذین هو
 الجامع بالک صبح ای اذان النجی یا ازید بکسر الراء سرای کباب
 الثابت برید للکلت غریو کوس ای صوره العیب لان فی لفظ
 غریو زیاده و قال و قد البیت مروحون کب مفعول مقدم بقوله
 بر داشن و الماد بشفه العاشق بریوی بباد الوحه و الماد
 بشفه المشرق جو ای مثل چشم خوس فی الحرة و الضفوة

هفتاد و نهمی الهی بود و لیکن حاکم برداشتن ناعل بودی رنق
شدن عن شد الحیب بلفظی متعلق به پیوه دروس ناز بهیج
تاجی در حالت بود انرا اوله ظاهره و انقضایه بانکه کیلانی از شفا
درآمد ای دخل علیه و کنت چه شین نیز از انرا ناسق ای تم ایام
داری معناه بالترکی ایامک اولوبی ای بقدر طایفه کز از این کز
که حصول جمع شود بر تو فی بیار الواده ای التمهیه گرفته اند
بلکه حتی ای ما الواقع گفته اند تا که این التشن تنه که بنور اند
گشت باب تدبیر شیب ما تدبیر فرو شام بالترکی میویدم
سیا دا که در خواب بالا کز ارتفاع طاعنه اش علی بنی الام
فرمانه تحسین اللفظ تاجی برسم دروید کرد و کنت **خدا** چه در
برده طبع را لفظ شیف بالیا انقضایه است بین الضار و النافع
المجربین النفعین یعنی الاسد و الضعفاء بالترکی خیمه صفیه
او شین اسلاطه خنوا و کند که لایه مضاعف من لایون
بالترکی اورک در و در و دست کن بگذار ای ترک ناسق
بیت دست ای خای مضاعف من لایون ملک بفتح الیم و کلام
درام دوان شب ای نیک التلیک آهمن وادف ای انجلیض التو
که در ملک بفتح الیم و سکون الهم لوجین مشکری بفتح الکاف
و یا الواده ای ذنب نفع و هو السوس من الاسفاده و من قال
او یکس و هو الاسب لقولن او را که الما یفنی انت عن عند
و هو غیر مناسب لقول حادث شده است علی التکرار انما
یعنی العاصی غیر شریک بود بر فانی فی حق من صدر من فی الذنب

وهمالك گفت ای الملك من اودا اشاره ان الشجر از جمله
فصلها عصر بخت زمان و يكمان دهر ان فريده مي دانم نيست
علايه السلطان ان لا يفتد لكل خبر سجد في الذنه بانك رعا
دحي ابرو عرض خوض بالمعنين في الغلغلين كرده باشند
اي شروعوا فيه تنبيه على انه بين السلطان ان يكون احسن لمن
في حق العلماء حتى يظهر الحق الضعيف اين سخن در مع قبول ان بايد
ان لا اقبله والاداء بعد القبول ثاجه الامار بالقوته و فيه تنبيه
على ان السلطان في امر القوته مذموم كمرائد من الحكاه كعنايه
كرود بالكا في الفارسي كه كاهن كاهن الله
المهدوي و منه لفظ تداين كى ضرب سبك مرتبط بقره برون
دست برون بفتح مع الضاع بالتركيب صريح الابد الى شي استمكن
فاجبه واذا عرفت الحق الضعيف ظهر عندك ضايقين قال يعني در زمان
و شواوي و شجرت دست برون بشتاب و استعجال بدندان برون
بفتحين مضاعف من برون و في بعض النسخ كرم مضاعف من كرم برون
بشت دست در بفتح مضوع الضاع الاول مبتداه و الثاني خبر
شنيتم كه حركه اي اي في وقت التسمي ملك باطني جدا از
خاصان كبريايان قاضي رسيد فيه تنبيه على ان ينفذ السلطان
ان يعقد الاطلاع بنفسه ولا يعتمد عليه في الامور المهمه
شع را ديد ايستاده اسم متعولين ايستادن و من قال في بحر
الغريب ايستادن لفتد ايستادن فدايات بيبا عباره
المن و شاهد شسته مقابل ايستاده و في ريكه و فوج

[illegible]

شكست كما يكون في محاسن اهل الفساد وتمامه مستواه در خواست
بايدار المحدثين خبره ويخبر ان ملك سني جال او على العكس ملك
بطله نفس بدار كرد انظر الى هذا الملك بكسر اللام فاذا كان كماله
تحت الله وكنت ربه في انتساب برآمد او طلعت الشمس تاني در
ياقت اي نهال المال وكنت از كدام جانب برآمد كفت اي الملك
از جانب شرقا كفت اي القاضي اليك قد ذكره روبرو بك الزراء
بازت اي باب التوبه فتسوق بحكم ابن حريث لا ينفق على صيغة
المجلس باب التوبة اي لا يجلل خلقا على العبادة حتى تطلع الشمس من
مغربها انظر الى هذا البؤس كذا بموجب العلم وكنت استغفرك وانت عليه
قال النبي ومن تاب قبل تطلع الشمس من مغربها ناله عليان للتوبة
بأعوضه مائة تسعين سنة فاذا لا ينفق حتى تطلع الشمس من
مغربها وقال ام لا تقوم الساعة حتى تطلع الشمس من مغربها فاذا كفت
وراء الناس امتوا الجمون وكذلك عين لا ينعن نسا ابراهيم كمن
سنت قبل او كبت في اياها خاخر **باب** ابن دوجيز بر خواجه كفت
ي سلطاني الشيطان على الذنوب من بينها يقول بخت نازحام وعقل
اها تمام نرفا ما يكون الا الهذه بين الفاء والهمزة في اذ يعني فاذا
فدا ان بحر الغرائب والارهاق المعنى انك كرهت فدا من مستوجب كسر
طريقين استوجب الشين اذا استخذه وخرش عوفه من انقام حال
لعلماء كل سنت من الاوهة الحيدة صعدا نقيصة كالعالم والقدرة قد لا
لجلل البخر ملك كفت توبه درين حالت وفي غلاوالت كبر حلال
وذا اطاع يا فتى سودي براه الوعدة ندره ان لا ينعن اصلا

[illegible]

Handwritten notes in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب

که از اوست این خطاب بدارم دست او را از من بپای
فصلی حالت ازین که مرآت فاذ ذل علی بوج العتوبه
بدان کرم که تو داری امید داری هست لکن نهاده ای اگر مملکت
این لطیفه بدیع و عجیب آوردی و این نکته و عجیبی خطاب
و لیکن حال خلعت ظاف شرح و تفسیر که مرآت فاذ ذل علی بوج العتوبه
بالبیغ الفارسی و کمال فاضله عتوبت بر تافته مضامین و تائید
بینه الفطین مصلحت آن بینه که از فاضله رشید بینه الباء الحلیه
القلقه و شیب بالکثره محققین شیب بینه النوا بالترکی این
و بینه زیر و بین سرشته و عطف علی نظ شیب علی طریق الاتحاج و
الزوجه قیال شیب و شیب کما یقال فی العربیه شیب و فی التبرک
نوزن و المارد با هو الخ الخ بیدارم تا در بیان عتوبت
من موقوف گفت آن خداوند جهان خطاب لکن پروردگار
این خاندانم فلایلیق بکن تادری قتل و زنده شدن این که کرد
ام دیگر را بیدار تاس عتوبت کرم لایقال الخ فاذ ذل علی بوج العتوبه
ازین سخن خنده آمد و بگو الباء سبیه از سر خطای او قد مر
الکلام فی نظر سر و گذشت کلمه در التکید و متعذران ای
خدا او را که اشارت کلام دلالت بکنش او کرده بودند گفت
ای خالیم ملک بیت ای که حال بینه الماء الملهه و تشدید الیم
عیب خویشند که که در توب کثیره حملوها طعمه بریدگیان
مزید قیله از تجربه بیت ای که کند و عیبیک حالی سن غیر بکر
عین طعمه او و معل **کتابت منظومه** جوان پاکیزه و صف

در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب

در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب

که از اوست این خطاب بدارم دست او را از من بپای
فصلی حالت ازین که مرآت فاذ ذل علی بوج العتوبه
بدان کرم که تو داری امید داری هست لکن نهاده ای اگر مملکت
این لطیفه بدیع و عجیب آوردی و این نکته و عجیبی خطاب
و لیکن حال خلعت ظاف شرح و تفسیر که مرآت فاذ ذل علی بوج العتوبه
بالبیغ الفارسی و کمال فاضله عتوبت بر تافته مضامین و تائید
بینه الفطین مصلحت آن بینه که از فاضله رشید بینه الباء الحلیه
القلقه و شیب بالکثره محققین شیب بینه النوا بالترکی این
و بینه زیر و بین سرشته و عطف علی نظ شیب علی طریق الاتحاج و
الزوجه قیال شیب و شیب کما یقال فی العربیه شیب و فی التبرک
نوزن و المارد با هو الخ الخ بیدارم تا در بیان عتوبت
من موقوف گفت آن خداوند جهان خطاب لکن پروردگار
این خاندانم فلایلیق بکن تادری قتل و زنده شدن این که کرد
ام دیگر را بیدار تاس عتوبت کرم لایقال الخ فاذ ذل علی بوج العتوبه
ازین سخن خنده آمد و بگو الباء سبیه از سر خطای او قد مر
الکلام فی نظر سر و گذشت کلمه در التکید و متعذران ای
خدا او را که اشارت کلام دلالت بکنش او کرده بودند گفت
ای خالیم ملک بیت ای که حال بینه الماء الملهه و تشدید الیم
عیب خویشند که که در توب کثیره حملوها طعمه بریدگیان
مزید قیله از تجربه بیت ای که کند و عیبیک حالی سن غیر بکر
عین طعمه او و معل **کتابت منظومه** جوان پاکیزه و صف

در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب

در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب

در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب
در بیان این که در این کتاب

يقول من عاشا غلبت بكذا لاخيره عشق بلا موت ثم رى نفسه خيل
ميتا زكافاته اى عجز القلب بشهو تباين اى يرد الص بقدر كاد
افاده نفسه ولهذا قال كسوي زاده رسم عشق بازي مرهون جلال
واذكر وبقود تازي بالله الفتوا شيه بين لسان الكزانا شبيهة
بلا ان اهل بغداد الكزوني السج كما يعنون لسان القرس ثم بين العشق
المتيقى الى العشق الاميلى ولما راي كداري دل وروند اى عقد
تلكه وكرجسم از بهر عالم نوبد اى انشأ الى هرو **كلمات**
روى عن محمد المقدسى ان قال دخلت ودارا شفا به بغداد فوجدت شابا
مقبلا على فقال لى يا محمد ان اى بايعل الحق لى قول لى جعلت التسوي
السج غلى عشق والارمين السج قيدا لى رجل بالالتفت من
بشلى طرزي عين كزليل مجنون زير عشق اى اوصاد اجيب لاله
كشنى بين القيورة ولا يستعمل الكسوة كذا فى بحر الزواجب و
قال بين انما لو كان لى قيد الموت قد احل حديث عشق الزين دسبر
من كتاب كلسا نونى اى كل واحد منها **بيت** كزجئون كز
سرازد وروند بهر كروى نشقى سالهاش من وسق جنون
كروى **باب ششم وضعف** بانفع حذو التوق والفتح لغة
قال اصحاب الشرايح اول من شاب ابراهيم عليه السلام فلما راي
شعرة بيضاء فى لحيته قال ما هذا يا رب فقال قد فعلت نوري ودارا
فقال رب زوني نوذا ودارا **كلمات** **باب ما جازى** **والانشاء**
ودرج عشق تزيار بنجى بباد الوجة هم رفت دلى بعض
النسخ هم كرم والمنى المراد واحد كاه جواى اورد اى من بالاجل

درآمد ای و دخل کردند درین میان ای نیا بکنم سمیت کرمی
داند فلان ساله اشاره برین کرده گفتم فلانی را چو چالفت و درین
السخن چو خیرت گفت بیری صدی پنجاه ساله ای سخن کیه در فلان
ست ای مانه و زمین سه دهکالت نزع ات و فی حال الا
و برین کار هیچیزی کیگوید لازم و معلوم مانگرد ای لایعینطو
اگر کمرم قدم رخت شوی کنایه عن نفس بالقدم المثلث مراد بالضم
و استکون بنی الثواب بابی خطاب با نفق باشد که روستی
بیاید الوحد کند چون بیانیش فراسیدم فلان و ملت الوداد
این بیت می گفت **تلف** و پیچید گفتم فی مقدم و نایب و برار کلام
ای فی تحصیل المراد در پیگاه کبریت باض محمول می گویند راه نفس
و لم یسا عدا و در پیگاه روان الوان عری طایفه التعم و بی
خود و بودم گفتند و ما خلقی ان اکل سقوا فیما فی این بیت
مورق طو و ان زجت با شامیان ای الذین کافوا و اعدا الحق ص
گفتم تعجب می کردند من کلام ای فانه یک علی التناقض مع طول
عمر کما قال الزمره و ان زنا ساف و بر حیوة قال التبیسم اما
شباب ابن آدم شب فیه خلطان الا و طول الاصل گفتند
چگونگی و درین حالت ای نزع قلت چگونگی **تلف** ندیده خطاب
ر چه حتی بیاید المصدی می رسد بکسی بیاید الوحد که از دانه
بسکون الثوب و الثقیل للوزن ندیدی گفتند بفرع الخاف و فلانی
شماره اسناد قیاس می گوید حالت بود نزع الواد و رای
ساعت مروی که از وجود حار برش بدور و رای ای نزع

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

و در حدس بدر گفته تصور مرکب ای حکم الوت از خیال بدرکن ای
 افخره و در بار طبیعت ستونی مکران که فیلسوفان ان الکلام
 و فی بعض الشخ وصف قول فیلسوفان لفظ یونان گفته اند فرج
 از مستقیم بود بنخ الواد اعتقاد بقا را نشاید ای لایسته الاعتقاد
 علی البقاء و در حق که چه مایل ای خوف بود دلالت کانی بر حکم الله
 قال المصلح اگر قوی طبیعت را بخواند تا سعادتی کند که بپسوند الهام
 شوی گفت بهشت **مثنوی** خواجه دریند آن فی تدبیر نقش ایوان
 قدر بیار عاذا از پایست بالباء العربی ویرات **نقد**
 لالتش و المعنی از فرج المزاج لایسته العلاج دست برهم زدن
 بلین الثالث طب طریق علم الملویت چون حرف بنخ
 معین ذکر الزکاء الهیمة صفت مشبهه بالترکی یونانش بین دوام
 طریف بالهمالین فلما بشر علاج جبر مردی بیا الوحدة حکایت
 نزع می نماید من الهنا رقة الروح من البدن بمرور ای الزکاء
 المعجزة و من قال ای زوجة فلما یات بین اللفظ صندش شجر
 معروف فاکه کثیرا میخلط باء الورد همی لایه علی الزاس و القادین
 الصعاق و الوطارة چون بخطای میخلل شد اعتقاد مزاج **المیزان**
 التوی او الحرم زعربیت واحد الفراء و هی بالفارسیة استی
 شکر کند علاج **کتابت** پیرمردی حکایت می کند که دختر
 بیا الوحدة خواست بوم و تزوجتها و خاذه و جده و کل بوم
 کاف الفارسیة آراسته و مخلوط او شسته و دیده و زان
 ست لفظ بوم مقدر فی الموضع الثالث و تشبهای در الوحدی

بیایا الحماة و بذلها جمع بزاز بالفتح و اسكون و علیها عطفه
 كفتی مثلها یعنی تابا شد که دوست و نفرت کثیر فاعله ضمیر
 و ساقبت و بیدر یعنی شانس بی و اذان مجلسی بی قسم لها
 بخت بلندت را بدو بسكون الواو و چشم دولت بیدار بینه
 بود که کجاست پیرایه ای نیست خدا نی و جهان دیده و صف
 ترکیبی کرم با کائن العاصی و سر کمال الال روزگار پند
 اسم فاعل من چشیدن نیک و بد از رویه ای الذی محقق بلطف
 بسکالیه و شرط طوطی او در مضاعف من او در استحقاق
 اسم فاعل من استحقاق و در بیان عطف نفی و خوش خلق
 و صفات ترکیبیان **شعوی** تا توانم دولت خطاب للکبریت
 از مکنایه عز کمال الرعایه و ربیایا زیم مضاعف من او در و
 الی اللغتها و الم استقام فیما زیم بنوع مضاعف منی و منی ظاهر
 النون اسكون الزاویه الحاجه نفعها و لا بد انما یخرج
 و هذا البیان من المشوای که عیون طوی ای مثل شکر بود عیون الاز
 غوریت انما اللغتها و خوش اسم مصدر با التکسیر و قد
 یزاد به الضم و هو الازدهای لؤلؤ طعاک سکو کالیه
 جان شیرین فدای پرورش ای تعالی تحصیل التکسیر و قد
 ادب پرست جوانی بحج مکرر اسم فاعل من انجاری است
 و اعجب بنف و برای علم اسم فاعله و عجب بنفع الم
 العجب و خیر و ای بکمال العجب ای ضعیف الکمال و زیو صبا
 پانی و صفات ترکیبیان که در مملی بند بالیا العاصی

بیا الهامه ویدها جمع نواز بالغه واکسون وطمینا عطفیه
 گفتی مثل یاه غفنی تا بامش که دشت و نقرت کیکر فاعله مشیه
 و سوا شفت پذیرد یعنی نشانسن بی واذان جمله شی بیستم لها
 که بخت بلندت یاربود بسکون الدوا وچشم دوت بیدار بینه
 بتول که بجهت پیران نادانی بخت خدا نی و جهان دیده و رفت
 ترکیبی کرم بالغان القاسمی و سرب کمال الدال رود کار چیده
 اسم مفعول من چشیدن نیک و بد آزموده فی الدنیا حق تحت بلانده
 بکسر الباء و شرط شود بجای آورد مضارع من آوردن مستفق
 اسم فاعل من اشق و هه را ب عطفه نی خوش طبع زیان
 و صفات ترکیبیان **شعوی** تا نواز دوت خطاب للکبر بدست
 اسم کنایه عن کمال الرعاية و ربیا نازیم مضارع من آوردن و
 الیا لکفلا و الیه لکفتم نیا زارم بفتح میضاع منی نوزن ظاهر
 النون و سکون الزا را بر علیه الحاقه نقدا خطا اذ لا يوجد ان فیض
 و هذا البیان من المشویا که مرعوطی ای مثل شکو بود یعنی الوار
 خوشبخت انتفاء لکفلا و خوش اسم مصدر و بالترکیبش و قد
 برادر الهام و هو المودنه ای لوکان طعامک سکوا کالایفاء
 جان شیرین فدای پرورش ای معنی تحویل التکر و تفرقار
 آدی پرست جوان محب کلمه اسم فاعل من العجب ای مستعجب
 و اعجب بنفسه و برادر عظمالم بیستم فاعله فهو محب بنفع الحاکم
 العجب و خیر و رای بکماله العجب ای ضعیف الکمال نیزه و سکند
 پای و صفات ترکیبیان که بر دم و پای بند و بالیا القاسمی

والله الذي استعان من يخلق وهرط راوی زند ای لا یتر ترخا
رای واحد وهرش جای سبیدیت کل ایکن فی مکان وهر روز
یا ربی یسوی **بیت** فداری بالیا المصدرة مدارا لبلبلان چشم
خیرتیم وثاره واطلاعه الوفا من البلبل وذا الصواع مرهون
که مردم بکل دیکر سارند معناه بالتری که مردم برتری کل روز
ایر لرا امانت بیا بقل واد زو کا فی کشند بر مقتضای
جعل و جوان **بیت** ز خود بهتری بیا الوحدة جوی امن
حسنت و دوست شمار و عذغیه ای صبیحه که با چون حور
ای فی المعاجیه مع من یساوینک التفضیل کم بقیه الکاف
القاسری وذا هو السمع من الاساتذة من قار نخل الحما
العزلی قد غلط یحی بنف الکاف العزلی ودر چهار ای زمان که
گفت فاعلم غیر بر بر غلط کالتقی لظلامه وکلمت
لعل الی فلیک وکان بر دم ای طنت سر دلش در قید
آه و تعلق بی و میدن شدن که محنت من ناکه نشی
منجین ویا الوده سر صدق ازل بر دور و باورد
ای اوت بالوده و الشده من قبله الشام بالالام الکثیره
وگفت جزی من سخن کو کینه در ترازی علق من ورا بکسر
الواو مصدر کالموازنه الیک سخن نذار که وقتی شد
از قبله و بعض النسخ از قابله خویش و الكلام السمع
نما که زن جوان را با بستی که بخی خاوند آخری بری و برهلو
شدند بای اولی که بری بری شدند **بیت** لازات ای

حين امرت الرخوة بين يدي عاصها اذ وجهها ضيقا مقفول
 رأيت واراد ان العجل كما في استغفيل والكاف على النشل
 من الرخوة وهي كبراء ونفها اللينة والستره فالأشد القاسم
 شبه الصلابة التي في ريشة الصائم في ضعف واسترخاء و
 املاها شفقة لان ضعفه في شفته والجمع شفاء بالها تقول جوا
 لنا والنجي برحمته رعاها كناية الحال بالنية ومن قال قيل ان كابر
 الضائع الوضي انما كابر ان المصدرية انما المعنى الاستقبال فقد
 قيل الباطل لان ذلك المالك في عرف الجواز لا الذي يوافق
 فواشارته الى تورث شيئا من ادعاءه فيقول مبيت خبره وضيق
 الى السبل وما في قوله انما كانه والرخوة معناه بالغاثة اسفل
 للناجم خبر واراد بالناظر ان الشاة اذا تاجرك الدلال للكم
 الشاة بالنية المذكور الشيخ **رواي** ان من اسلمه كافر
 يسه عنه ما كسر انك للاشارة مرد اي الرطل في رشا برخيزو
 وذلك على الجاع بس بابا بالقرميج كثير ننت وجنك زان
 سر برخيزو وحذف برسل الى القافية والوزن برسل كزاجي
 خویش نتوان داشت مرون الابعضا استشار من ان
 الموضع الا اذ لكيش كزايك بالفتح للشين عسا برخيزو
 تعذره عسايش في ذلك اسكان سواقت بنو بمبارت
 الخاميد معناه في الاصطلاح وصل الى الفارسة ومن نظر الى اللفظ
 القوي قال يعني فرشد چون مدت عقدت براه اي حصل
 وتم عقد كحاش يستند باجوان بيا الوجه عند بالترتبي

ای ملاقات شیخا کاٹنا مثل
اردھی صم

عورت کے لئے ایک کھنڈی اور صابون کا شیشہ
 ڈالنے والا سولہ سو روپے نقد دیکھ کر
 میرا دل چل گیا۔ میری عمر اسی تھی۔
 یہ تو ان کا لالچ تھا۔ ان کے لئے تو
 وہاں بیکر ختم ہو چکی تھی۔ ان کے
 سولہ سو روپے ان کے لئے تو
 ان کے لئے تو ان کے لئے تو

جائے تہذیب و تمدن
جائے تہذیب و تمدن
جائے تہذیب و تمدن
جائے تہذیب و تمدن

لعدم مساعدة الآلة

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript's content, written in a cursive style.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

[illegible]

البرهان على ان كل عدد طبيعي له
 اقل عدد طبيعي منه
 وهو صفر

ضرب کاتر و در آن قالی بیاض و شوار نقد نظر آنجا سازد آن را و لیست
 کرد که لاق و شوار اکثری چنگک را و در آن کان شایسته بی مخصوصه
 و در ش روی ای عیون الوج و تنی دست ای صفو الید و هر خاندان
 لغفر و بدوین و صفت شریک لاکال کال جور و جفای و در تکرار اراده
 و در پنج و عای شید عطف علیه و شکر نعمت حق چنان ای زشت که لاکال
 در آن عذاب الیم ای مولد او از او از شرف شد بر هم ای خلعت
 و در کمال اندیشه اشخ الفیله القادر علی الجمیع و برین سمت یحیی
 و در صحت جانش القادر علی الجمیع بر سیدم فلان بودی بعضی
 بیت **باین** هر جور شوند روی ایام الاخره مصدره **باب**
 بشکرت خوب روی بیاد **لکلا** **قطعه** با تو ماسحق اندر عذاب
 رهون بگردن بیغ تصویره با کبری در بهشت و کذابوی بیاد
 از دهن خوب روی رهون نغز بیغ الطاهر تر لتفنیل امیر کل
 از دست زشت قدودی که شرف **لکلا** **قطعه** روی زیبا و جادویا
 نوع من المرحوق و عود و در کعبه بوی و هر کس فی التوبین این
 هر زشت زمانا باشد و لیق باین مردا کبریا زشت بس خان
 الشوق یقلبه بآز و کان فقیر **حاج** همان پری بوم در دیار بیک
 ز مژگن سیاحتی که مان از خوان داشت ای کان که کای کبر و فروز
 خوب عطف علیه شری فی زبانه الاله الصفت کان ضیف الی
 مستعد و تا محاکات کرد که مراد در غرضش بخیر این فرزند نبوده است
 ای الیکن و لکن خوا و در حق دین وادی زیارت کاهت و در حق
 استخار **لکلا** که مردمان حاجت خواستن انجا روند و سیحان

حاضرهم خبردار بیاوی آن درخت تن فایده نام و تضرعت الیه
 تا ملایک فرزند عیسی هدایت لاکلک صاحب بیت هذه النخلة شنیدم
 ای واصل کسی که پسر ای بابی بارنقان است و غفیه میکت
 چه بودی ای لیلی کوان درخت بدیگی کلمات این بود و دعا
 کردی تا بیدم **طیغ** خواجشاید کنان صف شسته کرد
 فرزندم عاقبت کن احوال الآباء و پسر طغ زنان که بدردم زد
 و کن احوال الابناء **قلم** سالها بر تو خطاب کنم بگذرد گذرد
 هر دو تن مکن سوی سیرت پدرت ای ای جانب دلیلیک تو بجای
 پدر لفظ طایع میگوید که هر چه و بعضی نسخ بجای پدر بانوان
 لفظ افهام تا همان چشمه داری از **سخت** روزی بیاد آورد
 پدر و جوان بیایه و بعد در پی سخت رانده بودم ای است زانجا
 با نده و استرخه اشیا فی سیر الشتر شبانه که بر کوه با شتر کنی
 بیکدیگر پیوست مانده لفظ بودم متذکر پسر مردی بیاد الوحده
 ضعیف چند مردی از پیش کار بان می آمد با شتر کلو را بدی
 گفت چه خوشی بیار **لکلا** خیر که در جای **طیغ** است با شتر میمانی
 پیری و کلامی گفت می جواب چون ازوم بفرستنی ای کیف از سر که
 زبانی رفیقان است فیضند الترتیب گفت نشنیده که گفت اند
 العقل و فقه و دشتن ای **طیغ** فاشند بر کردید و و حسن
 بعضی حقیقه و نقل با دشمن با طافن الفارسی نصح و الکاف الشتر شایع
 سنا با اهل انقطاع و الانضصال **قلم** ای که مشتاق شتر بیاد
لکلا مشتاق نمی من شفاقتی قلب الفارسی فی مستقلة

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بندهن بابا، الفارسی کا رہنے والا، العربی ای اعلیٰ تہذیبی و سیرت پرور
ای تعلیم یافتہ شخص کے لئے استعمال کیا جاتا ہے ای فرس عربی تو دیکھتے ہی سمجھ
تے، و الکاف العربی بالترکی لکھتا ہے اور عربی کو عربی شرط و طلق دیتا ہے
یہ یوں کہہ دیتے کہ کاف عربی، عربی کے لفظ عربی کے ساتھ لیا جاتا ہے
دو درشتاب تم بڑا اشرار ہے تیری درویش و درویشی کا
اولی **کھا** جوان بابا، لوحہ جنت و طہیختندان و شہیدان
زبان صفات و تلواریں، دھڑلے عشرت بابو ای کا کہنا ہے
نہ العاشق کہ در درویشی میں شوق غم خیاہی بیاں لکھتا ہے و اب
اشارہ الی جوانی ازخندہ فراموشی ای کا کہنا صاحب کا بیان ہے
لم یضل الی الا فری روزگاری برآمد یعنی معنی زبان کا کہنا تھا
نیستاد و مارا نیام بعد ازاں اشارہ الی روزگار دیکھتے ہی
راجہ الی تلواریں جوانی زن خواستہ پیار ہے اتر درج و فرزند
خاستہ یعنی حاصل اولاد ہے، بیچ بابا، العربی شامش پرور
ای قطع نشاط بالکلیت و کل محض بزم مردہ بیچ بابا، و سکولہ
الزنا و الفاسدین بالترکی صومش پریشیش کا کہنا ہے صاحب
یعنی اتر تغیر حال کہتے تھے تو دکان بیا و دردم دیکر کہتے
بابا، المصدری تکریم **شور** ما تاتہ جمل اسما واحد یعنی
مرفوع الی محل علی امتداد الصبا بالترکی لغز و معشاق بالترکی
اوغلانلق و، و ناخوس و القباوہ و ہی السیل الی الملح و تغیر الاول
برس المیل الی انما لا یخفی علی العالم و اشریب بالترکی و اسکن بیکہ
غیر فعل فاعله شتر فیرہ راجع الی اشریب کئی بیکہ الام و

جیسا کہ مضمون میں بتایا گیا ہے

و تشدید الی مقبول غیره و هوالشعراسل الی التکلیف و جمله
 غیره و کفی مغل بقی الزمان الباء و الناید فی الفاعل بقی الزمان
 یعنی التناذر و هوالاعلام و علی وجه التحریف و التناذر و علی وجه
 لفظی و من الکلبه و بیوک نام الذی و الحال ان آتش الی
 یوزیر الموت غیر لون شیء و کفی بقی الزمان لونه نذر
 چون بر شری خطاب عام ککل شیء مذکور با بیا المصدد
 دست بدار اوسن و اشنق و المعنی الماد انتری الی یک باز و
 ظرافت جو امان بگذار ای اترکما و سلمها الیهیم **طریقه**
 جهان زیر بحر میوهی نهی من جفتی که در نایب اهل دایره
 بجوی و کنایه نزع و چون رسید وقت درو اسم صدر من درو
 بخارده ای لا یترک چنانکه سینه نو **طریقه** و در مایه و الکون
 جوانی بیا المصدد **بش** یعنی برفت از دست من و ضاع
 می آه و در رخ ان زمین بختی بقی الزمان کما یسکان لیل
 الوقت و کثیر و لغور و وصفه کفی ای التناظر علی الزمان التناظر
 الی معنی قوت سزای شری با بیا المصدد برفت ای می توانی
 الی کلمات کامله را ضمیمه کنونی بریندی بیا الوجهه چو یوزیر
 الفد و هو انتری پارس که از تیغ من الطعام باطل قطعت چنانکه
 زن بیا الوجهه ای غبوزه موی سیه رده بود و التناظر ای با بیا
 اعلان نام یعنی الزام را و فاعل درو الکاف للتشخیص و برین دور
 ای قیام الامام و الزمره و بقیه الی موی بلیسی که در کمال امارت
 خواهد شد انتری و دوزخ که در دایره است که در کمال

[illegible]

من کرده کرد مردیک بخت
من کرده کرد مردیک بخت
من کرده کرد مردیک بخت

من کرده کرد مردیک بخت
من کرده کرد مردیک بخت
من کرده کرد مردیک بخت

الفارسی ای القری الذي قد تم صدره و جلا قولای اناک الی قولیت
کوزن قول قول **حکایت** روزی بیا الوحدۃ بجل جان بالیالمهدی
بانکت زیاد در دم این خاطبت الی والدین برع انکت حنفیا و الی
فموضع لالی لکنی بنم الکاف اکثر و یا الوحدۃ شست کما
هو المعاد فی حال انکسار القلب کرمان حال بن ناعل کنت فی قول
بمکت مکودری بالیالمهدی ترکت کوی بیا لکلا کورن
سکت الی ان کلا بیان **ف** چه خوش کنت زالی بیا الوحدۃ
بفرزند خویش او لوله جودیش بیک افکن و بیل کن کلامها
وصفا ترکیبان کرا محمد خدیت بسکون الیالمهدی و نام
لکلا لوزن یامادی بیا لکلا کیم جاره بوی بیا لکلا در
من بیا لکلا تو بخت مکودری جواب الشرط المذكور دین روزی بیا
الیوم الذي خیرت تو بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا
من بیا بیا و جمیع الشرط و لایله انه تو کرا محمد الی قول بیا بیا
ستور القول **حکایت** تو انکری بیا بیا بیا بیا الوحدۃ فیما بیا بیا
بور بسکون الوادیکان مرصفا و من قالای منین علم نیا بیا بیا
اللفظ نیکو انش فیما بیا بیا الی ذلك النبی الخیر کنت ارشاد
للفی صلیت انت کاز بیا بیا لایله انک ختم قرآن بی بیا بیا
ای علام قرآن باشد که خدای تعالی شفا دهر حق مثل برحق لفظا و
معنی باندیش فرود رفت بیا بیا فکر طلالی و کنت ختم صحت
بیا بیا بسبب کوز خاطر اولیتر و فی بعض النسخ ختم اولیتر
صحت موجود است و کله بنم الکاف الفارسی و شدید اللام

من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم

الفارسی ای القری الذي قد تم صدره و جلا قولای اناک الی قولیت
کوزن قول قول **حکایت** روزی بیا الوحدۃ بجل جان بالیالمهدی
بانکت زیاد در دم این خاطبت الی والدین برع انکت حنفیا و الی
فموضع لالی لکنی بنم الکاف اکثر و یا الوحدۃ شست کما
هو المعاد فی حال انکسار القلب کرمان حال بن ناعل کنت فی قول
بمکت مکودری بالیالمهدی ترکت کوی بیا لکلا کورن
سکت الی ان کلا بیان **ف** چه خوش کنت زالی بیا الوحدۃ
بفرزند خویش او لوله جودیش بیک افکن و بیل کن کلامها
وصفا ترکیبان کرا محمد خدیت بسکون الیالمهدی و نام
لکلا لوزن یامادی بیا لکلا کیم جاره بوی بیا لکلا در
من بیا لکلا تو بخت مکودری جواب الشرط المذكور دین روزی بیا
الیوم الذي خیرت تو بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا
من بیا بیا و جمیع الشرط و لایله انه تو کرا محمد الی قول بیا بیا
ستور القول **حکایت** تو انکری بیا بیا بیا بیا الوحدۃ فیما بیا بیا
بور بسکون الوادیکان مرصفا و من قالای منین علم نیا بیا بیا
اللفظ نیکو انش فیما بیا بیا الی ذلك النبی الخیر کنت ارشاد
للفی صلیت انت کاز بیا بیا لایله انک ختم قرآن بی بیا بیا
ای علام قرآن باشد که خدای تعالی شفا دهر حق مثل برحق لفظا و
معنی باندیش فرود رفت بیا بیا فکر طلالی و کنت ختم صحت
بیا بیا بسبب کوز خاطر اولیتر و فی بعض النسخ ختم اولیتر
صحت موجود است و کله بنم الکاف الفارسی و شدید اللام

من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم

من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم

من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم
من ناعل شست
فی قول کیم

وتم الزون بينه انا لقت حوافر سسترة ومن لم يعرف الزوج قال الجوز
از چشم مردمان بنهفت وقد تشو ومان بجز مرداب چنانکه سرم
عروس بود بدخ الواو محتيا بود سكونه اياي کين في قصور ولي
علا بالماء المائل اول عاصي سنج تحت انام کان کشيد و نذر
بتم الزون الثانيه برهوت بفتحي کونان دوت بتم خون
کوسون بولار بالا بره من الحار القوي جانه هكفت بتم الحار
و زه العاف العارقي بالكرتي سيق و دوش مامل بتم البت اذ لم
يقدر علانان بجا نهار بدوستان کل بکمال الحاف العارقي انا کات
افاز کرد و تحت ساخت من جلد شهاب چکه کان افان بتم صفا
بحر الزاب بدو اللفظ او و رخ تسفل لازوب بلف اولشدر
عبارة و من قال في خرجه کلمه واحدة بين المال و المرقع فقد ضل
من اين نوع و يده و موئل شوخ چشم چاک برفت بفتحي
ميان شوهر بالغ و انکون بتم زوج المرأة و زن جنک کنت
جاست چنان مروهان کسر سنج و قامی کشيد لفظ مروهان
بتم التقي و بالسرکي افوخ و لفظ کشيد مامل بکول و من طر ان لفظ
سرينه الزاس و کشيد مامل معلوم قال انا الزوج و هو ظاهر و کل
منهما و بعد کنت مروهان پس از نطقت و شغفت بتم بود
المخالفة و الشناخه قال سعدي کناء و خرسيت کايه علايا
اثن تراک دست بلرز لاناک شخ مرتش کهرج و اني
سفت بتم سفتن فيه اهام لطيف **باب هشتم** در تاتير
تريت وني بيان استعداد **کيات** کان و زما بيري

بیادالوحدة کردن صفته قدری از بیانی حکایت حسب داشت پیش
کسی از دانشمندان فرستاد تعلیم کردن و در آن مرتبه بیادالوحدة
که هر عالمی بود مدت مدید فیصل فی الفصول تعلیمش فی الفروع
بسیار کرد و عالمی نیستی مؤخر خود را تعلیم پیش از آن کسی
فرستاد فاعلا کاتبی که این عالمی می شود و در او برادر کرد
چون بود بفتح العواد اصل جوهری بیادالوحدة قابل مروه و ترب
را در او داشتند لاستقاده هیچ سبیل بالغ دانست و آن کس
الذی یبلی حد الشیخ یوانه لغة العرب و انما استعمال الفهم فی لوم
للطبعة المکتوبة من لم یفهم انما قصه الا اولی لکونان کرد و بینه
کردن این کار بدو شد حد ذات سکید ریای بنساخته الفنا کاذر
کود بجه النوع شوی نهی شدن که چو تر شد بلیه بالیاء
الناسی بالترکی مراد تر نظارت اذ بانه الرطب و ثانیاً للتفصیل
باشد و کذا فی حسی اگر یک شرفا الله برود بینه جویا بیادالوحدة
خراشد کاتبی پس را ای لایان بند و بینه حسی را و بگوید
جانان جمع جان بدر برانوزید و ملک دولت دنیا اعتبار را نشا
ای لایان بالاعتماد و آیه الفی از روزان فی الفهم
سویا فی فی الفصح الناسی قلد فی حسی بدر فرد ای لایان
و لکونته من البهدة و التعلل الی الفریة و من لم یفهم المعنی قال الی لایان
للفی من الدوران و لایان تر فی احدی بعد علیه و سیم و زرد
سیفر در محل خلعت فلما وجد الی الاعتماد علیه ما هم یا در بلیار
ایرة واحدة بید بفتح الباء اولی و فتح الثانیة و یا عواجه ای

بِأَيِّ أَمْرٍ

سفت بخند
تربت و نوب

صاحب بشماره یقین بخورد ان و بکلمه صاحب مال ششانیست اما
زاید است دولت پانزده ان ثابت و اگر نه شد ان صاحب کمال
از دولت ببقید ان نیز انشای غریبانه که هر دو نفس خود ان کمال
نقد ذات دولت **تک** صاحب کمال را چه غم از نفس جاه و مال
چون بکوی کجی در کسب و زور و زور نیست نه هر جا که دو دود
ان عزت بید و در صدر فی الجاهل شنید و بی خبر جا که دو دود
طاعت و سختی بید للقریب **تک** بفرستد بیس بابا انکار
از جاه بسکون الهاء حکم بردن ان غل المکر من الغیر حکم بردن باوان
العالمه ان صاحب شد بعد للنفی للکونه بکرمه باز ان بعد انکار
باستقامت و الترفه بر مردم بردن غایب ان المورع ان السخفه ان انکار
بسیار و تن افتاد و تنی در وقت غنیه در تمام حکایه جان
بر کس از کوشش زار نشد ان حرج کل احد من زاویه دوستار
و کان و استند بر بر کس الیاء المصدور لافانته بادشاه
بجای نایاد شاه لافانته و من لم یرو علم القوانی قال لوزن پسران
و زبیر بسکون الزاد ناقص غل صفت بران بکلیه الیاء المصدور
بر و ستا و هو بجه قریب نشد فالعقود بالعد و الکمال لا بالنسب و المال
بیت سیراب پدر خواهی روز الشرف مقدر علم پدر اسوز جزاوه
ببین مال پدر خرج توان کرد و بسکون الهاء روز اراد ان الزمان القیل
خاتمه بکی از ضلالت علی ملک زان کردی بلاء الحقایق و ضرب بکلیه الیاء
لاستقامت بی کتابه الضرب الذی لا توقف فیبه و لا رفق و دی و من قال
و بخور ان یکن الهاء عا عدم الاستقامه بجه ضرب رابی توقف فی ان

اسم فاعل من زایدین
یعنی التولید هم
مردی که هیچ جام ندارد با شقایق
بهر رفاه که در و بیج شود
بکرمه باز ان بعد انکار
باستقامت و الترفه بر مردم بردن
غنای از کوشش زار نشد
ببین مال پدر خرج توان کرد
بکی از ضلالت علی ملک زان کردی
لاستقامت بی کتابه الضرب الذی لا توقف فیبه
و بخور ان یکن الهاء عا عدم الاستقامه

بکرمه باز ان بعد انکار
باستقامت و الترفه بر مردم بردن
غنای از کوشش زار نشد
ببین مال پدر خرج توان کرد
بکی از ضلالت علی ملک زان کردی
لاستقامت بی کتابه الضرب الذی لا توقف فیبه
و بخور ان یکن الهاء عا عدم الاستقامه

بکرمه باز ان بعد انکار
باستقامت و الترفه بر مردم بردن
غنای از کوشش زار نشد
ببین مال پدر خرج توان کرد
بکی از ضلالت علی ملک زان کردی
لاستقامت بی کتابه الضرب الذی لا توقف فیبه
و بخور ان یکن الهاء عا عدم الاستقامه

بکرمه باز ان بعد انکار
باستقامت و الترفه بر مردم بردن
غنای از کوشش زار نشد
ببین مال پدر خرج توان کرد
بکی از ضلالت علی ملک زان کردی
لاستقامت بی کتابه الضرب الذی لا توقف فیبه
و بخور ان یکن الهاء عا عدم الاستقامه

بکرمه باز ان بعد انکار
باستقامت و الترفه بر مردم بردن
غنای از کوشش زار نشد
ببین مال پدر خرج توان کرد
بکی از ضلالت علی ملک زان کردی
لاستقامت بی کتابه الضرب الذی لا توقف فیبه
و بخور ان یکن الهاء عا عدم الاستقامه

لیس فی کل الظن لم یحکف القسمة الداخل علی الظن من والخبر بالشرک
او یوئجی بازو کوکان در بار بار عدم خوف من العلم بیدان
دوسته بود که از ای بابان مسجد کور کرم احش را بزم
اولین ما دیدم نه دار التعلیم که دو خوش کرده ای سلفا قلیم فی
بعض النسخ دلبر خوش کرده بودند و بتمام خویش آورد و خود
نه مقام انصاف بر مجید و لا حول کمال گفت فی القول که الیس
ما کربار ای امره الا فی علم طایفه که اگرند و ملائمت
میانک بر مردی جهان دید بشنید و بخندید بقیاس طای
خدا و گفته شنیده که گفته اند ای السلف حکایت **شوی**
یاد ستای بسرا ای ابنه بکت داد ای التعلیل لوح سیمین
بکون النون والشین للوزن بر حکار المزابیلاط خاد
قال لوح حرف التهجی لایاء السلاطین بر سر لوح او شسته
و فی بعض النسخ نوشته بر سر لوحی که جواساد بر کمر
کلیله بود ای محبت **حکایت** با سزا زاده که و فی بعض
النسخ یاد شاه زاده و الصغیر و الا اوله نعمت فی قیاس الی مال
اکثره اذ ترک فی فتح التاج و کسر الکاف فی الزکوة علی حب
عم بدست افتاد ای وقع فی یه من سب و جور اغاز کرد
ای شمع غیبه و مبدی بایا الصدوری من القدر و الا سحر
پیشه گفت ای افتخار الشرف و فی الملل جزیی دیاه الوداد
نماز سار بر صافی و منکر بیغ الحاف الخفنه که کمر بل و صلیح
الناهی و مکیلی که الحاف که کور دیاری ای مرتبه بصیحت شخ

قالا اي فرزند دخل بفتح الهاء وسكون الهمزة والذال تاني الى الكوفة
وبعد خلق شخص من الاجاب درواست وعيش شايي كردن و
من كردن و با كفا الحارثية بفتح الحاء وواو ان وكثيره مسكنه را
باشد كه دخل بعين وارد بحيث لا ينقطع ويكني لسانه **فلك** خوشه
الاء كالحا نيت بفتح الخاء وواو ان لا ترفعه كالحا
متبع طراح بشديد اللام هي كويد سرودي بيا الوحدة وفتح الواو
ايرونيته اكر ايان بكورستان اي ان الجبال شارد سرهون
بسالي بيا الوحدة وفتح الواو اي دير خشك دودن ان واريان
للهو فعل وادستش سرهون وحب قدره شايان من خوشه
واعادتها على ميثاق الوصل الخالقة فخرت نسبي باقدم واهر بكذا كر
چون نعت وصال سپري بعينين شد ان نيم سجن بابا المصديقه
بري بفتح الباء الوحدة وواو الخلاب وفتح الواو حواني پسر ان
الابن المذكور يعود اوله تاني وواو نون اسم مصدر فخره
اي بسجده وكنش نياورد ودر بقول من اعترضه كر وكنش راحت
عاجل ان حاضر و موجود را بتوش ابل بفتح عاين وواو نون
علامه المصديقه سكدر كردن خلاف را ي فرزند است
خود وواو ان اي اصحاب المرام ونيانجي بابا المصديقه بفتح الواو
از بسجده بابا المصديقه بفتح الواو بر بفتح الباء وواو نون شاي
كن ان يارد وواو ووصفه كمن بالتركي كوكل نور مندرسي غو
خود را شاي خودون امروز كاقيل غو نالده خودون را شاي
وواو يارد جان ابيك باخرا كرامت كار فرزند عفيفه انيسا

[illegible]

بیان انوار بخت و بخت بدیدیم ای زانی تو الفیض کرد به بار باره بهی
 دوش نه القاسم لغت و لغت لغت دوش نه لغت لغت و لغت
 حاشی بر لبه ای بک فرخدی مروت ندیدم در جهان حالت ریش
 و زشتی بلباس تو نشیند و نک با سیدان بادی خود گفتم **شوق**
 حریف سلف با کس است کون ^{بخت بدیدیم} آن شخص الذي من قال فی شرح ای خیال
 و ناگس غزوات باصل لغت و در بیان سنی ای تو فکرمه بینید
 ز درون دستنی بابا المصدقی زارفت مبتدا افند در امان
 جمع بهار بر نماند بیخ انوار خورشید و مضاعف من انشادن بکس
 و صادر حق زستان ای فیض و تابرم بر کافه لاسان و
 سنی **حکایت** پادشاه پند ^{بخت بدیدیم} بیاده اوده فیض و ادبیت معنی
 داد و گفت تربیتش الفیض راجع الی پسر چنان که کوی انوار
 و المایه فی تعلیم ایند سالی ظرف لغت و بر من کرد جای رسید
 من العلم فرزند ان ایب در فضل و بلاغت و فی العلم لغت و
 کس عالم شد فلک دانشمند ای ادب را موافقه و عیاب
 با تو کرد و گفت و عهد و نظایم کردی تا که التزم التزم و
 و جای میاوردی گشت اجابا لادب این مکتب تربیت بلباس
 و لیکن استعداد مختلف **تعلیم** کسیم و در زنگ ای فیض
 من جنس الارض از هر سنگی به زدیم فاعلم انکون و الا ان
 و لا یکن فی کل انسان بر هر عالم می نایسب ای کس که کوی
 در تاشی الفون و کنگ الکوکب انما یونی فی دیار الخارجه و انکون
 بین علی الفقه جای انبان ای جرب ای کس جای ابریم و انست

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the angle and quality of the scan.

وکل موضع عدم استعدا وکل جلد که در دنیا **حکایت** یکی را شنیدم
از بزرگان مری این شاخه **الفرقة** که در مری را می گفت بطریق الفصح
و المعرفه آنجا که خلق ظاهر از مری را در روزیت با باله الاصله اگر
روز و ده ای از اوراق بودی بتمام از تمام که در کشتی
فراموش نکردی این را شک از تو تمام در حال مری که
بودی بلکه در مری و در مری ای با عقل و دانت و ادویه و
هر طایفه و عقل و ادویه و کذا جمال و خلق را می گفت که عقل
و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش
فان ترتیب الاصله امر خوب و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش
افقین ترکیب که در مری موضع و من قال یعنی ترکیب که در
نفسه ای العبارة بعد عقل و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش
ای ناچیز است مری که خواهر کردت با ترکیبی که در مری است
که در دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش
الکلام که خواهر روزیت کردن فراموش و الفصح با ترکیبی که در مری
در مری و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش
دیدم که با مری و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش
و التفسیر با الاشفاق و التفسیر که در مری و دوش و دوش و دوش
از غیر مری و لا یقال و لا تشال بمن انتبت ای غیر مری
یعنی ترا خواهر دیدم که در مری و دوش و دوش و دوش و دوش
که قال الله صا صا صا صا صا صا صا صا صا صا صا صا صا صا صا
که در مری و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش و دوش

بسم القاف والواء للامانة

ای پند و اندرز

أما كنت المني المستور

عن زكريا بن علقمة عن الحسن بن علي

مجلسه اول

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

من: ...

مجلس بیست و نهم در روز شنبه ۱۲۸۴

بنا کاف العرق قبل بابا الفارسی نای بیغ صاحب الاسلام ایست
شد و ن قال سر ناخن از التوق فدا شد **ما** برنی شد و در
الکعبه روزی چند مروی لایم همچو او ای ای عزم شد کایل
بیت کرای دار پیران کن که در میری بدان این سخن را و این
لم یعرف الحق قال کرای منسوب الی کرام خلاصه الحقایق ان العبرة
بفضیله المرفق دون شرف نسب واسله کایل **بیت** بسبب
بیت نب مردم بر کسی انفس خود شرفت **تجلیات**
در تصانیف علماء آورده اند که کرم قدس تحقیق ای بیاض عند قول الله
که انکشت در سوراخ کرم و من لم یعرف ذینک شکا بوجه و نهاب و
آخر اولاده عبودیت ای لایلا و من یکن الله علی وجه القادر
چنانکه در یک موصافا اولاده عبودیت بلکه انشای جمع و قول الله
و من لم یعرف تحقیق الحق قال ان یخار القاصح المشا احتسنت ای
کثرت علی الصانع و علی احسانا نادار او انما در صیغه الجمع قول
یخون و قد ذکر نظر کرم با اولاده لان المراد به المؤمن و شاکش
بدید و برون ایند و لادخانه الوجوه دراهم کایرند و اما
پوسته که در خانه کرم نبیند انرا نت ای بقیه جلود الی کعبه
باری الی کعبه غیره این کلمه را چند بزرگی می رسم
گفت دل من ای قلی بسعد این حقیق و کلام گوی ای شاکش
می رود و ج چنین نشاید بود مانتی که دیون کبیدن غیر اولم
بر سر و من لم یعرف الحق قال بیغ ازین که در حلال خری
با یاد المصدقین با مادر و پدر چنین معامله کرده اند ای اسامی

يقال حشو الوساد ما غشينا

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

نکته که می گوئی چنانستوان
که دایم فتنه را می

1891

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, particularly along the edges. The left edge of the page shows the binding of the book.

لا جرم در بزرگی چنین متصور آیند و محبوب کلامه شرفی **تعلیم**
پسری را پدر و دست کرد تا آنکه کای جوانی و یادگیر این حفظ
این بند اشاره لا اله الا الله که با اصل خود و تالکند و لایحل
الفرق حق اصله نشود و دست روی و در پند کلاما و صفات تر
لطیفه کزوم را کنند که از من تهمه الحکامه چارزستان ای بی
الشناء بیرون بی ای گفت بتابستان ای بی الشیت چه خشت
تا بر بستان نیز بیام **حکایت** تفسیر در ویشی این زوجه جل
تفسیر حله من الحارثه لاد بود مدت حل بر سره و قرب و
الولادة چور ویشی را در هر روز زنده بود و کان شدید الاله
لا الولد که از خدای عزوجل مرا پسری دهد جز این خفته که ویشی
ای غیر ایس فلما هر چه ملک منست اینار ویدر در ویشی کنم **حکایت**
الغافری ز تش پسری آورد ای ولدت اینا نظر بر ام شاد که کرد
و سنه یا دان ای الفراء الذین کا طوامن اصحابه بموجب شرط ای
محب همه بخار و اطعمم پس از چند سال از سفر شام باز آمدم بکند
انادر ویشی که ز کردم ای ستر بملک و از کینیت فانی پس رسیدم
کا بوالعقادین الاجته کشتند نیز از شش دست ای فیض
نایب الوالی کفتم سبب چیست کشتند پس شش خر خرده است
و خرده کرده قدرین نه الکفای و بیاضا فی الکفای الحکامه لاد و
موسی السلام و خون یکی ریخته ای فلما اعدا مار شهر که ریخته خون
سوا القصاص بدردا بقتل ای لایحل ایند گرفته اند اخذ و سلسله
در کردن بفتح الکاف الفارسی ویدگران بکلمه الکاف الفارسی ای

در بزرگی چنین متصور آیند و محبوب کلامه شرفی
پسری را پدر و دست کرد تا آنکه کای جوانی و یادگیر این حفظ
این بند اشاره لا اله الا الله که با اصل خود و تالکند و لایحل
الفرق حق اصله نشود و دست روی و در پند کلاما و صفات تر
لطیفه کزوم را کنند که از من تهمه الحکامه چارزستان ای بی
الشناء بیرون بی ای گفت بتابستان ای بی الشیت چه خشت
تا بر بستان نیز بیام حکایت تفسیر در ویشی این زوجه جل
تفسیر حله من الحارثه لاد بود مدت حل بر سره و قرب و
الولادة چور ویشی را در هر روز زنده بود و کان شدید الاله
لا الولد که از خدای عزوجل مرا پسری دهد جز این خفته که ویشی
ای غیر ایس فلما هر چه ملک منست اینار ویدر در ویشی کنم حکایت
الغافری ز تش پسری آورد ای ولدت اینا نظر بر ام شاد که کرد
و سنه یا دان ای الفراء الذین کا طوامن اصحابه بموجب شرط ای
محب همه بخار و اطعمم پس از چند سال از سفر شام باز آمدم بکند
انادر ویشی که ز کردم ای ستر بملک و از کینیت فانی پس رسیدم
کا بوالعقادین الاجته کشتند نیز از شش دست ای فیض
نایب الوالی کفتم سبب چیست کشتند پس شش خر خرده است
و خرده کرده قدرین نه الکفای و بیاضا فی الکفای الحکامه لاد و
موسی السلام و خون یکی ریخته ای فلما اعدا مار شهر که ریخته خون
سوا القصاص بدردا بقتل ای لایحل ایند گرفته اند اخذ و سلسله
در کردن بفتح الکاف الفارسی ویدگران بکلمه الکاف الفارسی ای

در بزرگی چنین متصور آیند و محبوب کلامه شرفی
پسری را پدر و دست کرد تا آنکه کای جوانی و یادگیر این حفظ
این بند اشاره لا اله الا الله که با اصل خود و تالکند و لایحل
الفرق حق اصله نشود و دست روی و در پند کلاما و صفات تر
لطیفه کزوم را کنند که از من تهمه الحکامه چارزستان ای بی
الشناء بیرون بی ای گفت بتابستان ای بی الشیت چه خشت
تا بر بستان نیز بیام حکایت تفسیر در ویشی این زوجه جل
تفسیر حله من الحارثه لاد بود مدت حل بر سره و قرب و
الولادة چور ویشی را در هر روز زنده بود و کان شدید الاله
لا الولد که از خدای عزوجل مرا پسری دهد جز این خفته که ویشی
ای غیر ایس فلما هر چه ملک منست اینار ویدر در ویشی کنم حکایت
الغافری ز تش پسری آورد ای ولدت اینا نظر بر ام شاد که کرد
و سنه یا دان ای الفراء الذین کا طوامن اصحابه بموجب شرط ای
محب همه بخار و اطعمم پس از چند سال از سفر شام باز آمدم بکند
انادر ویشی که ز کردم ای ستر بملک و از کینیت فانی پس رسیدم
کا بوالعقادین الاجته کشتند نیز از شش دست ای فیض
نایب الوالی کفتم سبب چیست کشتند پس شش خر خرده است
و خرده کرده قدرین نه الکفای و بیاضا فی الکفای الحکامه لاد و
موسی السلام و خون یکی ریخته ای فلما اعدا مار شهر که ریخته خون
سوا القصاص بدردا بقتل ای لایحل ایند گرفته اند اخذ و سلسله
در کردن بفتح الکاف الفارسی ویدگران بکلمه الکاف الفارسی ای

القیه التعلیل بر پای ضاده اند کفتم این بلار او اشاره ای که القی
بجایست خواسته است از خدای تعالی عزوجل **تعلیم** زمان یکسر
الاشانه باردار و منتر کین وانا افروده لای اعتبارا و المطالبه
لاندر فی غیر لینه العرب کا یقال فی التری یوکلن عزوجل و من قال لم
نوه اکثرت قال وانا افروده للشعر و عجاره ساسخ از او رد بدل
لادرون للشعر و تانیه الحاشیه لای الکاف برک یقول بارداران و
بی لغه العرب از یقال الت الحوالی مره شیار قدر بیان کلام
الکاف لکاف الاله الاله مطابق این سخن و من لم یعرف المعنی قال فی
بالکف و اسکن ضد اسکان اگر وقت ولادت مار زاید دل
الولد ازان اشاره الی ضون المصراع الاخیر برتر نیز ویکه زنده
مروی که فرزندان نا عوار ای غیر موافق زاید **حکایت**
العلل بودم یزید بالظفر القیض طلقا ای کنت صغیر بزرگی را
پرسیدم از یلیق ای من امانه کنت در کتب سطورست و
نه یمن النسخ در سطور کتب آمده است **حکایت** نشان دارد بینه
بجمله کین با نوره سالی بفتح اللام و لفظی یعنی من المصدر
و قد وقع تر بیانه فی الکاف فی الحکامه اولها یکی از کلام و لفظ با نرد
با ابا الفارسی فی اوله واما اساکنت فی آفوه بفتح حشر و در
الکلام و سوز زادن ای خروج سوی زکار بفتح الزاء العزیز العات
اما در حقیقت یک نشان دارد بینه بینه بینه انکه در بند ای فی
رضای حق و عزوجل شش با ابا العزیز ازان باشد که در بند خط
نفس ای علامه البلوغ فی الحقیقه ان یكون الموق فی قید رضا الحق

القیه التعلیل بر پای ضاده اند کفتم این بلار او اشاره ای که القی
بجایست خواسته است از خدای تعالی عزوجل تعلیم زمان یکسر
الاشانه باردار و منتر کین وانا افروده لای اعتبارا و المطالبه
لاندر فی غیر لینه العرب کا یقال فی التری یوکلن عزوجل و من قال لم
نوه اکثرت قال وانا افروده للشعر و عجاره ساسخ از او رد بدل
لادرون للشعر و تانیه الحاشیه لای الکاف برک یقول بارداران و
بی لغه العرب از یقال الت الحوالی مره شیار قدر بیان کلام
الکاف لکاف الاله الاله مطابق این سخن و من لم یعرف المعنی قال فی
بالکف و اسکن ضد اسکان اگر وقت ولادت مار زاید دل
الولد ازان اشاره الی ضون المصراع الاخیر برتر نیز ویکه زنده
مروی که فرزندان نا عوار ای غیر موافق زاید حکایت
العلل بودم یزید بالظفر القیض طلقا ای کنت صغیر بزرگی را
پرسیدم از یلیق ای من امانه کنت در کتب سطورست و
نه یمن النسخ در سطور کتب آمده است حکایت نشان دارد بینه
بجمله کین با نوره سالی بفتح اللام و لفظی یعنی من المصدر
و قد وقع تر بیانه فی الکاف فی الحکامه اولها یکی از کلام و لفظ با نرد
با ابا الفارسی فی اوله واما اساکنت فی آفوه بفتح حشر و در
الکلام و سوز زادن ای خروج سوی زکار بفتح الزاء العزیز العات
اما در حقیقت یک نشان دارد بینه بینه بینه انکه در بند ای فی
رضای حق و عزوجل شش با ابا العزیز ازان باشد که در بند خط
نفس ای علامه البلوغ فی الحقیقه ان یكون الموق فی قید رضا الحق

القیه التعلیل بر پای ضاده اند کفتم این بلار او اشاره ای که القی
بجایست خواسته است از خدای تعالی عزوجل تعلیم زمان یکسر
الاشانه باردار و منتر کین وانا افروده لای اعتبارا و المطالبه
لاندر فی غیر لینه العرب کا یقال فی التری یوکلن عزوجل و من قال لم
نوه اکثرت قال وانا افروده للشعر و عجاره ساسخ از او رد بدل
لادرون للشعر و تانیه الحاشیه لای الکاف برک یقول بارداران و
بی لغه العرب از یقال الت الحوالی مره شیار قدر بیان کلام
الکاف لکاف الاله الاله مطابق این سخن و من لم یعرف المعنی قال فی
بالکف و اسکن ضد اسکان اگر وقت ولادت مار زاید دل
الولد ازان اشاره الی ضون المصراع الاخیر برتر نیز ویکه زنده
مروی که فرزندان نا عوار ای غیر موافق زاید حکایت
العلل بودم یزید بالظفر القیض طلقا ای کنت صغیر بزرگی را
پرسیدم از یلیق ای من امانه کنت در کتب سطورست و
نه یمن النسخ در سطور کتب آمده است حکایت نشان دارد بینه
بجمله کین با نوره سالی بفتح اللام و لفظی یعنی من المصدر
و قد وقع تر بیانه فی الکاف فی الحکامه اولها یکی از کلام و لفظ با نرد
با ابا الفارسی فی اوله واما اساکنت فی آفوه بفتح حشر و در
الکلام و سوز زادن ای خروج سوی زکار بفتح الزاء العزیز العات
اما در حقیقت یک نشان دارد بینه بینه بینه انکه در بند ای فی
رضای حق و عزوجل شش با ابا العزیز ازان باشد که در بند خط
نفس ای علامه البلوغ فی الحقیقه ان یكون الموق فی قید رضا الحق

1891

[illegible]

چنگ و الخ انك بيا من العصب وان لم يزل من الحق والحق قلنا فاذا
 نيين انت كرازي ساخته شود و فو لم يزل فوهم خان چوبان ليت
 بن من الخايش العصب و كرا كاهه درين و كرسيدن و نغو بها بازي
 نه اينست خلايق من رعاية اناسيه و حاضيه الحق و لغوا خالفت
 تا ملائي كه مستحق عين حواست كوي و الا يكون عليك كعل
 الخدي الزبوس غيضاست و آنچه داني كه نه كيو ش حواست
 كوي تقدير نيكوست جوابش كوي از انصاف الحق و رتبع
 العمل فاذا عرفت التيق الميق الا يذهب عليك قول من قال و لا نه
 عليك انما البيت تليد الناسه لانه لا قبل له شي ان يقال المصراع
 الا ان في حقه وان يقال المصراع اثنا في حقه **كاهيت** و ري وارد
 جست فاهات اي حدث لشخص وجع العين پيش بيطار بفتح
 الباء و مكنون الياء روت لطلب العلاج قلنا كه مراد او من قلنا
 طلب من الذوا بيطار از ايد در چشم چهار بابا يا كري اي موضع
 نو عيدون التوا در روي او تشيد لان كاهيت بفتح خيمه كور
 بالظان العرتي شد اي صادر اعمي حكومت اي خصوصت پيش داور اي
 حاكم و مراد از **كاهيت** برونه طلب الارش حاكم كوت برو مطالبه الي بيطار
 جمع تا مان بالانه التوا تشيه اي خفاي نيت عليه بوجه الكون جز
 نبودي بياه الحايه پيش بيطار رتبي نه صورة القست تم بين الحايه
 بتول مقصود اين سخن است كه هر كرا از روي او اي لعل كاهيت
 كار بزرگ فرمايد بلكه دلمت مبرم بختين بزرگتر فرمندان
 بخت و داني و سخاوت افنگر منسوب گردد بالظان الفارسيه

راجی وصف ترکیبی بر تو می آید ای ولی الهام کارهای خیر معمول نماید
 بود با یاف وصف ترکیبی این پنج المیر اگر چه می خردند یافته
 فاعل من با فاعل بالزکی و فاعلی است لایق الهمة العزیز
 العزیز انشا هکذا کاف و اوایل کتابت من قال یزید و صل الهمة کاف
 لفظ غایب عینا بر بندش با لغات و سکون القون و الفیر راج
 ای بود با یاف هکذا که حریر ای موضع الفیخس **فیه حکایت**
 ای ذی بزرگان پسر بیاد الوعد شایسته با فین الیوشم السین
 داشت ای کان لاجدین العظمی این بقول من قال یزید و صل
 لم یزید فی لفظ پسر وفات یافت فاعل غیر پسر بر بندش
 غیر المنور راج ای الی که بر صندوق ترش غایب راج ای الی
 رسم کما العتاد ای تورا که کار گفت ایات کتاب مجید ای
 قرآن پیش با الفیخس یعنی قدش زیاده و فی بعض النسخ
 رت پیش ازانت فی الحاجة الی تقدیر تو که در بابش جمیل
 یا خوشن علی بقوله که بر و کار سوره بنی السین المظفر
 سون کرد با کاف الفارسی ای بخود من قال شایسته الفیخس
 و خلائق بر و کردند ای توی علی و سکون جم سک
 و شایسته بالمعنی یعنی بتو می کنند و من قال بالمعنی هم بالمهامة
 بر و الفیخس فاعل المعنی که بر و راجی یعنی بوسیله راج ای الی
 تبشیر علی صندوق التوسل بر من این دو بیت کفایت کند
 من الی الیت **نظم** و پنج او او سکون ای لکن کاف

مشهور است چنانچه علی الاستغراب و نشره قرب من التری و لهذا
ما شرفنا بیا و با کمال الشرف للحاکم اتقی اولها مال داری و اینست
قول المهر که کرده بزرگ دیدی و من لم یعرف الفارسی و ظن ان
حکایج الی البیان نمی یابد و بنا و باقیغ فی القام قال و علمت
مقبوض من واه فی فخر التلخیص اذا فحمت من طیب شی قلت و اما
فی ظاهره نقلت واه که هر قدر بیا در طبقات الاولی فی الحاکم لکن اولها
سکند و وزن فی قول المصنف علی ما یؤمن اگر خواهی بزرگ ترا و من لم
یتعرض بیا نه چنانکه قال باقیغ الحاکم الفارسی و سکون الحاکم القلی
مقبوض من کاه یعنی هر وقت فی ظاهره و یلیق ان تقول فی عهد از
افو البیان من و نه کاه و عادت بزرگ یعنی هر وقت که سبزه و بیان
مروان بدیدید بیا الحاکم یعنی کات عادت فی عهدت کات کات
الکتاب الاخره البیان چه خوش شدی و این غلام لسان الیت
کاتلنا آقا و من قال فی شرحه بین اگر در بستان دنیا بر زبان سبز
بدیدید یعنی این سپهر من ظاهر شدی تغافل من السیاق و السباق
فاقتع عن قولی بگذرای دوست تا بوقت چهار مروان سبزه
یعنی و میدید بر بطن مالک الفارسی **حکایت** پارسایان بر یکی از
خداوندان فوت از صاحبان اغنیاء کذکرده ای تریه و وی بیا
را باستوار بنیم الفقه و انرا بر محکم بست و عقوبت کرد و بیا
انگیزه اید و بیدید پارسا گفت ای پسر میخوان تو ای مشک مشک تو
و هو عهد خدای عزوجل سپهر تو کرده است و ترا بروی نهیست
صاهه است فاد شیر کسب و کاکا علی شکر نهی حق کاکا

نظامیہ (۱) استغفر اللہ (۲) اللہ

جای آرا ازین آوردن و چندین مجاز و احوال فاضله را درین باب
ناید مضارع منقوش بر این نسخه لایق و توفیق خاکی طاهر بن موسی
الاستقامت بن علی و علی الخوارزمی که از این امر خدا بی نیام
نیست این نسخه که فرموده و قیامت این بند از تو به بکشد و
سکون الحامیه شایع و قد مرتبانه و من قال یا بنی بهتر نیست
نیاید اسکونک متر باشد و قد وقع فی بعض النسخ از تحت آنکه
مطلوبست از تو حشمتی که در ذلک العبد و توفیق و
مطلوب وی شوی الی بنا و در بعضی نسخ و فرسای بایا
المصدق بری بن علی الهادی ^{بنی} بر بنده علی شمس بسا و الح
لا تعجب علی العبد کثیر جوش من و درین میان از علی التفسیر
بر جهان الی بنده آوردند و در فریدی بیامشک از بنده
الغفار فی سبیل نه لسان اهل النفس و لسانک و لایق است این مکرر
چشم نماید ایچا لولی است از تو برتر خداوند معاف باشد و در
سند او در وقت افندی ای نواجیز اسلام و اعوش و همایان
العبدین که بقایای از ترکیب شیر مرد و خوش قدم فرمال ده و صفی
و کماله لاشافه خود من فراموش ای لایق است از این مکرر
آمر و من قال بنی قوت و هنذا خود خدا و در حجت خبر مقدم
از بنی غیرم که برتر کثرت حسین بنی و زقیات ظرف لایق الی باشد که خدا
صلوات برین و خداوند فاسق را بدو رخ و در الملک باشد و
بر غلامی که در این نسخه و اسکون بنی الحشمت است در
حشمتی حد مران نمی رسد و در غیر و اف حشمت کثیر فن

الطام كما نكده كفت بود روز شمار نویم لك و يوم القيامة سبعة
انوار از غیر متبدل و حجاب در زیر **فصل** كان محمد المكارم از اخراج
غلام قال اشبهك ببيك **فصل** قال يا الوحدة ارباع
يا شاميا سمع سفيود اسافوت معهم وراه از حواسان و در خطر
قانونه كسفر جوان ببدون و دفعه معناه في الحاية الى اولها
زور ازاي ومن اخلا بنا لك انها حيث قال اي برسيل قيا
هرا ما ستم وصفه بنور سبر باز وصفه كحي وكذا في العلي
عليه السلام ورجع انما معناه بالترك زير كاي و كسفر
نظم مستعمل في اللغة والتركية و بیش زور ازاي النوة كبره
مرد توانا اي بشدة رجال اقواله كان ابو بخت الخاف العوني
التهود كسفر الزمان المجتهد وكون الخاف و التوس تكبره
وفي بعض النسخ كروني ومن اختاره فقد ضاع السبيل في الضلعة
بحسب المقام وروادان مع زور او و هو وصفه كحي
بخط القوي و كسر القون للاخاثة الى دوي زمين يراو القيا
يشت اورا اقله و مصارعة بالترك كوش بر زمين
نيل وروني فاعلم ضمير زور اوران امستف از زومت
بود يده كان اعتاد بالتمتع و سلب برورده بالترك كو كره
سكنش ومن اور دلساي يور نقد اخلا اذ معناه بالترك
كو كره سلب كاتفاق فن برور بالترك فن سلب زدها
ديده و سكر كره و لم يكن في الامور و رعا يراو الهوت
الطلق جانا كوس بالامانة في النفلان و لا اوران مع

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

دلاوردیچے شجاع کیلوش اورنرسیدہ ان لم یسجد وبقی یرادہ
 التلعان مطلقاً شمس بالاساتہ سواران جمع سوارین واک
 مذیدہ است نغفادہ ای لم یفیع دکل الشخص ودر شکر
 اسیر ولبوس بکیردش بفتح الباء الفتح وکسر الکاف الفارسی
 ساریدہ باسنو الناقیہ والباہرہ العزلیہ ای کان لم یطرحولہ باران تیرولہ
 کیون مجرب للرب اتفاقا من ذلک وکانا ماشیین در پی ہم بالترکی بجز
 آوردیچہ روان صفت شہید من ویدوان الکفایہ المصابہ والمصابہ
 ہرآن دیوار تیریم پیش اندی ای کاتر مجربا رعتی بقوت بازو میکلہ
 قاعدہ نیز چوان وبران درخت علیہ کرویہی برزور سچہ ای بقوت کاف
 الکف ہر کوفہ بفتح الکاف الفارسی وکاف وکسان علی لافہ افرہ بقوتہ
 بیل کو بضم الکاف العربی بالترکی حتی ومن قالہ بفتح کاست
 نقد غفل علیہ فی نازہ بالترکی قاعدہ والذکر ای قال فی حقہ سفہ برایت
 کامیروی تاکلف بفتح الکاف وکراشاہ وبارزی علفہ علیہ کسر
 للاضاتہ مردان سیند بیدران منہم شہیدو کاکاسانی تاکلف سرجہ
 بالا ضاتہ کردان بفتح الکاف الفارسی صفت من کردانیدان والمفہ
 بالترکی اوسلان فی تاجیج اوجی ووزنی بیای کورہ ومن اوردلفظ
 کردان مقام مردان و بالکس اوردلفظ کف فی العربی ان نام غنیم
 لفظ الثمن فایں لفظ واو عسب من جاقولہ قد روی کردان لفظ الکاف
 العربی جمع کردیچہ شجاع خانہ من این حدیث غمہ الروایہ مذکور
 حالت بیروم فی المشی کہ دوندہ وازیس بابا الفارسی سنکی
 سبب الوطہ ای من وراوردیچہ سمر اوردند وکانا مخفی من وراودہ

[illegible]

واینگ

حکایت بزرگی را پرسیدم قدربار از معنی این حدیث که احدی ازید و اظلم عدو که العدو عدو من العداوة و اسر جنس و الذلک منی اضافه اعدی الیه لان اسم التفضیل بتقیی بعد و ما اضیف الیه لان کان منزه نفسا من جنس و الذلک منی نفسا لانه نفسا لانه نفسا لا یستحق و غیره گفت فاعلم فی نفسی بکمال کماله بر آن دشمن که با وی احسن نمی دوست کرد ای پیر صوفیای که کمال نفس را که چند کلمه دارا پیش می گفت زیادده کند و قبل شر العدو فی الدنیا و فی الآئیه و من النفس بالآخرة و هی بائیه و قبل شر العدو بالروح و ضرر النفس بالایمان فمؤذ بالذین من غیره **ق** زشت حوی و العین ظاهر و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

شنع و الاسم الشنع و در پیوسته و در شکایت باز کرد ای کشند و زم توانموان آغاز پیش رخ می مذمت الاغنیاء حتی بویجا رسانیده فی سوق کلامه که در ویشان را دست توت بست است ای لیس لیس مال و توانموان را با ی اراده شکست ای لایر دیون العطاء بیت که میان را دست اندر دستیت تقدیره اندوست و درم نیست کاعفت مرارا خداوند آن را که نیست قیل التزجیه بیت کرم اولان شیلرده درم را که برورده ثمت بزکام بیعت المعن کس این سخن این ذم لایسند و فی بعض النسخ سینت ادم کفر ای بار توانموان لایسند قدربار ان الذل فی غایبنا فی الحکایة الیه او لها بار سازاده و من فسر به کما کنه و فسر به بنا بود آخر حث قال و اگر با کفر ناید غلغلی کسین او غیره میزه المور لفرج الی معارفه و زحیفه کوفه ششبان فاق اسوال الاغنیاء تصرف الیهم محفوظ لهم و مقصد زاربان و کفایت برادره الملتها سافران فان السافرن یلقون الیهم و یحل باکران قدربار ان ذلک من فسر به بقول ان یقول فاما هر که زشتیلا از بهر راحت و یکبار و کفایت تناول و هر مده الی لاجل اکل الطعام بلکه مقصود من انکاه کاتر مرارا و من قال بنی الکاف الفارسی و سکون الفارسی ای دران و قد کان راه فی هذا الوقت برید بتقین کرمشلقان من الایمل و اوله و زید و ستان ای الذین کانوا تحت الیدیم بخوند من الطعام و فسلک مکادم جمع کمره بهر ازاد ایشان با ما مل جمع امر لک

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

و قد مر مرارا و من قال حوی فی العداوة بین ملک صفه و زشت حوی مؤذ فقد ذهب علی ما و من ابرار انکرا ان فی غیر المفسر و تعریفه انشی بنفسه کما قال الحسن حوی بود پس حق که زشت آدمی فاعلم مؤذ که نهی الیاء القتل و الکاف العربی خوردن این بقله الاکل و کز خوردن جو جام بیو منی خطاب من اعدا دن بالواو و قد عرفت ان بالواو و باو اوله جو جام و باو لا ناله مراد بر کبر بر ادبی طبع امر تو شد لان الانسان عبید الاحسان خلاف نفسی ان الایة اذ هی المتبادر عند الإطلاق که کردن کنند و فی بعض النسخ فاما و جو یافت مراد جمال سعید با ندی و میان تو که می در روی می بیند و در صورت و دیشان آتش خص کان فی صورة القدره و در بعض ایستاد ای که کن علی سیرتم و در محلی دیدم شسته بین انکسار و شستنی الشانه و النفاذه و قد شنع الشیخ من باطون

وهي المرأة التي نازح لها ذناب في وجع الشفتين ومن قال جمع اربل شخ
الهنود وهو الرجل الذي لا يراه كذا ونحوه والصحاح فقد است الى اليان
يبدنان للبح غير مذكور وبيان عطف على اربل وانما جيران جمع
جاو تجتيع البراء والعجب مني شرح كتاب كلسن بلغة العرب في
يقول هسان رسيده **رواية** تو انكران را وقت و نذر و ما
في ذل سكتة واليه في القصة تصدته ان الاغنياء وقت فوجدوا بال
وضيعة فكان كسنتهم ذكوة ونظروا واقع في دوي بالفتح والسكون
ما يهدي الى الحرم النعم وتربا الى من الشرا الماتية **توك** بالفتح
والسكون سؤال عن الوقت بدلت ايشان رسيده لتوان ياد
الحظا جزاين دور كوت وان به جسر ايشان بابي المصدر
ان كوت جوت واكر قوت بجود ان كلناها تو انكران نا
بشرفه ياد علا بتوكه مال ركي عطية المفعول ان المال الذين ادق
ذكوة او المال المظهر وادق ومن قال في شرح ان مطهر ياد و ذكوة
قد غفل عن المعنيين وتعالى في نحو والصحاح في ما ذكره في اديت كوت
وقوله في ذكرتهم بقاوا انظرهم جم جاد و باكل و من بكسر العين
مفعول اسم مفعول من التسمية ان المفعول دول فارغ اي اكلهم جاد
البرج و قوت طاعت و كوتة لطيف است و ما يجب و صحت طاعت
و كوت طيف من التثنية و هو التثنية و بدلت كاز مسودة
خالي جوت ايد اي يصيل و ازدت تني جوت تنافيع
وازا بايا كوت چه سريد كذا لا اول و ازدت كرسه چه
تسب في القيل به ان كوت مسد متفرع من خسد لان كرا

یافتن و اوین آنکه فاعل بدید بنیج ارباب الهی بنیج ظاهر نبود
 و جدا بود از ایشان بنی نام علی التشریش من التشریش و در حقیقت
 خدا سوگند بکمال الحاکم العزیزی آورد بنیج جمع تبارکشان
 ای ای العقیف تا فرات بود من المکاش زستان ای
 فی الشیاء فرات مبتدا باقائه ای مع القوم یسود خبر
 ای لایصل و لایصل و یقیمت و یقیمت سی فاعل موصوفه زید
 خبر یکن و یکن فاعل خبر و یکن فاعل خبر عشا بکسر العین
 است لزاج و ویکری و ویکری منظر بکسر الظاء و الزاء
 لا حاشه عشا بنیج العین مابولکن وقت العشاء فاعل العشاء
 یوم ساعده اسبب المکاش و وجود الحاشه الی تدبیر الكلام فاعل
 در کرازم ای العقیف بیان ای الفی کی قد حلت قربان
 بنیج التوان ای فی شبیه و من قال فی شجره ای فی شبیه فاعل
 ثابت بمناء حقیقت **بیت** خداوند و زری مبتدا ای ساجد
 کما شغل خبر نواح علیه ای من المکاش بکسر و زری
 مبتدا ایضا بکسر الالف مبتدا ایضا لای و فاعل حال عشا زری
 ای الا غیا بمیل بولان ترکیبست که نهاد زری بخبر فاعل
 قال که فاعله حاضر بکسر الفکب خبر ایشان فاعل فعل حال
 الا غیا که استعجاب است ساخته اسم مفعول من ساختن فاعله
 ای با و هم حاضر ای یا و من قال بنیج فاعله زاد شیا فاعله
 علیه بالعی و با و او جمع و در و یکدیگر داخه اسم مفعول من
 بر افتادن و هوای که نام است ایست و یکدیگر و یکدیگر

هذا هو الحق الذي لا يبدل
وهو الذي لا يمتد زمانا ولا مكانا
وهو الذي لا يوصف ولا يحصى

وتوثر من ذلك ما لا يحصى من الفوائد والبركات
فما من من عاين حبه كوبرا عوز ما قد من الفقر المكن من أكاب
بمنه سطر على وجهه فأكب وخلص من الفؤاد ان يكون من قبله ما لا يحصى
لازما وفيه ما لا يحصى ان الكباب القليل في قوله تعالى في الجنة
لنفسه وهو القليل ايضا ويحتمل ان لا يكون من أكاب على كذا اي
نفسه ويطرد من قدم هذا الوجه قد رجع الرجوع وكما ذكره مناعه
من الجوار عطف على الفقر من لا ايت اجهه بحد العايد المنسوب
وقيل انفق السجون معاشره الاضداد **مصرح** روح راضيه جن
هذا البيت اليم ودرجته الفقر سواد الوجه في الدارين وفي بعض
النسخ درويش من معرفت مبادي اين لا يسكن ما فرغ من كلام
ابجد ان يصل اليه كما والقول ان يكون كذا وهذا هو الذي في بعض النسخ
ولما قلت هذه الدلالة المعقولة والمنقولة كذا بجملة تشبيهه بغيره
لست الفقر في فائدة لفظ نصيب الفقر كنتم في جواب خاموش
فانك لا تدري من الحديث المذكور كذا شارة دم بغير طائفة البيت
كمدان ميدان رضا الله ولهذا اضاف الى نفسه يقول في في اليم
الفقر في القاعه وتسلم عطف على معنا وفي بعض النسخ سبيرة
قضا وليس كما قال في فقر ايتان كدرة ابراهيم جمع تراويك مثل
التمنا والها ريدشده في زماننا ونتمه ادرار بكه الحرة ايه تمه
ونظيره فروشند مضارع من فروشني يعني السج يعني لا يكون فقره
وظائفهم بل سيعول لزيادة حرصهم على المال **ابن** طبل بانكره ان طاول
والدار من يقول الكلام رافعا صوت مستغلا بطنه بانك منته ودر

هذا البيت اليم ودرجته الفقر سواد الوجه في الدارين وفي بعض النسخ درويش من معرفت مبادي اين لا يسكن ما فرغ من كلام ابجد ان يصل اليه كما والقول ان يكون كذا وهذا هو الذي في بعض النسخ ولما قلت هذه الدلالة المعقولة والمنقولة كذا بجملة تشبيهه بغيره لست الفقر في فائدة لفظ نصيب الفقر كنتم في جواب خاموش فانك لا تدري من الحديث المذكور كذا شارة دم بغير طائفة البيت كمدان ميدان رضا الله ولهذا اضاف الى نفسه يقول في في اليم الفقر في القاعه وتسلم عطف على معنا وفي بعض النسخ سبيرة قضا وليس كما قال في فقر ايتان كدرة ابراهيم جمع تراويك مثل التمناء والها ريدشده في زماننا ونتمه ادرار بكه الحرة ايه تمه ونظيره فروشند مضارع من فروشني يعني السج يعني لا يكون فقره وظائفهم بل سيعول لزيادة حرصهم على المال ابن طبل بانكره ان طاول والدار من يقول الكلام رافعا صوت مستغلا بطنه بانك منته ودر

هذا البيت اليم ودرجته الفقر سواد الوجه في الدارين وفي بعض النسخ درويش من معرفت مبادي اين لا يسكن ما فرغ من كلام ابجد ان يصل اليه كما والقول ان يكون كذا وهذا هو الذي في بعض النسخ ولما قلت هذه الدلالة المعقولة والمنقولة كذا بجملة تشبيهه بغيره لست الفقر في فائدة لفظ نصيب الفقر كنتم في جواب خاموش فانك لا تدري من الحديث المذكور كذا شارة دم بغير طائفة البيت كمدان ميدان رضا الله ولهذا اضاف الى نفسه يقول في في اليم الفقر في القاعه وتسلم عطف على معنا وفي بعض النسخ سبيرة قضا وليس كما قال في فقر ايتان كدرة ابراهيم جمع تراويك مثل التمناء والها ريدشده في زماننا ونتمه ادرار بكه الحرة ايه تمه ونظيره فروشند مضارع من فروشني يعني السج يعني لا يكون فقره وظائفهم بل سيعول لزيادة حرصهم على المال ابن طبل بانكره ان طاول والدار من يقول الكلام رافعا صوت مستغلا بطنه بانك منته ودر

بالنسخ اي بطنه خال في ثوبه وزاد في تدبيره وقت السج
وهو منج الماء العوي لوانه كسري او كسري واما في النسخ التي قد عطف
وقد يستعمل فيج الماء العوي واليهم من الكسري ستر يراعي والكرهنا
تعد السج وقد وجد في التفصيل في بعض النسخ وحاذ في الاكل
الاستحالة ومن ليس فارس ميدان الفارسه وقع في الحيرة حيث قال
في مشعر باننا المصيبة موافقة الوزن لقوله **سج** وكان قال في الصحاح
الفارسه سج بكسر الهمزة والفتحة والاسم قد خرج الياء والهم بالعرين
في ذلك الصحاح وبالفارسين في الغريب واما ما سمعته من انواه
الرجال فيوسج فيج الماء العوي واليهم الفارسه روي طبع في النسخ
امر من يجلد او عرفه كذا في مدي بيا **الكتاب** سج
والله يدري مستحج يروى عن هذا الكلام انك نقلت في الاختار والفقر
ولست بهذا الكلام وقد وقع في بعض النسخ هنا ورواه من قوله
درويش من معرفت الحطام وجدنا في بعض النسخ واما اختصار النسخ
التي وقع فيها تقديم ذلك القول لان ذلك الكلام مقام مقام استدلال اليمن
فما وجد لا يراه الدليل هنا فمن اختار النسخ التي وقع فيها تارة وقد
القول فقد اخبر سواد النسخ ان لا يفتي على الشا على القبي واعلم ان في هذا
المعن شارة الى التوفيق بين الاحاديث الثابتة فان قوله في الفقر
سواد الوجه في الدارين في حق من يشغل الفقر عن الطاعة بل الحقيقة
في المعصية كما قال في ان اشق الناس من اجتمع عليه فقر الدنيا
وعذاب الآخرة فان قوله في الفقر ان يكون كذا في حق من لا يعبر

هذا البيت اليم ودرجته الفقر سواد الوجه في الدارين وفي بعض النسخ درويش من معرفت مبادي اين لا يسكن ما فرغ من كلام ابجد ان يصل اليه كما والقول ان يكون كذا وهذا هو الذي في بعض النسخ ولما قلت هذه الدلالة المعقولة والمنقولة كذا بجملة تشبيهه بغيره لست الفقر في فائدة لفظ نصيب الفقر كنتم في جواب خاموش فانك لا تدري من الحديث المذكور كذا شارة دم بغير طائفة البيت كمدان ميدان رضا الله ولهذا اضاف الى نفسه يقول في في اليم الفقر في القاعه وتسلم عطف على معنا وفي بعض النسخ سبيرة قضا وليس كما قال في فقر ايتان كدرة ابراهيم جمع تراويك مثل التمناء والها ريدشده في زماننا ونتمه ادرار بكه الحرة ايه تمه ونظيره فروشند مضارع من فروشني يعني السج يعني لا يكون فقره وظائفهم بل سيعول لزيادة حرصهم على المال ابن طبل بانكره ان طاول والدار من يقول الكلام رافعا صوت مستغلا بطنه بانك منته ودر

هذا البيت اليم ودرجته الفقر سواد الوجه في الدارين وفي بعض النسخ درويش من معرفت مبادي اين لا يسكن ما فرغ من كلام ابجد ان يصل اليه كما والقول ان يكون كذا وهذا هو الذي في بعض النسخ ولما قلت هذه الدلالة المعقولة والمنقولة كذا بجملة تشبيهه بغيره لست الفقر في فائدة لفظ نصيب الفقر كنتم في جواب خاموش فانك لا تدري من الحديث المذكور كذا شارة دم بغير طائفة البيت كمدان ميدان رضا الله ولهذا اضاف الى نفسه يقول في في اليم الفقر في القاعه وتسلم عطف على معنا وفي بعض النسخ سبيرة قضا وليس كما قال في فقر ايتان كدرة ابراهيم جمع تراويك مثل التمناء والها ريدشده في زماننا ونتمه ادرار بكه الحرة ايه تمه ونظيره فروشند مضارع من فروشني يعني السج يعني لا يكون فقره وظائفهم بل سيعول لزيادة حرصهم على المال ابن طبل بانكره ان طاول والدار من يقول الكلام رافعا صوت مستغلا بطنه بانك منته ودر

عليه السلام يعلم كلامه بوجوب الكفر وقد ورد في الحديث القدسي من لم يعرف علي
بلائه ولم يشكره لم يوفى ولم يرض بقدره لم يملأ قلبه رجا سواه والاول
الفرق في حق من يرى الفرق عاليا بغيري الانبياء واذا عرفت هذا ينبغي
الاشارة الى كلام المحدثين في الاحاديث الا في قولهم ان كل حادثة في التوحيد
البعيد الذي اورد من قال قال بعض المتصنفين في الحديث الاول ان
قوله الفرق سواء الوجه في القادرين انهم ارفع من خلقه خلقا عظيمه
ومنه انما اعطى قولنا والفرق ان يكون كرام خلق القلب فخالفت عن
بيرة فخالفت ثم ان المحدثين وقالوا ان اشياء ليسوا بخلق القلب فخالفت
الان قلنا في خبر مردان ميدان انما الله وليس لنا مال في حصول الاشياء
بغيره ان الاشياء كمالا في نعم المال المتاح في يد الرجل القليل وليس امر
معاشنا متعلقا في تيسر لنا العباد بغير المال في قلوبنا خيال
للفقر وسوء الخلق ولا فائدة في ذلك كما قال ونشأ به جزوه ووجهه
يوشيدون ان كماله معناه بالكر في اوردك فهو سعد وان كان معناه بالكر
في كماله فهو لازم من متعده بوشايدك يا مخلص كرمي كوشيدون
لا ينجي شيئا من الكبرياء من العبي بالعباد الكبرياء ومثل خلاص الكبر
والحيوس الا بوجوه النعمه انما ينس ما را بر يد نفع الصوفية بيا
ايشان ان برتبه الاغنياء كرسايد استسما الفارق ويد علي و
هي بالعلي يد سفل وهي بالفقير الاخذ به فان الاشياء كادور
في كبرياءه العيا في من يد تيسر في حق كل واحد منكم منزله على
ان يرا بكم معناه الاصطلاح الذي يكره اهل الاصول او يرا بكم معناه
الافقوي انما اهل برتبه خبري وكمه اولئك هم ان اهل الجنة

هذا الحديث يدل على ان كل من لم يعرف علي لم يملأ قلبه رجا سواه
والاول الفرق في حق من يرى الفرق عاليا بغيري الانبياء
والاشارة الى كلام المحدثين في الاحاديث
قوله الفرق سواء الوجه في القادرين انهم ارفع من خلقه
ومنه انما اعطى قولنا والفرق ان يكون كرام خلق القلب
فخالفت عن بيرة فخالفت ثم ان المحدثين وقالوا ان اشياء
ليسوا بخلق القلب فخالفت الان قلنا في خبر مردان ميدان
انما الله وليس لنا مال في حصول الاشياء بغيره ان الاشياء
كمالا في نعم المال المتاح في يد الرجل القليل وليس امر
معاشنا متعلقا في تيسر لنا العباد بغير المال في قلوبنا
خيال للفقر وسوء الخلق ولا فائدة في ذلك كما قال ونشأ به
جزوه ووجهه يوشيدون ان كماله معناه بالكر في اوردك فهو
سعد وان كان معناه بالكر في كماله فهو لازم من متعده
بوشايدك يا مخلص كرمي كوشيدون لا ينجي شيئا من الكبرياء
من العبي بالعباد الكبرياء ومثل خلاص الكبر والحيوس الا
بوجوه النعمه انما ينس ما را بر يد نفع الصوفية بيا ايشان
ان برتبه الاغنياء كرسايد استسما الفارق ويد علي وهي
بالعلي يد سفل وهي بالفقير الاخذ به فان الاشياء كادور
في كبرياءه العيا في من يد تيسر في حق كل واحد منكم منزله
على ان يرا بكم معناه الاصطلاح الذي يكره اهل الاصول او
يرا بكم معناه الافقوي انما اهل برتبه خبري وكمه اولئك هم
ان اهل الجنة

ورق معلوم ان معروف من يشتهون على قدر غلوة وحشية
تواكب بيان للفرقة المعلوم او يدل على منج فاكنت وهي بايوت كل من
لقد زاد ورق اهل الجنة انما يוכל للخذ لا لخط النعمه لا يستغفرون
عن في الجنة ومعهم كرمون لان الاكل المأكول اكرام بليق بالعلم
وان ورقهم يعلل اليهم من غير تبسؤا ان كمالهم رزق اهل الجنة
في جنات النعيم ان جنات ليس فيها الا النعيم ووجه استدلال
للمع بالآية على كون المبدأ العليا افضل ان لها رزقا مملوكا والرزق
المعلوم محمود وصف الاكل اهل الجنة ان كمالهم رزق اهل الجنة
قد مر بان في كتاب الاول اذ روت عناف وهو كلف عن الملام
محمودت وملاك تراخت في كمالهم رزق معلوم
نابذ مضارع يمول اذ روت ان في اليوم كرم ملام يمشي ان
في يومهم جسد ارب كمالهم جسد ملام واحياهم اليه بركا
سبحي كشمه منقول مقدم لقول يمين وتأمين جسد علف عليه
وابني خودا برشده قد مر بيان في حكاية زور زاي واليه
لنسبة دركارايم خوف اذ اذ القوه واذا تامل ان ان
لوازمه القبيحة بغيره وبلغ النون انانية واذا عرفت ان
نهر اسد ان لا يناف وظال اذ ارام شناسه قلم سكي اركله
بياء الوجوده فيها بر سر ايد بان يري عليه زشادي برهه كمال
ان عاذا الظن وكرنته ايا للوحدۃ والنفس هو المأزك لمكتوم
اذا كان على الميت واذا لم يكن عليه ميت فهو سر دوس بر دوس
كبره مرون ليم الخ شبح النفس بنوار در خوانست ايا

هذا الحديث يدل على ان كل من لم يعرف علي لم يملأ قلبه رجا سواه
والاول الفرق في حق من يرى الفرق عاليا بغيري الانبياء
والاشارة الى كلام المحدثين في الاحاديث
قوله الفرق سواء الوجه في القادرين انهم ارفع من خلقه
ومنه انما اعطى قولنا والفرق ان يكون كرام خلق القلب
فخالفت عن بيرة فخالفت ثم ان المحدثين وقالوا ان اشياء
ليسوا بخلق القلب فخالفت الان قلنا في خبر مردان ميدان
انما الله وليس لنا مال في حصول الاشياء بغيره ان الاشياء
كمالا في نعم المال المتاح في يد الرجل القليل وليس امر
معاشنا متعلقا في تيسر لنا العباد بغير المال في قلوبنا
خيال للفقر وسوء الخلق ولا فائدة في ذلك كما قال ونشأ به
جزوه ووجهه يوشيدون ان كماله معناه بالكر في اوردك فهو
سعد وان كان معناه بالكر في كماله فهو لازم من متعده
بوشايدك يا مخلص كرمي كوشيدون لا ينجي شيئا من الكبرياء
من العبي بالعباد الكبرياء ومثل خلاص الكبر والحيوس الا
بوجوه النعمه انما ينس ما را بر يد نفع الصوفية بيا ايشان
ان برتبه الاغنياء كرسايد استسما الفارق ويد علي وهي
بالعلي يد سفل وهي بالفقير الاخذ به فان الاشياء كادور
في كبرياءه العيا في من يد تيسر في حق كل واحد منكم منزله
على ان يرا بكم معناه الاصطلاح الذي يكره اهل الاصول او
يرا بكم معناه الافقوي انما اهل برتبه خبري وكمه اولئك هم
ان اهل الجنة

هذا الحديث يدل على ان كل من لم يعرف علي لم يملأ قلبه رجا سواه
والاول الفرق في حق من يرى الفرق عاليا بغيري الانبياء
والاشارة الى كلام المحدثين في الاحاديث
قوله الفرق سواء الوجه في القادرين انهم ارفع من خلقه
ومنه انما اعطى قولنا والفرق ان يكون كرام خلق القلب
فخالفت عن بيرة فخالفت ثم ان المحدثين وقالوا ان اشياء
ليسوا بخلق القلب فخالفت الان قلنا في خبر مردان ميدان
انما الله وليس لنا مال في حصول الاشياء بغيره ان الاشياء
كمالا في نعم المال المتاح في يد الرجل القليل وليس امر
معاشنا متعلقا في تيسر لنا العباد بغير المال في قلوبنا
خيال للفقر وسوء الخلق ولا فائدة في ذلك كما قال ونشأ به
جزوه ووجهه يوشيدون ان كماله معناه بالكر في اوردك فهو
سعد وان كان معناه بالكر في كماله فهو لازم من متعده
بوشايدك يا مخلص كرمي كوشيدون لا ينجي شيئا من الكبرياء
من العبي بالعباد الكبرياء ومثل خلاص الكبر والحيوس الا
بوجوه النعمه انما ينس ما را بر يد نفع الصوفية بيا ايشان
ان برتبه الاغنياء كرسايد استسما الفارق ويد علي وهي
بالعلي يد سفل وهي بالفقير الاخذ به فان الاشياء كادور
في كبرياءه العيا في من يد تيسر في حق كل واحد منكم منزله
على ان يرا بكم معناه الاصطلاح الذي يكره اهل الاصول او
يرا بكم معناه الافقوي انما اهل برتبه خبري وكمه اولئك هم
ان اهل الجنة

مجلسه علمی و ادبی در روز ۱۳۰۰ هجری قمری
در روز ۱۳۰۰ هجری قمری
در روز ۱۳۰۰ هجری قمری

٥٠

این کتاب در سال ۱۲۸۵ هجری قمری
 در شهر تهران در کتابخانه
 سلطنتی به شماره ثبت ۱۲۳۴
 ثبت گردید.
 در سال ۱۳۰۵ هجری قمری
 در شهر تهران در کتابخانه
 سلطنتی به شماره ثبت ۱۲۳۴
 ثبت گردید.

[illegible][illegible]

چونکه در این کتاب است که هر کس را که
خواهد بداند که چگونه باید عمل کند
و چه کارهایی را بکند و از چه چیزها
بپرهیزد و از چه چیزها اجتناب کند
و از چه چیزها استفاده کند و از چه چیزها
اجتناب کند و از چه چیزها استفاده کند
و از چه چیزها اجتناب کند و از چه چیزها
استفاده کند و از چه چیزها اجتناب کند
و از چه چیزها استفاده کند و از چه چیزها
اجتناب کند و از چه چیزها استفاده کند

در این کتاب آمده است که هر کس را که
خواهد بداند که چگونه باید عمل کند
و چه کارهایی را بکند و از چه چیزها
بپرهیزد و از چه چیزها اجتناب کند
و از چه چیزها استفاده کند و از چه چیزها
اجتناب کند و از چه چیزها استفاده کند
و از چه چیزها اجتناب کند و از چه چیزها
استفاده کند و از چه چیزها اجتناب کند
و از چه چیزها استفاده کند و از چه چیزها
اجتناب کند و از چه چیزها استفاده کند

در این کتاب آمده است که هر کس را که
خواهد بداند که چگونه باید عمل کند
و چه کارهایی را بکند و از چه چیزها
بپرهیزد و از چه چیزها اجتناب کند
و از چه چیزها استفاده کند و از چه چیزها
اجتناب کند و از چه چیزها استفاده کند
و از چه چیزها اجتناب کند و از چه چیزها
استفاده کند و از چه چیزها اجتناب کند
و از چه چیزها استفاده کند و از چه چیزها
اجتناب کند و از چه چیزها استفاده کند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

و من حال اشكاف في شرب مشروب كرام قال بنی این نقد که در خلاصه
ان بیان فی شاد عرض گرای بود بکمالی زشت نامی و ادب
با کرسی قوت بریزد نماند نفع النون مضار من اذن اخلاص
بکسر الهمة و سکون السمع الملهة مبتدا خان بسکون النون
مقدم قول بستاند فی قول اذ کف تنوی بستاند فاعله ضمیر لافلاس والجلد
الغلیة خبر و لا ذکر المص اذ کف تنوی الغنی علی الله و اجاب عن استدلال
المخض و ذکر نوای الغنی و مضرات الغنی و حصل الازم الختم و لكن لم یکن مستقفا
اطال ان و شرح فی مذمة الاغنیاء که یکم المص حالی که من این سخن
بکسر تدوین عین من العباد فی سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

او از خانه چنان که بنویسند بنشیند و در کمالی زشت نامی و ادب
با کرسی قوت بریزد نماند نفع النون مضار من اذن اخلاص
بکسر الهمة و سکون السمع الملهة مبتدا خان بسکون النون
مقدم قول بستاند فی قول اذ کف تنوی بستاند فاعله ضمیر لافلاس والجلد
الغلیة خبر و لا ذکر المص اذ کف تنوی الغنی علی الله و اجاب عن استدلال
المخض و ذکر نوای الغنی و مضرات الغنی و حصل الازم الختم و لكن لم یکن مستقفا
اطال ان و شرح فی مذمة الاغنیاء که یکم المص حالی که من این سخن
بکسر تدوین عین من العباد فی سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

در سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

من الحامیة اذ اذله بکسر حکایت کند و تنویر نفع النون قول من النورة
بینه القاف و یشتغل بال و تحت طرسهم و یفتق اسم متعین من الکاف
و هو افعال من القننیه جاء و شروت بینه الغنی کذا فی المصادر و فی
مسترة العدد کذا فی مختار الصحاح کسر سخن نگویند الا بسفایت قال فی
نفع و الصلح السعة ضد العلم و اصل الحق و الکثرة و نظر کنند بنییر
الا بکایت ثم ذکر بعض قیاسهم بحسب زعم علماء کلامی بالکاف فاضی
و الیاء المصدرة منسوب کنند ان یقولون فی حق العلماء انهم سائلون
و نقد را بدی بفتح الیاء القننیه تم بکسر الیاء التانیة سر و بانی بر اید
الذی معیوب کرد اند ان یقولون فی حق الفقهاء انهم قوم یسیر کمال
فی انفسهم و رجله بغیر و بانی که دارند و عزت جایی که ندارند بینه
یقولون ان فی انفسهم مرتبة عظیمة و لیس كذلك فی الحقیقة برتران
اعلی از همه تشبیه فی الجالس و خود را از همه برتر بیند فی تصور
ان در سر دارند ان لیس فی انفسهم که کسی بر دارند ان ان یقولوا
انهم انظار الی غیر من شد کبریم و من قال ان لا یجوزون ربح
الراس و الا انتقا الی غیر حق لا یصور و از من شد الغرور و قول
اکبر نام برقع ناسه الی جانب الغنی اصلا و تحبیر فی موضع الحال از قول
حاکم که گفته اند مقول القول فذا ان قول بکر بطاعت از دیگران گفته
و بسعت پیشین باباء العربی یصورت تو الکرت و یحی و دروشن
بیت کسر بر نماند کند فاعله ضمیر من هنر فخر بنوعی بر حکیم
ان علی اهل الفضل کون بالکاف الیون و سکون النون فی الالف
بینه الذیر و کسر النون بالاشارة فخرش هذا النظم ان کون فخر کسای

در سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

در سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

در سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

در سبب تالیف الکتاب خان طاقه
و در ویس بالاشارة فی التفتیخ از دست محل بالاشارة برت
و لم یصف و یخ زمان بر تشید التفتیخ فی التفتیخ و اسبغناح در
سیدان و ناحت تر میانه و حکایت فاضی اندان بهانید بالیة فاضی
و بر من و داند لکلیت و کنت جنان مبالغة و در وصف ایشان کرد
و سخنهای پریشان گفت بکمال لکلیت که و هم بسکون الفلاسیم
بینه قوه و اده تصور کنند فی شانهم که این طایفه بشیر الی الاغنیاء
زهر فاقه را تر نماند قال فی مختار الصحاح التزیاع بکسر التاء و ا الاستوم
فاسی سرب و الدریاق لغة فیه و یا کلید خزینة ارزاق و ایس که که
تشقی اند و بالغم و التکون بنی لغیة من احد جاهل که می یزدن و الغنی بالکفر
و ج و هو الماد بها و الیاء الموهدة ان طایفه تلمیذ و قول من قال و قد
اقبال مناه انهم من اوضح المختار فی انفسهم حیث خلقوا من قیض شراب
غیر متبول بل غیر متبول متکبر و متور و صفان بحسب بکسر الجیم

[illegible]

دو درون یک رود اولایح مالایجل من موضع ذوالاجین پند
هزار اراش برنج نفع ابد الفله و سسی بسکوان این سی
تخت بیاد الوحد فیها جنگ بالجم الفارقی اردای بیجا کرد کس
والوکر اتیوری سین و رخ برادر ای رض و تشکله گفتن خوار
برنجل خدا و زان لغت و قویانته الاصلت کدانی بابایا المصد رتی
ای سبب التوال و زرد که ربع بکسوی نهند بیکر که و فیلش
یکسان مستوی نماید مضاع معمول من نودان ام و زنی مقام
تور کجک پنج المسم و در کس و الف و دشید اکان ساسل و غنیها
فرع و اندک زرجیت از بد نظیر خلوص و روانه و کد و اندک کسک
کیت فاند کمال لغایه کسقا فی ردهای بخرت ای بی کیم غا
القول ک مستعلقان کسک اللام برادر اخللم برور ای علی الکاب
بیدارند مضاع من داشتن ای منصوبه علیا و غلیظان ای الک
تکونیم شدیده و ابر کارند بضم الکاف الفارسی مضاع من کاشته
بالکری احمرق کدانی السحاب العین و قوم یعنی تود ویر کد و فزین
نمنا فی بحر الغراب و حال اکت و یانغنی کدانی لغت قره حصار و در مصر
على الاول لقد قصرت تار بصره الطریق بنا و کس الزاد لافاضه
عزیزان ندمه ای بیغوز من الاغول دوست بر سینا سار
میدان نهند لرد و کونیکس دسرا کیت ای لیس اهل البیت
و حقیقت دات مستقیم و صحیح است باشتاقه لیلک
اذا کرمک دات و تدبیر و رای البیت مرهون خوش کس کس و
معنا الفنون بالکری پرده و بن و المارده الحاج کس کس دسرا

بما قدم الزاد المجمع على هذه المسألة لا بد من هذا السلام بتراض
وصف تبيينه من هذا القول آردنجه چون از دستم تراشید که بخت با من
علیه السلام بین خدا و عباده الا انما امر اراعت الایة قابل الخلف
بالنظر و صدق کلامه بالذکر لانها نفس از غیبه نمی آید و بقوله ان لم
تست عن محاکمها او از غیبه عنها لا یجوز ان یکتا یعنی انشتم و ادم او
بالجملة و حق موت او قهر حق و دشنام داد مستطیع کستم قدر باین معانی
بریانم و دید زنده انش کستم از غیبه سینه شکیلا آورد
من و من در دوزخ و بالواحدة خلق از این پنج ابناء انراستی اوردان
و خدا را مشتاقان مشبهان ای و دوزخ و خنده کننده لرزیده و التوب
انکشت مبتدا و کسر ان و لامناط و توب و کذا کسر الباء بمجانی ای
الملاق و الی النسب از کف و شنید مابدندان خبر مبتدا ای الملق
یعنی چون من کلمات و بیضون اصابعهم فی استقام استقامت را
الفتنة مرافق منقول مقدم بر دیم و صدق صفای منقول و هو
این سخن یعنی آن رفتی افضل ام الفیتر یعنی خاشی بر نیم یکجای
بالعدل و بکومت خاشی عدل را منی تا حکم مسلمانان صلیتی بود و
بجهد و در میان توانگران و در دینان توان بگوید ترجیح احدی را
چون همیشه مابود کسرا با العقلة و صلیتی مصدر منی صلیتی را
بما حاصل ای کلام باشد شنید فان علیها استماع کلام الصلح
بجیب فکر فرمود لان المبحث محل تامل و بعد از تامل بسیار سیر
آورد ان مع ناسه کثیرا و کفایت خاطر این آنکه توانگر از توانا
کفایت و مدد ختم و بر درویشان جفا و انش و قد ختم بدانکه

بسیار مدد و مدد علی بن جابر
همه را با لب که خاله مدد نکرده
لا رجعت و از خاله همان را غیبت
من الیها ابراهیم بن کثیر و غیبت
و بجز این ای کمال را و ابراهیم
چنین نه

بما قدم الزاد المجمع على هذه المسألة لا بد من هذا السلام بتراض
وصف تبيينه من هذا القول آردنجه چون از دستم تراشید که بخت با من
علیه السلام بین خدا و عباده الا انما امر اراعت الایة قابل الخلف
بالنظر و صدق کلامه بالذکر لانها نفس از غیبه نمی آید و بقوله ان لم
تست عن محاکمها او از غیبه عنها لا یجوز ان یکتا یعنی انشتم و ادم او
بالجملة و حق موت او قهر حق و دشنام داد مستطیع کستم قدر باین معانی
بریانم و دید زنده انش کستم از غیبه سینه شکیلا آورد

بسیار مدد و مدد علی بن جابر
همه را با لب که خاله مدد نکرده
لا رجعت و از خاله همان را غیبت
من الیها ابراهیم بن کثیر و غیبت
و بجز این ای کمال را و ابراهیم
چنین نه

بر آنکه در جاکست خاست و کذا بین الفراء صابر و بزم و با خاست
خاست و بر سر خاست و انجا که در مابینم و التشدید قدر باین
و کسر الزاد لا خاسته ششوار است قال صاحب بحر الغرائب انی کتبت
از حسن و ابیسی کا قال اصحابی کتبتا جو تو خیزه زده و کتبتا
من نیز بر کتبتا ششوار نیست من قال فی شرحه موالد انصافی
الشیخ کتبتا بحر الغرائب فقد انشترک تمکنت قدر باین فی الحاشیة اولها
کشت زنی را فی قول المص غاص کرانه کتبتا کلمه تمکنت و من اهل کمال
ن کتبتا موضع بیان شیخ بنا کتبتا دفع هذا النقطه اولها و قدر باین
فادرجع البصر الی ما ذکرناه هناك مردم خوار است کتبتا بقوله ششوار
لوت عیش و دنیا را بشمار کتبتا بسکون الدال الملهام و دفع المعین
المجتمعه بجهت کتبتا اهل درسی است المجمع خبر و کتبتا کتبتا
نعت بجهت و ادب و کار و جمع کرده در بین بابا الفارسی کتبتا
کا قال من خفت اللیلة بالحداد و التا ربان ششوار کتبتا
کتبتا طلب دوست قد تقدم و تاخیر تقدم و اگر طالب دوست بود
و دشمن را کتبتا چه کند شیخ و مار و کل و خا و عجم و شادی بماند بماند
نم نود و انجلی نظر کتبتا درستان بجز الاشارة الی البستان کتبتا
مشک است بسکون الدال الملهام شیخ من خبر الملق فی طیب الراعی
و جوب خشک نم شیخ انشترک فی تحقیق علی التزاع یعنی آنکه در درو
ای جاد تو انکاران شاکرند و نمود شیخ الکاف قد انشترک و کتبتا
درویشان صابرند و جود شمول من الفجرة شد الصابر
اگر از او بقطر بیه قطره ناله در تحقیق الزاد للوزن شدی بیا

بما قدم الزاد المجمع على هذه المسألة لا بد من هذا السلام بتراض
وصف تبيينه من هذا القول آردنجه چون از دستم تراشید که بخت با من
علیه السلام بین خدا و عباده الا انما امر اراعت الایة قابل الخلف
بالنظر و صدق کلامه بالذکر لانها نفس از غیبه نمی آید و بقوله ان لم
تست عن محاکمها او از غیبه عنها لا یجوز ان یکتا یعنی انشتم و ادم او
بالجملة و حق موت او قهر حق و دشنام داد مستطیع کستم قدر باین معانی
بریانم و دید زنده انش کستم از غیبه سینه شکیلا آورد

بسیار مدد و مدد علی بن جابر
همه را با لب که خاله مدد نکرده
لا رجعت و از خاله همان را غیبت
من الیها ابراهیم بن کثیر و غیبت
و بجز این ای کمال را و ابراهیم
چنین نه

بسیار مدد و مدد علی بن جابر
همه را با لب که خاله مدد نکرده
لا رجعت و از خاله همان را غیبت
من الیها ابراهیم بن کثیر و غیبت
و بجز این ای کمال را و ابراهیم
چنین نه

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

مجلس العلماء
مجلس العلماء

من التوفيق شدي بخير مشعلك يوفقني وانعام وفضل الله
كذلك شئت الله الاشارة الى اني لم يكن معي من انعام وفضل
سنت من قرون انما كنت سلطان ايجيوني كما قال الله تعالى
قل لاننا على العالمين مستشارون اذكر اني كنت ديا شئت
بما تدع عليكم ان يكون لي ايانا **حكمة** دوس رنج ابرهودة قد
مراد اسرار استمروا من عرض سبانه بوقر خيضا باطل نقدا مستحق

1900

Handwritten notes in Urdu script:

میں نے اس کو دیکھا ہے
اس کا نام ہے
اس کا رنگ ہے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

حاضران را در راه عابد و عابد متوقف **گفت** سلامت خرمندان مبارک باد
 فاق المکذبات فی ذلک العطاء حسن بهم و این اسلحه بر سر کارگان
 لشکر و دست درها کافت مرا تا انرا فاعده کشاج و قتل و بدین
 النسخ بنا نظر یا بدین اختاره و قال فی شرح مشاعر من باقی نقد
 اختاره و مرجع و اخرج الکلام من النسخ و نقد ذلک القریب ان الذی یکلم
 بالاختیار یا دشان بصیحت خرمندان بلا ضایع محتاج ترند که
 خرمندان بر تر یا دشان این اسلحه این اختار یا دشان با این
 من تقریر بهم **گفت** بیکم که بشنود یا دشان من اسلحه فاعده
 و فی بعض النسخ بیکم که من اختاره و قال یصل الیه نقد بهند
 فی اختیار مرجع او یا دشان ذلک الاختصار ظاهر و من قال این بشکر
 عقاید بشی اجتنی و در دفتر او فی جمیع النسخه استخوان ظاهر و من
 قال ان شرح این بر تر غلط است که کافله حاضر ازین بدینست و نقد
 الی معنوی البت الا ان غیر و نقد و من حاضرین نزود علی او یا دشان
 غیر او علی بالکل که بر عا و خرمندان بلا ضایع نیست قال بعض اعلی
 الحق الذی التبعه عن انما الذلک ترک الطبع و عدم النفس و شدادتها
 بلزمه و **گفت** سجده را بیدار او باقی تا در حق تجارت فاعده
 بشنود سلطان او را تر که معنوی عن النسخه و اما قال رحم او در
 بر و بان جمع بدست بر زبان جمع کج مقابل بیان و عو کردن
 از ظلال حلقه السابق جورت بر در و شان فانیه بکون
 علیهم **گفت** خیب را چون تو فی فخر التناجیح التمدید لکتابین
 و یونان و باد الکتاب فیما مدوت الباسیه **گفت** تو که معنوی

[illegible][illegible]

4391

نقد قول من قال بكذا في النسخ التي وصلت اليها فعلا لو قال شذوذ
شذوذا الوردان مستقيما لما يتحقق فقد غفل عن الوردان في النسخ التي
جاءت صوفت لما في الأصل ومعناه هذا الاستقبال لو توعد في
الشرط مكذا انه قد مكذا كان را مرون وشمن يتيري توان دوست
لفظ وشمن فاعل كند وما بعده منقول ومن قال قوله وشمن فاعل كند
ومنقول لما بعده بحسب المصنف على سبيل التنازع كما لا يخفى فقد ارتكب
في بعض كلامه امر الماير تفتيش من لادق معرزة بالسلب التركيب
كما لا يخفى **مكت** سخي ورميان ووشمن چنان كوفي كه كرد دوست
شوند شرم زده نياخي **مكت** ميان ووكس جنگ چون افسون
والتاثر را بالطلب سخي چين بكار تون انانث للاضافة و
شوكي من كشيدن است فالجدا ان را ونيها بجمية كند ان
اي احد هما الاخر خوش وكرمانه دل بالصلابة وي نفع الواو
وسكون اليا ضير غاب عايد ال سخي چون اندر ميان ان نياها
كوردت بالكان المزي كناية عن كدورة حال وجيل بفتح
وكسر الجيم ميان طرف دون ان بين الشخصين انش
افرو حق ان ايقاد انار زعلت يفتقناي عقل نيت
خو كانه راقدة ورميان سوختن كانه غليل **مكت** ورسخي با
دستان استهكان ان لانه صوته وانش نكر تاندار
وشمن خون خوار كوشن ان لا يسمع كوكه يشن ديوار ان
كوي ورسن دار ان لا تغفل تا ناسد شيس ديوار كوشن **مكت**
بر با شمنان دوستان خود بكار تونين ورسخي كند فون

نقد قول من قال بكذا في النسخ التي وصلت اليها فعلا لو قال شذوذ
شذوذا الوردان مستقيما لما يتحقق فقد غفل عن الوردان في النسخ التي
جاءت صوفت لما في الأصل ومعناه هذا الاستقبال لو توعد في
الشرط مكذا انه قد مكذا كان را مرون وشمن يتيري توان دوست
لفظ وشمن فاعل كند وما بعده منقول ومن قال قوله وشمن فاعل كند
ومنقول لما بعده بحسب المصنف على سبيل التنازع كما لا يخفى فقد ارتكب
في بعض كلامه امر الماير تفتيش من لادق معرزة بالسلب التركيب
كما لا يخفى **مكت** سخي ورميان ووشمن چنان كوفي كه كرد دوست
شوند شرم زده نياخي **مكت** ميان ووكس جنگ چون افسون
والتاثر را بالطلب سخي چين بكار تون انانث للاضافة و
شوكي من كشيدن است فالجدا ان را ونيها بجمية كند ان
اي احد هما الاخر خوش وكرمانه دل بالصلابة وي نفع الواو
وسكون اليا ضير غاب عايد ال سخي چون اندر ميان ان نياها
كوردت بالكان المزي كناية عن كدورة حال وجيل بفتح
وكسر الجيم ميان طرف دون ان بين الشخصين انش
افرو حق ان ايقاد انار زعلت يفتقناي عقل نيت
خو كانه راقدة ورميان سوختن كانه غليل **مكت** ورسخي با
دستان استهكان ان لانه صوته وانش نكر تاندار
وشمن خون خوار كوشن ان لا يسمع كوكه يشن ديوار ان
كوي ورسن دار ان لا تغفل تا ناسد شيس ديوار كوشن **مكت**
بر با شمنان دوستان خود بكار تونين ورسخي كند فون

نقد قول من قال بكذا في النسخ التي وصلت اليها فعلا لو قال شذوذ
شذوذا الوردان مستقيما لما يتحقق فقد غفل عن الوردان في النسخ التي
جاءت صوفت لما في الأصل ومعناه هذا الاستقبال لو توعد في
الشرط مكذا انه قد مكذا كان را مرون وشمن يتيري توان دوست
لفظ وشمن فاعل كند وما بعده منقول ومن قال قوله وشمن فاعل كند
ومنقول لما بعده بحسب المصنف على سبيل التنازع كما لا يخفى فقد ارتكب
في بعض كلامه امر الماير تفتيش من لادق معرزة بالسلب التركيب
كما لا يخفى **مكت** سخي ورميان ووشمن چنان كوفي كه كرد دوست
شوند شرم زده نياخي **مكت** ميان ووكس جنگ چون افسون
والتاثر را بالطلب سخي چين بكار تون انانث للاضافة و
شوكي من كشيدن است فالجدا ان را ونيها بجمية كند ان
اي احد هما الاخر خوش وكرمانه دل بالصلابة وي نفع الواو
وسكون اليا ضير غاب عايد ال سخي چون اندر ميان ان نياها
كوردت بالكان المزي كناية عن كدورة حال وجيل بفتح
وكسر الجيم ميان طرف دون ان بين الشخصين انش
افرو حق ان ايقاد انار زعلت يفتقناي عقل نيت
خو كانه راقدة ورميان سوختن كانه غليل **مكت** ورسخي با
دستان استهكان ان لانه صوته وانش نكر تاندار
وشمن خون خوار كوشن ان لا يسمع كوكه يشن ديوار ان
كوي ورسن دار ان لا تغفل تا ناسد شيس ديوار كوشن **مكت**
بر با شمنان دوستان خود بكار تونين ورسخي كند فون

النسخ صلح كند سراناد دوستان بكسر الراءين وارديت
يشون ارمن شستن ان حرمند انان دوست است
كناية عن كوش العتبه والالفة كباد شست بوشن
ان بالسم **مكت** چون در اسفان كاري وامر او على شرد بايك
بين ان تغفل انش ك الا طرف احياي كني انرا تر بايد طر
نيا كتر را **مكت** بارو نياي ايد رسكون الدال سمل ضو
كوي ارمي كفتن دوست ارمي كني نياي بالكدور بكسر الراءين باب
صلح زود اي يرق باب الصلح جنگ چوني **مكت** تار برز
الهاد الصلح بري ايد ان اذا حصل الامر بالذهب جان ودر
الما الصلح والقاء المله نياي ان شياي اي لا بد من ضيف المال
لشمنه الغرمين الزوج كانيان المال وقاية لانشن **مكت** چون
از به حيله وركش بقر الكاف الفارسيه انش بكون من كس
ويواء نياي الصلح للثانيه واللفظ اذ انظر بجمع الجبل حلاست
بر ولا شمشير دست اهل لا كاختلاف بالمشاورة بالسيف
كايلا في المثل السياف **مكت** بر غر وشمن دخت كن كركو كاد شرد
بر غر دخت كند **مكت** دشمن كانه راقدة چو شين نا توان
ضعيف لاف از بر دخت بفتن اشارت وكرمانه للاضافة
خود من نمن زن ان لا تسلم بكتا شمنه عن التعاضد
الوزر اعتمادا على توك شمنيت بيا الوعدة ودر برخوان
وكذا اليان قوله مرديت در بر برين تقيل لشمن **مكت**
بر كوي بيا الوعدة را كشد بقر الكاف الفارسيه خلق را از ماني

نقد قول من قال بكذا في النسخ التي وصلت اليها فعلا لو قال شذوذ
شذوذا الوردان مستقيما لما يتحقق فقد غفل عن الوردان في النسخ التي
جاءت صوفت لما في الأصل ومعناه هذا الاستقبال لو توعد في
الشرط مكذا انه قد مكذا كان را مرون وشمن يتيري توان دوست
لفظ وشمن فاعل كند وما بعده منقول ومن قال قوله وشمن فاعل كند
ومنقول لما بعده بحسب المصنف على سبيل التنازع كما لا يخفى فقد ارتكب
في بعض كلامه امر الماير تفتيش من لادق معرزة بالسلب التركيب
كما لا يخفى **مكت** سخي ورميان ووشمن چنان كوفي كه كرد دوست
شوند شرم زده نياخي **مكت** ميان ووكس جنگ چون افسون
والتاثر را بالطلب سخي چين بكار تون انانث للاضافة و
شوكي من كشيدن است فالجدا ان را ونيها بجمية كند ان
اي احد هما الاخر خوش وكرمانه دل بالصلابة وي نفع الواو
وسكون اليا ضير غاب عايد ال سخي چون اندر ميان ان نياها
كوردت بالكان المزي كناية عن كدورة حال وجيل بفتح
وكسر الجيم ميان طرف دون ان بين الشخصين انش
افرو حق ان ايقاد انار زعلت يفتقناي عقل نيت
خو كانه راقدة ورميان سوختن كانه غليل **مكت** ورسخي با
دستان استهكان ان لانه صوته وانش نكر تاندار
وشمن خون خوار كوشن ان لا يسمع كوكه يشن ديوار ان
كوي ورسن دار ان لا تغفل تا ناسد شيس ديوار كوشن **مكت**
بر با شمنان دوستان خود بكار تونين ورسخي كند فون

نقد قول من قال بكذا في النسخ التي وصلت اليها فعلا لو قال شذوذ
شذوذا الوردان مستقيما لما يتحقق فقد غفل عن الوردان في النسخ التي
جاءت صوفت لما في الأصل ومعناه هذا الاستقبال لو توعد في
الشرط مكذا انه قد مكذا كان را مرون وشمن يتيري توان دوست
لفظ وشمن فاعل كند وما بعده منقول ومن قال قوله وشمن فاعل كند
ومنقول لما بعده بحسب المصنف على سبيل التنازع كما لا يخفى فقد ارتكب
في بعض كلامه امر الماير تفتيش من لادق معرزة بالسلب التركيب
كما لا يخفى **مكت** سخي ورميان ووشمن چنان كوفي كه كرد دوست
شوند شرم زده نياخي **مكت** ميان ووكس جنگ چون افسون
والتاثر را بالطلب سخي چين بكار تون انانث للاضافة و
شوكي من كشيدن است فالجدا ان را ونيها بجمية كند ان
اي احد هما الاخر خوش وكرمانه دل بالصلابة وي نفع الواو
وسكون اليا ضير غاب عايد ال سخي چون اندر ميان ان نياها
كوردت بالكان المزي كناية عن كدورة حال وجيل بفتح
وكسر الجيم ميان طرف دون ان بين الشخصين انش
افرو حق ان ايقاد انار زعلت يفتقناي عقل نيت
خو كانه راقدة ورميان سوختن كانه غليل **مكت** ورسخي با
دستان استهكان ان لانه صوته وانش نكر تاندار
وشمن خون خوار كوشن ان لا يسمع كوكه يشن ديوار ان
كوي ورسن دار ان لا تغفل تا ناسد شيس ديوار كوشن **مكت**
بر با شمنان دوستان خود بكار تونين ورسخي كند فون

ومن ظله برآمد ان خطبه در انعام عليهم واوراز غلاب خدا
اذ لم يقبله كان يوزي الناس فيقول يا ايها الاوفياء **قل** يستوي
است بوضو النية خشايش وليكن مريون من غير نية
برویش بکمال شین لافاضة ان جرات خلق ازار بسكون
القاف والركاد وصف توفی برهم منقول التنی نذات الله
رحمت کرد بر بار ولم یقبله که ان ظلمت بر فرزند آدم
نصحت از دشمن بدین سخن ان قول النعم من العود خطرات
لا تلبس که الایز و لیکن شنیدن رواست بل یسین باطلا
ان اشارة الى نصیحت کاکری که عین صواب **شون** خذ
کن ان اجبت زاجر دشمن گوید من الامر الذي يقول العود
ان کن احدی که برز او را می یمنی تو لم یقبله تقدم اشد العداوة
منه تعزیر علی الرکبة دست تقابن با تکی مغلوبین النوع
کرت راهی بیا الوحدة نماید فاعله خیر دشمن راست چون
بر صفت ماه از ان بر کرد بنج الکاف التامی لبر کربدن
ای اوجع عذ من قال فی شره اوجع عذ لم یأت اوجع عذ
راه دست چکیر **حک** خشم بسکون الیم بتدایش با
نهابونی از عذ بتشدید الی الی الاصل وحقت ان توت
ارد خبر التواء و مثل غاقله و لطفه و وقت بیت میرد
نرم بین الحلال المعقود که چندان دشمنی و چندان نری که
برود بر دشمن شوند و یغلبونک **شون** دشمنی دشمن
بهم بنحین در بیاست قدم بار القلة طاعون المصلح و قاصد

نکته در این خطبه که در انعام عليهم واوراز غلاب خدا
اذ لم يقبله كان يوزي الناس فيقول يا ايها الاوفياء
است بوضو النية خشايش وليكن مريون من غير نية
برویش بکمال شین لافاضة ان جرات خلق ازار بسكون
القاف والركاد وصف توفی برهم منقول التنی نذات الله
رحمت کرد بر بار ولم یقبله که ان ظلمت بر فرزند آدم
نصحت از دشمن بدین سخن ان قول النعم من العود خطرات
لا تلبس که الایز و لیکن شنیدن رواست بل یسین باطلا
ان اشارة الى نصیحت کاکری که عین صواب
کن ان اجبت زاجر دشمن گوید من الامر الذي يقول العود
ان کن احدی که برز او را می یمنی تو لم یقبله تقدم اشد العداوة
منه تعزیر علی الرکبة دست تقابن با تکی مغلوبین النوع
کرت راهی بیا الوحدة نماید فاعله خیر دشمن راست چون
بر صفت ماه از ان بر کرد بنج الکاف التامی لبر کربدن
ای اوجع عذ من قال فی شره اوجع عذ لم یأت اوجع عذ
راه دست چکیر حک خشم بسکون الیم بتدایش با
نهابونی از عذ بتشدید الی الی الاصل وحقت ان توت
ارد خبر التواء و مثل غاقله و لطفه و وقت بیت میرد
نرم بین الحلال المعقود که چندان دشمنی و چندان نری که
برود بر دشمن شوند و یغلبونک دشمنی دشمن
بهم بنحین در بیاست قدم بار القلة طاعون المصلح و قاصد

نکته در این خطبه که در انعام عليهم واوراز غلاب خدا
اذ لم يقبله كان يوزي الناس فيقول يا ايها الاوفياء
است بوضو النية خشايش وليكن مريون من غير نية
برویش بکمال شین لافاضة ان جرات خلق ازار بسكون
القاف والركاد وصف توفی برهم منقول التنی نذات الله
رحمت کرد بر بار ولم یقبله که ان ظلمت بر فرزند آدم
نصحت از دشمن بدین سخن ان قول النعم من العود خطرات
لا تلبس که الایز و لیکن شنیدن رواست بل یسین باطلا
ان اشارة الى نصیحت کاکری که عین صواب
کن ان اجبت زاجر دشمن گوید من الامر الذي يقول العود
ان کن احدی که برز او را می یمنی تو لم یقبله تقدم اشد العداوة
منه تعزیر علی الرکبة دست تقابن با تکی مغلوبین النوع
کرت راهی بیا الوحدة نماید فاعله خیر دشمن راست چون
بر صفت ماه از ان بر کرد بنج الکاف التامی لبر کربدن
ای اوجع عذ من قال فی شره اوجع عذ لم یأت اوجع عذ
راه دست چکیر حک خشم بسکون الیم بتدایش با
نهابونی از عذ بتشدید الی الی الاصل وحقت ان توت
ارد خبر التواء و مثل غاقله و لطفه و وقت بیت میرد
نرم بین الحلال المعقود که چندان دشمنی و چندان نری که
برود بر دشمن شوند و یغلبونک دشمنی دشمن
بهم بنحین در بیاست قدم بار القلة طاعون المصلح و قاصد

بالا من الصدق که جراح ان الصادق جراح یخرج العرق ورم
ذات قلدرم وصف تربیتی درشتی که در ظاهر و من
ان لا یأخذ العاقل لنفسه پیش ای امام نهستی ای
لا یأخذ ایضا که ناقص کند در خویش و بدله نذر خویش
را نرونی نذر من لا یفعل لنفسه الغفل ولا یترفع بحسب
یوجب التفرقة زیکار ای با تقیة تن در مذک و فی بعض
زبونی **حک** شبانی بنم الشیخ الیخ و تقیة ان یخ الای
والای المودة باید کنت ان قال لا یبیه ان خرمند مقبول
القول ضون المصالح انک مرا تقیة بسکون الحیا امر ان
بیراز یکسند بالای التامی کنت فاعله خیر در یکسند
بالای المصالح کن زچندان درین که نذر و بالکاف التامی
چیز که بالی التامی لای که کسیر و ان **حک** او کس
و دشمن ملک درین اند شمشیر با تکی با دشمنی طرد و زایدی علم
نیز و نشر مرتب **حک** بر سر ملک بالی التامی بسکون مباد و عا
علیه ان ملک بنج الیم و کسر الکلام قرآن ده وصف تحریک منکر
که خدا را بود فاعله بنده قرآن بر دار ای لا یکنون قد تعالی
عبد اسطیفا **حک** بادشاه باید که تا بعد از ششم نراند بنج التوفی
مضارع متفرق و ان کس دوستان را اعتماد نماید خوفا من
صولة ثم یمن حکله اوی انش خشم اول در خداوند خشم و بر
الذی یغضب انشد ان یمنی و نفا میوت المذعذ الغضب
که ترویح الی الخارج و نعت پس انکه ان بعد کت قرآن

نکته در این خطبه که در انعام عليهم واوراز غلاب خدا
اذ لم يقبله كان يوزي الناس فيقول يا ايها الاوفياء
است بوضو النية خشايش وليكن مريون من غير نية
برویش بکمال شین لافاضة ان جرات خلق ازار بسكون
القاف والركاد وصف توفی برهم منقول التنی نذات الله
رحمت کرد بر بار ولم یقبله که ان ظلمت بر فرزند آدم
نصحت از دشمن بدین سخن ان قول النعم من العود خطرات
لا تلبس که الایز و لیکن شنیدن رواست بل یسین باطلا
ان اشارة الى نصیحت کاکری که عین صواب
کن ان اجبت زاجر دشمن گوید من الامر الذي يقول العود
ان کن احدی که برز او را می یمنی تو لم یقبله تقدم اشد العداوة
منه تعزیر علی الرکبة دست تقابن با تکی مغلوبین النوع
کرت راهی بیا الوحدة نماید فاعله خیر دشمن راست چون
بر صفت ماه از ان بر کرد بنج الکاف التامی لبر کربدن
ای اوجع عذ من قال فی شره اوجع عذ لم یأت اوجع عذ
راه دست چکیر حک خشم بسکون الیم بتدایش با
نهابونی از عذ بتشدید الی الی الاصل وحقت ان توت
ارد خبر التواء و مثل غاقله و لطفه و وقت بیت میرد
نرم بین الحلال المعقود که چندان دشمنی و چندان نری که
برود بر دشمن شوند و یغلبونک دشمنی دشمن
بهم بنحین در بیاست قدم بار القلة طاعون المصلح و قاصد

نکته در این خطبه که در انعام عليهم واوراز غلاب خدا
اذ لم يقبله كان يوزي الناس فيقول يا ايها الاوفياء
است بوضو النية خشايش وليكن مريون من غير نية
برویش بکمال شین لافاضة ان جرات خلق ازار بسكون
القاف والركاد وصف توفی برهم منقول التنی نذات الله
رحمت کرد بر بار ولم یقبله که ان ظلمت بر فرزند آدم
نصحت از دشمن بدین سخن ان قول النعم من العود خطرات
لا تلبس که الایز و لیکن شنیدن رواست بل یسین باطلا
ان اشارة الى نصیحت کاکری که عین صواب
کن ان اجبت زاجر دشمن گوید من الامر الذي يقول العود
ان کن احدی که برز او را می یمنی تو لم یقبله تقدم اشد العداوة
منه تعزیر علی الرکبة دست تقابن با تکی مغلوبین النوع
کرت راهی بیا الوحدة نماید فاعله خیر دشمن راست چون
بر صفت ماه از ان بر کرد بنج الکاف التامی لبر کربدن
ای اوجع عذ من قال فی شره اوجع عذ لم یأت اوجع عذ
راه دست چکیر حک خشم بسکون الیم بتدایش با
نهابونی از عذ بتشدید الی الی الاصل وحقت ان توت
ارد خبر التواء و مثل غاقله و لطفه و وقت بیت میرد
نرم بین الحلال المعقود که چندان دشمنی و چندان نری که
برود بر دشمن شوند و یغلبونک دشمنی دشمن
بهم بنحین در بیاست قدم بار القلة طاعون المصلح و قاصد

بنیخ الزمان و منها ما تسمى اوديا كافي بنم رسد انرسد بنشاید
ابن لا یسقی بن ارم بن الملائكة نكاح نزار وصفه بنی حنا
بالمركب طير لادن دوش كورس كندر فاعله بنی آدم كسر و شك
وباد ابن الهوى ترايا بنی كرم و سرشش ان كائنان فلك
نمیدارم ان لا اعلم ان كاك يا زانشن **فلك** در خاك كسان
بنیخ الیاء الموحدة و سكون الیاء المثناة و فتح اللام و الفاضل سمك
برسیم بنیخ الزمان بعا بدی بیاء الموحدة كنح مرابیت الزمان
یا ككن ابن طهری كسابو بنیم الیاء و فتح الزمان جوناك كحل كن
ابن قتیة عالم یا هر چه خوانده من العلوم همه در زیر پاكن كن
فان یوجب العلم هو التواضع و اذا انكس تمل بك فاشركك
ولا تلمشت الیه و لا تعد شكك **علا** **فلك** بدوی سكون
الیاء بنی الرجل الذی یوسس **الطلق** و ردت بیاء الموحدة
الوحدی كرفارست كهر كركو فاعله بنی برحقی از جاك
حقوت او اشارة الى شمن خلاص بناید **فلك** كركو سب
سنة فو راند بر ملك و بدوی فاعله و د ردت حقون بد
خوش در بلا باشد فیسب الزمان **فلك** فیسب لادن كرك
كركه جبه برحقی با و حقون ن ابراده بنم بلاه اولور
بنم جوبین بیاء المخطا كدر سباه و شمن فو راند و عیدم الیاء
افتاد ماضی فو راند ان كمن علی جبه فیدب صفاء و فاعله و كرك
شون انی یسعون فو راند بر شمس اومن الانهزام انوشه كن و لا
تغفل **فلك** فو راند من و فتن با و ستان اسو فیشش اراجیس

بنیخ الزمان و منها ما تسمى اوديا كافي بنم رسد انرسد بنشاید
ابن لا یسقی بن ارم بن الملائكة نكاح نزار وصفه بنی حنا
بالمركب طير لادن دوش كورس كندر فاعله بنی آدم كسر و شك
وباد ابن الهوى ترايا بنی كرم و سرشش ان كائنان فلك
نمیدارم ان لا اعلم ان كاك يا زانشن **فلك** در خاك كسان
بنیخ الیاء الموحدة و سكون الیاء المثناة و فتح اللام و الفاضل سمك
برسیم بنیخ الزمان بعا بدی بیاء الموحدة كنح مرابیت الزمان
یا ككن ابن طهری كسابو بنیم الیاء و فتح الزمان جوناك كحل كن
ابن قتیة عالم یا هر چه خوانده من العلوم همه در زیر پاكن كن
فان یوجب العلم هو التواضع و اذا انكس تمل بك فاشركك
ولا تلمشت الیه و لا تعد شكك **علا** **فلك** بدوی سكون
الیاء بنی الرجل الذی یوسس **الطلق** و ردت بیاء الموحدة
الوحدی كرفارست كهر كركو فاعله بنی برحقی از جاك
حقوت او اشارة الى شمن خلاص بناید **فلك** كركو سب
سنة فو راند بر ملك و بدوی فاعله و د ردت حقون بد
خوش در بلا باشد فیسب الزمان **فلك** فیسب لادن كرك
كركه جبه برحقی با و حقون ن ابراده بنم بلاه اولور
بنم جوبین بیاء المخطا كدر سباه و شمن فو راند و عیدم الیاء
افتاد ماضی فو راند ان كمن علی جبه فیدب صفاء و فاعله و كرك
شون انی یسعون فو راند بر شمس اومن الانهزام انوشه كن و لا
تغفل **فلك** فو راند من و فتن با و ستان اسو فیشش اراجیس

بنیخ الزمان و منها ما تسمى اوديا كافي بنم رسد انرسد بنشاید
ابن لا یسقی بن ارم بن الملائكة نكاح نزار وصفه بنی حنا
بالمركب طير لادن دوش كورس كندر فاعله بنی آدم كسر و شك
وباد ابن الهوى ترايا بنی كرم و سرشش ان كائنان فلك
نمیدارم ان لا اعلم ان كاك يا زانشن **فلك** در خاك كسان
بنیخ الیاء الموحدة و سكون الیاء المثناة و فتح اللام و الفاضل سمك
برسیم بنیخ الزمان بعا بدی بیاء الموحدة كنح مرابیت الزمان
یا ككن ابن طهری كسابو بنیم الیاء و فتح الزمان جوناك كحل كن
ابن قتیة عالم یا هر چه خوانده من العلوم همه در زیر پاكن كن
فان یوجب العلم هو التواضع و اذا انكس تمل بك فاشركك
ولا تلمشت الیه و لا تعد شكك **علا** **فلك** بدوی سكون
الیاء بنی الرجل الذی یوسس **الطلق** و ردت بیاء الموحدة
الوحدی كرفارست كهر كركو فاعله بنی برحقی از جاك
حقوت او اشارة الى شمن خلاص بناید **فلك** كركو سب
سنة فو راند بر ملك و بدوی فاعله و د ردت حقون بد
خوش در بلا باشد فیسب الزمان **فلك** فیسب لادن كرك
كركه جبه برحقی با و حقون ن ابراده بنم بلاه اولور
بنم جوبین بیاء المخطا كدر سباه و شمن فو راند و عیدم الیاء
افتاد ماضی فو راند ان كمن علی جبه فیدب صفاء و فاعله و كرك
شون انی یسعون فو راند بر شمس اومن الانهزام انوشه كن و لا
تغفل **فلك** فو راند من و فتن با و ستان اسو فیشش اراجیس

ستر عامهم و من در بیان دشمنان جنگ فانیخ لا یقید روح علی
ان یضرك و كریس كریا هر كلیه احد من سراج الا فلك لا یقید جاده عن
الاتفاق و الكلام و الاتحار و اللام كاك ران كن الشكك و برحق علی یار
بنم ریس الحسن و جاده بنابر امر من برك سنك **فلك** و شمن جاده
خطه و راند ای اذا جاده عن سراج الجلیل سلسله و سراج جاده
یتر كها و لاد ازیری نفس از صدق پس كاك یافا فاعله و سكون
الحد بدوی بالیاء المصدی كاریا بالیاء كندر كركو سراج جاده
بنم كركون **فلك** سراج بدی و شمن كركو بالیاء و الیاء الموحدة
اسراج فو راند و قدر یار فو راند فو راند فو راند فو راند فو راند
پیش آمد و سن الخطا یك خطا یك خطا یك خطا یك خطا یك خطا
المشیین بنم كلك و فتح الیاء الموحدة و سكون الثانية شمن الخش و الخش
مونت الاحسن و فو راند الوصف جبه فو راند المقام ان احد الملقاة
كائین بنم كركون اشاره الى شمن غالبیة برحقی و كرك و كرك
اشارة الى ما ر غالبیة از شمن رشت بنیخ الزمان و الیاء الموحدة و كرك
واحد منها احد الحسین **فلك** فو راند كركون بنم كركون
ای لا نامن یوم الحرب من الضم الضعیف كركون فو راند فو راند
ضعیف ی یزج و مانع الاسد یول زجان بر داشت ای رنق قلبین
الروح یف انشاق بنم **فلك** فو راند بیاء الموحدة كركون فو راند
و لا یار زار و وصفه بنیخ فو راند فو راند فو راند فو راند
فیسرك بیار **فلك** فو راند فو راند فو راند فو راند فو راند
ان یصد رنك فو راند فو راند فو راند فو راند فو راند

بنیخ الزمان و منها ما تسمى اوديا كافي بنم رسد انرسد بنشاید
ابن لا یسقی بن ارم بن الملائكة نكاح نزار وصفه بنی حنا
بالمركب طير لادن دوش كورس كندر فاعله بنی آدم كسر و شك
وباد ابن الهوى ترايا بنی كرم و سرشش ان كائنان فلك
نمیدارم ان لا اعلم ان كاك يا زانشن **فلك** در خاك كسان
بنیخ الیاء الموحدة و سكون الیاء المثناة و فتح اللام و الفاضل سمك
برسیم بنیخ الزمان بعا بدی بیاء الموحدة كنح مرابیت الزمان
یا ككن ابن طهری كسابو بنیم الیاء و فتح الزمان جوناك كحل كن
ابن قتیة عالم یا هر چه خوانده من العلوم همه در زیر پاكن كن
فان یوجب العلم هو التواضع و اذا انكس تمل بك فاشركك
ولا تلمشت الیه و لا تعد شكك **علا** **فلك** بدوی سكون
الیاء بنی الرجل الذی یوسس **الطلق** و ردت بیاء الموحدة
الوحدی كرفارست كهر كركو فاعله بنی برحقی از جاك
حقوت او اشارة الى شمن خلاص بناید **فلك** كركو سب
سنة فو راند بر ملك و بدوی فاعله و د ردت حقون بد
خوش در بلا باشد فیسب الزمان **فلك** فیسب لادن كرك
كركه جبه برحقی با و حقون ن ابراده بنم بلاه اولور
بنم جوبین بیاء المخطا كدر سباه و شمن فو راند و عیدم الیاء
افتاد ماضی فو راند ان كمن علی جبه فیدب صفاء و فاعله و كرك
شون انی یسعون فو راند بر شمس اومن الانهزام انوشه كن و لا
تغفل **فلك** فو راند من و فتن با و ستان اسو فیشش اراجیس

بنیخ الزمان و منها ما تسمى اوديا كافي بنم رسد انرسد بنشاید
ابن لا یسقی بن ارم بن الملائكة نكاح نزار وصفه بنی حنا
بالمركب طير لادن دوش كورس كندر فاعله بنی آدم كسر و شك
وباد ابن الهوى ترايا بنی كرم و سرشش ان كائنان فلك
نمیدارم ان لا اعلم ان كاك يا زانشن **فلك** در خاك كسان
بنیخ الیاء الموحدة و سكون الیاء المثناة و فتح اللام و الفاضل سمك
برسیم بنیخ الزمان بعا بدی بیاء الموحدة كنح مرابیت الزمان
یا ككن ابن طهری كسابو بنیم الیاء و فتح الزمان جوناك كحل كن
ابن قتیة عالم یا هر چه خوانده من العلوم همه در زیر پاكن كن
فان یوجب العلم هو التواضع و اذا انكس تمل بك فاشركك
ولا تلمشت الیه و لا تعد شكك **علا** **فلك** بدوی سكون
الیاء بنی الرجل الذی یوسس **الطلق** و ردت بیاء الموحدة
الوحدی كرفارست كهر كركو فاعله بنی برحقی از جاك
حقوت او اشارة الى شمن خلاص بناید **فلك** كركو سب
سنة فو راند بر ملك و بدوی فاعله و د ردت حقون بد
خوش در بلا باشد فیسب الزمان **فلك** فیسب لادن كرك
كركه جبه برحقی با و حقون ن ابراده بنم بلاه اولور
بنم جوبین بیاء المخطا كدر سباه و شمن فو راند و عیدم الیاء
افتاد ماضی فو راند ان كمن علی جبه فیدب صفاء و فاعله و كرك
شون انی یسعون فو راند بر شمس اومن الانهزام انوشه كن و لا
تغفل **فلك** فو راند من و فتن با و ستان اسو فیشش اراجیس

در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب

ولا یفعل شیئا و یفعل فی الذریع و یفعل فی الذریع
تا که کسی گفت ای اذن صادر کردی که اطمینان تو من غیر تو
شکلا بجزی تر رسید من مراتب الفکر و من اشارة الی آدی غیر ممکن
عضیت بکذا شد از هر چیز و وصل الی اعلا المراتب بالقریحه البکینه
بته النهر و کسر الکاف انما کسب الی انما حاج به حاجت الی یوجبه
کلمه وضع فاعلام اذعان للبالغة و من لم یعرف المعنی التفسیر الی غیر
قال فی شرحه من درواضع کثیره موجود است اذ ان کلمه از کلمه
من الا جائیه و لم یفهم جواب المعنی قال فی شرحه اذ ان بسبب قدس
یت لازیس بنا درین لعل و شوار بخت اید اذ است
عزیز که کاره بر آید الی الا و تصدیق و تصدیق و تصدیق
ایه الی و یستعمل فی کلامه و یستعمل فی کلامه و یستعمل فی کلامه
و در بیان آنکه در این کتاب
و در بیان آنکه در این کتاب
و در بیان آنکه در این کتاب

در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب

در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب

در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب

در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب

در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب
در بیان آنکه در این کتاب

و عاقل و در مقابل ای فایز باقیه الحسد و کشش گشت همه افرس بود
 زبان مقال **ت** اگر چه در شکم سستی نیست لکن میل طبع الطعام بالا می
 چرخ مرتفع و در دماغ و لیفان ای بلکه تر قریص و صفا و در دماغ نهاده و غلا
 میزد و بعضی نسخ **ب** شکم بند دست و زخمی بر ای غا
 سب بعد غذا شکم بند و دست تپتی تا در پیر سست خوابی
 کیهان و در دیر خورند حق حاصل ^{الشر} الحان و عاقلان میسر ای که در
 شبها قوت و از امان تا سست بنفع السبیل روح مستحق نشسته
 القرح و دجانات تا طبعی بر کین می رسد ای دیم و بر این تا عا
 کند تا کند در آن چنانکه و در بعد بکسر ای و سکون چاکش
 غا **د** بنفع التوفین و بر سر روزی کس بکسر ای الاصله
ب سبب بند شکم را در شب کسیر خواب ای لا یستطیع
 التالیین شبی زنده که از مثل خوش مثل الطعام شبی در
 لدم الطعام **ت** مشورت با زمان تاهت و سخاوت با نفع
 گاه **ب** تر تر بر یکدیگر دندان و فصل یک ستمکار بود
 بر مضمون ای الشفة علی النکاح فلم علی الشفاء **ت** در
 را و شمس و در شمس است ای کان نمیش بقدر وقت که اگر کند
 بنم الکاف و شمس خویش است **ب** سبب دست و مار
 بر سبب ای البرزاکان ای دیک الحیة و البرزاق حیث یسهل
 قله خیره بکسر الحیة بنم ضعیف و ای اده الی انهم صعد
 بود بلکه ناسد قیاس و درنگ ای التوفیق و کردنی بخلاف این سخن
 ویده الذو و کذا الذو و کذا سخن بخلاف ای الذی مضبوط الی التوفیق

والادب المحمود ومن قال سمع بنده فقله واني لعن النسخه فان
تأمل اوليه رست بكم اخيرا راقيست توان گشت باقرم توان
مشت باقرم بشنيدن چيز ترك كردن اگر نماز گشت شوي حجت
كه صلح فوت شود كذا ركعت مثل ان معش باشد **شود** يك سله
ايه اشده سوز زدن جان كره بيه كردن گشت را باز زنده توان
كرد و لذا شرافعت ستره اخلاص وصفه كوي كه چو رفت فاعله
شترگان متعلق بقوله رست بايد باز اهره افرو
ميكوي يا جمال ازنده ايجمع مع انما باي كره عزت تو شرف دارد
خاتمه را چون قدره و جاهل كز با اوردن و كشته الصلح طاعت
الاسان بر حكيم غالب ايجد نيست كه سكه شغور را بگفت
تدب اديليس بچ كره و رو دشمن التبر را بچ
الي اقل الصلح اخيرا حذبي عاب بسكون الباسيد
هم نفس خرو و لان صفة غلب را على ان لطف نفس التبر
في افه فارسي و با صفا و كذا في كتاب الناس و ان لم يفرق بالان
قال و غير من في الكلام ان نفس افه سب و قد ذكره الجوهري في كتاب
القصا **فليس** كه مرشدنا و باقر قدر بخانه في كفاية و در ان عده
شماي بيا الوعد بينه ان لو وصل منه اليه ارب و مشقة تامل
فليس بيا نازد باقرم و در ان انقبض و قدر نشود فاعله بغيره
و ذكره مقدار التوسيل سكه بگوهر كراسته زرين سكه كبريا
و تحق الكاف والنون يمت سكه فيزايده لا يرا و اتمه بجه و جود
عطف على سكه كذا في الكاف والنون ان ناقص نشود

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

بر دست و بیا الوحدہ را کہ در زمرہ لطافت سج جفت ای ساف خلیل
و بیمن الفسخ او باش سخن صورت بند و بی معنی الفسخ بند
شکست کبریت بی عجب معاد را و از بر بلط بی تحقیق الی بین او فرات
کافر با علی دعل بنی بنیاید و بوی غیر باباء بعد الی بین و الیاء
بعد با را از کند با کاف الفسخ الیاء بنیاید سیر الی الفوم فرو ماند
ای بیرو و بیغ احضن من وین تالی مثل شود تقدان بیغ غیر معنی الفسخ
شکست کبریت بی عجب معاد را و از بر بلط بی تحقیق الی بین او فرات
کافر با علی دعل بنی بنیاید و بوی غیر باباء بعد الی بین و الیاء
بعد با را از کند با کاف الفسخ الیاء بنیاید سیر الی الفوم فرو ماند
ای بیرو و بیغ احضن من وین تالی مثل شود تقدان بیغ غیر معنی الفسخ

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

مستحکم و تحذیر الله خطا که تحذیر لفظا قلنا نکت القاعده بنا علی
یاسین قولهم نیست و الحق ان تلك القاعده لازمی فی مواضع
لرفع الاتباس او لوضوح الزاویه لیسری کران خاصیت وی است
شکست کبریت بی عجب معاد را و از بر بلط بی تحقیق الی بین او فرات
کافر با علی دعل بنی بنیاید و بوی غیر باباء بعد الی بین و الیاء
بعد با را از کند با کاف الفسخ الیاء بنیاید سیر الی الفوم فرو ماند
ای بیرو و بیغ احضن من وین تالی مثل شود تقدان بیغ غیر معنی الفسخ
شکست کبریت بی عجب معاد را و از بر بلط بی تحقیق الی بین او فرات
کافر با علی دعل بنی بنیاید و بوی غیر باباء بعد الی بین و الیاء
بعد با را از کند با کاف الفسخ الیاء بنیاید سیر الی الفوم فرو ماند
ای بیرو و بیغ احضن من وین تالی مثل شود تقدان بیغ غیر معنی الفسخ

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

الاشددة شود فاعلا من سبكي لعل بان الحرة للوحة زها ناليك
تفسس بالفتحات القليلة راجع الى الحارة تشككي بسك والارادة
بشيء للفتحات لا يمتنع صدقة الذي حصل في الزمان الكثير **ت** عقل
دست نفس جان كرفا دست يي النفس غالت على العقل وهو يكون
في يد كمر دغا فرد دست زن كرن في يد اشارة قوت فان كبر بخي
سكن الكار والركي وكثير العرفان والتوتي والكبير من قصر على الاكلين
اقتاداعا في بحر التراب قد قصر من الفرائض ذنونه بالقوت
هم للمعنى في الاولين **ت** در بكرة الزاد غرق بالياء المصدري بر
سراي احدى اليانين للوحة **ت** بند اي اعلق باليترو علبت
كربانك زن ازوي اي من ذلك البيت بر ايد اي يخرج بلبند
ت راي بي قوت يكون الواو كمر ضوت علفيق
دقوت بر راي يكون الياء بمل ونبون **ت** تميز علف احد
الرائين للوزن بايد تميز وعقل وانك ملك على قوله كملك
دولت نادان سلاح جنگ دوست **ت** جوازوي كمر خود وويل
اي يصدق بالارم از عابدي كمر دونه دار ونبند ان اسك نظر
بر كمر ترك شهورت يربو بها اللذة انبه قوت خلق كره است
اي كمر كاهل بعد زانك اين الكس ويغير قبوله از شهور حال در
شهورت عالم افتاده است فانه طلب قبول اللقي والعمل بالعلم
شرك بخي **ت** عابدي كمر دانه بر خا كوشه طرف تشيد اي
يقعد في داو تيه بجاده در اينه تار يك جوبند يي لاي في
شيا **ت** انك انك خيل لفظ فارسي مستعمل في الشرة

شود اي يميز كذا وقله فطر سبكي بيا للوحة كمر دست
اللفظ الماد يتولد ببعث ان كمر دست قدرت ندارند للاستقام
الامر سبكي فوده كمر دانه تا بوقت فرست وفي حله كمر بخي
الاستقام كمر از دماغ خلا بر ارد او فطر مبتداء علفا فطر متعلق
يقول اذا انفتحت واجفت فطر مبتداء الي امر متعلق يقول اذا
اجفت وانفتحت بر خير قول اذا اجفت لتفتيح في انفتحت
عده بالي من المثل الشاير المجمع الجدية والقطرة مع القطرة فية
كما قال **ت** انك انك كمر بفتحين شود بيار اي يميز كمر
دانه اذا است حله بالفتح والتشديد در انبار **ت** عالم وانشايد
ان لا ينيق للعالم كمر سفايت از عابدي فطر كمر دانه يي فطر
ربيع علف سفايت العالم كمر دونه طرف از ان دارد ييها بمل
بيست اين كمر شود اي ينقص بيت العالم وجعل ان **ت** حكم
جواب سبكي بيا لفظا ملطف فطرش بالياء المصدري فزون
كمر دق كمر بمل كلف الوقي وكمر دانه كمر **ت** سميت از كمر
صادر شود بامست اذني خلاف الرحمن والماة الشيا دار
علا صادر شدن بامست علفا بمل كمر سلاح جنگ شيا
وفاظا بر خداوند سلاح اي صاحب راجون بيمري بر نرسا
بيست يور **ت** عابدي نادان بر شيا در زكار مضون بمل
مستاد بر زدان شين بامست بكار بخر كان اي عابدي نادان بامست
از راه اوقاد وهو معذور وبن اي داشتم بامست بكار بخر
بود در جاه افتاد **ت** كمر در زديك تاش خورند اي الكس

الاشددة شود فاعلا من سبكي لعل بان الحرة للوحة زها ناليك
تفسس بالفتحات القليلة راجع الى الحارة تشككي بسك والارادة
بشيء للفتحات لا يمتنع صدقة الذي حصل في الزمان الكثير **ت** عقل
دست نفس جان كرفا دست يي النفس غالت على العقل وهو يكون
في يد كمر دغا فرد دست زن كرن في يد اشارة قوت فان كبر بخي
سكن الكار والركي وكثير العرفان والتوتي والكبير من قصر على الاكلين
اقتاداعا في بحر التراب قد قصر من الفرائض ذنونه بالقوت
هم للمعنى في الاولين **ت** در بكرة الزاد غرق بالياء المصدري بر
سراي احدى اليانين للوحة **ت** بند اي اعلق باليترو علبت
كربانك زن ازوي اي من ذلك البيت بر ايد اي يخرج بلبند
ت راي بي قوت يكون الواو كمر ضوت علفيق
دقوت بر راي يكون الياء بمل ونبون **ت** تميز علف احد
الرائين للوزن بايد تميز وعقل وانك ملك على قوله كملك
دولت نادان سلاح جنگ دوست **ت** جوازوي كمر خود وويل
اي يصدق بالارم از عابدي كمر دونه دار ونبند ان اسك نظر
بر كمر ترك شهورت يربو بها اللذة انبه قوت خلق كره است
اي كمر كاهل بعد زانك اين الكس ويغير قبوله از شهور حال در
شهورت عالم افتاده است فانه طلب قبول اللقي والعمل بالعلم
شرك بخي **ت** عابدي كمر دانه بر خا كوشه طرف تشيد اي
يقعد في داو تيه بجاده در اينه تار يك جوبند يي لاي في
شيا **ت** انك انك خيل لفظ فارسي مستعمل في الشرة

والتزني متسوم بعجل اليه ومعنى ما ذكره سابقا من البيت ان انفراد
من الملكة نامور بغير رتبة ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة ولان النبي
قزم من الخاطا لما لم يمتى ما ذكره هنا من البيت ان الوقوع في التهلكة
لا يوجب الموت بالاجل هذا هو التحقيق **قلت** بنا زيادة في معنى البيت
انما الشيء الذي لم يوضع لك في التقدير الا ان يستمرسد والشيء الذي
شيئا فان قيل ذكره لئلا يظن ان قولنا وان ليس لاشان انما كسرى
وان سجد سوف يري ثقتنا في حق ثواب الاخرة او معناه ليس باله
ان يجعل في اب خلافة على الكل احد ثواب على في الآية وجوه التحقيق ان
لا يتبدل بالتقدير اليه بل التمس لا يوجد وجوه كخداه است اي
وضوئنا تعالى بمرجاست انما قدره انما **قلت** بمرسدة
كسند در وقت تاظلمات كاسبت قسمة في آية يا با لاولي محمدت
قوله ليرت وقوراي شرب انما جوده بسكون الكرا والاداي ضمها
وهو مضموم اب سيجي فالتعريب **قلت** صياح في روى در رجل وهو
نرمندار ما يكيو لعدم تقدير الله تعالى وما هي اجل در جمل كسيرة
قلت مسكين خزين در هر عالم هي دور بالذالين بينها وادامتها من
دويون او در ثنائى رضى واجل در ثنائى او وهو ظاهر **قلت** تو اكر
فاسق كلوح در انود ورت بيته ان الغنى الفاسق كالمدر الذي طلى بالذ
ووريش صلح شام كاللور يربوا ان الفقير الفاسق كجوب غلط البيرا
اي ان اشارة الى قوله ووريش صلح دلح كسنى است مرقع طاصفة
المفعول وان اشارة الى قوله تو اكر فاسق رئيس لرعون است
مرسعة اي تزين بالجملة شدة بجان جميع نيك روى بضم الزاء ودر ج

والتزني متسوم بعجل اليه ومعنى ما ذكره سابقا من البيت ان انفراد
من الملكة نامور بغير رتبة ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة ولان النبي
قزم من الخاطا لما لم يمتى ما ذكره هنا من البيت ان الوقوع في التهلكة
لا يوجب الموت بالاجل هذا هو التحقيق
انما الشيء الذي لم يوضع لك في التقدير الا ان يستمرسد والشيء الذي
شيئا فان قيل ذكره لئلا يظن ان قولنا وان ليس لاشان انما كسرى
وان سجد سوف يري ثقتنا في حق ثواب الاخرة او معناه ليس باله
ان يجعل في اب خلافة على الكل احد ثواب على في الآية وجوه التحقيق ان
لا يتبدل بالتقدير اليه بل التمس لا يوجد وجوه كخداه است اي
وضوئنا تعالى بمرجاست انما قدره انما
كسند در وقت تاظلمات كاسبت قسمة في آية يا با لاولي محمدت
قوله ليرت وقوراي شرب انما جوده بسكون الكرا والاداي ضمها
وهو مضموم اب سيجي فالتعريب
صياح في روى در رجل وهو
نرمندار ما يكيو لعدم تقدير الله تعالى وما هي اجل در جمل كسيرة
مسكين خزين در هر عالم هي دور بالذالين بينها وادامتها من
دويون او در ثنائى رضى واجل در ثنائى او وهو ظاهر
تو اكر
فاسق كلوح در انود ورت بيته ان الغنى الفاسق كالمدر الذي طلى بالذ
ووريش صلح شام كاللور يربوا ان الفقير الفاسق كجوب غلط البيرا
اي ان اشارة الى قوله ووريش صلح دلح كسنى است مرقع طاصفة
المفعول وان اشارة الى قوله تو اكر فاسق رئيس لرعون است
مرسعة اي تزين بالجملة شدة بجان جميع نيك روى بضم الزاء ودر ج

بالعلم والماء في الضرور دارد **قلت** ان شدة الانيا رسته تحت الى التسود
الجملة ودولت بجان جمع بدرد وشتب بالزكي ايش دارد
اي دوله اكشتر رسته تحت الى التسفل والهلاك **قلت** بمرجاست
دولت بجان اي بسبب خاطر خستة در بخا ديافت كلتة در الزنة
خبرق الخراج الى قوله بمرجاست اي اجبر كسج دولت وجاه سرجا
بسر اي ذكر يربو بالآخرة كخا ديافت معناه بالشر كى ماله كركدر
قلت خسود از نمت حق تعالى بختك اذا يربو زوال ثمن الله
تعالى من جوده ودم كى كناه راسخين وعو الذي رزقه الله تعالى
بغير **قلت** مردك بالخالف التقدير ويا الوحدة فشكلت
برادير السور راويم في مجلس وقت در پوستين برادير المزلت
صاحبه وامل نصيب كسنى اي حواجر كرتو بديهي بتقدير الله تعالى
مردم بخت راجع كناه **قلت** الانا خا اى بلابره خسود علايتو
ان بخت بركت بخت الخالف الفارسي خود در لباس فان
المسد بلك صاحب كالنار تاظ نفسها ان كى خطبا چه حاجت كى
بروي راجع الى خسود كى بيا الملكة وسمي بالياء المصدر في
كس او راجحان كسنى بيا الوحدة يربو بالمسد در ثنائى بل بى
جود **قلت** تلميد برادير المريد والمعلم بيا رادت اي ليس له
صدق في الطلب عاشق في زرات خانه لا يصل مقصوده وروى
برادير الشياح بى معرفت اي ليس ليو فان مرغى بى بر نفع ابا
الفارسي وعالم بى علم رخت بى بر بى الثرة بنا ورا بى علم
ظانه بى در بى كس **قلت** مراد از نزول مراد ان الملكة الالهية

والتزني متسوم بعجل اليه ومعنى ما ذكره سابقا من البيت ان انفراد
من الملكة نامور بغير رتبة ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة ولان النبي
قزم من الخاطا لما لم يمتى ما ذكره هنا من البيت ان الوقوع في التهلكة
لا يوجب الموت بالاجل هذا هو التحقيق
انما الشيء الذي لم يوضع لك في التقدير الا ان يستمرسد والشيء الذي
شيئا فان قيل ذكره لئلا يظن ان قولنا وان ليس لاشان انما كسرى
وان سجد سوف يري ثقتنا في حق ثواب الاخرة او معناه ليس باله
ان يجعل في اب خلافة على الكل احد ثواب على في الآية وجوه التحقيق ان
لا يتبدل بالتقدير اليه بل التمس لا يوجد وجوه كخداه است اي
وضوئنا تعالى بمرجاست انما قدره انما
كسند در وقت تاظلمات كاسبت قسمة في آية يا با لاولي محمدت
قوله ليرت وقوراي شرب انما جوده بسكون الكرا والاداي ضمها
وهو مضموم اب سيجي فالتعريب
صياح في روى در رجل وهو
نرمندار ما يكيو لعدم تقدير الله تعالى وما هي اجل در جمل كسيرة
مسكين خزين در هر عالم هي دور بالذالين بينها وادامتها من
دويون او در ثنائى رضى واجل در ثنائى او وهو ظاهر
تو اكر
فاسق كلوح در انود ورت بيته ان الغنى الفاسق كالمدر الذي طلى بالذ
ووريش صلح شام كاللور يربوا ان الفقير الفاسق كجوب غلط البيرا
اي ان اشارة الى قوله ووريش صلح دلح كسنى است مرقع طاصفة
المفعول وان اشارة الى قوله تو اكر فاسق رئيس لرعون است
مرسعة اي تزين بالجملة شدة بجان جميع نيك روى بضم الزاء ودر ج

والتزني متسوم بعجل اليه ومعنى ما ذكره سابقا من البيت ان انفراد
من الملكة نامور بغير رتبة ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة ولان النبي
قزم من الخاطا لما لم يمتى ما ذكره هنا من البيت ان الوقوع في التهلكة
لا يوجب الموت بالاجل هذا هو التحقيق
انما الشيء الذي لم يوضع لك في التقدير الا ان يستمرسد والشيء الذي
شيئا فان قيل ذكره لئلا يظن ان قولنا وان ليس لاشان انما كسرى
وان سجد سوف يري ثقتنا في حق ثواب الاخرة او معناه ليس باله
ان يجعل في اب خلافة على الكل احد ثواب على في الآية وجوه التحقيق ان
لا يتبدل بالتقدير اليه بل التمس لا يوجد وجوه كخداه است اي
وضوئنا تعالى بمرجاست انما قدره انما
كسند در وقت تاظلمات كاسبت قسمة في آية يا با لاولي محمدت
قوله ليرت وقوراي شرب انما جوده بسكون الكرا والاداي ضمها
وهو مضموم اب سيجي فالتعريب
صياح في روى در رجل وهو
نرمندار ما يكيو لعدم تقدير الله تعالى وما هي اجل در جمل كسيرة
مسكين خزين در هر عالم هي دور بالذالين بينها وادامتها من
دويون او در ثنائى رضى واجل در ثنائى او وهو ظاهر
تو اكر
فاسق كلوح در انود ورت بيته ان الغنى الفاسق كالمدر الذي طلى بالذ
ووريش صلح شام كاللور يربوا ان الفقير الفاسق كجوب غلط البيرا
اي ان اشارة الى قوله ووريش صلح دلح كسنى است مرقع طاصفة
المفعول وان اشارة الى قوله تو اكر فاسق رئيس لرعون است
مرسعة اي تزين بالجملة شدة بجان جميع نيك روى بضم الزاء ودر ج

Handwritten marginal notes at the top of the right page, including the phrase "وینما بابت باکر سرگرد و کله کله کردن" (And in the matter of the head and the head).

وینما بابت باکر سرگرد و کله کله کردن و قیاس کردن کوی اشک افکنند
و قیاس کردن **حکمت** خلاصه ای صواب است و نقش عهد اولی
قد مرزده الفاظی در اوایل کتاب دارد ای الله و ای بکران بفهم که
الفاصلی بین غیر علم جالبین خورده اذ قد کون ضار ابوالقاسم
وراه نادیده الفاظی که در آن درین عطف جمله
عطف جمله از نام مرشد خذ که بشدیدا الزام به التوال علی عاقبه
اهل خوارزم و حواسنا فانهم یسبون الی القضاة فیقال القضاة
العلما و فیقال العلما و یقولون ان الزمان یختص برب العالمین و یقولون
قریب من قری طوس بر سر زمین خوارزم معلوم چگونه رسیدی
ای بابی وجه وصلت گفت بدایح ای محب که هر چه دانستم از سر
آن شد و عار داشتم **ت** امیدوارم که بودم و حق تعالی
بعضی نسخ طبع که بنظر طبیعت شناس سکون التاء و الین و یف
تشریحی بر سرید و البسیط الحاقی بنما ای بیاد الحکما بر سر
هر چند انی که دل بالقوم و التشدید بر سریدن مرهون و بیاد اهتوا
بمرد انانی **حکمت** بر آنچه دانی که بهر این ای البسه کافیه الی الی
فی الحکایة التاویلی که با کوز و اد معلوم تو خوار شد معناه بالبرک
سکت معلوم که لیکر که بر سریدن ان تحصیل کنی کما فیقول فی
ولایین الطرق که حکایت از بیان دارد ای استیصال الی الی
فلا یبانی فی نقلین الامام فانی که تا بهر السوال فیما یعلم بدون **حکمت**
چون لقمان دیدار کرد و است او هم ای من بجز سوم کرد و اصل حجة
خزنته و هو للوزن بر سریش ضیاعا علی ارجح الی القمان و فی المفعول

Handwritten marginal notes at the bottom of the right page, including the phrase "وینما بابت باکر سرگرد و کله کله کردن" (And in the matter of the head and the head).

Handwritten marginal notes at the top of the left page, including the phrase "وینما بابت باکر سرگرد و کله کله کردن" (And in the matter of the head and the head).

الی او و چندی سانگی که داشت فاعلا ضیاعا لقمان که تا بر سریش معلوم
کرد و اصل این الکلام با کله الکلامی تفسیر کرده و گفته اند که
الحکما میست قال من حکمت به حجة او و هو او کان یسر الدرع فلم
بالفراغ فی انما البس و قال فی البس الحرات **حکمت** از لوازم
حجت ای الصاحبه بلی است که خا بهر و اگر مشتق من برداشت
و قد عرفت معانی المراد منا فلو کان غیرنا خا بهر ای الی الی
البیت در سائر خطابات من ساختن و المراد بالاستقام و الموافقة
و من لم یعرف فی الحق المراد است البیان و لطیفه الشارح **حکمت**
حکایت حکمت و المقدرة بر فراغ سمع کوی اینا مشکلم کرد و انی
که دارد فاعلا فی سمع با تو می بی بیاء الوحدة بران عاقل که با جمل
تشدید و صراحت نگویید مضارع منی جز حیرت و یی لیلی **حکمت**
با بدان نشیند و یصاحبه اگر طبیعت ایشان نگیرد و بالمواظقة العمل
لیکن بطریق این شرم علی صیغه المفعول کرده چنانکه اگر شخصی بخواهد
براد با و در الحقایق رود و بنا بر گردان از نفس الی مشرب شود و چون
فراغت و انش **بیت** رقم یقین بجه المظهره و بنا و انشدیدی
ای نشیند و قوت جهلک من قال فی شری ای افضیت و قوت جهلک
یسخی ان یقال فی حقه هذه الکلام که نادان را به حجت برگزیدی بفر
اکفای الخافی طلب کرم زود انایان جمع و اما و فی بعض نسخ زود
یکی بند لاجل الصیحة مرگشتند و فی النسخة الاخری مرافضه و بنا و
بسیوند ای لا تصاحبه لا تخاطب مع الجال که انانی عهده خویشت
به حجت و کرنا و ای البر تر بها بیاء الحکما فی المواضع المارعة اذ الصیحة

Handwritten marginal notes at the bottom of the left page, including the phrase "وینما بابت باکر سرگرد و کله کله کردن" (And in the matter of the head and the head).

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the right page.

زید و کنش نقاشان چین را ای امر که بر این مین مراد
پیرامین و کلاهها بالیا الفارسی بجهت حواله شیش فرکاشش بطبق
عالمینین بالترکی اوتام و قره او بدو زند مقبلان من و دخت
چون حج بد را یک دای مرد بشار بنم آله و قدر بیان مرتب
که نیکان خود بزرگ و نیک روزند مجوزی انظام لا یوز فی غیره والا فانت
بزرگانه و نیک دانند **حک** بزرگی را بیا الوعد کنند شول
القول فالا باینچین فضیلت کردست راست دارد خاتم جواد
چو میکند کنش فاعلم خیر بر کی فدان و باطنی الشیخ فانت
که پیش اهل فضل مردم باشد **حک** انکه خط قراءت با با خفیه مالک
الله و الله العلیه المشدود بنی الشیخ آفرید روزی بجهت روزی
و کنش ای دولت با فضیلت بی و با بخت و لا یحتمل فی شخص
حک بخت پادشاهان المصدرفضائل المفعول کنش مسلم
کسی راست کرم ای خوف سر زار و امید روز **حک** مودعاسم
فاعل من التوحید چه در بای روزی خطاب من رختن در شش
افرا القی فیروز الوزن و موضع با چو ششتر هنر نهی بکرین
و یاد لکلا بر شش ان هاستاد یان بیی لاقدر عنده المال اصلا
و لاسبالا کن السیف قطعا امید و هاشش بکره و فتح المراء و
السین المملین اسم بالترکی و در و من تال اذ اسم عدد رای بر کسید
بمنی تر سیدن تقد تقول و التی راجع الی الموحده بنشاد کس بل
و خود و انقد تالی بر لیت **حک** بجز ان این فی التظلم و ان فی الخط
لغنیف بنیاد توحید **حک** پادشاه متداه از بر وضع
پادشاهان

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the right page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the left page.

ستکارات خروغان لوقه قاهره بدید فحاش و شش متداه اول
پادشاه بر ای خون خواران خبر و ادعای علی غایتا الذین یقتولون
الناس و یخرجونهم و قاتلین مسلک جوی و صفی بکین متداه اول
ای بر با صلاح انراک و کد است متدرة فی الوضی و انما خدمت
لقاعدة الاجماع و من لم یفر القاعدة قال و الزابطه تخذونه انی مسلک
جوی طراد است مرکز و دهن بکرم راجع پیش قاضی نروند ای
الغلمان اللذان یاراضیان بالقی لایه بیان الی القاضی لخصونه و بی
النسخ مرکز و دهن بکرم الیالم پیش قاضی نروند و نوبه الاول
قول **حک** جوی مثل شلین البیع و بدل الاجاره و غیره معا
ای عدا و جالبین و انی کرم بیاید داد انی عدا و الی من الی الخط
به ای ادا و باللف اولی که بکرم اوری بالیا المصدرفی و دشتکی
عطف حلیه و الی کد لک انی ادا و دهن لم یعرف المراء تالی بیاء لکلا
فادری و دشتکی و قال و قد یقال معناه یلطف به که بکرم و بی و ادی
و دشتکی و ادی بالیائین المصدرفی الداخلین علی الوضی و الترسیدین
فیما خارج الی کذا و ان لا یودی کس فاعلم بلیط نفس الکس
بکالطام المصدرفی بقره از و بستاند و سر شکی بیخ و دهن شکی
والا فوالشعر **حک** هر کس را دندان بر شکی کند بزم کاف الزوق
لنظ فارسی بجهت غیر القامه ان الکلیل ثم اطلق عاقره کالطبع و السن
بطنی الاستعداد کرده مکر قاضی را بشیر **حک** قاضی که بر شوت
بجز و خیار فی الطیفه ثابت کند ای حکم از بر توده بزم الاله
و سکون الحان قزیز زار ای البطلان حکایا ناسب و کرمای بی الخلل

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of the left page.

Handwritten marginal notes in Persian script at the bottom of the left page.

ابن اودین
ملا فغان

مظهری است سحری سحر
 جبر الی ظهور و انوار
 خوش فرخنده و در سینه
 بس و از کعبه فریوان
 یکدست شکر و دست در
 قلزم نگه دار و شمشیر

۵۰
 سوله مودیا
 باطنی که در میان
 بود از آنرا که در
 هم خیزد و در آن
 نشسته است که در
 باشد که در آن
 بقیه نشسته

فانه يصليهم

وما ينبت الشعر زيت بوز الكمان يمسح عليه ويسمى الشعر
عليه فاذا توانت اخفاق السرج حتى استحك العقر نطف الحقل
قبل علاجه ان يغسل حوله بالماء الحار من حيث لا يصل شيء منه الى العا
ويحذر من التريح والشراب ان يقع على العقر وان يداخل
فانزل الشهداء

١١٣

فانه يصليهم
وما ينبت الشعر زيت بوز الكمان يمسح عليه ويسمى الشعر
عليه فاذا توانت اخفاق السرج حتى استحك العقر نطف الحقل
قبل علاجه ان يغسل حوله بالماء الحار من حيث لا يصل شيء منه الى العا
ويحذر من التريح والشراب ان يقع على العقر وان يداخل
فانزل الشهداء

